

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τετραμηνιαία Έκδοση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

- 1. Ιδιοκτήτης - Εκδότης: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού**
- 2. Έδρα:** Κηφισίας 7, Αθήνα 11523, τηλ. 210-6496528 - Fax: 210-6472010
- 3. Νόμιμος Εκπρόσωπος - Υπεύθυνος κατά νόμον:** Σταύρος Δουβής
Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού
- 4. Ίδρυτές - Διευθυντές Σύνταξης:** Γιώργος Παναγόπουλος - Ανδρέας Μαλάτος
- 5. Επιμέλεια ύλης:** Κων/νος Λοϊζάς, Σπύρος Μπάκας, Φωτεινή Σισμανίδου, Ανδρέας Ζαγγλής
- 6. Επιμέλεια ενημερωτικού δελτίου:** Τάσος Αντωνίνης, Οδυσσέας Κοκκινάκης,
Νίκος Γιαννόπουλος
- 7. Συντακτική Επιτροπή:** Θωμάς Μεντεσίδης, Θωμάς Στάμου, Άγγελος Κουτλιάνος, Ανδρέας Μαλάτος, Γιώργος Παναγόπουλος
- 8. Σύμβουλοι έκδοσης:** Αργύρης Κοκκινάκης - Γιώργος Βλαζάκης
- 9. Ηλεκτρονική επεξεργασία:** Διονυσία Ρωμανού, Δέσποινα Δερμιτζάκη, Παρασκευή Στούφη,
Βασιλική Σιούτη
- 10. Γραμματεία:** Αγγελική Σακκαλόγλου, Αδαμαντία Σουγκλάκου, Χρυσούλα Στράτου, Δροσούλα Μανταφούνη, Κατερίνα Δαπέρογλα
- 11. Διεθνείς σχέσεις:** Καλλιόπη Νεδέλκου - Γιαλεδάκη
- 12. Υπηρεσίες Πληροφορικής:** Παναγιώτης Οπλοποιός
- 13. Ιστοσελίδα Internet:** Βλάβσης Γκίνης
- 14. Επιστημονική Επιτροπή:**
Πρόεδρος: Νικόλαος Κλαμαρής
Μέλη: Αντώνης Μπρεδήμας, Ελίνα Μουσταίρα, Στέλιος Κουσου-
λης, Λίνα Κουσκουνά, Δημήτριος Παναγιωτόπουλος, Αν-
δρέας Μαλάτος, Αχιλλέας Μαυρομάτης, Παντελής Δέδες

Σημείωση: Η συμμετοχή όλων των άνω αναφερομένων προσώπων στο παρόν περιοδικό είναι τιμητική και άμισθη.

Μελέτη εντύπου - φωτοστοιχειοθεσία - εκτύπωση: ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ζ' - Τεύχος 3
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΘΗΝΑ 2007

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά τον Ν. 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου

SECRETARIAT GENERAL OF SPORTS

Sports Law Review

Αθήνα, Δεκέμβριος 2006

Copyright©: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

1. International Sport Law Association
2. Asser Institut
3. Konstanzer Arbeitskreis für Sportrecht
4. Sport und Recht
5. Il Calciatore
6. Centre de droit et d'économie du sport
7. International Sport Lawyers Association
8. CONI (Comitato Olimpico Nazionale Italiano)
9. ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή)
10. UNESCO
11. DGX- Επιτροπή Ευρωπαϊκής Ένωσης
12. CDDS -Συμβούλιο της Ευρώπης

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των νομικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως νομικοί επιστήμονες στην έκδοση της ΕΑΔ, συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς, νομολογία ή άλλα κείμενα αθλητικονομικού ενδιαφέροντος.

1. Βούλτσης Ιωάννης, Δικηγόρος
2. Ηλιάδης Χρήστος, Δικηγόρος - Μέλος ΕΣΚΑΝ
3. Παπαλουκάς Μάριος, Διδάκτωρ Αθλητικού Δικαίου, Ειδικός Επιστήμων Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των ειδικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως επιστήμονες - μη νομικοί - στην έκδοση της Ε.Α.Δ., συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς ή άλλα κείμενα σχετικά με την οργάνωση, διοίκηση προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού.

1. Κάκκος Βασίλης, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
2. Καραστάθης Δημήτρης, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ
3. Σταύρου Νεκτάριος, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
4. Πίγκος Γιώργος, Διδάκτωρ Βιοκινητικής ΤΕΦΑΑ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Έχοντας συμμετάσχει στην συντακτική επιτροπή της ΕΑΔ ως πρόεδρος αυτής, ήδη από το 1992, και γνωρίζοντας τη δυσκολία, συγχρόνως όμως και τη μεγάλη επιστημονική αξία της επανεκδόσεως της ΕΑΔ, αυτή τη φορά ως επίσημης εκδόσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, δέχτηκα ευχαρίστως να συμμετάσχω στη νέα αυτή επιστημονική προσπάθεια, ως πρόεδρος της Επιστημονικής Επιτροπής, κυρίως δε ως νομικός που εδώ και αρκετά χρόνια ενδιαφέρεται και ασχολείται επιστημονικά, νομοθετικά, νομοπαρασκευαστικά και διοικητικά [ως Αναπληρωτής Πρόεδρος - με απόφαση της Συγκλήτου του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών - του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) τα έτη 1995-1999] με θέματα που αφορούν το δίκαιο του αθλητισμού και το γνωστικό αντικείμενο του αθλητικού δικαίου.

Από τη θέση αυτή συγχαίρω ειλικρινά τους πρωτεργάτες της επανεκδόσεως του περιοδικού καθώς και την πολιτική αθλητική ηγεσία που έδωσε την δυνατότητα για την δημιουργία αυτού του επιστημονικού βήματος στο πλαίσιο της δημόσιας διοίκησης του αθλητισμού μας.

Άξιος συγχαρητηρίων είναι ο κ. Ανδρέας Μαλάτος, Ειδικός Επιστήμων με εντολή διδασκαλίας του Αθλητικού Δικαίου στο Τμήμα Νομικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, ο οποίος από πολλά χρόνια επικεντρώνει με καρποφόρο υψηλού επιπέδου τρόπο την επιστημονική του έρευνα στον κλάδο του Αθλητικού Δικαίου.

Πάνω από όλα όμως θα ήθελα να συγχαρώ απεριορίστως την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού - τον Υπουργό κ. Γεώργιο Βουλγαράκη, τον Υφυπουργό κ. Γεώργιο Ορφανό και τους Γενικούς Γραμματείς κ.κ. Χρήστο Ζαχόπουλο και Σταύρο Δουβή για την επιστημονική ευαισθησία και πρωτοβουλία τους που συνιστά πραγματι-

κή πρωτοπορία στο χώρο της διοικήσεως του Αθλητισμού. Αλλά και γενικότερα η ανάληψη της εκδοτικής ευθύνης ενός επιστημονικού νομικού περιοδικού δεν αποτελεί μία συνήθη πρωτοβουλία των Υπουργείων. Και από αυτή την πλευρά αξίζουν θερμότητα συγχαρητήρια στην Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού. Είμαι σίγουρος, ότι όλος ο επιστημονικός κόσμος θα στηρίζει αυτή την ωραία προσπάθεια της Πολιτικής Ηγεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού / Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, που αποτελεί προσφορά στη Νομική Επιστήμη και στον Αθλητισμό. Θερμά συγχαρητήρια στους εμπνευστές αυτής της προσπάθειας και καλή επιτυχία στο περιοδικό.

Αθήνα, 25 Ιανουαρίου 2007

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΛΑΜΑΡΗΣ

Νομικός Σύμβουλος του Πρωθυπουργού
Καθηγητής Πολιτικής Δικονομίας στο Τμήμα Νομικής
του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Στο ανά χείρας τρίτο τεύχος της ΕΑΔ, περιλαμβάνονται κείμενα νομικού προβληματισμού πάνω σε καίρια θέματα της αθλητικής δικαιοσύνης και της σχέσης της με τις υφιστάμενες κρατικές και αθλητικές δομές, καθώς και σε θέματα εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου στον αθλητισμό. Επίσης παρατίθεται η πρόσφατα κυρωθείσα από το Ελληνικό Κοινοβούλιο σύμβαση της UNESCO για την καταπολέμηση του ντόπιγκ στον αθλητισμό καθώς και ικανός αριθμός κειμένων κανονιστικών πράξεων, και αποφάσεων των δικαιοδοτικών οργάνων για διάφορα αθλητικά θέματα.

Συμπληρώνοντας με το τεύχος αυτό την πρώτη περίοδο (Ζ) επανέκδοσης της ΕΑΔ οφείλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά όλους αυτούς, που με την ηθική συμπαράστασή τους, το κοινωνικό, πολιτικό ή επιστημονικό τους κύρος και την ουσιαστική συνεργασία τους μας βοήθησαν στα πρώτα δύσκολα βήματα αυτού του εγχειρήματος.

Μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου, εκπρόσωποι αθλητικών ομοσπονδιών, διοικήσεις αθλητικών οργανισμών, καθηγίτες και μέλη ΔΕΠ των Πανεπιστημίων, επαγγελματίες του αθλητισμού, νομικοί και αθλητικοί επιστήμονες ανταποκρίθηκαν άμεσα και αυθόρμητα στο κάλεσμά μας. Κάλεσμά για συστράτευση της πολιτικής, διοικητικής, αθλητικής και επιστημονικής κοινότητας με μόνο στόχο την αναβάθμιση του αθλητισμού μας. Η πρόοδος σε κάθε τομέα της κοινωνίας δεν είναι υπόθεση ορισμένων μόνο πεφωτισμένων ή ειδημόνων ούτε αποτέλεσμα απλών γραφειοκρατικών διαδικασιών. Είναι αποτέλεσμα της ελεύθερης, γρήγορης και συστηματικής διακίνησης των ιδεών, της αξιόπιστης αναπαραγωγής τους και της επιστημονικά τεκμηριωμένης εφαρμογής τους στην πράξη. Σ' αυτή τη διαδικασία φιλοδοξούμε να συμβάλλουμε αποφασιστικά και αποτελεσματικά, θεωρούμε δε ότι τα τρία πρώτα τεύχη της επανεκδοθείσας Ε.Α.Δ. αποδεικνύουν του λόγου το αληθές.

Βρισκόμαστε τέλος, στην ευχάριστη θέση να πληροφορήσουμε τους αναγνώστες μας ότι τα τεύχη της Ε.Α.Δ., πέραν της έντυπης μορφής τους, μπορούν να αναζητηθούν και στην ηλεκτρονική τους μορφή (pdf) στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού www.sportsnet.gr.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΛΑΤΟΣ
Διευθυντής Σύνταξης της ΕΑΔ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΘΕΩΡΙΑ

5. J.M. Meirim, Justice, what justice ? 409
6. Μ. Παπαλουκάς, Η σημασία για τον αθλητισμό της από 18.7.2006
Απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση C-519/2009
«Meca - Medina»..... 431

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

10. Ν. 3516/2006 (ΦΕΚ 270 Α), Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης
κατά της φαρμακοδιέγερσης (ντόπιγκ) στον αθλητισμό (Παρίσι
19.10.2005). 447
11. Π.Δ. 213/2006 (ΦΕΚ 212 Α), Αθλητικός Αστυνομικός
Σύνδεσμος - Τροποποίηση διατάξεων του π.δ./τος 141/1991
«Αρμοδιότητες οργάνων και υπηρεσιακές ενέργειες του
προσωπικού του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης και θέματα
οργάνωσης Υπηρεσιών» (Α΄ 58). 485
12. Π.Δ. 252/2006 (ΦΕΚ 263 Α), Σύσταση Εθνικού Γραφείου
Πληροφοριών Ποδοσφαίρου, κατά τροποποίηση π.δ./τος
14/2001 (Α΄ 12) και Γραφείων Πρόληψης Οργανωμένης
Αθλητικής Βίας, κατά τροποποίηση π. δ/των 1/2001 (Α΄ 1)
και 48/2006 (Α΄ 50). 487
13. Π.Δ. 219/2006 (ΦΕΚ 221 Α), Περί καθορισμού των όρων και
των προϋποθέσεων ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών γυμνα-
στηρίων ή ιδιωτικών σχολών εκμάθησης αθλητών..... 493

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

10. ΕΦΙΠ 29/2006, Υποχρέωση της ΕΦΙΠ για έκδοση απόφασης εντός
δύο μηνών από την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης ή την καταγ-
γελία. Το δικαίωμα καταγγελίας δεν υπόκειται σε παραγραφή ή
αποσβεστική προθεσμία. Η υπογραφή βεβαίωσης από πρόεδρο
αθλητικής ομοσπονδίας εν γνώσει του ψεύδους του περιεχομένου
της αποτελεί λόγο στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας..... 515
11. ΑΣΕΑΔ 20/2005, Σπουδαίοι λόγοι για την μετεγγραφή αθλητή:
η έλλειψη επίσημου προπονητή της ομάδας, οι ανεπαρκείς προ-
πονήσεις, η έλλειψη ιατρικής κάλυψης των αθλητών, η έλλειψη
υλικών προπόνησης, η καταβολή χρημάτων εκ μέρους των γονέων
των αθλητών προς το σωματείο, η ανευθυνότης των διοικούντων
το σωματείο ως προς την εξυπηρέτηση των αθλητών 523

12. ΑΣΕΑΔ 25/2005, Έγκυρη η μετεγγραφή αθλητή σε αθλητικό σωματείο, το οποίο πληροί τις νόμιμες προϋποθέσεις λειτουργίας του, έστω και αν μεγάλο χρονικό διάστημα στο παρελθόν δεν είχε αθλητική δραστηριότητα. Αρκεί προς τούτο η ύπαρξη της ειδικής αθλητικής αναγνώρισής του, η μη διαγραφή του από την Ομοσπονδία και η απόφαση της Γ.Σ. αυτού περί επαναλειτουργίας του 527
13. ΑΣΕΑΔ 31/2005, Ένσταση αντικανονικής συμμετοχής αθλητή σε αγώνα. Αποκλειστική αρμοδιότης της Ομοσπονδίας για την έκδοση ή ακύρωση δελτίων αθλητικής ιδιότητος 533
14. ΑΣΕΑΔ 111/2005, Αντικανονική συμμετοχή αθλητή ΤΑΕ KWON DO σε αγώνα, εφ' όσον μετά την ζύγιση αλλάζει την δηλωθείσα κατηγορία βάρους. Αντίθετη άποψη δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στον νόμο ούτε στις αρχές του ευ αγωνίζεσθαι. 537
15. ΑΣΕΑΔ 119/2005, Ντόπιγκ . Η λήψη απαγορευμένης ουσίας, ακόμη και για φαρμακευτικούς λόγους τιμωρείται εφ' όσον δεν έχει τηρηθεί η νόμιμη διαδικασία της έγκαιρης δηλώσεως του γεγονότος 543

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

6. Ι. Βούλτσης, Η αντικειμενική ευθύνη στο πειθαρχικό αθλητικό δίκαιο 553
7. Χρ. Ηλιάδης, Η εκδίκαση των ενστάσεων κατά κύρους αγώνων όταν αυτές αφορούν κακή διαιτησία. Θέσεις και προβληματισμοί 557
8. Γ. Πίγκος, Ενιαίος σχεδιασμός, ποιοτική αξιολόγηση και αναβάθμιση αθλητικών προγραμμάτων εποπτευομένων από την Γ.Γ.Α 561

Α . Θ Ε Ω Ρ Ι Α

Στην «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ» θα δημοσιεύονται πρωτότυπες και ανέκδοτες επιστημονικές μελέτες - εργασίες που έχουν αντικείμενο την αθλητική νομοθεσία, διοίκηση, οργάνωση και δικαιοσύνη και παρουσιάζουν νομικό ενδιαφέρον. Παράλληλα θα αναδημοσιεύονται και κείμενα από άλλα αθλητικά ή νομικά έντυπα (μετά φυσικά από σχετική άδεια) χάριν της συγκέντρωσης και διάδοσής τους. Όπως πάντα, η ΕΑΔ θα είναι ανοικτή σε κάθε νομομαθή και άνθρωπο του αθλητισμού που θέλει να διατυπώσει από την θέση αυτή την προσωπική του άποψη για κάθε νομικό ζήτημα που αναφέρεται στην οργάνωση, διοίκηση και νομική κατάσταση του αθλητισμού μας σε όλες του τις εκφάνσεις.

5 JOSE MANUEL MEIRIM

Assesor - Director da Desporto e Direito

Justice, what justice?

Σημείωμα Σύνταξης Το άρθρο αυτό που ευγενώς μας απέστειλε ο συγγραφέας του από την Πορτογαλία αποτελεί απόδοση εισήγησης στο 3ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αθλητικού Δικαίου και παρατίθεται σε ελληνική μετάφραση με ευθύνη της σύνταξης του περιοδικού.

Preliminary words

One is aware that Sports Law is a branch of plural legalism, comprising public rules, as well as rules set forth by sports organizations.

The connection between such rules is, for this reason, inevitable.

In most cases, they cooperate, mutually articulate; in short, subsist in an atmosphere of harmony.

However, conflicts do sometimes emerge, more or less declared, between public legal system and sports legal system.

One of the domains giving rise to confrontation is, without doubt, the resolution of sports disputes.

By means of a case law - “Caso Mateus” - which caught the attention of Portuguese football throughout last summer, one seeks to shed light on the Portuguese framework of sports justice, on its virtues, as well as on its weaknesses, without neglecting the designed solutions for the new Portuguese Sports Act.

Introduction

1. By the end of the last sports season Portugal was caught by a judicial football dispute, which caused the national summer to be warmer than usual.

The dispute - more precisely said, a variety of disputes - became known as «Caso Mateus» by reference to the football player who participated in Angola’s team at the 2006 World Championship, in Germany. The case erupted

with his enrolment as a player in a club competing in the Premier League (Gil Vicente).

Here follow some of the most significant features of the case:

In January 2006, according to the regulations applicable, both the Portuguese Football Federation (FPF) and the Portuguese Professional Football League repealed the enrolment of Mateus in Gil Vicente, thus prohibiting the club to use him in the second phase of the competition¹.

The provisional measures subsequently filed before the courts by Gil Vicente against those decisions resulted unsuccessful. As a consequence thereof, the club decided to withdraw the main proceedings.

Another football club - Os Belenenses -, which had been disqualified in the previous season and was going to participate in the Second League, addressed the competent disciplinary bodies of the Portuguese Professional Football League denouncing the alleged disciplinary breach committed by the football club Gil Vicente when recurring to the courts.

The sanction applied to such a violation is the disqualification and the compulsory descent to the Second League.

2. Putting momentarily aside the events and incidents which took place during the months of July and August of 2006, the relevant issue now is that the Justice Council of the FPF decided, on August 22, 2006, to confirm the commission of the disciplinary breach by Gil Vicente, having thus imposed the sanction of mandatory disqualification.

As a consequence thereof, Gil Vicente descended to the Second League while Os Belenenses was allowed to continue the competition in the Premier League for the year 2006/2007.

Discontented with the course of events, Gil Vicente submitted a provi-

¹ The Portuguese courts have formerly ruled on the nature of the suspension of a federation sports licence.

The Southern Administrative Central Court's ruling dated January 26, 2006, stated as follows: «Both the suspension of a sports licence and the preventive suspension of an athlete are materially administrative acts performed under the rules of public administrative law. Hence, the decision upon the respective validity is incumbent on the administrative courts».

This solution was later ratified by a Supreme Administrative Court's ruling dated June 7, 2006. The ruling of the Supreme Court of Justice, dated June 8, 2006, regarding a coach's licence expressed the same opinion.

sional measure to the Lisbon Administrative and Fiscal Court in an attempt to have the decision of the jurisdictional body of the FPF repealed.

3. According to the news broadcasted on August 23, FIFA 'called upon' the intervention of the FPF in order to «discipline Gil Vicente», and make it withdraw the appeal lodged before the courts.

At a later stage, FIFA informed the FPF of its intention to address the Emergency Committee and propose the suspension of the Portuguese federation with effect from September 14. Such a suspension would prevent the Portuguese national team to participate in the qualifying for the 2008 UEFA European Championship and the Portuguese clubs to participate in the Champions League and the UEFA CUP.

4. In reaction, the FPF responds to the provisional measure of Gil Vicente.

Considering the specific measures taken by the FPF in the meantime, FIFA reconsidered its position and decided not to take any further steps against the Portuguese federation and the Portuguese clubs engaged in the European clubs competitions.

5. By decision of September 29, the Lisbon Administrative and Fiscal Court declared the inadmissibility of the provisional measure filed by Gil Vicente, convicted that «the imposition of the provisional measure would disrupt the normal operation of the professional football sports competitions (Premier League and BwinLeague), by causing the alteration of the matches schedule and bringing instability to both clubs and athletes involved therein».

6. Nevertheless, the main suit is still in progress in the administrative jurisdiction.

The first solution

1. Portugal, as other European countries - let us take, for instance, Spain, France and Italy², though each one with its own solutions - , offers a legislative answer that, within the domain of the resolution of sports disputes, grants some space to the competent bodies of the sports federations.

² In Brazil, it is the constitutional text itself that contains the solution. Pursuant to its article 217.1, § 1.1, the “Judiciary shall only consider actions concerning discipline and sport competitions, after recourse to the instances of sports justice, regulated by law.

In reality, this is the recognition of the autonomy of such organizations and of the peculiarities of such kind of disputes.

The Portuguese model of “sports justice” has already, in the last sixteen years, covered a distance which deserves to be concisely described, so as to enable a better understanding of the solutions now in force and those which are intended to enter into force at the beginning of 2007, with the approval of a new Sports Act.

Let us then take a closer look at the “small past events” of sports justice in Portugal.

2. We find the first mention in Act 1/90, dated January 13, 1990 - Sports System Act - the first sports Act of Portuguese democracy.

Its article 25 stated as follows:

Article 25

Sports justice

1 Subject to the provisions set forth in the following paragraph, final decisions and rulings by the entities which integrate the sports associative organization can be impugnate, according to general law.

2 Decisions and rulings on strictly sports matters based on the violation of rules of a technical or a disciplinary nature shall not be impugnate or liable to appeal outside the competent instances within the sports system.

3 The administrative appeal and the corresponding decision shall not undermine the sports effects meanwhile well-groundedly brought about following the last decision made by the competent instance within the sports system.

3. Focusing our attention on the provisions set forth in paragraphs 1 and 2, it is possible to take from them the following normative concepts:

The general principle that sports disputes are naturally resolved at courts, as bodies constitutionally empowered with the administration of justice;

The access to courts, however, can only take place after the recourse to the existing means provided within the sports system (obtained, thus, the final decisions and rulings by the entities which integrate the sports organization);

The solution to ensure a space of sports justice for the jurisdictional bodies of sports federations.

4. As one can easily see, the great issue, that was up to the doctrine and to the courts to clear up, was what should be the understanding as regards to the expression strictly sports matters, since it resulted in the definition of the range of matters which comes exclusively within the jurisdiction of the federative bodies, without the possibility, as to such matters, of submitting the case to courts.

In this respect, it must be stated that such doctrinal and jurisprudential work seems to have reached a significantly wide consensus.

The words of Antonio Peixoto Madureira³ seem to wisely summarize the feeling of the majority:

“For us, such sports matters can only embrace the matters of fact and of law emerging from the laws of the game, in other words, those matters which emerged during a competition and which are, therefore, connected to its development, whether in its technical or disciplinary aspect”⁴.

The second solution

1. This status quo, provided with some juridical security in such sensitive domain, essential to the sports agents and organizations, was shaken by Act 30/2004, dated July 21, 2004 - Sports Act -, which repealed Act 1/90.

On the matter of “sports justice”, this new Act begins by unfolding into three articles what was previously condensed in just one.

This articles states as follows:

SECTION III

Sports Justice

Article 46

Impugnability

Subject to the provisions set forth in the following articles, final decisions and rulings by the entities which integrate the sports organization can be impuginate, according to general law.

³ Pursuant to “contentious in sport”, in Futebol. Guia jurvdico, Coimbra, Almedina, 2001, by Luvs Rodrigues Teixeira and Antonio Peixoto Madureira, p. 1602.

⁴ In the same sense, among others, see Jost Ribeiro e Castro, Lei de Bases do Sistema Desportivo, Anotada, Lisboa, Ministerio da Educaçao, 1990, pp. 79-80, Alexandra Pessanha, “Algumas reflexues sobre o Ordenamento Jurvdico Desportivo”, in Colectβnea de Estudos em Memria de Francisco Lucas Pires, Lisboa, Universidade Autnoma de Lisboa, 1999, pp.29-32 and Jost Joaquim Almeida Lopes, “A justa desportiva: que justa?”, in Revista de Direito Piblico,13, pp. 135-140.

Article 47

Strictly sports matters

- 1 Decisions and rulings on strictly sports matters shall not be liable to appeal outside the competent instances within the sports system.
- 2 Strictly sports matters shall mean matters founded on rules of a technical or of a disciplinary nature, namely, the disciplinary offences committed during the competition, while matters of fact and of law emerging from the implementation of the rules of the game, of the regulations and of the rules regarding the organization of the respective competitions.
- 3 The previous paragraph shall not comprise the disciplinary decisions and rulings concerning offences against ethics in sport, in the scope of doping, violence and corruption.

Article 48

Acquiring legal force

The administrative appeal and the corresponding decision shall not undermine the sports effects meanwhile well-groundedly brought about following the last decision made by the competent instance within the sports system.

2. Our attention must be focused on article 47, which legal provision we soon criticized⁵.

We highlighted, then, that in this domain, the legislator could never ignore that he is intervening in a domain (that of the access to the courts), which is particularly well consolidated in the fundamental law, in which any solution must be carefully delineated under consequence of violating the Portuguese Constitution.

Article 47 clearly states that decisions and rulings on strictly sports matters shall not be liable to appeal outside the competent instances within the sports system (paragraph 1).

This means that this norm establishes a sort of exclusive jurisdiction for sports instances, specifically forbidding access to the courts for possible dispute resolution whenever “strictly sports matters” are at issue.

Paragraph 2 of the said provision states exactly that strictly sports matters

⁵ Pursuant to our “Enfoque”, in *Desporto & Direito. Revista Jurídica do Desporto*, Ano II, 5, Janeiro/Abril 2005, pp. 149-152 and *Lei de Bases do Desporto. Anotada*, Coimbra, Coimbra Editora, 2005, pp. 100-103.

[are] those founded on rules of a technical or of a disciplinary nature, namely, the disciplinary offences committed during the competition, while matters of fact and of law emerging from the implementation of the laws of the game, of the regulations and of the rules regarding the organization of the respective competitions.

3. The nuclear issue has been installed in reference to what the law defines as «strictly sports matters», insofar as an excessive extension of its scope would inevitably cause an «escape from the courts».

Disrespecting the *acquis* gathered in the previous law, the new act extends its scope and clearly widens the space «given to the sports courts», simultaneously restricting the access to the courts.

To be remarked, from the very first moment, is the use of the exemplification technique (namely).

A new, far more complex, space is thus created in what concerns the framework of this exception or, to be more accurate, the restriction to the fundamental right of access to the courts.

Pursuant to a given interpretation (not exempted from doubts), the potential extension of this «competence reserve» and «escape from the courts» is comprehensively reinforced by the last part of the provisions: as matters of fact and law deriving from the implementation of the match laws, of the regulations and of the organisation rules applicable to the respective competitions.

The act of bringing up aspects as the organisation rules applicable to the respective competitions will, for sure, give rise to attempts of waiver from public competence, now more possible considering the vague and dubious nature of the rules contained in the act⁶.

⁶ Reference must be made to the «particular interpretations» on this matter made by some sports organizations.

The statutes of the FPF (article 60-1) states as follows:

It is interdicted to the ordinary members of the Portuguese Football Federation and other sports interveners to submit to the ordinary courts any decisions and rulings passed by the social bodies and commissions within the Portuguese Football Federation on strictly sports matters or on matters based upon the violation of technical or disciplinary rules.

In turn, article 63 of the Disciplinary Rules of the Portuguese Professional Football League (recourse to ordinary courts without previous authorisation from the League and the F.P.F.) states as follows:

In this reading we were well seconded by Jost Luvs Pereira Seixas⁷.

The next solution

1. The Portuguese Parliament approved the new sports act - Act on Sports and Physical Activity - during the month of December 2006.

Article 18 states as follows:

Article 18

Sports justice

- 1 Disputes arising from acts and omissions by the bodies of sports federations and of professional leagues, in the scope of the exercise of public powers, shall be subject to the rules of contentious administrative law while the sports effects mean while well-groundedly brought about following the last decision made by the competent instance within the sports system shall be safeguarded.
- 2 Decisions and rulings on strictly sports matters shall not be liable to appeal outside the competent instances within the sports system.
- 3 Strictly sports matters shall mean matters founded on rules of a technical or of a disciplinary nature, while matters of fact and of law emerging from the implementation of the laws of the game, of the regulations and of the rules regarding the organization of the respective competitions.
- 4 For purposes of the previous paragraph, disciplinary decisions and rulings concerning offences against ethics in sport, in the scope of doping, of violence and of corruption, shall not be strictly sports matters.

¹. Any club that submits matters arising from the sports rules to the appreciation of the ordinary courts shall be punished with descent to the immediately lower league, unless otherwise directly, positively or legally provided for.

². The proceedings instituted with a view to establishing liability for unlawful acts intentionally committed by the F.P.F, the League, the respective Officials or employees are exempted from authorisation.

³This kind of response is not restricted to the football related activities. For instance, article 84 (Principle of external non-appeal) of the Disciplinary Rules of the Portuguese Triathlon Federation sets forth that:

⁴The rulings and decisions passed by the Disciplinary and Jurisdictional Councils are not liable of appeal outside the federative organisation.

⁷ Cfr., “Justiça desportiva e a nova Lei de Bases do Desporto - algumas observações”, in Desporto & Direito. Revista Jurídica do Desporto, Ano I, n°15, Janeiro/Abril 2005, namely pp. 160-161.

5 Disputes arising from strictly sports matters can be subject to arbitral resolution or mediation, depend upon a previous clause of arbitration or the obedience to a clause in the statutes or regulations of sports associations.

2. In a quest for a better solution, the right of access to the courts has to be considered as one of the fundamental rights enshrined in the Portuguese Constitution and firmly recognised in the international panorama of human rights.

In other words, any restriction to that right has to be introduced as an exception well-grounded on the constitutional rules which introduce limits to the fundamental rights.

3. Firstly, one can regret the fact that a item has been withdrawn from the sports justice framework, in spite of its inclusion in the previous statutory instruments with which the sports and judicial operators have worked for the last sixteen years.

In fact, article 25-1 of the Sports System Act (LBSD) and article 46 of the Sports Act (LBD) displayed a similar wording: the final decisions and rulings passed by the entities comprising the sports associations are subject to appeal in the general terms of the law, without prejudice to the exceptional provisions on strictly sports matters.

The underlining intends precisely to stress the logic of the previous system, which, in our opinion, should not be banned at all.

Regardless of the scope of the exception expressed in both the Sports Act and the Sports System Act, these two statutory instruments stated that no route to the courts would be allowed unless the available «domestic appeals» had been exhausted.

In the scope of the Sports Act on Sports and Physical Activity the requirement of exhaustion of the domestic mechanisms is banned.

4. The provisions in cause begin with the assertion of a federative jurisdiction reservation.

The problem lies - or continues to lie, to be more precise - with what is to be considered as strictly sports matters.

In this field, the difficulties arise when considering paragraph 3: any matters based upon technical or disciplinary rules, where they result from the im-

plementation of the sporting rules, of the regulations and of the competition rules, are deemed strictly sports matters.

When reading these provisions, we are confronted with a two-folded concept:

The issue has to be based upon a technical or disciplinary rule.

It must result from the implementation of the sporting rules, of the regulations and of the competition rules.

Although no criticism emerges as regards the first part of this assertion, a different approach to the second part is required, as it implicates three different ideas.

The first one deals with the rules of the game and there's nothing to oppose thereto.

In what concerns the other two ruling references, we can express nothing less than our total disagreement and our belief that the ruling parts deriving thereto are likely to violate articles 20-1 and 286-4 of the Portuguese Constitution.

In fact, while the federative competence is extended to all matters resulting from the implementation of both the regulations (all regulations) and the competition rules, any matters regarding discipline, access to sports practice, access to professions or activities (including the economic), are clearly excluded from resolution by bodies competent to the effect according to the Constitution, i.e. the courts.

We therefore consider that the extended scope conceived for the federative competence reservation is unconstitutional.

Final remarks

The Portuguese model of sports justice, well balanced in the 90's, was degraded by virtue of the 2004 legislator's intervention.

The new Act on Sports and Physical Activity will follow this trend.

As previously said, a return to the past would be necessary in order to recover the legal certainty. However, it is easy to conclude that the waters can still easily become troubled under this bridge.

We think that, in this issue, we must keep in mind the words of J. P. Karquillo: the settlement of the sports disputes does not profit from a system

where the state bodies and the sports institutions compete among themselves⁸. Instead, they should associate and mingle, in order to secure a positive settlement of the sports activity with a view to achieving an improved treatment of the disputes arising therein⁹.

⁸ Paradigm thereof is the solution encountered by article 62 (Obligation) of FIFA Statutes:

¹ The Confederations, Members and Leagues shall agree to recognise CAS as an independent judicial authority and to ensure that their members, affiliated Players and Officials comply with the decisions passed by CAS. The same obligation shall apply to licensed match and players' agents.

² Recourse to ordinary courts is prohibited unless specifically provided for in the FIFA regulations.

³ To ensure the foregoing, the Associations shall insert a clause in their statutes stipulating that their clubs and members are prohibited from taking a dispute to ordinary courts and are required to submit any disagreement to the jurisdiction of the Association, the appropriate Confederation or FIFA.

⁹ Cfr. Un «pluralisme judiciaire complémentaire» original. La résolution par les institutions sportives et par les juridictions d'Etat de certains «litiges sportifs», Recueil Dalloz Sirey, 1996, 11, 14 Mars 1996, chronique, [87-90], p. 88.

ΧΟΣΕ ΜΑΝΟΥΕΛ ΜΕΪΡΙΜ

Δικαιοσύνη, για ποια δικαιοσύνη μιλάμε;

Σαν προοίμιο

Έχουμε όλοι επίγνωση ότι το αθλητικό δίκαιο αποτελεί κλάδο του νομικού πλουραλισμού και περιλαμβάνει κανόνες Δημοσίου Δικαίου, όπως επίσης και κανόνες που εκδίδουν οι αθλητικοί φορείς.

Η διασύνδεση μεταξύ κανόνων τέτοιου είδους είναι, συνεπώς, αναπόφευκτη.

Στις περισσότερες περιπτώσεις συνεργούν, αλληλεπιδρούν, εν ολίγοις βρίσκουν πρόσφορο έδαφος, όταν υπάρχει η αρμονική ατμόσφαιρα.

Ωστόσο, συχνά ανακύπτουν αντιθέσεις, οι οποίες λιγότερο ή περισσότερο επισημαίνονται, μεταξύ του κρατικού και του αθλητικού δικαϊκού συστήματος.

Ένας από τους τομείς, όπου εντείνεται η αντίθεση, είναι αναμφίβολα ο τομέας της επίλυσης των αθλητικών διαφορών.

Μελετώντας μία συγκεκριμένη υπόθεση - την «υπόθεση Mateus» - που τράβηξε την προσοχή του πορτογαλικού ποδοσφαίρου σε όλη τη διάρκεια του περσινού καλοκαιριού, αναζητούμε να ριξουμε άπλετο φως στο πορτογαλικό πλαίσιο της αθλητικής δικαιοσύνης, στα πλεονεκτήματά του, όπως επίσης και στις αδυναμίες του, χωρίς να παραγνωρίζουμε τις λύσεις που σχεδιάζονται για τη σύνταξη του νέου Πορτογαλικού Αθλητικού Νόμου.

Εισαγωγή

1. Με το τέλος της τελευταίας αθλητικής περιόδου η Πορτογαλία έπεσε στα δίχτυα μίας ποδοσφαιρικής δικαστικής διαμάχης, η οποία οδήγησε σε ένα θερμότερο από όσο συνήθως καλοκαίρι την κοινωνική ζωή της χώρας.

Η διαμάχη - ή για την ακρίβεια διάφορες διαμάχες - έγιναν γνωστές ως «υπόθεση Mateus» παίρνοντας το όνομα του ποδοσφαιριστή που συμμετείχε στην ομάδα της Αγκόλα στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα του 2006 στη Γερμανία. Η υπόθεση είχε ως αφετηρία την ένταξή του ως παίκτη σε ποδοσφαιρική ομάδα που αγωνίζεται στην Α΄ Εθνική Κατηγορία (ομάδα Gil Vicente).

Ακολουθούν ορισμένα από τα πιο σημαντικά δρώμενα της υπόθεσης:

Τον Ιανουάριο του 2006, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς, τόσο η Πορτογαλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (FPF) και η Πορτογαλική Ένωση Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου ακύρωσαν τη συμμετοχή του Mateus στην ομάδα Gil Vicente, απαγορεύοντας με αυτό τον τρόπο στην ομάδα να τον χρησιμοποιήσει στη δεύτερη φάση του πρωταθλήματος.

Τα προσωρινά μέτρα που όπως ήταν επόμενο κατατέθηκαν στο δικαστήριο από το ποδοσφαιρικό σωματείο Gil Vicente εναντίον των αποφάσεων αυτών δεν είχαν επιτυχή έκβαση. Ως εκ τούτου το αποτέλεσμα ήταν να αποσυρθούν από το εν λόγω ποδοσφαιρικό σωματείο και οι κύριες αγωγές.

Άλλο ένα ποδοσφαιρικό σωματείο - το Os Belenenses - ,το οποίο υποβιβάστηκε την προηγούμενη αγωνιστική περίοδο και επρόκειτο να αγωνιστεί στη Δεύτερη Εθνική Κατηγορία, απευθύνθηκε στα αρμόδια πειθαρχικά όργανα της Πορτογαλικής Ένωσης Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου κατηγορώντας ως πειθαρχική παράβαση, που διαπράχθηκε από το ποδοσφαιρικό σωματείο Gil Vicente, το γεγονός ότι αυτό απευθύνθηκε ενώπιον τακτικού δικαστηρίου.

Η ποινή που εφαρμόζεται σε μία τέτοια παράβαση είναι ο αποκλεισμός και ο υποχρεωτικός υποβιβασμός στη Δεύτερη Κατηγορία.

2. Αν βάλουμε για μία στιγμή στην άκρη τα γεγονότα και τα συμβάντα που έλαβαν χώρα στη διάρκεια του Ιουλίου και του Αυγούστου του 2006, το σημαντικό θέμα τώρα είναι ότι το Πειθαρχικό Συμβούλιο της Πορτογαλικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας αποφάσισε στις 22 Αυγούστου 2006 να οριστικοποιήσει τον καταλογισμό της πειθαρχικής ευθύνης στο σωματείο Gil Vicente, επιβάλλοντάς του κατά συνέπεια την ποινή του αναγκαστικού αποκλεισμού.

Συνέπεια τούτου ήταν να υποβιβαστεί στη Δεύτερη Εθνική Κατηγορία η ομάδα Gil Vicente, ενώ επιτράπηκε στην ομάδα Os Belenenses να συνεχίσει να αγωνίζεται στην Πρώτη Εθνική για την αγωνιστική περίοδο 2006/2007.

Το σωματείο Gil Vicente, έχοντας φυσικά δυσαρεστηθεί με την έκβαση των γεγονότων, υπέβαλε αίτηση προσωρινών μέτρων στο Διοικητικό και Οικονομικό Δικαστήριο της Λισσαβόνας, σε μία προσπάθεια να ανακληθεί η απόφαση του δικαιοδοτικού οργάνου της Πορτογαλικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας.

3. Σύμφωνα με τις ειδήσεις που μεταδόθηκαν στις 23 Αυγούστου, η ΦΙΦΑ έκανε έκκληση στην Πορτογαλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία να επέλθει ώστε να «πειθαρχήσει το σωματείο Gil Vicente» και να το ωθήσει στην απόσυρση της προσφυγής που κατατέθηκε ενώπιον του δικαστηρίου.

Σε ένα μεταγενέστερο στάδιο της υπόθεσης η ΦΙΦΑ ενημέρωσε την Πορτογαλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία για την πρόθεσή της να απευθυνθεί στην Επιτροπή Επειγουσών Καταστάσεων και πρότεινε να τεθεί σε διαθεσιμότητα η πορτογαλική Ομοσπονδία, αρχής γενομένης από της 14^{ης} Σεπτεμβρίου. Μία τέτοια διαθεσιμότητα θα απαγόρευε τη συμμετοχή της πορτογαλικής εθνικής ομάδας στα προκριματικά του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος της ΟΥΕΦΑ του 2008 και των πορτογαλικών ομάδων στο Champions League και στο Κύπελλο ΟΥΕΦΑ.

4. Αντιδρώντας, η Πορτογαλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία απαντά στα προσωρινά μέτρα του σωματείου Gil Vicente.

Μελετώντας τα ειδικά μέτρα που έλαβε στο μεταξύ η Πορτογαλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, η ΦΙΦΑ επανεξέτασε τη στάση της και αποφάσισε να μην προβεί σε περαιτέρω βήματα κατά της πορτογαλικής Ομοσπονδίας και των πορτογαλικών ομάδων που συμμετέχουν στις διοργανώσεις των ευρωπαϊκών ομάδων.

5. Με την απόφασή του της 29^{ης} Σεπτεμβρίου, το Διοικητικό και Οικονομικό Δικαστήριο της Λισσαβόνας κήρυξε την αβασιμότητα των προσωρινών μέτρων που κατατέθηκαν από το σωματείο Gil Vicente, θεωρώντας ότι «η επιβολή των προσωρινών μέτρων θα διατάραζε την ομαλή λειτουργία των αθλητικών διοργανώσεων του επαγγελματικού ποδοσφαίρου (Premier League και BwinLeague), προκαλώντας τη μεταβολή του προγράμματος των αγώνων και επιφέροντας αστάθεια τόσο στα σωματεία, όσο και στους αθλητές που εμπλέκονται σε αυτή τη διαδικασία».

6. Παρόλα αυτά, η κύρια αγωγή ακόμα εκκρεμεί ενώπιον της διοικητικής δικαιοσύνης.

Η πρώτη λύση

1. Η Πορτογαλία, όπως και άλλες ευρωπαϊκές χώρες - ας πάρουμε για παράδειγμα την Ισπανία, την Γαλλία και την Ιταλία, παρόλο που καθεμία δίνει τις δικές της λύσεις - παρέχουν μία νομική απάντηση η οποία, αναφορικά

με την επίλυση των αθλητικών διαφορών, αφήνει κάποια ελευθερία δράσης στα αρμόδια όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών.

Στην πραγματικότητα, αυτό συνιστά αναγνώριση της αυτονομίας αυτών των οργανισμών και των ιδιαιτεροτήτων τέτοιου είδους διαφορών.

Το πορτογαλικό μοντέλο «αθλητικής δικαιοσύνης» έχει ήδη τα τελευταία δεκαέξι χρόνια καλύψει μία απόσταση που αξίζει να περιγραφεί συνοπτικά, ώστε να υπάρξει πληρέστερη κατανόηση των λύσεων που βρίσκονται τώρα σε ισχύ και εκείνων που προορίζονται να τεθούν σε ισχύ στις αρχές του 2007, με την έγκριση του νέου Αθλητικού Νόμου.

Ας ριξουμε μία πιο προσεκτική ματιά στα «γεγονότα του πρόσφατου παρελθόντος» της αθλητικής δικαιοσύνης της Πορτογαλίας.

2. Βρίσκουμε την πρώτη αναφορά στον Νόμο 1/90, με ημερομηνία 13 Ιανουαρίου 1990 - Νόμος για το Αθλητικό Σύστημα - που είναι και ο πρώτος αθλητικός νόμος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Στο άρθρο 25 του εν λόγω νόμου διατυπώνονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 25

Αθλητική Δικαιοσύνη

- 1 Σύμφωνα με τις διατάξεις της ακόλουθης παραγράφου, τελικές αποφάσεις και βουλεύματα των φορέων που συγκροτούν την σωματειακή οργάνωση του αθλητισμού, μπορούν να προσβληθούν, σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες δικαίου.*
 - 2 Οι αποφάσεις και τα βουλεύματα που αφορούν αυστηρά αθλητικά θέματα και βασίζονται στην παραβίαση κανονισμών τεχνικής ή πειθαρχικής φύσης, δεν μπορούν να προσβληθούν ή εφεσιβληθούν σε όργανα εκτός αυτών που λειτουργούν στα πλαίσια του αθλητικού συστήματος.*
 - 3 Η διοικητική προσφυγή και η σχετική απόφαση δεν μπορούν να αναστέλλουν τα αθλητικά αποτελέσματα τα οποία εν τω μεταξύ βασίμως έχουν επέλθει σύμφωνα με την τελευταία ληφθείσα απόφαση των αθλητικών οργάνων στα πλαίσια του αθλητικού συστήματος.*
3. Επικεντρώνοντας την προσοχή μας στις διατάξεις, των παραγράφων 1 και 2, είναι δυνατό να αντλήσουμε από αυτές τις ακόλουθες νομικές αρχές:
- Τη γενική αρχή ότι οι αθλητικές διαφορές επιλύονται, όπως είναι επόμενο, από τακτικά δικαστήρια, ως όργανα στα οποία έχει ανατεθεί βάσει του συντάγματος η απονομή της δικαιοσύνης.

- Την άρχη ότι η προσφυγή στα δικαστήρια, μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο αφότου έχουν εξαντληθεί τα υπάρχοντα μέσα που παρέχονται στα πλαίσια του θεσμικού συστήματος του αθλητισμού (αφότου έχουν, συνεπώς, ληφθεί οι τελικές αποφάσεις και τα βουλεύματα από τους φορείς που συγκροτούν τον οργανωμένο αθλητισμό).
- Την αρχή ότι με την λύση αυτή διασφαλίζεται χώρος για την απονομή αθλητικής δικαιοσύνης στα δικαιοδοτικά όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών.

4. Όπως μπορεί κάποιος εύκολα να δει, το μείζον θέμα, που εναπόκειται στη θεωρία και τα δικαστήρια για να διευκρινιστεί, ήταν το πώς θα ερμηνευόταν η αναφορά στην έκφραση «**αυστηρά αθλητικά θέματα**», αφού η ερμηνεία αυτή οδηγεί στον προσδιορισμό του εύρους των θεμάτων που εμπύπτουν αποκλειστικά στην αρμοδιότητα των ομοσπονδιακών οργάνων, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα, όπως γίνεται συνήθως με όλα τα σχετικά ζητήματα, να υποβληθεί η υπόθεση ενώπιον των δικαστηρίων.

Από αυτή την άποψη, πρέπει να λεχθεί ότι μια τέτοια προσπάθεια της θεωρίας και της νομολογίας δείχνει να έχει αποκτήσει ένα ιδιαίτερα ευρύ ενδιαφέρον.

Τα λόγια του ANTONIO PEIXOTO MADUREIRA δείχνει να συνοψίζουν περίτεχνα το αίσθημα της πλειοψηφίας:

«Για εμάς, τέτοια αθλητικά θέματα μπορούν μόνο να αποτελούν τα θέματα που αφορούν πραγματικά ή νομικά γεγονότα που προκύπτουν από τους κανόνες παιδιάς, με άλλα λόγια δηλαδή, εκείνα τα θέματα που προκύπτουν στη διάρκεια ενός αθλητικού αγώνα και τα οποία αναπόφευκτα συνδέονται με την εξέλιξή του, είτε από τεχνικής, είτε από πειθαρχική άποψης».

Η δεύτερη λύση

1. Αυτό το καθεστώς με το οποίο παρέχεται κάποια δικαιοδοτική ασφάλεια σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα, απαραίτητη για τους αθλητικούς παράγοντες και φορείς, μετεβλήθη με τον Νόμο 30/2004 με ημερομηνία 21 Ιουλίου 2004, Αθλητικός Νόμος, που κατήργησε τον Νόμο 1/90.

Αναφορικά με το θέμα της «αθλητικής δικαιοσύνης», ο νέος αυτός Νόμος ξεκινά αναπτύσσοντας σε τρία άρθρα ό,τι προηγουμένως συνοψιζόταν μόνο σε ένα.

Τα άρθρα αυτά διατυπώνουν τα ακόλουθα:

*Ενότητα III
Αθλητική Δικαιοσύνη*

Άρθρο 46

Παροχή δικαστικής προστασίας

Σύμφωνα με τις διατάξεις που παρατίθενται στα ακόλουθα άρθρα, οι τελικές αποφάσεις και τα βουλεύματα των οργάνων που ανήκουν στον οργανωμένο αθλητισμό μπορούν να προσβληθούν δικαστικά, σύμφωνα με του γενικούς κανόνες του δικαίου.

Άρθρο 47

Αμιγώς αθλητικά θέματα

1 Οι αποφάσεις και τα βουλεύματα που αφορούν αυστηρά αθλητικά θέματα δεν μπορούν να προσβληθούν εκτός των αρμοδίων οργάνων που λειτουργούν στα πλαίσια του αθλητικού συστήματος.

2 Με τον όρο αμιγώς αθλητικά θέματα χαρακτηρίζονται τα θέματα που βασίζονται σε κανόνες τεχνικής ή πειθαρχικής φύσης και ειδικότερα τα πειθαρχικά παραπτώματα που διαπράττονται στη διάρκεια του αθλητικού αγώνα, ως θέματα που αφορούν φυσικές ή νομικές πράξεις που προκύπτουν από την εφαρμογή των κανόνων παιδιάς, των κανονισμών και των κανόνων που αφορούν την οργάνωση των σχετικών διοργανώσεων.

3 Η προηγούμενη παράγραφος δεν περιλαμβάνει τις πειθαρχικές αποφάσεις αφορούν παραπτώματα που σχετικά με την αθλητική ηθική, την φαρμακοδιέγερση, τη βία και τη διαφθορά.

Άρθρο 48

Απόκτηση νομικής ισχύος

Η διοικητική προσφυγή και η σχετική απόφαση δεν αναστέλλουν τα αθλητικά αποτελέσματα τα όποια εν τω μεταξύ βασίμως έχουν επέλθει σύμφωνα με την τελευταία απόφαση που λήφθηκε από τα αρμόδια αθλητικά όργανα στο πλαίσιο του αθλητικού συστήματος.

2. Η προσοχή μας πρέπει να εστιασθεί στο άρθρο 47, του οποίου τις νομικές διατάξεις συχνά κριτικάρουμε.

Υπογραμμίσαμε ήδη ότι στον εν λόγω τομέα, ο νομοθέτης δεν θα μπορούσε ποτέ να αγνοήσει το γεγονός ότι υπεισέρχεται σε έναν τομέα (αυτού

της παροχής έννομης προστασίας), ο οποίος κατοχυρώνεται με σαφή τρόπο στις βασικές συνταγματικές διατάξεις, και στον οποίο κάθε λύση οφείλει να διατυπώνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην παραβιάζει το πορτογαλικό Σύνταγμα.

Το Άρθρο 47 ορίζει σαφώς ότι οι αποφάσεις και τα βουλεύματα που αφορούν αμιγώς αθλητικά θέματα δεν υπόκεινται σε άλλο έλεγχο εκτός από αυτόν των σχετικών οργάνων και διαδικασιών που λειτουργούν στο πλαίσιο του αθλητικού συστήματος (παράγραφος 1).

Αυτό σημαίνει ότι ο κανόνας αυτός καθιερώνει ένα είδος αποκλειστικής δικαιοδοσίας για τα αθλητικά όργανα, απαγορεύοντας ιδιαίτερα την προσφυγή στα δικαστήρια για μία ενδεχόμενη επίλυση της διαφοράς εφόσον πρόκειται για «αμιγώς αθλητικά θέματα».

Η παράγραφος 2 της εν λόγω διάταξης αναφέρει σαφώς ότι με τον όρο αμιγώς αθλητικά θέματα χαρακτηρίζονται τα θέματα που βασίζονται σε κανόνες τεχνικής ή πειθαρχικής φύσης και ιδίως τα πειθαρχικά παραπτώματα που διαπράττονται στη διάρκεια του αθλητικού αγώνα, ως πραγματικά και νομικά θέματα που προκύπτουν από την εφαρμογή των κανόνων παιδίας, των κανονισμών και των κανόνων που αφορούν την οργάνωση των σχετικών διοργανώσεων.

3. Το κεντρικό ζήτημα τίθεται σε σχέση με το εύρος της έννοιας που ο νόμος καθορίζει ως «αμιγώς αθλητικά θέματα», δεδομένου ότι η εκτεταμένη διεύρυνση του σκοπού του θα προκαλούσε αναπόφευκτα την «αποφυγή της δικαστικής οδού»

Αν αγνοήσουμε τα όσα προβλέπονται με τον προηγούμενο νόμο, ο νέος νόμος διευρύνει τον σκοπό του και σαφώς επεκτείνει την αρμοδιότητα που «παρέχεται στα αθλητικά δικαστήρια», περιορίζοντας ταυτόχρονα την προσφυγή στα τακτικά δικαστήρια.

Αυτό που αξίζει να αναφερθεί από την πρώτη στιγμή είναι η χρήση του τεχνικού όρου (ιδίως).

Ένα νέο, πολύ πιο σύνθετο νομικό πεδίο δημιουργείται συνεπώς αναφορικά με ό,τι σχετίζεται με το πλαίσιο της εν λόγω εξαίρεσης, ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, ο περιορισμός του θεμελιώδους δικαιώματος της προσφυγής στα δικαστήρια.

Σύμφωνα με μία ερμηνεία που έχει δοθεί (όχι ελεύθερη από αμφιβο-

λίες), η πιθανή διεύρυνση αυτής της «επιφύλαξης αρμοδιοτήτων» και της «αποφυγής της δικαστικής οδού» ενισχύεται ιδιαίτερα, από τη διατύπωση στο τελευταίο μέρος των διατάξεων: ως πραγματικά και νομικά θέματα που πηγάζουν από την εφαρμογή των κανόνων παιδιάς, των κανονισμών και την οργανωτικών κανόνων που εφαρμόζονται στις σχετικές διοργανώσεις.

Το γεγονός ότι ανακύπτουν νέες διαστάσεις στο θέμα, όπως οι οργανωτικοί κανόνες των διοργανώσεων, με δεδομένη την εκτενή και αμφιλεγόμενη φύση των κανόνων που εμπεριέχονται στο νόμο, θα αυξήσουν τους ρυθμούς απομάκρυνσης από τον εναγκαλισμό των κρατικών αρμοδιοτήτων.

Με αυτή την άποψη συμφωνεί και ο JOSI LUIS PEREIRA SEIXAS.

Η επόμενη λύση

1. Το Πορτογαλικό Κοινοβούλιο ενέκρινε το νέο αθλητικό νόμο - το Νόμο για την Αθλητισμό και τη Φυσική Δραστηριότητα - κατά τη διάρκεια του μήνα Δεκεμβρίου του 2006

Το Άρθρο 18 διατυπώνει τα ακόλουθα:

Άρθρο 18

Αθλητική δικαιοσύνη

1 Οι διαφορές που προκύπτουν από πράξεις και παραλείψεις των οργάνων των αθλητικών ομοσπονδιών και των επαγγελματιών ενώσεων, με σκοπό την άσκηση της δημόσιας εξουσίας, υπόκεινται στους κανόνες του ουσιαστικού διοικητικού δικαίου, ενώ, συγχρόνως, διατηρούνται τα αθλητικά αποτελέσματα που εν τω μεταξύ βάσιμα έχουν επέλθει σύμφωνα με την τελευταία απόφαση που λήφθηκε από τα αρμόδια αθλητικά όργανα του αθλητικού συστήματος.

2 Οι αποφάσεις και τα βουλεύματα που αφορούν αμιγώς αθλητικά θέματα δεν υπόκεινται σε έφεση παρά μόνο ενώπιον των αρμοδίων οργάνων, στο πλαίσιο του αθλητικού συστήματος.

3 Με τον όρο αμιγώς αθλητικά θέματα εννοούνται τα θέματα που βασίζονται σε κανόνες τεχνικής ή πειθαρχικής φύσης, ως θέματα που αφορούν φυσικές και νομικές πράξεις που προκύπτουν από την εφαρμογή των κανόνων παιδιάς, των κανονισμών και των κανόνων που αφορούν την οργάνωση των σχετικών διοργανώσεων.

4 Για την εκπλήρωση των στόχων της προηγούμενης παραγράφου, οι πει-

θαρχικές αποφάσεις και τα βουλεύματα που αφορούν παραπτώματα που στρέφονται κατά της αθλητικής ηθικής, και συνδέονται με τη φαρμακοδιέγερση, τη βία και τη διαφθορά, δεν αποτελούν αμιγώς αθλητικά θέματα.

5 Οι διαφορές που ανακύπτουν από τα αμιγώς αθλητικά θέματα είναι δυνατό να υπόκεινται σε επίλυση μέσω διαιτησίας ή μεσολάβησης κατ' εφαρμογήν προγενέστερης ρήτηρας διαιτησίας ή σε συμμόρφωση προς αντίστοιχη ρήτρα του καταστατικού ή των κανονισμών των αθλητικών σωματείων.

2. Αναζητώντας μία καλύτερη λύση, το δικαίωμα της προσφυγής στα δικαστήρια θα πρέπει να θεωρείται ως ένα από τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται από το πορτογαλικό Σύνταγμα και αναγνωρίζονται ρητώς από τον διεθνή χάρτη για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Με άλλα λόγια, κάθε περιορισμός αυτού του δικαιώματος πρέπει να προτείνεται ως μία καλά θεμελιωμένη εξαίρεση στους συνταγματικούς κανόνες που εισάγει περιορισμούς στα θεμελιώδη δικαιώματα.

3. Κατ' αρχήν, μπορεί κάποιος να κατακρίνει το γεγονός ότι ένα θέμα έχει αποσυρθεί από το πλαίσιο της αθλητικής δικαιοσύνης, παρά το γεγονός ότι είχε συμπεριληφθεί στις προηγούμενες ρυθμίσεις, με τις οποίες ασχολήθηκαν παράγοντες και αθλητικοί δικαστές τα τελευταία δεκαέξι χρόνια

Στην πραγματικότητα, το άρθρο 25-1 του Νόμου περί Αθλητικού Συστήματος (LBSD) και το άρθρο 46 του Αθλητικού Νόμου (LBD) εξέθετε μία παρόμοια διατύπωση: οι τελικές αποφάσεις και τα βουλεύματα που λαμβάνονται από τους φορείς που προΐστανται των αθλητικών ενώσεων υπόκεινται σε έφεση, σύμφωνα με τους γενικούς όρους που θέτει ο νόμος, χωρίς να παραγνωρίζεται και η ισχύς εξαιρετικών διατάξεων για τα αμιγώς αθλητικά θέματα.

Οι υπογραμμισμένες φράσεις αποσκοπούν ακριβώς στο να δώσουν έμφαση στο σκεπτικό του προηγούμενου συστήματος, το οποίο, κατά τη γνώμη μας, δεν πρέπει να καταργηθεί, ούτε καν μερικώς.

Ανεξάρτητα με το εύρος της εξαίρεσης που διατυπώνεται τόσο στον Αθλητικό Νόμο, όσο και στο Νόμο περί Αθλητικού Συστήματος, αυτές οι δύο ρυθμίσεις διατυπώνουν ότι δεν επιτρέπεται προσφυγή στα δικαστήρια, εκτός αν έχουν εξαντληθεί οι προβλεπόμενες «εσωτερικές προσφυγές».

Σε ό,τι έχει σχέση με τον Αθλητικό Νόμο για τον Αθλητισμό και τη Φυσική Δραστηριότητα η απαίτηση για την εξάντληση των εσωτερικών μηχανισμών καταργείται.

4. Οι διατάξεις που μας ενδιαφέρουν αρχίζουν με τη διατύπωση της επιφύλαξης για ομοσπονδιακή δικαιοδοσία.

Το πρόβλημα εντοπίζεται - ή για να είμαστε πιο ακριβείς εξακολουθεί να υπάρχει - στο τι θεωρούνται ως αμιγώς αθλητικά θέματα.

Σε αυτόν τον τομέα, οι δυσκολίες παρουσιάζονται όταν αναφερόμαστε στην παράγραφο 3: *οποιαδήποτε θέματα βασίζονται σε τεχνικούς ή πειθαρχικούς κανόνες, που απορρέουν από την εφαρμογή των αθλητικών κανόνων, των κανονισμών και των κανόνων της διοργάνωσης, θεωρούνται ως αμιγώς αθλητικά θέματα.*

Όταν διαβάζουμε αυτές τις διατάξεις, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια δίπτυχη έννοια:

- Το θέμα πρέπει να βασίζεται σε έναν *τεχνικό ή πειθαρχικό κανόνα*,
- Πρέπει να απορρέει από την εφαρμογή των *αθλητικών κανόνων, των κανονισμών και των κανόνων της διοργάνωσης.*

Παρόλο που καμιά αμφισβήτηση δεν προκύπτει από το πρώτο μέρος αυτής της διατύπωσης, απαιτείται μια διαφορετική προσέγγιση για το δεύτερο μέρος, καθώς αυτό εμπλέκει τρεις διαφορετικές έννοιες.

Η πρώτη αφορά τους κανόνες παιδείας και δεν υπάρχει τίποτα να έρχεται σε αντίθεση με αυτό.

Σε ότι αφορά στις άλλες δύο, δεν μπορούμε να εκφράσουμε τίποτα λιγότερο από την πλήρη ασυμφωνία και πίστη μας ότι οι επί μέρους ρυθμίσεις που προέρχονται από αυτό είναι πιθανόν να παραβιάζουν τα άρθρα 20-1 και 286-4 του Πορτογαλικού Συντάγματος.

Πράγματι, ενώ η ομοσπονδιακή δικαιοδοσία εκτείνεται σε όλα τα ζητήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή τόσο των κανονισμών (όλων των κανονισμών) όσο και των κανόνων της διοργάνωσης, όλα τα άλλα θέματα σε σχέση με την πειθαρχία, την πρόσβαση στην αθλητική πρακτική, την πρόσβαση στα επαγγέλματα ή τις δραστηριότητες (συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών), εξαιρούνται σαφέστατα από την επίλυσή τους μέσω των αρμόδιων για αυτά σύμφωνα με το Σύνταγμα οργάνων, δηλαδή τα δικαστήρια.

Θεωρούμε συνεπώς ότι το προβλεπόμενο διευρυμένο πεδίο ομοσπονδικής δικαιοδοσίας είναι αντισυνταγματικό.

Τελικές παρατηρήσεις

Το πορτογαλικό μοντέλο της αθλητικής δικαιοσύνης, καλά ισορροπημένο τη δεκαετία του 90, έχει χάσει τη χρησιμότητά του από την παρέμβαση του νομοθέτη το 2004.

Ο νέος νόμος πάνω στον Αθλητισμό και τη Φυσική Δραστηριότητα θα ακολουθήσει αυτή την τάση.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, μια στροφή στο παρελθόν θα ήταν απαραίτητη προκειμένου να ανακτήσουμε την απαιτούμενη ασφάλεια δικαίου. Ωστόσο, είναι εύκολο να συμπεράνουμε ότι τα νερά του αθλητισμού μπορούν ακόμα εύκολα να ταραχθούν με αυτή την προσπάθεια γεφύρωσης.

Θεωρούμε ότι, σε αυτό το θέμα πρέπει να έχουμε στο νου μας τα λόγια του J.P. KARAQUILLO: η διευθέτηση των αθλητικών διαφορών δεν ωφελείται από ένα σύστημα όπου τα όργανα του κράτους και τα αθλητικά ιδρύματα ανταγωνίζονται μεταξύ τους. Αντιθέτως, πρέπει να συνεργάζονται και να αλληλοεμπλέκονται, προκειμένου να διασφαλίσουν μια θετική διευθέτηση της αθλητικής δραστηριότητας, με προοπτική να πετύχουν μια βελτιωμένη αντιμετώπιση των διενέξεων που προκύπτουν επ'αυτού.

Μετάφραση: Θανάσης Τυρογιάννης - Νεκταρία Κονταξάκη

6 ΜΑΡΙΟΣ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ

Δικηγόρος - Ειδικός Επιστήμων Αθλητικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

Η Σημασία για τον Αθλητισμό της από 18.7.2006 Απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση C-519/04 «Meca-Medina»

Σημείωση Σύνταξης: Η υπόθεση αυτή που τέθηκε υπόψη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου αναμένεται να παίξει πολύ σημαντικό ρόλο στο χώρο του αθλητικού δικαίου καθώς έκρινε ότι καμιά ρύθμιση στο χώρο του αθλητικού δικαίου, ακόμη και οι καθαρά αθλητικές ρυθμίσεις, δε θα διαφεύγουν του ελέγχου της συμβατότητάς τους με τις διατάξεις της Συνθήκης περί ανταγωνισμού.

A. Ιστορικό

A1. Ισχύον Νομικό Πλαίσιο της ΔΟΕ

Η ΔΟΕ¹ είναι η ανώτατη αρχή του Ολυμπιακού Κινήματος.^{2 3} Στη ΔΟΕ μετέχουν οι διάφορες διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες, μεταξύ των οποίων και η διεθνής ομοσπονδία κολύμβησης, η F.I.N.A.. Όσον αφορά στον έλεγχο της φαρμακοδιέγερσης⁴ στην κολύμβηση, η FINA εφαρμόζει⁵ τον κώδικα του Ολυμπιακού Κινήματος για την καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης (Doping Control Rules).⁶ Σε περίπτωση φαρμακοδιέγερσης με αναβολική ου-

¹ Βλ. Α. Μπρεδήμας. «Η νομική φύση της ΔΟΕ και των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών και η σχέση τους προς την κρατική έννομη τάξη.» Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου. Περίοδος Ζ', Τεύχος 2. Σελ. 217-229.

² Βλ. Μαλάτος, Ανδρέας. «Παραδόσεις Αθλητικού Δικαίου». Εκδόσεις Α. Ν. Σάκκουλα. Αθήνα, 2005, σελ. 57-60.

³ Παναγιωτόπουλος, Δημήτριος. «Το Δίκαιο των Ολυμπιακών Αγώνων». Εκδόσεις Α. Ν. Σάκκουλα. Αθήνα, 1991.

⁴ Παπαλουκάς, Μ. «Doping». 1995.

⁵ Όσον αφορά στον τρόπο εισδοχής του Ευρωπαϊκού Δικαίου στο εσωτερικό δίκαιο βλ. Dominique Remy. «Le Sport et son Droit» Editions Romillat. 1991. Σελ.9-31.

⁶ Βλ. Παπαλουκάς, Μ. «L' approche comparative du probleme du dopage». Ανακοινώθηκε στο 3me Congres International, Association International de Droit du Sport. Nice-France, 9-10 et 11 Decembre 1994.

σία για πρώτη φορά,⁷ ο κανόνας DC 9.2a επιβάλλει την αποβολή του αθλητή για τέσσερα τουλάχιστον έτη. Εντούτοις η ποινή αυτή μπορεί να μειωθεί αν ο αθλητής αποδείξει, είτε ότι δεν έλαβε ηθελημένα την απαγορευμένη ουσία, είτε κατά ποιον τρόπο η ουσία αυτή βρέθηκε στο σώμα του χωρίς υπαιτιότητά του. Οι ποινές επιβάλλονται από το Doping Panel (Επιτροπή Φαρμακοδιεγέρσεως) της FINA και κατά των αποφάσεών του μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον του αθλητικού διαιτητικού δικαστηρίου (Tribunal Arbitral du Sport - TAS),⁸ δυνάμει του κανόνα DC 8.9. Το TAS.^{9 10} Κατά των αποφάσεων του TAS μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του ελβετικού Tribunal fédéral, του δικαστηρίου που είναι αρμόδιο για την αναθεώρηση των αποφάσεων διεθνούς διαιτησίας που έχουν εκδοθεί στην Ελβετία.¹¹

A2. Πραγματικά Περιστατικά

Οι προσφεύγοντες στην υπόθεση αυτή, David Meca-Medina και Igor Majcen, ήταν δύο επαγγελματίες αθλητές που επιδίδονταν στην κολύμβηση μεγάλων αποστάσεων, η οποία αποτελεί το αντίστοιχο προς το μαραθώνιο, άθλημα υγρού στίβου. Στο πλαίσιο μιας εξέτασης για την ανίχνευση φαρμάκων που πραγματοποιήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 1999, κατά τη διάρκεια του παγκόσμιου πρωταθλήματος στο Salvador της Bahia (Βραζιλία), οι δύο αυτοί αθλητές τερμάτισαν, πρώτος και δεύτερος αλλά βρέθηκαν θετικοί ως προς την ουσία νανδρολόνη. Στις 8 Αυγούστου 1999, το Doping Panel της FINA έλαβε την απόφαση να αποβληθούν για διάστημα τεσσάρων ετών. Κατόπιν άσκησαν έφεση αλλά το TAS επιβεβαίωσε, με διαιτητική απόφαση της 29ης Φεβρουαρίου 2000, την απόφαση περί αποβολής.

Λίγο αργότερα, τον Ιανουάριο του 2000 όμως, επιστημονικά πειράματα

⁷ Βλ. Παπαλουκάς, Μ. «Το Doping, ο Νόμος του Κράτους και ο Κανονισμός των Αθλητικών Φορέων», 1995, Αθληση και Κοινωνία, 10: 67-73.

⁸ Βλ. Παντελής Δέδες. «Το Ολυμπιακό Διαιτητικό Δικαστήριο της Λωζάνης κατά τη Διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων.» Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου. Περίοδος Ζ', Τεύχος 1. Σελ. 55-76.

⁹ Βλ. Μαλάτος, Ανδρέας. «Παραδόσεις Αθλητικού Δικαίου». Εκδόσεις Α. Ν. Σάκκουλα. Αθήνα, 2005, σελ. 301-304.

¹⁰ Το TAS εδρεύει στη Λωζάνη. Το χρηματοδοτεί και το διαχειρίζεται ένας ανεξάρτητος προς τη ΔΟΕ οργανισμός, το Διεθνές Συμβούλιο Αθλητικής Διαιτησίας (Conseil international de l'arbitrage dans le sport - CIAS).

¹¹ Παναγιωτόπουλος, Δημήτριος. «Παραδόσεις Αθλητικού Δικαίου». Εκδόσεις Α. Ν. Σάκκουλα. Αθήνα, 1989.

απέδειξαν ότι στην περίπτωση που ο αθλητής καταναλώνει ορισμένες τροφές (όπως το κρέας αρσενικού μη ευνουχισμένου χοίρου) οι μεταβολίτες της νανδρολόνης μπορούν να παραχθούν ενδογενώς από τον ανθρώπινο οργανισμό, σε τιμές δυνάμενες να υπερβούν το επιτρεπτό όριο ανοχής. Μετά την εξέλιξη αυτή, η FINA και οι προσφεύγοντες συμφώνησαν, με διαιτητική συμφωνία της 20ής Απριλίου 2000, να υποβάλουν εκ νέου την υπόθεση στο TAS προς επανεξέταση. Με την από 23 Μαΐου 2001 διαιτητική του απόφαση, το TAS μείωσε την ποινή περί αποβολής των προσφευγόντων σε δύο έτη.

Οι προσφεύγοντες δεν άσκησαν προσφυγή κατά της διαιτητικής απόφασης αυτής¹² ενώπιον του ελβετικού Tribunal fédéral αλλά κατέθεσαν καταγγελία στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, ισχυριζόμενοι παράβαση των άρθρων 81 και/ή 82 της Συνθήκης. Κατ' αρχάς, ισχυρίστηκαν ότι ο καθορισμός του ορίου ανοχής σε 2 ng/ml αποτελεί εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ της ΔΟΕ και των 27 εγκεκριμένων από αυτήν εργαστηρίων καθώς το όριο αυτό δεν θεμελιωνόταν πλέον επιστημονικώς και μπορούσε να καταλήξει στον αποκλεισμό αθλών ή απλώς αμελών αθλητών. Ισχυρίστηκαν περαιτέρω ότι στην περίπτωσή τους, οι διαπιστωθείσες υπερβάσεις του ορίου ανοχής μπορεί να οφείλονταν στην κατανάλωση φαγητού περιέχοντος κρέας μη ευνουχισμένου χοίρου. Περαιτέρω, η εκ μέρους της ΔΟΕ υιοθέτηση ενός μηχανισμού αντικειμενικής ευθύνης καθώς και η σύσταση υπηρεσιών επιφορτισμένων με τη διαιτητική επίλυση των διαφορών στον τομέα του αθλητισμού (το TAS και το CIAS), χωρίς επαρκή ανεξαρτησία προς τη ΔΟΕ, θεώρησαν ότι ενισχύουν τον θίγοντα τον ανταγωνισμό χαρακτήρα του ορίου αυτού.

Η Επιτροπή με την από 1ης Αυγούστου 2002 απόφασή της, απέρριψε την καταγγελία των προσφευγόντων καταλήγοντας ότι η ρύθμιση αυτή δεν εμπίπτει στην απαγόρευση των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης.

B. Προσφυγή Ενώπιον του Πρωτοδικείου

Στις 11 Οκτωβρίου 2002, οι δύο αθλητές άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή με την οποία ζήτησαν την ακύρωση της επίδικης απόφα-

¹² Σχετικά με τη διαιτησία ενώπιον των αθλητικών διαιτητικών οργάνων βλ. «Η Διαιτησία στα Αθλητικά Δικαιοδοτικά Όργανα», 1998, Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών. Τόμος 12. Τεύχος 45, σελ. 1190-1197.

σης. Το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή στηριζόμενο στη νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία, παρόλο ότι οι απαγορεύσεις που καθιερώνουν τα άρθρα 39 και 49 της Συνθήκης έχουν εφαρμογή στους κανόνες που θεσπίζονται στον τομέα του αθλητισμού, όσον αφορά στην οικονομική πλευρά που μπορεί να έχει η αθλητική δραστηριότητα,¹³ αντιθέτως, οι απαγορεύσεις τις οποίες καθιερώνουν οι διατάξεις αυτές της Συνθήκης δεν αφορούν τους αμιγώς αθλητικούς κανόνες, οι οποίοι δεν αποτελούν οικονομική δραστηριότητα.¹⁴ Εφόσον μια αμιγώς αθλητική κανονιστική ρύθμιση είναι ξένη προς την οικονομική δραστηριότητα, σύμφωνα με την απόφαση αυτή του Πρωτοδικείου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 39 και 49 της Συνθήκης και σημαίνει, επίσης, ότι είναι ξένη και προς τις οικονομικές σχέσεις ανταγωνισμού, με συνέπεια, να μην εμπίπτει ούτε στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 81 και 82.¹⁵ Από την άλλη πλευρά και το γεγονός ότι η ΔΟΕ μπορεί ενδεχομένως να είχε κατά νου τη θεμιτή, κατά τους ίδιους τους προσφεύγοντες, μέριμνα να διατηρήσει τις οικονομικές δυνατότητες των Ολυμπιακών Αγώνων, κατά τη θέσπιση της επίδικης ρυθμίσεως για την καταπολέμηση της φαρμακοδιεγέρσεως, δεν έχει, καθαυτό, ως συνέπεια να στερεί από τη ρύθμιση αυτή την αμιγώς αθλητική της φύση.¹⁶

Γ. Αίτηση Αναίρεσης της Απόφασης του Πρωτοδικείου Ενώπιον του Ευρ. Δικαστηρίου Επιχειρήματα των Διαδίκων

Κατά τους ανααιρεσείοντες αθλητές, το Πρωτοδικείο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου κατά την οποία η άσκηση του αθλητισμού εμπίπτει στο κοινοτικό δίκαιο μόνον κατά το μέτρο που συνιστά οικονομική δραστηριότητα.¹⁷ Ειδικότερα, αντίθετα προς

¹³ Study by Coopers and Lybrand for DG X of the European Commission. "The Impact of European Union Activities on Sport". 1995 Edition.

¹⁴ Van Miert, K. (1997). Sport et Concurrence: Developments Recents et action de la Commission. Forum Europeen du Sport. Luxembourg, 27.11.1997.

¹⁵ Παπαλουκάς, Μ. (1996-1997). Η Επιρροή του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη Διοίκηση και Οργάνωση του Αθλητισμού. Athlos . Τομ.Ε/96-97, 1(21): 8-15.

¹⁶ Βλ. Παπαλουκάς, Μ. «Doping». 1995 σελ. 149-152.

¹⁷ Βλ. Παπαλουκάς, Μ. «Διοίκηση και Αθλητικό Δίκαιο». 1996. Σελ. 69 επ.

ό,τι έκρινε το Πρωτοδικείο, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ουδέποτε απέκλεισε γενικώς τις αμιγώς αθλητικές κανονιστικές ρυθμίσεις από το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της Συνθήκης. Μολονότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ο σχηματισμός των εθνικών ομάδων ήταν ζήτημα που ενδιέφερε αποκλειστικά τον αθλητισμό και, ως τέτοιο, ξένο προς την οικονομική δραστηριότητα, το Πρωτοδικείο κακώς συνήγαγε εξ αυτού ότι κάθε κανόνας σχετικός με ζήτημα που ενδιαφέρει αποκλειστικά τον αθλητισμό είναι ξένος προς την οικονομική δραστηριότητα και εκφεύγει έτσι από τις απαγορεύσεις που θεσπίζουν τα άρθρα 39, 49, 81 και 82 της Συνθήκης.¹⁸ Έτσι, η έννοια του αμιγώς αθλητικού κανόνα πρέπει να περιορίζεται μόνο στους κανόνες, που αφορούν τη σύνθεση και τον σχηματισμό των εθνικών ομάδων.

Οι αναιρεσεύοντες υποστήριξαν ακόμη ότι κακώς το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση δεν μπορούσε να εξομοιωθεί με συμπεριφορά στην αγορά που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 81 και 82 και ότι κανονιστική ρύθμιση που ενδιαφέρει αποκλειστικά τον αθλητισμό, είναι κατ' ανάγκη συμφυής με την οργάνωση και την καλή διεξαγωγή των αγώνων ενώ, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου,¹⁹ θα πρέπει ακόμη να αφορά τον χαρακτήρα και το ειδικό πλαίσιο των αθλητικών συναντήσεων. Προέβησαν επίσης ότι, λόγω της πραγματικά αδιαίρετης φύσεως της επαγγελματικής αθλητικής δραστηριότητας, η διάκριση στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο μεταξύ της οικονομικής και της μη οικονομικής διάστασης της ίδιας αθλητικής πράξης κρίθηκε από το Δικαστήριο ως «εντελώς τεχνητή».

Α. Εκτίμηση του Ευρ. Δικαστηρίου

Α1. Νομικό Πλαίσιο - Νομολογία

Η άσκηση του αθλητισμού εμπίπτει στο κοινοτικό δίκαιο κατά το μέτρο που συνιστά οικονομική δραστηριότητα²⁰ υπό την έννοια του άρθρου 2 της

¹⁸ Παπαλουκάς, Μ. (1996-1997). Η Επιρροή του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη Διοίκηση και Οργάνωση του Αθλητισμού. *Athlos*. Τομ.Ε/96-97, 1(21): 8-15.

¹⁹ Βλ. Υπόθεση Wouters C-309/1999. Στην υπόθεση αυτή το Δικαστήριο έκρινε τη νομική φύση επαγγελματικού συλλόγου (όπως είναι ο δικηγορικός σύλλογος της Ολλανδίας) και αποφάσισε ότι ακόμη κι αν ένα νομικό πρόσωπο δεν ασκεί οικονομική δραστηριότητα θα πρέπει όλες οι αποφάσεις του να εξετάζονται κατά πόσο έχουν αντίκτυπο στη αγορά και στον ανταγωνισμό.

²⁰ Sloane, P.J. (1980). *Sport In the Market?*. The Institute of Economic Affairs. Page 16.

Συνθήκης.²¹ Έτσι, όταν η αθλητική δραστηριότητα έχει τον χαρακτήρα μισθωτής δραστηριότητας ή αμειβόμενης παροχής υπηρεσιών, πράγμα που συμβαίνει στην περίπτωση των ημιεπαγγελματιών ή επαγγελματιών αθλητών,²² εμπίπτει ειδικότερα, στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 39 επ. ή των άρθρων 49 επ.²³

Ωστόσο, η νομολογία του Δικαστηρίου έκρινε ότι οι απαγορεύσεις που θεσπίζουν οι διατάξεις αυτές της Συνθήκης δεν αφορούν τους κανόνες τους σχετικούς με ζητήματα που ενδιαφέρουν αποκλειστικά τον αθλητισμό και για το λόγο αυτό είναι ξένα προς την οικονομική δραστηριότητα.²⁴

Ως προς τη δυσχέρεια διαχωρισμού των οικονομικών και αθλητικών πτυχών της αθλητικής δραστηριότητας, το Δικαστήριο έχει κρίνει,²⁵ ότι οι κοινοτικές διατάξεις περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν εμποδίζουν κανονιστικές ρυθμίσεις ή πρακτικές δικαιολογούμενες από μη οικονομικούς λόγους αναγόμενους στον ειδικό χαρακτήρα και στο πλαίσιο ορισμένων αθλητικών συναντήσεων. Υπογράμμισε, όμως, ότι αυτός ο περιορισμός του πεδίου εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων δεν πρέπει να υπερβαίνει τον σκοπό για τον οποίο έχει προβλεφθεί. Δεν μπορεί επομένως να γίνεται επίκλησή του, προκειμένου να αποκλεισθεί μια ολόκληρη αθλητική δραστηριότητα από το πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης.^{26 27}

Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το γεγονός και μόνον πως ένας κανόνας έχει αμιγώς αθλητικό χαρακτήρα δεν έχει ως αποτέλεσμα, ότι ο ασκών τη δραστηριότητα που διέπεται από τον κανόνα αυτόν ή ο οργανισμός ο οποίος τον θέσπισε, εκφεύγει από το πεδίο εφαρμογής της

²¹ Βλ. αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1974, 36/74, Walrave και Koch, Συλλογή τόμος 1974, σ. 563, σκέψη 4· της 14ης Ιουλίου 1976, 13/76, Donū, Συλλογή τόμος 1976, σ. 507, σκέψη 12· της 15ης Δεκεμβρίου 1995, C-415/93, Bosman, Συλλογή 1995, σ. I-4921, σκέψη 73· της 11ης Απριλίου 2000, C-51/96 και C-191/97, Deliθge, Συλλογή 2000, σ. I-2549, σκέψη 41, και της 13ης Απριλίου 2000, C-176/96, Lehtonen και Castors Braine, Συλλογή 2000, σ. I-2681, σκέψη 32.

²² Βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Walrave και Koch, σκέψη 5, Donū, σκέψη 12, και Bosman, σκέψη 73.

²³ Παπαλουκάς, Μ. (1997). Σχολιασμός της υπόθεσης Bosman. Νομικό Βήμα. Τ. 45, 4: 683-687.

²⁴ Βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση 36/74 Walrave και Koch.

²⁵ Βάσει της απόφασης 13/76 Donū, σκέψεις 14 και 15.

²⁶ Βλ. Παπαλουκάς, Μ. (1997). Σχολιασμός της υπόθεσης Bosman. Νομικό Βήμα. Τ. 45, 4: 683-687.

²⁷ Βλ. αποφάσεις Bosman, σκέψη 76, και Deliθge, σκέψη 43.

Συνθήκης. Αν η επίμαχη αθλητική δραστηριότητα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης, οι προϋποθέσεις ασκήσεώς της υπόκεινται στο σύνολο των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διάφορες διατάξεις της Συνθήκης. Επομένως, οι κανόνες που διέπουν τη δραστηριότητα αυτή πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις εφαρμογής αυτών των διατάξεων οι οποίες, μεταξύ άλλων, αποβλέπουν στη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, της ελευθερίας εγκαταστάσεως, της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή του ανταγωνισμού.

Έτσι, στην περίπτωση κατά την οποία η άσκηση αυτής της αθλητικής δραστηριότητας πρέπει να εκτιμηθεί βάσει των διατάξεων της Συνθήκης περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, επιβάλλεται να εξακριβωθεί αν οι κανόνες που διέπουν τη δραστηριότητα αυτή πληρούν τις προϋποθέσεις εφαρμογής των άρθρων 39 και 49, αν δηλαδή δε συνιστούν περιορισμούς απαγορευόμενους από τα άρθρα αυτά.²⁸ Επίσης επιβάλλεται να εξακριβωθεί αν, λαμβανομένων υπόψη των προϋποθέσεων εφαρμογής που προσιδιάζουν στα άρθρα 81 και 82, οι κανόνες που διέπουν τη δραστηριότητα αυτή θεσπίστηκαν από επιχείρηση, αν η επιχείρηση αυτή περιορίζει τον ανταγωνισμό ή εκμεταλλεύεται καταχρηστικώς τη δεσπόζουσα θέση της, και αν ο περιορισμός αυτός ή αυτή η κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

Ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι κανόνες αυτοί δε συνιστούν περιορισμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία διότι αφορούν αποκλειστικά ζητήματα που ενδιαφέρουν τον αθλητισμό και είναι αυτοί καθαυτοί ξένοι προς την οικονομική δραστηριότητα,²⁹ το γεγονός αυτό δεν συνεπάγεται ούτε ότι η οικεία αθλητική δραστηριότητα εκφεύγει κατ' ανάγκην από το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 81 και 82, ούτε ότι οι κανόνες αυτοί δεν πληρούν τις προϋποθέσεις εφαρμογής που προσιδιάζουν στα άρθρα αυτά.³⁰

Όμως, με τη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το γεγονός ότι μια αμιγώς αθλητική κανονιστική ρύθμιση

²⁸ Βλ. απόφαση Deliège.

²⁹ Βλ. αποφάσεις Walrave και Koch, καθώς και Donū.

³⁰ Van Miert, K. (1997). Sport et Concurrence: Developments Recents et action de la Commission. Forum Europeen du Sport. Luxembourg, 27.11.1997.

είναι ξένη προς την οικονομική δραστηριότητα,³¹ με συνέπεια ότι η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 39 και 49, σημαίνει επίσης και ότι αυτή είναι ξένη προς τις οικονομικές σχέσεις ανταγωνισμού, με συνέπεια να μην εμπίπτει ούτε στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 81 και 82.³² Το Δικαστήριο έκρινε πως το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε σφάλμα κρίνοντας ότι μια κανονιστική ρύθμιση μπορούσε έτσι να εκφεύγει ευθύς εξ αρχής από το πεδίο εφαρμογής των άρθρων αυτών για τον λόγο και μόνον ότι αυτή θεωρούνταν αμιγώς αθλητική από πλευράς εφαρμογής των άρθρων 39 και 49 της Συνθήκης, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξακριβωθεί προηγουμένως αν η κανονιστική αυτή ρύθμιση πληρούσε τις προϋποθέσεις εφαρμογής που προσιδιάζουν στα άρθρα 81 και 82, όπως αυτές αναφέρθηκαν ανωτέρω.

Α2. Η Απάντηση στους Ισχυρισμούς των Αναιρεσειόντων

Οι αναιρεσειόντες υποστήριξαν ότι η Επιτροπή κακώς δεν χαρακτήρισε τη ΔΟΕ επιχείρηση για την εφαρμογή του άρθρου 81. Οι αναιρεσειόντες επίσης υποστήριξαν ότι η Επιτροπή, για να απορρίψει την καταγγελία τους, κακώς έκρινε ότι η επίδικη κανονιστική ρύθμιση³³ για την καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης³⁴ δεν συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού κατά την έννοια του άρθρου 81. Υποστήριξαν ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή των κριτηρίων που καθιέρωσε το Δικαστήριο με την ανωτέρω αναφερόμενη απόφαση Wouters. Κατά τους αναιρεσειόντες, αφενός, πράγματι η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση, αντίθετα προς ό,τι έκρινε η Επιτροπή, δεν αποβλέπει μόνο στο να διατηρηθεί το αδιάφθορο της αθλητικής άμιλλας και η υγεία των αθλητών αλλά επιδιώκει και τη διασφάλιση των ιδίων οικονομικών συμφερόντων της ΔΟΕ και προς διαφύλαξη του σκοπού αυτού έχουν θεσπισθεί κανόνες υπερβολικής αυστηρότητας, όπως οι κρινόμενοι ένδικοι κανόνες. Επομένως, οι κανόνες αυτοί δεν μπορούν να θεωρηθούν, κατά τους αναιρεσειόντες, συμφυείς με την καλή διεξαγωγή των αγώνων και με τη δικαιολογία αυτή να εκφεύγουν από τις απαγορεύσεις του άρθρου 81.

³¹ Παπαλουκάς, Μ. (1997). Σχολιασμός της υπόθεσης Bosman. Νομικό Βήμα. Τ. 45, 4: 683-687.

³² Sloane, P.J. (1980). Sport In the Market?. The Institute of Economic Affairs. Page 16.

³³ Βλ. Παπαλουκάς, Μ. «Ο Ρόλος της Πολιτείας και των Αθλητικών Φορέων στη Νομική Αντιμετώπιση του Doping». Ανακοινώθηκε στο 1ο Διεθνές Συνέδριο Αθλητικού Δικαίου. Αθήνα 1992. Δημοσιεύθηκε στα Πρακτικά του Συνεδρίου σελ. 313-322.

³⁴ Βλ. σχετικά με τον αγώνα κατά του Doping: Παπαλουκάς, Μ. «Doping». 1995 σελ 44 επ.

Η συμβατότητα μιας κανονιστικής ρυθμίσεως με τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού δεν μπορεί να εκτιμάται κατά τρόπο αφηρημένο.³⁵ Οι συμφωνίες επιχειρήσεων ή οι αποφάσεις ενώσεως επιχειρήσεων που περιορίζουν την ελευθερία δράσεως των μερών ή ενός από τα μέρη³⁶ δεν εμπόουν οπωσδήποτε στην απαγόρευση του άρθρου 81, παράγραφος 1. Συγκεκριμένα, για την εφαρμογή της διάταξης αυτής σε συγκεκριμένη περίπτωση, πρέπει πρώτα να ληφθούν υπόψη το γενικό πλαίσιο στο οποίο ελήφθη η απόφαση περί ενώσεως των εν λόγω επιχειρήσεων ή στο οποίο αναπτύσσει τα αποτελέσματά της, και ιδίως οι στόχοι της. Επιβάλλεται στη συνέχεια να εξετασθεί αν τα εντεύθεν περιοριστικά του ανταγωνισμού αποτελέσματα³⁷ είναι συνυφασμένα με την επιδίωξη των εν λόγω στόχων³⁸ και εάν είναι ανάλογα προς τους στόχους αυτούς.

Όσον αφορά το γενικό πλαίσιο εντός του οποίου η επίδικη κανονιστική ρύθμιση εκδόθηκε, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι ο γενικός στόχος αυτής της κανονιστικής ρύθμισης αποβλέπει - πράγμα που δεν αμφισβητήθηκε από κανένα διάδικο - στην καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης με σκοπό την έντιμη διεξαγωγή των αθλητικών αγώνων και περιλαμβάνει την ανάγκη να διασφαλίζεται η ισότητα ευκαιριών για τους αθλητές, η υγεία τους, το αδιάφθορο και η αντικειμενικότητα της άμιλλας καθώς και οι ηθικές αξίες στον αθλητισμό.³⁹ **Εξάλλου, δεδομένου ότι οι κυρώσεις είναι αναγκαίες για να διασφαλίζεται η εφαρμογή της απαγόρευσης της φαρμακοδιέγερσης, το δυσμενές αποτέλεσμα των κυρώσεων αυτών στην ελευθερία δράσεως των αθλητών πρέπει να θεωρείται ότι είναι, καταρχήν, συμφυές προς τους κανόνες καταπολέμησης της φαρμακοδιέγερσης. Επίσης, έστω και αν υποτεθεί ότι η επίδικη κανονιστική ρύθμιση για την καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης πρέπει να θεωρηθεί ως απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων που πε-**

³⁵ Βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1994, C-250/92, DLG, Συλλογή 1994, σ. I-5641, σκέψη 31.

³⁶ Παπαλουκάς, Μ. (1996-1997). Η Επιτροπή του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη Διοίκηση και Οργάνωση του Αθλητισμού. *Athlos*. Τομ.Ε/96-97, 1(21): 8-15.

³⁷ Παπαλουκάς, Μ. (1998). Αθλητικές Επιχειρήσεις και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο περί Ανταγωνισμού. *Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών*. Τομ. 7, 41: 679-685.

³⁸ Βλ. απόφαση Wouters.

³⁹ Βλ. Παπαλουκάς, Μ. «Doping». 1995 σελ 166.

ριορίζει την ελευθερία δράσεως των αναιρεσειόντων, δεν μπορεί, ωστόσο, να συνιστά κατ' ανάγκη περιορισμό του ανταγωνισμού ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 81, εφόσον δικαιολογείται από τον νόμιμο στόχο της. Συγκεκριμένα, ένας τέτοιος περιορισμός είναι συμφυής με την οργάνωση και την καλή εξέλιξη των αθλητικών αγώνων και αποβλέπει ακριβώς στο να διασφαλίζει την άμιλλα μεταξύ των αθλητών.

Ε. Συμπεράσματα από την Απόφαση του Δικαστηρίου

Πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο κατασταλτικός χαρακτήρας της επίδικης κανονιστικής ρυθμίσεως για την καταπολέμηση της φαρμακοδιεγέρσεως⁴⁰ και η αυστηρότητα των εφαρμοζομένων κυρώσεων σε περίπτωση παράβασής της είναι ικανές να αναπτύξουν αρνητικά αποτελέσματα επί του ανταγωνισμού, διότι αυτές θα μπορούσαν, στην περίπτωση κατά την οποία οι παραβάσεις αυτές θα αποδεικνύονταν τελικά αβάσιμες, να οδηγήσουν στον αδικαιολόγητο αποκλεισμό του αθλητή από τους αγώνες και, επομένως, να νοθεύσουν τις προϋποθέσεις άσκησης μιας προστατευόμενης από το ευρωπαϊκό δίκαιο οικονομικής δραστηριότητας, όπως είναι αυτή του αθλητή. Ως εκ τούτου, ακόμη και στην περίπτωση των αμιγώς αθλητικού περιεχομένου ρυθμίσεων περί φαρμακοδιέγερσης, για να εκφεύγουν από την απαγόρευση του άρθρου 81, παράγραφος 1, οι περιορισμοί που επιβάλλουν οι ρυθμίσεις αυτές θα πρέπει να περιορίζονται σε ό,τι είναι αναγκαίο για να διασφαλίζεται η καλή διοργάνωση των αθλητικών αγώνων.

Στην προκειμένη περίπτωση το Δικαστήριο έκρινε ότι η κανονιστική ρύθμιση περί φαρμακοδιέγερσης όντως περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για να διασφαλιστεί η καλή διοργάνωση των αθλητικών αγώνων καθώς μάλιστα οι επιστημονικές έρευνες της εποχής που σημειώθηκε η παράβαση συμφωνούσαν με τα ανώτατα όρια που είχαν επιβληθεί. Δεδομένου ότι οι αναιρεσειόντες δεν προέβαλαν, εξάλλου, την υπερβολική αυστηρότητα των κυρώσεων που έχουν εφαρμογή και που επιβλήθηκαν εν προκειμένω, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν αποδείχθηκε ο δυσανάλογος χαρακτήρας της επίδικης κανονιστικής ρυθμίσεως για την καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης.

Έχει τεθεί πολλές φορές το ερώτημα κατά πόσο μπορεί η «αθλητική

⁴⁰ Βλ. Παπαλουκάς, Μ. «Doping». 1995 σελ 44 επ.

αγορά»,⁴¹ εννοώντας τις ομάδες ενός πρωταθλήματος, να θεωρείται μια αγορά σαν όλες τις άλλες και να εμπίπτει στο πλαίσιο των απαγορεύσεων της Συνθήκης.⁴² Η αγορά αθλητικών επιχειρήσεων^{43 44} έχει χαρακτηριστεί παράδοξη από οικονομικής πλευράς⁴⁵ καθώς είναι η μόνη αγορά όπου:

1. Η μοίρα των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων είναι με τέτοιο τρόπο αλληλοεξαρτώμενη ώστε η ύπαρξη της κάθε επιχείρησης να εξαρτάται από την ύπαρξη των άλλων αλλά και σε μεγάλο βαθμό,

2. η οικονομική ευρωστία κάθε επιχείρησης εξαρτάται από την οικονομική ευρωστία των άλλων.⁴⁶

Επίσης στην αθλητική αγορά **υπάρχουν κάποιοι κανόνες ανταγωνισμού, που καλούνται κανόνες παιδιάς** οι οποίοι εισάγονται όχι από το κράτος αλλά από τις αθλητικές αρχές και αφορούν τον τρόπο που το παιχνίδι παίζεται, τα όρια και τους κανόνες του ανταγωνισμού. Αυτοί οι κανόνες ανταγωνισμού είναι επίσης ένα έμφυτο μέρος του προϊόντος που πωλείται, καθώς βάσει αυτών παράγεται το θέαμα. Επομένως πρέπει να εξετασθεί κατά πόσο υπάρχει χώρος για τους πρόσθετους κανόνες ανταγωνισμού.

Τέλος, **ο ανταγωνισμός μεταξύ των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων δεν είναι μια πτυχή της αγοράς αλλά ένα έμφυτο μέρος του προϊόντος** που παράγεται. Με άλλα λόγια ο ανταγωνισμός δεν προκύπτει μέσα σε ένα σύστημα αγοράς και δε λειτουργεί με τους κανόνες της προσφοράς και της ζήτησης αλλά κατασκευάζεται τεχνητά από τις συμμετέχουσες στην αγορά επιχειρήσεις κατόπιν ανάγεται σε παραγόμενο προϊόν και τελικά αυτό που πωλείται είναι ο ίδιος ο ανταγωνισμός. Όταν λοιπόν επιβάλλονται από κάποιον τρίτο (τα όργανα της Ευρ. Ένωσης) κανόνες ανταγωνισμού, στην πράξη δε ρυθ-

⁴¹ Study by Coopers and Lybrand for DG X of the European Commission. "The Impact of European Union Activities on Sport". 1995 Edition.

⁴² Παπαλουκάς, Μ. (1996-1997). Η Επιτροπή του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη Διοίκηση και Οργάνωση του Αθλητισμού. Athlos . Τομ.Ε/96-97, 1(21): 8-15.

⁴³ European Commission, D-G X, Commission Staff Working Paper. "The Development and Prospects for Community Action in the Field of Sport". Brussels, 29.9.1998.

⁴⁴ Παπαλουκάς, Μ. (1998). Αθλητικές Επιχειρήσεις και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο περί Ανταγωνισμού. Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών. Τομ. 7, 41: 679-685.

⁴⁵ Βλ. Papaloukas, Μ. (2006). "Sports Law and Sports Market". Χορηγία. Sport Management International Journal. Vol. 1(1): 39-45.

⁴⁶ Βλ. Conclusions of Advocate General Lenz in the Case C-415/93 point 227.

μίζεται ο ανταγωνισμός αλλά αλλοιώνεται το ίδιο το προϊόν των αθλητικών επιχειρήσεων.

Όλα αυτά συμβαίνουν διότι στον αθλητισμό σήμερα υπάρχει ένα μόνο πρωτάθλημα που διοργανώνεται από μια ομοσπονδία. Δεν υπάρχουν διαφορετικά πρωταθλήματα εντός του ίδιου αθλήματος ώστε να υπάρχει πραγματικός ανταγωνισμός μεταξύ τους. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των ομάδων ενός πρωταθλήματος δεν είναι πραγματικός αλλά κατασκευασμένος με στόχο την παραγωγή ενός θεάματος και με την έννοια αυτή η εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού σε αυτές είναι τουλάχιστον άστοχος. Πραγματικός ανταγωνισμός που θα χρειαζόταν εξωτερική ρύθμιση από τα όργανα της Πολιτείας ή της Ευρ. Ένωσης θα μπορούσε να υπάρξει μόνο εάν υπήρχαν διαφορετικά πρωταθλήματα που θα διοργανώνονταν από διαφορετικές ομοσπονδίες που θα ανταγωνίζονταν μεταξύ τους.⁴⁷

Σύμφωνα με την παρούσα απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, όπως αυτή ερμήνευσε το περιεχόμενο των προγενέστερων αποφάσεων που αναφέρονται ανωτέρω, υπάρχουν περιπτώσεις διατάξεων που θεσπίζονται σε ένα άθλημα για καθαρά αθλητικούς σκοπούς και αυτές θεωρούνται αμιγώς αθλητικές διατάξεις. Οι διατάξεις αυτές πολλές φορές βεβαίως μπορεί να υπερβαίνουν τον αθλητικό σκοπό για τον οποίο θεσπίστηκαν και δευτερευόντως να άπτονται και οικονομικών συμφερόντων, πράγμα το οποίο συμβαίνει στις περισσότερες περιπτώσεις άλλοτε λιγότερο και άλλοτε περισσότερο.

Κάθε φορά που ένας αθλητικός κανόνας τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου, **το Δικαστήριο ακόμη κι αν πρόκειται για αθλητική διάταξη θα πρέπει να εξετάζει και το κατά πόσο πληρεί τις προϋποθέσεις εφαρμογής των άρθρων 39 και 49 της Συνθήκης περί ελεύθερης κυκλοφορίας και παροχής υπηρεσιών και κατόπιν των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης περί ανταγωνισμού.** Το γεγονός και μόνο ότι μια διάταξη εξυπηρετεί αθλητικούς σκοπούς δε σημαίνει αυτοδίκαια ότι διαφεύγει των υποχρεώσεων των άρθρων 39 και 49. Ακόμη όμως και όταν κριθεί ότι διαφεύγει των υποχρεώσεων των άρθρων αυτών, και πάλι δε σημαίνει ότι διαφεύγει αυτοδίκαια και από τις υποχρεώσεις των άρθρων 81 και 82. Επομένως σε κάθε περίπτωση πρέπει να

⁴⁷ Βλ. Papaloukas, M. (2006). "Sports Law and Sports Market". Χορηγία. Sport Management International Journal. Vol. 1(1): 39-45.

εξετάζονται όλες οι αθλητικές διατάξεις υπο το πρίσμα όλων των διατάξεων της Συνθήκης.

Στην περίπτωση λοιπόν κατά την οποία **μια αμιγώς αθλητική διάταξη⁴⁸ δευτερευόντως άπτεται και οικονομικών συμφερόντων, η ρύθμιση αυτή για να εκφεύγει των ανωτέρω άρθρων της Συνθήκης θα πρέπει να περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του αθλητικού σκοπού στον οποίο αποβλέπει ώστε να δικαιολογείται ο νόμιμος στόχος της.**

Στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή αλλά και το Πρωτοδικείο έδειξαν τη διάθεση να αφήσουν ένα χώρο στον αθλητισμό, μέσα στον οποίο η κοινοτική νομοθεσία δε θα δρα. Τα όργανα αυτά αναγνωρίζοντας την ανάγκη που υπάρχει στον αθλητισμό για αυτονομία, θεώρησαν ότι είναι καλύτερα κάποια αμιγώς αθλητικά θέματα να ρυθμίζονται απόλυτα από τα αθλητικά όργανα.⁴⁹

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο όμως δε φαίνεται να είναι έτοιμο να δεχθεί την ύπαρξη διατάξεων εντός της κοινότητας που θα εκφεύγουν της αρμοδιότητάς του και έκρινε ότι ακόμη και οι αμιγώς αθλητικές εκ πρώτης όψεως διατάξεις πρέπει να κρίνονται βάσει των άρθρων της Συνθήκης καθώς συχνά μια αμιγώς αθλητική διάταξη μπορεί να έχει και οικονομικό ενδιαφέρον.

⁴⁸ Βλ. Μαλάτος, Ανδρέας. «Παραδόσεις Αθλητικού Δικαίου». Εκδόσεις Α. Ν. Σάγκουλα. Αθήνα, 2005, σελ. 48-49.

⁴⁹ Σχετικά με την αποκαλούμενη στη θεωρία «Lex Sportiva» βλ. Παναγιωτόπουλος, Δημήτριος. «Αθλητικό Δίκαιο Ι». Νομική Βιβλιοθήκη. 2005. Σελ. 87-138 καθώς και Παναγιωτόπουλος, Δημήτριος. «Αθλητικό Δίκαιο ΙΙ». Νομική Βιβλιοθήκη. 2006. Σελ. 143-144.

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το δεύτερο κεφάλαιο της ΕΑΔ είναι αφιερωμένο αποκλειστικά στην αυτούσια παράθεση νομοθετικών κειμένων που έχουν άμεσα ή έμμεσα σαν αντικείμενο τον Ελληνικό Αθλητισμό. Στη θέση αυτή θα δημοσιεύουμε επίσης υπουργικές αποφάσεις, διατάγματα, κανονισμούς, εγκυκλίους, καταστατικά ομοσπονδιών κλπ. Μάλιστα θα δημοσιεύονται και παλαιότερα νομοθετήματα, εφόσον φυσικά εξακολουθούν να ισχύουν και να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την σύγχρονη αθλητική πραγματικότητα.

**Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης κατά της φαρμακοδιέγερσης
(ντόπινγκ) στον αθλητισμό (Παρίσι 19-10-2005)**

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Εκπαιδευτικής, Επιστημονικής και Πολιτιστικής Οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών, εφεξής καλούμενης ΟΥΝΕΣΚΟ, που συνεδρίασε στο Παρίσι από τις 3 έως 21 Οκτωβρίου 2005, στη 33^η σύνοδό της,

Θεωρώντας ότι ο στόχος της ΟΥΝΕΣΚΟ είναι να συμβάλει στην ειρήνη και την ασφάλεια με την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των εθνών μέσω της εκπαίδευσης, της επιστήμης και του πολιτισμού,

Αναφερόμενη στα υπάρχοντα διεθνή όργανα σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα,

Έχοντας υπόψη το ψήφισμα 58/5 που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 3 Νοεμβρίου 2003, σχετικά με τον αθλητισμό ως μέσο προώθησης της εκπαίδευσης, της υγείας, της ανάπτυξης και της ειρήνης, και ειδικότερα την παράγραφο 7,

Συναισθανόμενη ότι ο αθλητισμός πρέπει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην προστασία της υγείας, τα ήθη, την πολιτιστική και φυσική αγωγή και την προώθηση της διεθνούς κατανόησης και της ειρήνης,

Σημειώνοντας την ανάγκη να ενθαρρυνθεί και να συντονιστεί η διεθνής συνεργασία για την εξάλειψη της φαρμακοδιέγερσης (εφεξής στην παρούσα: 'ντόπινγκ') στον αθλητισμό,

Ανησυχώντας για τη χρήση του ντόπινγκ από αθλητές στον αθλητισμό και τις συνέπειες αυτού για την υγεία τους, την αρχή του ευ αγωνίζεσθαι, την εξάλειψη της εξαπάτησης και το μέλλον του αθλητισμού,

Έχοντας επίγνωση ότι το ντόπινγκ θέτει σε κίνδυνο τις ηθικές αρχές και τις εκπαιδευτικές αξίες που ενσωματώνονται στο Διεθνή Χάρτη Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού της ΟΥΝΕΣΚΟ και στον Ολυμπιακό Χάρτη,

Υπενθυμίζοντας ότι η Συνθήκη κατά της Φαρμακοδιέγερσης και το Πρόσθετο Πρωτόκολλο αυτής που υιοθετούνται στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι τα δημόσια διεθνή νομικά εργαλεία, που προέρχονται από τις

εθνικές πολιτικές για την καταπολέμηση του ντόπινγκ και της διακυβερνητικής συνεργασίας,

Υπενθυμίζοντας τις Συστάσεις σχετικά με το ντόπινγκ που υιοθετήθηκαν από τη δεύτερη, την τρίτη και τέταρτη Διεθνή Συνδιάσκεψη των Υπουργών και των Ανώτερων Αξιωματούχων υπεύθυνων για τη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό που διοργανώθηκαν από την ΟΥΝΕΣΚΟ στη Μόσχα (1988), την Πούντα Ντελ Έστε (1999) και την Αθήνα (2004) και του Ψηφίσματος 32C/9 που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνδιάσκεψη της ΟΥΝΕΣΚΟ στην 32^η Σύνοδό της (2003),

Λαμβάνοντας υπόψη τον Παγκόσμιο Κώδικα κατά της Φαρμακοδιέγερσης που υιοθετήθηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό κατά της Φαρμακοδιέγερσης στην Παγκόσμια Συνδιάσκεψη σχετικά με την Φαρμακοδιέγερση στον Αθλητισμό, Κοπεγχάγη, 5 Μαρτίου 2003 και η Διακήρυξη της Κοπεγχάγης κατά της Φαρμακοδιέγερσης στον Αθλητισμό,

Έχοντας επίγνωση επίσης της επίδρασης που οι κορυφαίοι αθλητές έχουν στη νεολαία,

Έχοντας υπόψη τη συνεχή ανάγκη να πραγματοποιηθεί και να προωθηθεί έρευνα με στόχο την ανίχνευση του ντόπινγκ και την καλύτερη κατανόηση των παραγόντων που έχουν επιπτώσεις στη χρήση, ώστε οι στρατηγικές πρόληψης να είναι οι πιο αποτελεσματικές,

Έχοντας υπόψη επίσης τη σπουδαιότητα της συνεχούς εκπαίδευσης των αθλητών, του προσωπικού υποστήριξης αθλητών και της γενικότερα της κοινωνίας στην πρόληψη του ντόπινγκ,

Έχοντας επίγνωση της ανάγκης ενίσχυσης της ικανότητας των Κρατών να εφαρμόσουν προγράμματα αντί-ντόπινγκ,

Έχοντας υπόψη ότι οι δημόσιες αρχές και οι αρμόδιες για τον αθλητισμό οργανώσεις έχουν συμπληρωματικές ευθύνες να αποτρέψουν και να καταπολεμήσουν το ντόπινγκ στον αθλητισμό, ειδικότερα να εξασφαλίσουν την κατάλληλη συμπεριφορά, βάσει της αρχής του ευ αγωνίζεσθαι, των αθλητικών εκδηλώσεων και για να προστατεύσουν την υγεία εκείνων που συμμετέχουν σε αυτές,

Αναγνωρίζοντας ότι αυτές οι αρχές και οργανώσεις πρέπει να εργαστούν μαζί για αυτούς τους σκοπούς διασφαλίζοντας τον υψηλότερο βαθμό ανεξαρτησίας και διαφάνειας σε όλα τα κατάλληλα επίπεδα,

Αποφασισμένη να λάβει περαιτέρω και ανυποχώρητη δράση συνεργασίας με στόχο την εξάλειψη του ντόπινγκ στον αθλητισμό,

Αναγνωρίζοντας ότι η εξάλειψη του ντόπινγκ στον αθλητισμό είναι εξαρτώμενη εν μέρει από την προοδευτική εναρμόνιση των προτύπων και πρακτικών αντι-ντόπινγκ στον αθλητισμό και τη συνεργασία σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο,

Υιοθετεί την παρούσα Σύμβαση σήμερα 19^η ημέρα του Οκτωβρίου 2005.

I. Πεδίο αναφοράς

Άρθρο 1

Σκοπός της Σύμβασης

Ο σκοπός της παρούσας Σύμβασης στο πλαίσιο της στρατηγικής και του προγράμματος των δραστηριοτήτων της ΟΥΝΕΣΚΟ στον τομέα της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού, είναι να προωθήσει την πρόληψη και καταπολέμηση του ντόπινγκ στον αθλητισμό, με στόχο την εξάλειψη του φαινομένου.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Οι παρόντες ορισμοί πρέπει να κατανοούνται μέσα στο γενικό πλαίσιο του Παγκόσμιου Κώδικα κατά της Φαρμακοδιέγερσης. Εντούτοις, σε περίπτωση ανακολουθιών, θα υπερισχύουν οι διατάξεις της Σύμβασης.

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

1. «Διαπιστευμένα εργαστήρια για έλεγχο ντόπινγκ» νοούνται τα εργαστήρια που αποκτούν διαπίστευση από τον Παγκόσμιο Οργανισμό κατά της Φαρμακοδιέγερσης.

2. «Οργανισμός κατά της Φαρμακοδιέγερσης» νοείται ο φορέας που είναι αρμόδιος για την έγκριση κανόνων για την έναρξη, εφαρμογή ή εκτέλεση οποιουδήποτε μέρους της διαδικασίας ελέγχου ντόπινγκ. Σε αυτούς περιλαμβάνονται, παραδείγματος χάριν, η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, η Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή, άλλοι οργανισμοί μεγάλων εκδηλώσεων που διενεργούν ελέγχους στις εκδηλώσεις τους, ο Παγκόσμιος Οργανισμός κατά της Φαρμακοδιέγερσης, οι διεθνείς ομοσπονδίες, και οι εθνικοί οργανισμοί κατά της Φαρμακοδιέγερσης.

3. «Παραβίαση κανόνα αντί-ντόπινγκ» στον αθλητισμό νοείται ένα ή περισσότερα από τα εξής:

- (α) η παρουσία μιας απαγορευμένης ουσίας ή μεταβολιτών ή δεικτών του σε σωματικό δείγμα ενός αθλητή
- (β) χρήση ή απόπειρα χρήσης μιας απαγορευμένης ουσίας ή μιας απαγορευμένης μεθόδου
- (γ) άρνηση ή αποτυχία χωρίς αναντίρρηση αιτιολόγηση, να υποβληθεί σε συλλογή δείγματος μετά από ανακοίνωση όπως ορίζεται στους εφαρμοστέους κανόνες αντί-ντόπινγκ ή με άλλο τρόπο αποφυγή συλλογής δείγματος
- (δ) παραβίαση των εφαρμοστέων απαιτήσεων σχετικά με τη διαθεσιμότητα αθλητή για εκτός αγώνων έλεγχο συμπεριλαμβανομένης της αδυναμίας του/της να παρέχει πληροφορίες σχετικά με το πού ακριβώς βρισκόταν και χαμένων ελέγχων που κηρύσσονται βασισμένοι σε λογικούς κανόνες
- (ε) αλλοίωση ή απόπειρα αλλοίωσης, οποιουδήποτε μέρους του ελέγχου ντόπινγκ
- (στ) κατοχή απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων
- (ζ) διακίνηση οποιασδήποτε απαγορευμένης ουσίας ή απαγορευμένης μεθόδου
- (η) χορήγηση ή αποπειραθείσα χορήγηση μιας απαγορευμένης ουσίας ή απαγορευμένης μεθόδου σε οποιοδήποτε αθλητή, ή ενίσχυση, ενθάρρυνση, βοήθεια, υποκίνηση, συγκάλυψη ή οποιοσδήποτε άλλος τύπος συνυπαιτιότητας σε μια παραβίαση κανόνα αντί-ντόπινγκ ή οποιαδήποτε αποπειραθείσα παραβίαση.

4. «Αθλητής» νοείται, για τους σκοπούς του ελέγχου ντόπινγκ, όποιο πρόσωπο συμμετέχει στον αθλητισμό σε διεθνές ή εθνικό επίπεδο, όπως καθορίζεται από κάθε εθνικό οργανισμό κατά της φαρμακοδιέγερσης και γίνεται αποδεκτό από τα Μέρη Κράτη και οποιοδήποτε πρόσθετο πρόσωπο που συμμετέχει σε ένα άθλημα ή μια εκδήλωση σε χαμηλότερο επίπεδο, που γίνεται αποδεκτό από τα Μέρη Κράτη. Για τους σκοπούς των προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, ως «αθλητής» νοείται όποιο πρόσωπο συμμετέχει στον αθλητισμό υπό την εποπτεία ενός αθλητικού οργανισμού.

5. «Προσωπικό υποστήριξης αθλητών» νοείται οποιοσδήποτε προπονη-

τής, εκπαιδευτής, μάνατζερ, εκπρόσωπος, προσωπικό ομάδας, επίσημος, ιατρικό ή παραϊατρικό προσωπικό, που εργάζεται με τους αθλητές ή θεραπεύει αυτούς που συμμετέχουν ή που προετοιμάζονται για αθλητικούς αγώνες.

6. «Κώδικας» νοείται ο Παγκόσμιος Κώδικας κατά της Φαρμακοδιέγερσης που υιοθετήθηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό κατά της Φαρμακοδιέγερσης στις 5 Μαρτίου 2003 στην Κοπεγχάγη, ο οποίος επισυνάπτεται ως Επισυναπτόμενο στην παρούσα Σύμβαση.

7. «Αθλητική συνάντηση» νοείται μία μεμονωμένη κούρσα, αγώνας, παιχνίδι ή ένας μεμονωμένος αθλητικός διαγωνισμός.

8. «Έλεγχος Ντόπινγκ» νοείται η διαδικασία που συμπεριλαμβάνει τον προγραμματισμό διανομής ελέγχων, τη συλλογή και τη διαχείριση δειγμάτων, την εργαστηριακή ανάλυση, τη διαχείριση των αποτελεσμάτων, τις ακροάσεις και τις προσφυγές.

9. «Ντόπινγκ στον αθλητισμό» νοείται η εμφάνιση μιας παραβίασης κανόνα ελέγχου για Ντόπινγκ.

10. «Κατάλληλα εξουσιοδοτημένες ομάδες ελέγχου ντόπινγκ» νοούνται οι ομάδες ελέγχου ντόπινγκ, που λειτουργούν κάτω από την εποπτεία των διεθνών ή εθνικών οργανισμών αντιντόπινγκ.

11. «Εντός αγώνα» έλεγχος νοείται, για λόγους διαφοροποίησης μεταξύ του ελέγχου που γίνεται «εντός» και «εκτός αγώνα», εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στους κανόνες μιας διεθνούς ομοσπονδίας ή άλλου σχετικού οργανισμού αντί-ντοπινγκ, ένας έλεγχος, όπου ένας αθλητής επιλέγεται να ελεγχθεί σε σχέση με μία συγκεκριμένη συνάντηση.

12. «Διεθνές Πρότυπο Εργαστηρίων» νοείται το πρότυπο που επισυνάπτεται ως Επισυναπτόμενο 2 σε αυτήν την Σύμβαση.

13. «Διεθνές Πρότυπο Ελέγχου» νοείται το πρότυπο που επισυνάπτεται ως Επισυναπτόμενο 3 σε αυτήν την Σύμβαση.

14. «Απροειδοποίητος» νοείται ο έλεγχος ντόπινγκ που γίνεται χωρίς προηγούμενη προειδοποίηση του αθλητή και κατά τον οποίο ο αθλητής συνοδεύεται διαρκώς από τη στιγμή της ανακοίνωσης μέχρι την παροχή δείγματος.

15. «Ολυμπιακό Κίνημα» νοούνται όλοι εκείνοι που συμφωνούν να καθοδηγούνται από τον Ολυμπιακό Χάρτη και που αναγνωρίζουν τη δικαιοδοσία της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, ιδίως: οι διεθνείς αθλητικές ομοσπον-

δίες του προγράμματος των Ολυμπιακών Αγώνων, οι Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές, οι Οργανωτικές Επιτροπές των Ολυμπιακών Αγώνων, οι αθλητές, οι κριτές και οι διαιτητές, οι ενώσεις και τα σωματεία, καθώς επίσης και όλοι οι οργανισμοί και φορείς που είναι αναγνωρισμένοι από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή.

16. «Εκτός αγώνα» έλεγχος ντόπινγκ νοείται οποιοσδήποτε έλεγχος ντόπινγκ που δεν διενεργείται εντός αγώνα.

17. «Απαγορευμένος κατάλογος» νοείται ο κατάλογος που εμφανίζεται στο Παράρτημα 1 της παρούσας Σύμβασης και ορίζει τις απαγορευμένες ουσίες και απαγορευμένες μεθόδους.

18.«Απαγορευμένη μέθοδος» νοείται οποιαδήποτε μέθοδος που χαρακτηρίζεται ως τέτοια στον σχετικό Κατάλογο, ο οποίος εμφανίζεται στο Παράρτημα 1 αυτής της Σύμβασης.

19.«Απαγορευμένη ουσία» νοείται οποιαδήποτε ουσία που χαρακτηρίζεται ως τέτοια στον σχετικό Κατάλογο, ο οποίος εμφανίζεται στο Παράρτημα 1 αυτής της Σύμβασης.

20. «Αθλητικός οργανισμός» νοείται οποιοσδήποτε οργανισμός λειτουργεί ως ο επικεφαλής φορέας για μια εκδήλωση για ένα ή περισσότερα αθλήματα.

21. «Πρότυπα για τη Χορήγηση Εξαιρέσεων για Θεραπευτική Χρήση» νοούνται εκείνα τα πρότυπα που εμφανίζονται στο Παράρτημα 2 αυτής της Σύμβασης.

22. «Έλεγχος» νοείται το σύνολο της διαδικασίας ελέγχου ντόπινγκ που περιλαμβάνει τον προγραμματισμό διανομής ελέγχων, τη συλλογή και τη διαχείριση των δειγμάτων καθώς και τη μεταφορά δειγμάτων στο εργαστήριο.

23. «Εξαιρέση θεραπευτικής χρήσης» νοείται η εξαιρέση που χορηγείται σύμφωνα με τα Πρότυπα για τη Χορήγηση Εξαιρέσεων Θεραπευτικής Χρήσης.

24. «Χρήση» νοείται η εφαρμογή, κατάποση, έγχυση ή κατανάλωση με οποιονδήποτε τρόπο οποιασδήποτε απαγορευμένης ουσίας ή απαγορευμένης μεθόδου.

25. «Παγκόσμιος Οργανισμός κατά της Φαρμακοδιέγερσης (WADA)» νοείται το ίδρυμα με αυτή την επωνυμία, που ιδρύθηκε σύμφωνα με το ελβετικό δίκαιο στις 10 Νοεμβρίου 1999,

Άρθρο 3

Μέσα για την επίτευξη του σκοπού της Σύμβασης

Προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός της Σύμβασης, τα Μέρη Κράτη αναλαμβάνουν να:

- (α) υιοθετούν τα κατάλληλα μέτρα σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, που είναι σύμφωνα με τις αρχές του Κώδικα,
- (β) ενθαρρύνουν όλες τις μορφές διεθνούς συνεργασίας που στοχεύουν στην προστασία των αθλητών, της ηθικής στον αθλητισμό, και στην διάδοση των αποτελεσμάτων της έρευνας
- (γ) χρηματοδοτούν τη διεθνή συνεργασία μεταξύ των Μερών Κρατών και των οργανισμών που ηγούνται στην καταπολέμηση του ντόπινγκ στον αθλητισμό, κυρίως με τον WADA.

Άρθρο 4

Σχέση της Σύμβασης με τον Κώδικα

1. Προκειμένου να συντονιστεί η εφαρμογή της καταπολέμησης του ντόπινγκ στον αθλητισμό, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, τα Μέρη Κράτη δεσμεύονται στις αρχές του Κώδικα, ως βάση για τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 5 αυτής της Σύμβασης. Τίποτε από όσα αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση δεν αποτρέπει τα Μέρη Κράτη από την υιοθέτηση πρόσθετων μέτρων, συμπληρωματικών του Κώδικα.

2. Ο Κώδικας και η πιο πρόσφατη έκδοση των προσαρτημάτων 2 και 3 αναπαράγονται για λόγους ενημέρωσης, και δεν αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτής της Σύμβασης. Τα Προσαρτημένα ως τέτοια δεν δημιουργούν οποιεσδήποτε δεσμευτικές υποχρεώσεις βάσει του διεθνούς δικαίου για τα Μέρη Κράτη.

3. Τα Παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 5

Μέτρα για την επίτευξη των στόχων της Σύμβασης.

Προκειμένου να τηρήσει τις υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στην παρούσα Σύμβαση, κάθε Μέρος Κράτος αναλαμβάνει να υιοθετήσει τα κατάλληλα μέτρα. Τα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν νομοθεσία, κανονισμούς, πολιτικές ή διοικητικές πρακτικές.

Άρθρο 6

Σχέση με άλλα διεθνή επίσημα έγγραφα

Η παρούσα Σύμβαση δεν διαφοροποιεί δικαιώματα και υποχρεώσεις των Μερών Κρατών που απορρέουν από άλλες συμφωνίες που έχουν συναφθεί προηγουμένως και είναι σύμφωνες με το αντικείμενο και το σκοπό αυτής της Σύμβασης. Αυτό δεν έχει επιπτώσεις στην απόλαυση από άλλα Μέρη Κράτη των δικαιωμάτων τους ή της εκτέλεσης των υποχρεώσεων τους στο πλαίσιο αυτής της Σύμβασης.

II. Δραστηριότητες αντι-ντόπινγκ σε εθνικό επίπεδο

Άρθρο 7

Εσωτερικός συντονισμός

Τα Μέρη Κράτη θα διασφαλίζουν την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης, κυρίως μέσω του εσωτερικού συντονισμού. Για να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση, τα Μέρη Κράτη μπορούν να στηρίζονται στους οργανισμούς αντι-ντόπινγκ καθώς επίσης και τις αθλητικές αρχές και τις οργανισμούς.

Άρθρο 8

Περιορισμός της διαθεσιμότητας και της χρήσης απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων στον αθλητισμό

1. Τα Μέρη Κράτη, όπου απαιτείται, θα υιοθετούν μέτρα για να περιορίσουν τη διαθεσιμότητα απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων προκειμένου να περιοριστεί η χρήση τους στον αθλητισμό από τους αθλητές, εκτός αν η χρήση βασίζεται σε εξαίρεση θεραπευτικής χρήσης. Αυτά περιλαμβάνουν μέτρα κατά της διακίνησης στους αθλητές, και για αυτόν τον σκοπό, μέτρα για να ελεγχθεί η παραγωγή, η μετακίνηση, η εισαγωγή, η διανομή και η πώληση.

2. Τα Μέρη Κράτη θα υιοθετούν, ή θα ενθαρρύνουν, όπου απαιτείται, τους σχετικούς φορείς στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, να υιοθετούν μέτρα για να αποτρέπουν και να περιορίζουν τη χρήση και την κατοχή απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων από τους αθλητές στον αθλητισμό εκτός αν η χρήση βασίζεται σε εξαίρεση θεραπευτικής χρήσης.

3. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση δεν

εμποδίζουν τη διαθεσιμότητα για νόμιμους σκοπούς ουσιών και μεθόδων, που διαφορετικά απαγορεύονται ή ελέγχονται στον αθλητισμό.

Άρθρο 9

Μέτρα κατά του προσωπικού υποστήριξης αθλητών

Τα Μέρη Κράτη θα λαμβάνουν από μόνα τους, μέτρα ή θα ενθαρρύνουν τους αθλητικούς οργανισμούς και τους οργανισμούς αντι-ντόπινγκ για να υιοθετούν μέτρα, συμπεριλαμβανομένων κυρώσεων ή ποινών, που στοχεύουν στο προσωπικό υποστήριξης αθλητών που διαπράττει παραβίαση κανόνα αντι-ντόπινγκ ή άλλο αδίκημα που συνδέεται με το ντόπινγκ στον αθλητισμό.

Άρθρο 10

Συμπληρώματα διατροφής

Τα Μέρη Κράτη, όπου απαιτείται, θα ενθαρρύνουν τους παραγωγούς και τους διανομείς συμπληρωμάτων διατροφής να καθιερώνουν τις καλύτερες πρακτικές στην εμπορία και τη διανομή των συμπληρωμάτων διατροφής, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με την αναλυτική σύνθεση και διασφάλιση της ποιότητάς τους.

Άρθρο 11

Οικονομικά μέτρα

Τα Μέρη Κράτη, όπου απαιτείται, θα:

α) παρέχουν χρηματοδότηση στο πλαίσιο των αντίστοιχων προϋπολογισμών τους για να υποστηρίξουν εθνικό πρόγραμμα ελέγχου σε όλα τα αθλήματα ή για να βοηθούν τους αθλητικούς οργανισμούς και τους οργανισμούς αντι-ντόπινγκ να χρηματοδοτούν ελέγχους ντόπινγκ είτε με άμεσες επιχορηγήσεις ή επιδοτήσεις, είτε με την αναγνώριση των δαπανών για τους ελέγχους, όταν καθορίζουν τις συνολικές επιχορηγήσεις ή τις επιδοτήσεις που διατίθενται στους εν λόγω οργανισμούς

β) λαμβάνουν μέτρα για να παρακρατούν την σχετική με τον αθλητισμό οικονομική ενίσχυση από τους μεμονωμένους αθλητές ή το προσωπικό υποστήριξης των αθλητών που τελούν σε αναστολή μετά από παραβίαση κανόνα αντι-ντόπινγκ, κατά τη διάρκεια της περιόδου της αναστολής τους

γ) παρακρατούν μέρος ή το σύνολο της οικονομικής ενίσχυσης ή άλλης

σχετικής με τον αθλητισμό υποστήριξης από οποιονδήποτε αθλητικό οργανισμό ή οργανισμό αντι-ντόπινγκ που δεν συμμορφώνεται με τον Κώδικα ή τους εφαρμοστέους κανόνες αντι-ντόπινγκ που υιοθετούνται σύμφωνα με τον Κώδικα.

Άρθρο 12

Μέτρα για τη διευκόλυνση του ελέγχου ντόπινγκ

Τα Μέλη Κράτη, όπου απαιτείται, θα:

α) ενθαρρύνουν και διευκολύνουν τους αθλητικούς οργανισμούς και τους οργανισμούς αντι-ντόπινγκ που τελούν υπό τη δικαιοδοσία τους να πραγματοποιούν τους ελέγχους ντόπινγκ κατά τρόπο σύμφωνο με τον Κώδικα, συμπεριλαμβανομένου του απροειδοποίητου έλεγχου, εκτός και εντός αγώνα

β) ενθαρρύνουν και διευκολύνουν τη διαπραγματεύση από τους αθλητικούς οργανισμούς και τους οργανισμούς αντι-ντόπινγκ των συμφωνιών που επιτρέπουν στα μέλη τους να ελέγχονται από κατάλληλα εξουσιοδοτημένες ομάδες ελέγχου ντόπινγκ από άλλες χώρες

γ) αναλαμβάνουν να βοηθούν τους αθλητικούς οργανισμούς και τους οργανισμούς αντιντόπινγκ που τελούν υπό τη δικαιοδοσία τους να αποκτήσουν πρόσβαση σε διαπιστευμένο εργαστήριο για έλεγχο ντόπινγκ για τους σκοπούς ανάλυσης ελέγχου ντόπινγκ.

III. Διεθνής συνεργασία

Άρθρο 13

Συνεργασία μεταξύ οργανισμών αντι-ντόπινγκ και αθλητικών οργανισμών

Τα Μέλη Κράτη θα ενθαρρύνουν τη συνεργασία μεταξύ των οργανισμών αντι-ντόπινγκ, των δημόσιων αρχών και των αθλητικών οργανισμών μέσα στη δικαιοδοσία τους και όσων εμπίπτουν στη δικαιοδοσία άλλων Μερών Κρατών, ούτως ώστε να επιτευχθούν, σε διεθνές επίπεδο, οι σκοποί της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 14

Υποστήριξη της αποστολής του WADA

Τα Μέλη Κράτη αναλαμβάνουν να υποστηρίξουν τη σημαντική αποστολή του WADA στον διεθνή αγώνα για την καταπολέμηση του ντόπινγκ.

Άρθρο 15

Ισότιμη χρηματοδότηση του WADA

Τα Μέρη Κράτη υποστηρίζουν την αρχή της ισότιμης χρηματοδότησης του εγγεκριμένου ετήσιου βασικού προϋπολογισμού του WADA από τις δημόσιες αρχές και το Ολυμπιακό Κίνημα.

Άρθρο 16

Διεθνής συνεργασία στον έλεγχο ντόπινγκ

Αναγνωρίζοντας ότι ο αγώνας κατά του ντόπινγκ στον αθλητισμό μπορεί να αποβεί αποτελεσματικός μόνο όταν οι αθλητές μπορούν να υποβάλλονται σε απροειδοποίητο έλεγχο και τα δείγματα μπορούν να μεταφέρονται εγκαίρως σε εργαστήρια για ανάλυση, τα Μέρη Κράτη, όπου απαιτείται, και σε συμφωνία με τους εθνικούς νόμους και διαδικασίες θα:

(α) διευκολύνουν το έργο του WADA και των οργανισμών αντι-ντόπινγκ που λειτουργούν σύμφωνα με τον Κώδικα και υπόκεινται σε σχετικούς κανονισμούς των διοργανωτριών χωρών, να διεξάγουν ελέγχους εντός και εκτός αγώνα στους αθλητές τους, είτε επί του εδάφους τους είτε εκτός αυτού.

(β) διευκολύνουν την έγκαιρη μετακίνηση των κατάλληλα εξουσιοδοτημένων ομάδων ελέγχου ντόπινγκ εκτός των συνόρων κατά την άσκηση δραστηριότητας ελέγχου ντόπινγκ.

(γ) συνεργάζονται για την επίσπευση της έγκαιρης αποστολής ή μεταφοράς εκτός των συνόρων των δειγμάτων με τέτοιον τρόπο ώστε να διατηρείται η ασφάλεια και η ακεραιότητα τους.

(δ) βοηθούν το διεθνή συντονισμό των ελέγχων ντόπινγκ από διάφορους οργανισμούς αντιντόπινγκ και θα συνεργάζονται για την επίτευξη του σκοπού αυτού με τον WADA.

(ε) προάγουν τη συνεργασία μεταξύ των εργαστηρίων ελέγχου ντόπινγκ που τελούν υπό τη δικαιοδοσία τους με εκείνα που βρίσκονται στη δικαιοδοσία άλλων Μερών Κρατών. Συγκεκριμένα, τα Μέρη Κράτη με διαπιστευμένα εργαστήρια ελέγχου ντόπινγκ θα πρέπει να ενθαρρύνουν τα εργαστήρια που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να βοηθούν άλλα Μέρη Κράτη παρέχοντας τους τη δυνατότητα να αποκτήσουν την εμπειρία, τις ικανότητες και τις τεχνικές μεθόδους, οι οποίες είναι απαραίτητες για την ίδρυση δικών τους εργαστηρίων, εφόσον επιθυμούν κάτι τέτοιο.

(ζ) ενθαρρύνουν και υποστηρίζουν αμοιβαίες συμφωνίες διεξαγωγής ελέγχου μεταξύ των αναγνωρισμένων οργανισμών αντι-ντόπινγκ, σύμφωνα με τον Κώδικα.

(η) αναγνωρίζουν αμοιβαία τις διαδικασίες ελέγχου ντόπινγκ και τη διαχείριση των αποτελεσμάτων των ελέγχων, συμπεριλαμβανομένων των αθλητικών κυρώσεων που προκύπτουν από αυτές, από οποιοδήποτε οργανισμό αντι-ντόπινγκ, που βρίσκονται σε συμφωνία με τον Κώδικα.

Άρθρο 17

Εθελοντικό Ταμείο

1. Καθιερώνεται βάσει της παρούσας το «Ταμείο για την Εξάλειψη του Ντόπινγκ στον Αθλητισμό», εις το εξής αναφερόμενο ως «Εθελοντικό Ταμείο». Το Εθελοντικό Ταμείο θα αποτελείται από κεφάλαια ως καταπιστεύματα που θα καθοριστούν σύμφωνα με τους Οικονομικούς Κανονισμούς της UNESCO. Όλες οι συνεισφορές από τα Μέρη Κράτη και λοιπούς φορείς θα είναι εθελοντικού χαρακτήρα.

2. Οι πόροι του Εθελοντικού Ταμείου θα συνίστανται από:

(α) συνεισφορές εκ των Μερών Κρατών

(β) συνεισφορές, δωρεές ή κληροδοτήματα που δύνανται να πραγματοποιηθούν από:

(i) άλλα Κράτη

(ii) οργανώσεις και προγράμματα του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, ειδικά το Πρόγραμμα Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και από άλλους διεθνείς οργανισμούς ή

(iii) δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς ή ιδιώτες

(γ) οποιοδήποτε οφειλόμενο τόκο επί των πόρων του Εθελοντικού Ταμείου

(δ) τη συγκέντρωση χρημάτων μέσω εισπράξεων από εκδηλώσεις που οργανώνονται υπέρ του Εθελοντικού Ταμείου

(ε) οποιοσδήποτε άλλους πόρους εγκεκριμένους από τους κανονισμούς του Εθελοντικού Κονδυλίου που θα καταρτίζονται από τη Συνδιάσκεψη των Μερών Κρατών.

3. Οι συνεισφορές στο Εθελοντικό Κονδύλιο που θα πραγματοποιούνται από τα Μέρη Κράτη δε θα εκλαμβάνονται ως υποκατάσταση της δέσμευ-

σής τους να καταβάλλουν το μερίδιο τους στον ετήσιο προϋπολογισμό του WADA.

Άρθρο 18

Χρήση και διαχείριση του Εθελοντικού Ταμείου

Οι πόροι του Εθελοντικού Ταμείου θα κατανέμονται από τη Συνδιάσκεψη των Μερών Κρατών για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων που θα έχουν εγκριθεί από αυτό, κυρίως για την παροχή βοήθειας σε άλλα Μέρη Κράτη να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν προγράμματα αντι-ντόπινγκ σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, λαμβάνοντας υπόψιν τους σκοπούς του WADA, και θα έχουν τη δυνατότητα κάλυψης των λειτουργικών εξόδων της παρούσας Σύμβασης. Καμία πολιτική, οικονομική ή άλλης φύσεως αίρεση δε θα συνδέεται με συνεισφορές που θα πραγματοποιούνται στο Εθελοντικό Ταμείο.

IV. Εκπαίδευση και κατάρτιση

Άρθρο 19

Γενικές αρχές εκπαίδευσης και κατάρτισης

1. Τα Μέρη Κράτη θα αναλάβουν, μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους, την υποστήριξη, τη δημιουργία και την εφαρμογή προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης σχετικά με το αντι-ντόπινγκ. Γενικά για την αθλητική κοινότητα, αυτά τα προγράμματα θα πρέπει να αποσκοπούν στο να παρέχουν επικαιροποιημένη και ακριβή πληροφόρηση επί

(α) της βλάβης που προκαλεί το ντόπινγκ στις ηθικές αξίες του αθλητισμού

(β) των επιπτώσεων του ντόπινγκ στην υγεία

2. Για τους αθλητές και το προσωπικό υποστήριξης αθλητών, ειδικά στην αρχική τους κατάρτιση, τα προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης θα πρέπει επιπλέον των παραπάνω να αποσκοπούν στο να παρέχουν επικαιροποιημένη και ακριβή πληροφόρηση επί:

(α) των διαδικασιών ελέγχου ντόπινγκ

(β) των δικαιωμάτων και των ευθυνών των αθλητών σχετικά με το αντι-ντόπινγκ. συμπεριλαμβανομένων και των πληροφοριών σχετικά με

τον Κώδικα και τις πολιτικές αντιντόπινγκ των σχετιζόμενων αθλητικών και αντι-ντόπινγκ οργανισμών. Η πληροφόρηση αυτή θα περιλαμβάνει τις επιπτώσεις της διάπραξης παραβίασης των κανόνων αντι-ντόπινγκ.

(γ) του καταλόγου των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων και των εξαιρέσεων θεραπευτικής χρήσης

(δ) συμπληρωμάτων διατροφής

Άρθρο 20

Επαγγελματικοί κώδικες συμπεριφοράς

Τα Μέρη Κράτη θα ενθαρρύνουν τις σχετικές αρμόδιες επαγγελματικές ενώσεις και φορείς να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν κατάλληλους κώδικες συμπεριφοράς, ορθής πρακτικής και ηθικής σχετικά με το αντι-ντόπινγκ στον αθλητισμό, που βρίσκονται σε συμφωνία με τον Κώδικα.

Άρθρο 21

Ανάμειξη αθλητών και προσωπικού υποστήριξης αθλητών

Τα Μέρη Κράτη θα προάγουν και, μέσα στο πλαίσιο δυνατοτήτων τους, θα υποστηρίζουν την ενεργό συμμετοχή των αθλητών και του προσωπικού υποστήριξης αθλητών σε όλες τις εκφάνσεις του έργου αντι-ντόπινγκ των αθλητικών και άλλων συναφών οργανισμών και θα ενθαρρύνουν τους αθλητικούς οργανισμούς που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να ενεργούν παρομοίως.

Άρθρο 22

Αθλητικοί οργανισμοί και συνεχής εκπαίδευση και κατάρτιση στο αντι-ντόπινγκ

Τα Μέρη Κράτη θα ενθαρρύνουν τους αθλητικούς οργανισμούς και τους οργανισμούς αντι-ντόπινγκ να εφαρμόζουν συνεχή προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης για όλους τους αθλητές και το προσωπικό υποστήριξης αθλητών στα αντικείμενα που καθορίστηκαν στο παραπάνω Άρθρο 19.

Άρθρο 23

Συνεργασία στην εκπαίδευση και κατάρτιση

Τα Μέρη Κράτη θα συνεργάζονται αμοιβαία και με τους σχετικούς ορ-

γανισμούς για να ανταλλάσσουν, όπου είναι απαραίτητο, πληροφόρηση, ειδικές γνώσεις και εμπειρία σε αποτελεσματικά προγράμματα αντι-ντόπινγκ.

V. Έρευνα

Άρθρο 24

Προαγωγή της έρευνας αντι-ντόπινγκ

Τα Μέρη Κράτη αναλαμβάνουν, μέσα στο πλαίσιο δυνατοτήτων τους, να ενθαρρύνουν και να προάγουν την έρευνα αντι-ντόπινγκ σε συνεργασία με αθλητικούς και άλλους σχετικούς οργανισμούς σε:

(α) πρόληψη, μεθόδους ανίχνευσης, συμπεριφορικές και κοινωνικές διαστάσεις, και συνέπειες του ντόπινγκ στην υγεία

(β) τρόπους και μέσα επιμόρφωσης επιστημονικά-τεκμηριωμένων φυσιολογικών και ψυχολογικών προγραμμάτων κατάρτισης με σεβασμό της ακεραιότητας του ατόμου.

(γ) όπως από τη χρήση όλων των εμφανιζόμενων ουσιών και μεθόδων που προέρχονται από επιστημονικές ανακαλύψεις.

Άρθρο 25

Φύση της έρευνας αντί- ντόπινγκ

Κατά την προαγωγή της έρευνας αντί- ντόπινγκ, όπως ορίζεται παραπάνω στο Άρθρο 24, τα Μέρη Κράτη θα διασφαλίζουν ότι η εν λόγω έρευνα θα:

(α) εναρμονίζεται με τις διεθνώς αναγνωρισμένες ηθικές πρακτικές

(β) αποφεύγει την χορήγηση απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων σε αθλητές

(γ) διεξάγεται μόνο με επαρκείς προφυλάξεις έτσι ώστε να αποτρέπεται η κακή χρήση των αποτελεσμάτων της έρευνας αντι-ντόπινγκ και η εφαρμογή τους για ντόπινγκ.

Άρθρο 26

Διάχυση των αποτελεσμάτων της έρευνας κατά του ντόπινγκ

Με την προϋπόθεση της εναρμόνισης με το εφαρμοστέο εθνικό και διεθνές δίκαιο, τα Μέρη Κράτη, όπου κρίνεται απαραίτητο, θα ανταλλάσσουν τα αποτελέσματα της διαθέσιμης έρευνας αντι-ντόπινγκ με άλλα Μέρη Κράτη και τον WADA.

Άρθρο 27

Έρευνα της Αθλητικής Επιστήμης

Τα Μέρη Κράτη θα ενθαρρύνουν:

(α) τα μέλη των επιστημονικών και ιατρικών κοινοτήτων να διεξάγουν την έρευνα της αθλητικής επιστήμης σύμφωνα με τις αρχές του Κώδικα.

(β) τους αθλητικούς οργανισμούς και το προσωπικό υποστήριξης αθλητών που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να εφαρμόζουν την έρευνα της αθλητικής επιστήμης που είναι σύμφωνη με τις αρχές του Κώδικα.

VI. Παρακολούθηση της Σύμβασης

Άρθρο 28

Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών

1. Με το παρόν καθιερώνεται η Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών. Η Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών αποτελεί το κυρίαρχο σώμα αυτής της Σύμβασης.

2. Η Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών θα συνέρχεται σε τακτική συνεδρίαση καταρχήν κάθε δύο χρόνια. Μπορεί να συνέρχεται σε έκτακτη συνεδρίαση αν αποφασιστεί ή κατόπιν αιτήματος τουλάχιστον του ενός τρίτου των Κρατών Μερών.

3. Τα Μέρη Κράτη θα έχουν μία ψήφο το καθένα στη Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών.

4. Η Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών θα υιοθετήσει το δικό της Εσωτερικό Κανονισμό.

Άρθρο 29

Συμβουλευτικός Οργανισμός και παρατηρητές της Συνδιάσκεψης των Κρατών Μερών

Ο WADA θα προσκαλείται ως συμβουλευτικός Οργανισμός στη Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, η Διεθνής Παρολυμπιακή Επιτροπή, το Συμβούλιο της Ευρώπης, και η Διακυβερνητική Επιτροπή Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (CIGEPS) θα προσκαλούνται ως παρατηρητές. Η Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών μπορεί να αποφασίζει την πρόσκληση άλλων σχετικών οργανισμών ως παρατηρητών.

Άρθρο 30

Λειτουργία της Συνδιάσκεψης των Κρατών Μερών

1. Εκτός από εκείνες που έχουν αναφερθεί σε άλλες διατάξεις αυτής της Σύμβασης, οι λοιπές λειτουργίες της Συνδιάσκεψης των Κρατών Μερών έχουν ως εξής:

- (α) προωθεί τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης
- (β) συζητά τη σχέση με το WADA και μελετά τους μηχανισμούς χρηματοδότησης του ετησίου βασικού προϋπολογισμού του WADA. Μη Μέλη Κράτη μπορούν να προσκαλούνται στην συζήτηση.
- (γ) υιοθετεί σχέδιο για τη χρήση των αποθεμάτων του Εθελοντικού Ταμείου, σύμφωνα με το Άρθρο 18.
- (δ) εξετάζει τις αναφορές που υποβάλλονται από τα Μέλη Κράτη σύμφωνα με το άρθρο 31
- (ε) εξετάζει, σε συνεχή βάση, την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με την παρούσα Σύμβαση σχετικά με την ανάπτυξη των συστημάτων αντί-ντόπινγκ, σύμφωνα με το Άρθρο 31. Οποιοιδήποτε μηχανισμοί παρακολούθησης ή μέτρα που δεν περιλαμβάνονται στο Άρθρο 31 θα χρηματοδοτούνται μέσω του Εθελοντικού Ταμείου που ορίστηκε στο Άρθρο 17.
- (στ) εξετάζει σχέδια τροποποιήσεων της παρούσας Σύμβασης προς έγκριση.
- (ζ) εξετάζει για έγκριση, σύμφωνα με το Άρθρο 34 της Σύμβασης, τροποποιήσεις του Απαγορευμένου Καταλόγου και των Προτύπων για τη Χορήγηση Εξαιρέσεων Θεραπευτικής Χρήσης που υιοθετείται από τον WADA.
- (η) ορίζει και εφαρμόζει συνεργασία μεταξύ των Μερών Κρατών και του WADA στο πλαίσιο της παρούσας Συνθήκης
- (θ) ζητά αναφορά από τον WADA για την εφαρμογή του Κώδικα σε κάθε συνεδρίασή του για εξέταση.

2. Η Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών, κατά την επιτέλεση του έργου της, μπορεί να συνεργάζεται με άλλα διακυβερνητικά σώματα.

Άρθρο 31

Εθνικές Αναφορές στη Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών

Τα Μέλη Κράτη θα προωθούν κάθε δύο χρόνια, στην Συνδιάσκεψη των

Κρατών Μερών μέσω της Γραμματείας, σε μία από τις επίσημες γλώσσες της UNESCO, όλες τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν τα μέτρα που ελήφθησαν από αυτά για το σκοπό της συμμόρφωσης με τις διατάξεις της Σύμβασης.

Άρθρο 32

Η Γραμματεία της Συνδιάσκεψης των Κρατών Μερών

1. Η Γραμματεία της Διάσκεψης των Κρατών Μερών θα παρέχεται από τον Γενικό Διευθυντή της UNESCO.

2. Κατόπιν αιτήματος της Συνδιάσκεψης των Κρατών Μερών ο Γενικός Διευθυντής της UNESCO θα χρησιμοποιεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις υπηρεσίες του WADA σύμφωνα με τους όρους που συμφωνήθηκαν από τη Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών.

3. Τα λειτουργικά έξοδα που σχετίζονται με τη Σύμβαση θα χρηματοδοτούνται από τον τακτικό προϋπολογισμό της UNESCO σύμφωνα με τα υπάρχοντα αποθέματα και σε ανάλογο επίπεδο, από το Εθελοντικό Ταμείο που ορίστηκε στο Άρθρο 17 παραπάνω ή από ένα ανάλογο συνδυασμό όπως θα ορίζεται κάθε δύο χρόνια. Η χρηματοδότηση της Γραμματείας από τον τακτικό προϋπολογισμό θα πραγματοποιείται αυστηρά σε ελάχιστη βάση, καθώς είναι κατανοητό ότι η εθελοντική χρηματοδότηση θα παρέχεται και για την υποστήριξη της Σύμβασης.

4. Η Γραμματεία θα προετοιμάζει τα έγγραφα της Συνδιάσκεψης των Κρατών Μερών, καθώς και το σχέδιο ημερήσιας διάταξης των συναντήσεων της και θα διασφαλίζει την εφαρμογή των αποφάσεων της.

Άρθρο 33

Τροποποιήσεις της Σύμβασης

1. Κάθε Μέρος Κράτος μπορεί, μέσω γραπτής επικοινωνίας απευθυνόμενης στο Γενικό Διευθυντή της UNESCO, να προτείνει τροποποιήσεις της Σύμβασης. Ο Γενικός Διευθυντής θα προωθεί κάθε επικοινωνία σε όλα τα Μέρη Κράτη. Αν μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία της προώθησης της επικοινωνίας, τουλάχιστον το μισό του συνολικού αριθμού των Μερών Κρατών δώσουν τη συγκατάθεση τους, ο Γενικός Διευθυντής θα παρουσιάσει τις προτάσεις στην επόμενη Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών.

2. Τροποποιήσεις θα υιοθετούνται από τη Διάσκεψη των Μερών Κρατών με πλειοψηφία των δύο τρίτων των Μερών Κρατών που παρίστανται και ψηφίζουν.

3. Μόλις υιοθετηθούν, οι τροποποιήσεις στην παρούσα Σύμβαση θα υποβάλλονται προς κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στα Μέρη Κράτη.

4. Αναφορικά με τα Μέρη Κράτη που έχουν κυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή προσχωρήσει σε αυτές, οι τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης θα τίθενται σε ισχύ τρεις μήνες μετά τη κατάθεση των επισήμων εγγράφων που αναφέρονται στη παράγραφο 3 αυτού του Άρθρου από τα δύο τρίτα του συνόλου των Μερών Κρατών. Ακολούθως, για κάθε Μέρος Κράτος που πρόκειται να κυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή προσχωρήσει σε μία τροποποίηση, η τροποποίηση αυτή θα τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία της κατάθεσης από το Μέρος Κράτος του επισήμου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

5. Ένα Κράτος που προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση μετά την θέση σε ισχύ των τροποποιήσεων σύμφωνα με την παράγραφο 4 αυτού του Άρθρου, σε περίπτωση αδυναμίας έκφρασης διαφορετικής πρόθεσης, θα θεωρηθεί:

(α) Μέρος σε αυτή τη Σύμβαση, όπως αυτή τροποποιήθηκε.

(β) Μέρος στη μη-τροποποιημένη Σύμβαση σχετικά με οποιοδήποτε Μέρος Κράτος που δεν δεσμεύεται από τις τροποποιήσεις.

Άρθρο 34

Ειδική διαδικασία τροποποίησης των Παραρτημάτων της Σύμβασης

1. Αν ο WADA τροποποιήσει τον Απαγορευμένο Κατάλογο ή τα Πρότυπα για τη Χορήγηση Εξαιρέσεων Θεραπευτικής Χρήσης, μπορεί, μέσω γραπτής επικοινωνίας προς τον Γενικό Διευθυντή της UNESCO, να τον/ την ενημερώσει για τις εν λόγω αλλαγές. Ο Γενικός Διευθυντής της UNESCO θα κοινοποιήσει τις αλλαγές αυτές ως προτεινόμενες τροποποιήσεις στα σχετικά Παραρτήματα της Σύμβασης αυτής σε όλα τα Μέρη Κράτη άμεσα. Οι τροποποιήσεις των Παραρτημάτων θα πρέπει να εγκρίνονται από τη Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών, είτε σε μια από τις συνεδρίες της, είτε μέσω γραπτής διαβούλευσης.

2. Τα Μέρη Κράτη έχουν 45 ημέρες από την κοινοποίηση από τον Γενικό Διευθυντή για να εκφράσουν την αντίρρηση τους στην προτεινόμενη τροπο-

ποίηση είτε γραπτώς, στην περίπτωση γραπτής διαβούλευσης, στον Γενικό Διευθυντή, είτε σε μια συνεδρίαση της Συνδιάσκεψης των Κρατών Μερών.

3. Οι τροποποιήσεις που εγκρίνονται από τη Συνδιάσκεψη των Κρατών Μερών θα κοινοποιούνται στα Μέρη Κράτη από τον Γενικό Διευθυντή. Θα τίθενται σε ισχύ 45 ημέρες μετά την κοινοποίηση αυτή, εκτός από οποιοδήποτε Μέρος Κράτος, το οποίο έχει προηγουμένως ειδοποιήσει το Γενικό Διευθυντή ότι δεν αποδέχεται τις τροποποιήσεις.

4. Ένα Μέρος Κράτος, το οποίο έχει ειδοποιήσει το Γενικό Διευθυντή ότι δεν αποδέχεται μια εγκεκριμένη τροποποίηση, με βάση τις προηγούμενες παραγράφους, παραμένει δεσμευμένο από τα Παραρτήματα χωρίς τις τροποποιήσεις.

VII. Τελικοί Όροι

Άρθρο 35

Ομοσπονδιακά ή μη συγκεντρωτικά συνταγματικά συστήματα

Οι ακόλουθες διατάξεις θα εφαρμόζονται στα Μέρη Κράτη τα οποία έχουν ομοσπονδιακό ή μη συγκεντρωτικό συνταγματικό σύστημα:

(α) Σε ό,τι αφορά τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, η εφαρμογή των οποίων υπάγεται στη δικαιοδοσία ομοσπονδιακής ή κεντρικής νομοθετικής αρχής, οι υποχρεώσεις της ομοσπονδιακής ή κεντρικής κυβέρνησης θα είναι οι ίδιες με αυτές των Μερών Κρατών, τα οποία δεν είναι ομόσπονδα.

(β) Σε ό,τι αφορά τις διατάξεις της παρούσας Συνθήκης, η εφαρμογή των οποίων υπάγεται στη δικαιοδοσία των μεμονωμένων συντακτικών πολιτειών, κρατών, επαρχιών ή καντονιών, που δεν υποχρεούνται από το συνταγματικό σύστημα της ομοσπονδίας να λάβουν νομοθετικά μέτρα, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση θα ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των εν λόγω Πολιτειών, κρατών, επαρχιών ή καντονιών για τις εν λόγω διατάξεις, με αντίστοιχες προτάσεις για την υιοθέτησή τους.

Άρθρο 36

Κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση από τα Κράτη Μέλη της UNESCO σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές διαδικασίες τους. Τα επίσημα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα πρέπει να παραδίδονται στον Γενικό Διευθυντή της UNESCO.

Άρθρο 37

Θέση σε ισχύ

1. Η Σύμβαση αυτή θα τεθεί σε ισχύ κατά την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί της λήξης χρονικής περιόδου ενός μήνα μετά την κατάθεση του τριακουστού εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε κράτος το οποίο εκφράζει εκ των υστέρων την αποδοχή του να δεσμευτεί σε αυτή, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ κατά την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί από την λήξη της χρονικής περιόδου ενός μήνα μετά την κατάθεση του σχετικού εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

Άρθρο 38

Εδαφικές προεκτάσεις της Σύμβασης

1. Κάθε Κράτος μπορεί, όταν καταθέτει τα όργανα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να ορίσει το ή τα γεωγραφικά διαμερίσματα για των οποίων τις διεθνείς σχέσεις είναι υπεύθυνο και στα οποία η Σύμβαση αυτή θα τεθεί σε ισχύ.

2. Κάθε Μέρος Κράτος μπορεί, σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωση απευθυνόμενη προς την UNESCO, να επεκτείνει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σε κάθε άλλη γεωγραφική περιοχή που καθορίζεται στη δήλωσή του. Σε ό,τι αφορά την εν λόγω γεωγραφική περιοχή η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ κατά την πρώτη μέρα μετά την λήξη χρονικής περιόδου ενός μήνα μετά την ημερομηνία παραλαβής της σχετικής δήλωσης από το θεματοφύλακα.

3. Κάθε δήλωση η οποία γίνεται σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους μπορεί, σε ό,τι αφορά οποιαδήποτε γεωγραφική περιοχή αναφέρεται σε αυτήν, να αποσυρθεί με μια ειδοποίηση προς την UNESCO. Η απόσυρση θα τίθεται σε ισχύ κατά την πρώτη μέρα μετά τη λήξη χρονικής περιόδου ενός μήνα μετά την ημερομηνία παραλαβής της εν λόγω δήλωσης από το θεματοφύλακα.

Άρθρο 39

Καταγγελία

Οποιοδήποτε Μέρος Κράτος δύναται να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση. Η καταγγελία αυτή θα πρέπει να κοινοποιηθεί με επίσημο έγγραφο και να

κατατεθεί στο Γενικό Διευθυντή της UNESCO. Η καταγγελία θα τεθεί σε ισχύ κατά την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας χρονικής περιόδου 6 μηνών μετά την παραλαβή του εγγράφου της καταγγελίας. Δεν θα επηρεάσει με κανένα τρόπο τις οικονομικές υποχρεώσεις του ενδιαφερόμενου Μέρους Κράτους μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ η απόσυρση.

Άρθρο 40

Θεματοφύλακας

Ο Γενικός Διευθυντής της UNESCO θα είναι ο Θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης και των τροποποιήσεων αυτής. Ως Θεματοφύλακας, ο Γενικός Διευθυντής της UNESCO θα ενημερώνει τα Μέρη Κράτη της Σύμβασης αυτής όπως επίσης και τα λοιπά Μέλη Κράτη του Οργανισμού για τα παρακάτω:

(α) την κατάθεση κάθε επισήμου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης

(β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με το Άρθρο 37

(γ) κάθε αναφορά που συντάσσεται σε εφαρμογή των διατάξεων του Άρθρου 31

(δ) κάθε τροποποίηση της Σύμβασης ή των Παραρτημάτων που υιοθετείται σύμφωνα με τα Άρθρα 33 και 34 και την ημερομηνία κατά την οποία η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ

(ε) κάθε δήλωση ή ειδοποίηση που επιδίδεται υπό τις διατάξεις του Άρθρου 38

(στ) κάθε ειδοποίηση που επιδίδεται υπό τις διατάξεις του Άρθρου 39 και την ημερομηνία κατά την οποία η τίθεται σε ισχύ η καταγγελία.

(ζ) κάθε άλλη ενέργεια, ειδοποίηση ή επικοινωνία σχετική με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 41

Εγγραφή

Σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η παρούσα Σύμβαση θα καταχωρηθεί στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών κατόπιν αιτήματος του Γενικού Διευθυντή της UNESCO.

Άρθρο 42**Επίσημα Κείμενα**

1. Η παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων και των Παραρτημάτων της, έχει συνταχθεί στην Αραβική, Κινεζική, Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα, με τα έξι κείμενα να θεωρούνται εξίσου αυθεντικά.

2. Τα Προσαρτήματα της Σύμβασης αυτής έχουν συνταχθεί στην Αραβική, Κινεζική, Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα.

Άρθρο 43**Επιφυλάξεις**

Δεν επιτρέπεται καμία επιφύλαξη η οποία είναι ασυμβίβαστη με το αντικείμενο και το σκοπό της παρούσας Σύμβασης.

Παράρτημα 1- Απαγορευμένος Κατάλογος- Διεθνή Πρότυπα

Παράρτημα 2. Πρότυπα για τη Χορήγηση Εξαιρέσεων Θεραπευτικής Χρήσης

Προσάρτημα 1-Παγκόσμιος Κώδικας κατά της Φαρμακοδιέγερσης

Προσάρτημα 2- Διεθνή Πρότυπα Εργαστηρίων

Προσάρτημα 3- Διεθνή Πρότυπα Δοκιμών

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΩΝ 2005****ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΑΝΤΙ-ΝΤΟΠΙΝΓΚ**

Σε ισχύ από 1^η Ιανουαρίου 2005

Η χρήση κάθε φαρμάκου θα πρέπει να περιορίζεται σε ιατρικώς βεβαιωμένες ενδείξεις

**ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ
(ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΑΓΩΝΩΝ)****ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ****01. ΑΝΑΒΟΛΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ**

Απαγορεύονται οι αναβολικοί παράγοντες.

1. Ανδρογόνα Αναβολικά Στεροειδή (ΑΑΣ)

α. Εξωγενή* ΑΑΣ, συμπεριλαμβανομένων των:

18^α-ομο-17β-υδροξυοιστρ-4-εν-3όνη, μπολαστερόνη, μπολδενόνη, μπολδιόνη, καλουστερόνη, κλουτεμπόλη, δαναζόλη, δεϋδροχλωρομεθυλο-τεστοστερόνη, δελταϊ-ανδροστεν-3,17-διόνη, δελταϊ-ανδροστενδιόλη, δελταϊ διυδροτεστοστερόνη, δροστανολόνη, αιθυλοιστρενόλη, φθοριοξυμεστερόνη, φορμεμπαβόλη, φουραζαμπόλη, γεστρινόνη, 4-υδροξυτεστοστερόνη, 4-υδροξυ-19-νορτεστοστερόνη, μεστανολόνη, μεστερολόνη, μεθαινολόνη, μεθανδιενόνη, μεθανδριόλη, μεθυλοδιενολόνη, μεθυλοτριενολόνη, μεθυλοτεστοστερόνη, μιμπολερόνη, νανδρολόνη, 19-νορανδροστενδιόλη, 19-νορανδροστενδιόνη, νορμπολεθόνη, νορκλουτεμπόλη, νοραιθανδρολόνη, οξαμπολόνη, οξανδρολόνη, οξυμεστερόνη, οξυμεθολόνη, κινμπολόνη, στανοζολόλη, στενμπολόνη, τετραϋδρογεστρινόνη, τρενμπολόνη και άλλες ουσίες με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια/ες βιολογική/ές δράση/εις.

β. Ενδογενή ΑΑΣ:**

Ανδροστενεδιόλη (ανδροστ-5-εν-3β,17β-διόλη), ανδροστενεδιόνη (ανδροστ-4-εν-3,17-διόνη), δεϋδροεπιανδροστερόνη, διυδροτεστοστερόνη, τεστοστερόνη και οι ακόλουθοι μεταβολίτες και ισομερή: 5^α-ανδροσταν-3^α,17^α-διόλη, 5^α-ανδροσταν-3^α,17β-διόλη, 5^α-ανδροσταν-3β,17^α-διόλη, 5^α-ανδροσταν-3β,17β-διόλη, ανδροστ-4-εν-3^α,17^α-διόλη, ανδροστ-4-εν-3^α,17β-διόλη, ανδροστ-4-εν-3β,17^α-διόλη, ανδροστ-5-εν-3^α,17^α-διόλη, ανδροστ-5-εν-3^α,17β-διόλη, ανδροστ-5-εν-3β,17^α-διόλη, 4-ανδροστενδιόλη (ανδροστ-4-εν-3β,17β-διόλη), 5-ανδροστενδιόνη (ανδροστ-5-εν-3,17-διόνη), επι-διϋδροτεστοστερόνη, 3^α-υδροξυ-5^α-ανδροσταν-17-όνη, 3β-υδροξυ-5^α-ανδροσταν-17-όνη, 19-νορανδροστερόνη, 19-νορετιοχολανολόνη.

Όταν μία *Απαγορευμένη Ουσία* (από τις ανωτέρω αναφερόμενες) είναι δυνατόν να παράγεται ενδογενώς, ένα *Δείγμα* θα θεωρηθεί ότι περιέχει την εν λόγω *Απαγορευμένη Ουσία*, όταν η συγκέντρωση της *Απαγορευμένης Ουσίας* ή των μεταβολιτών της ή των δεικτών της και/ή οποιωνδήποτε άλλων σχετικών αναλογιών στο *Δείγμα του Αθλητή* αυτό, παρεκκλίνει από το εύρος των φυσιολογικών τιμών σε ανθρώπους ώστε να μην είναι σύμφωνη με φυσιολογική ενδογενή παραγωγή. Ένα *Δείγμα* δεν θα θεωρηθεί ότι περιέχει μίαν *Απαγορευμένη Ουσία* σε κάθε περίπτωση κατά την οποία ο *Αθλητής* μπορεί να αποδείξει ότι η συγκέντρωση της *Απαγορευμένης Ουσίας* ή των μεταβολιτών της ή των δεικτών της και/ή οι σχετικές αναλογίες στο *Δείγμα του Αθλητή* οφείλεται σε

παθολογική ή φυσιολογική κατάσταση. Σε κάθε περίπτωση, και σε οποιαδήποτε συγκέντρωση, το εργαστήριο θα αναφέρει ένα Αντικανονικό Αναλυτικό Εύρημα εάν στηριζόμενο σε οποιαδήποτε αξιόπιστη αναλυτική μέθοδο, μπορεί να αποδείξει ότι η *Απαγορευμένη Ουσία* είναι εξωγενούς προέλευσης.

Εάν το αποτέλεσμα του εργαστηρίου δεν καταλήγει σε βέβαιο συμπέρασμα, και δεν έχει βρεθεί συγκέντρωση όπως αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, ο οικείος *Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ* θα πρέπει να διεξάγει περαιτέρω έρευνα για πιθανή *Χρήση μίας Απαγορευμένης Ουσίας* εφόσον υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις, όπως για παράδειγμα σύγκριση με καμπύλες αναφοράς στεροειδών.

Εάν το εργαστήριο αναφέρει λόγότευτοστερόνης/επιτεστοστερόνης (T/E) στα ούρα μεγαλύτερο του 4 προς 1, είναι υποχρεωτική η περαιτέρω έρευνα, για να καθορισθεί εάν ο λόγος οφείλεται σε φυσιολογική ή παθολογική κατάσταση, εκτός εάν το εργαστήριο αποδείξει ότι η *Απαγορευμένη Ουσία* είναι εξωγενούς προέλευσης βασιζόμενο σε οποιαδήποτε αξιόπιστη αναλυτική μέθοδο.

Σε περίπτωση έρευνας, αυτή θα περιέχει καταγραφή προηγούμενων ελέγχων και/η ακόλουθων ελέγχων. Εάν δεν υπάρχουν διαθέσιμα αποτελέσματα προηγούμενων ελέγχων, ο *Αθλητής* θα πρέπει να ελεγχθεί, χωρίς προειδοποίηση, τουλάχιστον τρεις φορές σε διάστημα τριών μηνών.

Άρνηση ή μη συμμόρφωση του Αθλητή να συνεργαστεί στις έρευνες θα έχει ως αποτέλεσμα να θεωρηθεί ότι το δείγμα του περιέχει *Απαγορευμένη Ουσία*.

2. Άλλοι Αναβολικοί Παράγοντες συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά των:

κλενβουτερόλη, ζερανόλη, ζιλπατερόλη,.

Για τους σκοπούς αυτής της ενότητας:

* «εξωγενής» αναφέρεται σε ουσία που δεν είναι δυνατόν να παραχθεί από το ανθρώπινο σώμα με φυσικό τρόπο.

** «ενδογενής» αναφέρεται σε ουσία που είναι δυνατόν να παραχθεί από το ανθρώπινο σώμα με φυσικό τρόπο.

02. ΟΡΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Απαγορεύονται οι παρακάτω ουσίες, συμπεριλαμβανομένων άλλων ουσιών με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια/ες βιολογική/ές δράση/εις καθώς και οι αποδεδειγμένοι τους παράγοντες:

1. Ερυθροποιητίνη (EPO)
2. Αυξητική Ορμόνη (hGH), Αυξητικοί Παράγοντες τύπου Ινσουλίνης (IGF-1), Μηχανο- Αυξητικοί Παράγοντες (MGFs)
3. Γοναδοτροπίνες (LH, HCG),
4. Ινσουλίνη
5. Κορτικοτροπίνες

Ένα δείγμα θα θεωρείται ότι περιέχει μία *Απαγορευμένη Ουσία* από τις ανωτέρω αναφερόμενες, όταν η συγκέντρωση της *Απαγορευμένης Ουσίας* ή των μεταβολιτών της και/ή σχετικές αναλογίες ή δείκτες στο δείγμα του αθλητή υπερβαίνει το εύρος των φυσιολογικών τιμών που μπορεί να εντοπιστεί σε ανθρώπους ώστε να μην είναι σύμφωνες με τη φυσιολογική ενδογενή παραγωγή, εκτός εάν ο αθλητής μπορεί να αποδείξει ότι η συγκέντρωση οφειλόταν σε μία φυσιολογική ή παθολογική κατάσταση.

Η παρουσία άλλων ουσιών με παρόμοια χημική δομή ή ή παρόμοιο/α βιολογικό/α αποτέλεσμα/τα, διαγνωστικού/ών δείκτη/ων ή αποδεδειγμένων παραγόντων μιας ορμόνης από τις ανωτέρω αναφερόμενες ή οποιουδήποτε άλλου ευρήματος το/α οποίο/α υποξηλώνει/ουν ότι η ανιχνευθείσα ουσία είναι εξωγενούς προέλευσης, θα αναφέρεται ως *Αντικανονικό Αναλυτικό Εύρημα*.

03. Β2-ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Απαγορεύονται όλοι οι β2-αγωνιστές, συμπεριλαμβανομένων των D- και L- ισομερών τους. Η χρήση τους απαιτεί Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς (EXΘΣ).

Εξαιρούνται οι φορμοτερόλη, σαλβουταμόλη, σαλμετερόλη και τερβουταλίνη, οι οποίες όταν χορηγούνται δι' εισπνοής για την πρόληψη και/ή τη θεραπεία του άσθματος και του επαγόμενου από άσκηση άσθματος/βρογχόσπασμου που απαιτούν συνοπτική Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς (σEXΘΣ).

Παρά τη χορήγηση Εξαίρεσης Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς όταν το Εργαστήριο αναφέρει συγκέντρωση σαλβουταμόλης (ελεύθερο κλάσμα και κλάσμα συνδεδεμένο με γλυκουρονικό οξύ) μεγαλύτερη των 1000 ng/mL, αυτή θα θεωρείται ως αντικανονικό αναλυτικό εύρημα, εκτός αν ο αθλητής αποδείξει ότι το αντικανονικό αποτέλεσμα ήταν συνέπεια της θεραπευτικής χρήσης σαλβουταμόλης δι' εισπνοής.

04. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΜΕ ΑΝΤΙ-ΟΙΣΤΡΟΓΟΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Απαγορεύονται οι ακόλουθες κατηγορίες ουσιών με αντι-οιστρογονική δράση:

1. Αναστολείς της αρωματάσης, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά: αναστραζόλη, λετροζόλη, αμινογλουτεθιμίδιο, εξεμεστάνη, φορμεστάνη, τεστολακτόνη.

2. Εκλεκτικοί Τροποποιητές Υποδοχέων Οιστρογόνων (SERMs), συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά: ραλοξιφαίνη, ταμοξιφαίνη, τορεμιφαίνη.

3. Άλλες ουσίες με αντι-οιστρογονική δράση, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά: κλομιφαίνη, κυκλοφενύλιο, φουλβεστράντ.

05. ΔΙΟΥΡΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΑΠΟΚΡΥΨΗΣ

Απαγορεύονται τα διουρητικά και άλλοι παράγοντες απόκρυψης.

Οι παράγοντες απόκρυψης περιλαμβάνουν ενδεικτικά:

Διουρητικά*, επιτεστοτερόνη, προβενεσίδη, αναστολείς α-ρεδουκτάσης (π.χ. φιναστερίδη, δουταστερίδη), διαστολείς πλάσματος (π.χ. αλβουμίνη, δεξτρανή, υδροξυαιθυλ-άμυλο).

Τα διουρητικά περιλαμβάνουν τα:

ακεταζολαμίδιο, αμιλοριδη, βουμετανίδη, κανρενόνη, χλωροβαλιδόνη, αιθακρινικό οξύ, φουροσεμίδη, ινδαπαμίδη, μετολαζόνη, σπιρονολακτόνη, θειαζίδνα (π.χ. βενδρο-φθβρομεθειαζίδιο, χλοίροθειαζίδιο, υδροχλωροθειαζίδιο), τριαμετερένιο και άλλες ουσίες με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια/ες βιολογική/ες δράση/εις.

Η Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς δεν ισχύει, εάν τα ούρα του *Αθλητή* περιέχουν διουρητικό μαζί με μια *Απαγορευμένη Ουσία* σε συγκέντρωση έστω και χαμηλότερη από τα όρια απέκκρισής της.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ**ΜΙ ΑΥΞΗΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΟΞΥΓΟΝΟΥ**

Απαγορεύονται τα ακόλουθα:

α. Το ντόπινγκ αίματος συμπεριλαμβανομένης της χρήσης αυτόλογου, ομόλογου ή ετερόλογου αίματος ή προϊόντων ερυθροκυττάρων οποιασδήποτε άλλης προέλευσης, εκτός ιατρικής θεραπείας.

β. Τεχνητή αύξηση της πρόσληψης, μεταφοράς ή απόδοσης οξυγόνου, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά σε υπερφθόριο-χημικές ενώσεις, εφαπρο-

ξιράλ (RSR13), και τροποποιημένα προϊόντα αιμοσφαιρίνης (π.χ. υποκατάστατα αίματος βασισμένα στην αιμοσφαιρίνη, προϊόντα μικροενκαψλιωμένης αιμοσφαιρίνης).

M2. ΧΗΜΙΚΟΙ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟΙ

Απαγορεύονται τα ακόλουθα:

Η *Αλλοίωση* ή η απόπειρα αλλοίωσης με σκοπό τη μεταβολή της ακεραιότητας και της εγκυρότητας των *Δειγμάτων* που συλλέγονται σε *Ελέγχους Ντόπινγκ*.

Αυτές περιλαμβάνουν ενδεικτικά ενδοφλέβιες εγχύσεις*, καθητηριασμό και υποκατάσταση ούρων.

Οι ενδοφλέβιες εγχύσεις απαγορεύονται εκτός της ενδεδειγμένης ιατρικής θεραπείας οξέων περιστατικών.

M3. ΓΟΝΙΑΙΑΚΟ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Απαγορεύεται η χρήση, για μη θεραπευτικούς σκοπούς, κυτάρων, γονιδίων, γενετικών στοιχείων ή η ρύθμιση της έκφρασης γονιδίων, τα οποία έχουν την ικανότητα να αυξήσουν την αθλητική απόδοση.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΝΤΟΣ ΑΓΩΝΩΝ

Επιπρόσθετα με κατηγορίες O1 έως O5 και M11 έως M3 όπως ορίζονται παραπάνω, οι ακόλουθες κατηγορίες απαγορεύονται στους εντός αγώνων ελέγχους:

06. ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΑ

Απαγορεύονται τα παρακάτω διεγερτικά, συμπεριλαμβανομένων αμφοτέρων των οπτικών (D- και L-) ισομερών τους, όπως:

Αδραφινίλη, αμφεπραμόνη, αμφαιναζόλη, αμφεταμίνη, αμφεταμινίλη, βενζαμφεταμίνη, βρωμαντάνη, καρφεδόνη, καθίνη*, γλωβενζορέξ, κοκαΐνη, διμεθylaμφεταμίνη, εφεδρίνη**, αιθυλμεθαμφεταμίνη, αιθυλεφρίνη, φαιμπροφαζόνη, φαινκαμφαμίνη, φαινκαμίνη, φαινετυλλίνη, φαινφλουραμίνη, φαινπροπορέξ, φουρφαινορέξ, μεφαινορέξ, μεφαιντερμίνη, μεσοκάρμπ, μεθ αμφεταμίνη, μεθυλαμφεταμίνη, μεθυλενοδιοξαμφεταμίνη, μεθυλενοδιοξυμεθαμφεταμίνη, μεθυλεφεδρίνη**, μεθυλφαινιδάτη, μοδαφινίλη, νικεταμίδιο, νορφαινφλουραμίνη, παραϋδροξαμφεταμίνη, πεμολίνη, φαινδιμετραζίνη, φαινμετραζίνη, φαιντερμίνη, προλιντάνη, σελεγιλίνη, στρουχίνη και

άλλες ουσίες με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια/ες βιολογική/ές δράση/εις.****

- Η καθίνη απαγορεύεται, όταν η συγκέντρωσή της στα ούρα είναι μεγαλύτερη από 5 μικρογραμμάρια ανά χιλιοστόλιτρο.

*** Η εφεδρίνη και η μεθυλεφεδρίνη απαγορεύονται, όταν η συγκέντρωσή τους στα ούρα είναι μεγαλύτερη από 10 μικρογραμμάρια ανά χιλιοστόλιτρο.*

**** Δεν θεωρούνται απαγορευμένες ουσίες οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Παρακολούθησης του Παγκόσμιου Οργανισμού κατά της Φαρμακοδιέγερσης για το 2005 (βουπροπιόνη, καφεΐνη, φαινυλεφρίνη, φαινυλο-προπανολαμίνη, πιπραδρόλη, ψευδοεφεδρίνη, συνεφρίνη).*

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Δεν απαγορεύεται η αδρεναλίνη ως συστατικό ιδιουσκευασμάτων για τοπική αναισθησία ή για τοπική χορήγηση (π.χ. ριζική, οφθαλμική).

07. ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Απαγορεύονται τα ακόλουθα ναρκωτικά:

Βουπρενορφίνη, δεξτρομοραμίδιο, διαμορφίνη (ηρωίνη), φεντανύλη και παράγωγα της, υδρομορφόνη, μεθαδόνη, μορφίνη, οξυκωδόνη, οξυμορφόνη, πενταζοκίνη, πεθιδίνη.

08. ΚΑΝΝΑΒΙΝΟΕΙΔΗ

Απαγορεύονται τα κανναβινοειδή (π.χ. χασίς, μαριχουάνα).

09. ΓΛΥΚΟΚΟΡΤΙΚΟΣΤΕΡΟΕΙΔΗ

Απαγορεύονται όλα τα γλυκοκορτικοστεροειδή, όταν χορηγούνται από το στόμα, το ορθό, ενδοφλεβίως ή ενδομυϊκώς. Η χρήση τους προϋποθέτει έγκριση Εξαίρεσης Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς.

Κάθε άλλη οδός χορήγησης προϋποθέτει συνοπτική Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς.

Δεν απαγορεύονται δερματολογικά σκευάσματα.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ

Σ1. ΑΙΘΥΛΙΚΗ ΑΛΚΟΟΛΗ

Η αιθυλική αλκοόλη (αιθανόλη) απαγορεύεται μόνον εντός αγώνων στα ακόλουθα αθλήματα. Η ανίχνευση θα γίνεται με ανάλυση του εκπνεόμενου αέρα και/ή αίματος. Το όριο συγκέντρωσης αλκοόλης, για κάθε Ομοσπονδία αναφέρεται σε παρένθεση.

- Αεροναυτική (FAI)(0,20 g/L)
- Τοξοβολία (FITA) (0,10 g/L)
- Αυτοκίνητο (FIA) (0,10 g/L)
- Μπιλιάρδο (WCBS) (0,20 g/L)
- Boules (CMSB) (0,10 g/L)
- Καράτε (WKF) (0,10 g/L)
- Μοντέρνο Πένταθλο (UIPM) (0,10 g/L) για αγωνίσματα που περιλαμβάνουν σκοποβολή
- Μοτοσυκλετισμός (FIM) (0,00 g/L)
- Σκι (PI8) (0,10 g/L)

Σ2. β - ΑΝΑΣΤΟΛΕΙΣ

Οι β-αναστολείς απαγορεύονται μόνον εντός αγώνων, εκτός εάν καθορίζεται διαφορετικά, στα παρακάτω αθλήματα.

- Αεροναυτική (FAI)
- Τοξοβολία (FITA) (απαγορεύεται επίσης *εκτός αγώνων*)
- Αυτοκίνητο (FIA)
- Μπιλιάρδο (WCBS)
- Μπόμπολεϋ (FIBT)
- Boules (CMSB)
- Μπριτζ (FMB)
- Σκάκι (FIDE)
- Κέριλινγκ (WCF)
- Ρυθμική Γυμναστική (FIG)
- Μοτοσυκλετισμός (FIM)
- Μοντέρνο Πένταθλο (IUPM) για αγωνίσματα σκοποβολής
- Μπούουλιγκ (FIQ)
- Ιστιοπλοΐα (ISAF) για αγώνα πηδαλίων μόνο
- Σκοποβολή (ISSF) (απαγορεύεται επίσης *εκτός αγώνων*)
- Χιονοδρομία (FIS) στα αγωνίσματα των χιονοδρομικών αλμάτων και της ελεύθερης κατάβασης με χιονοσανίδα.
- Κολύμβηση (FINA) σε καταδύσεις και συγχρονισμένη κολύμβηση
- Πάλη (Διεθνής Ομοσπονδία Πάλης - FILA)

Οι β-αναστολείς περιλαμβάνουν, χωρίς να περιορίζονται σε, τα παρακάτω:

Ακεβουτόλη, αλπρενολόλη, ατενολόλη, βηταξολόλη βητοπρολόλη, βουνολόλη, καρτεολόλη, καρβεδιλόλη, κελιπρολόλη, εσμολόλη, λαβηταλόλη, λεβοβουνόλη, μετιπροανολόλη, μετοπρολόλη, ναδολόλη, οξπρενολόλη, πινδολόλη, προπρανολόλη, σοταλόλη, τιμολόλη.

ΟΥΣΙΕΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Οι «Ουσίες Ειδικής Αναφοράς» περιγράφονται παρακάτω:

Εφεδρίνη, L-μεθυλαμφεταμίνη, μεθυλεφεδρίνη

Κανναβινοειδή

Όλοι οι εισπνεόμενοι β-2 Αγωνιστές εκτός της κλενβουτερόλης

Προβενεσίδη

Όλα τα Γλυκοκορτικοστεροειδή

Όλοι οι β-Αναστολείς

Αλκοόλη

«Ο Κατάλογος Απαγορευμένων μπορεί να καθορίζει ουσίες ειδικής αναφοράς οι οποίες σχετίζονται ιδιαίτερα με μη ηθελημένες παραβιάσεις κανονισμών αντι-ντόπινγκ εξαιτίας της ευρείας διαθεσιμότητας τους σε φαρμακευτικά προϊόντα ή γιατί θεωρείται ότι είναι λιγότερο πιθανόν να χρησιμοποιούνται επιτυχώς ως παράγοντες ντόπινγκ». Μια παραβίαση κανονισμών αντι-ντόπινγκ με εμπλοκή αυτών των ουσιών μπορεί να οδηγήσει σε μειωμένη ποινή με την προϋπόθεση ότι «... ο Αθλητής μπορεί να αποδείξει ότι η Χρήση μιας τέτοιας ουσίας ειδικής αναφοράς δεν έγινε με σκοπό την αύξηση της αθλητικής απόδοσης...»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΝ ΧΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Απόσπασμα από το «ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΝ ΧΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ» του Παγκόσμιου Οργανισμού κατά της Φαρμακοδιέγερσης (WADA), σε ισχύ από 1^η Ιανουαρίου 2005

4.0 Κριτήρια Έγκρισης Εξαίρεσης Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς

Είναι δυνατή η έγκριση Εξαίρεσης Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς (ΕΧΘΣ), η οποία επιτρέπει τη χρήση από *Αθλητή Απαγορευμένης Ουσίας* ή *Απαγορευμένης Μεθόδου* περιεχόμενης στον *Κατάλογο Απαγορευμένων*.

Η αίτηση για ΕΧΘΣ εξετάζεται από Επιτροπή Εξαίρεσης Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς (ΕΕΧΘΣ). Η ΕΕΧΘΣ ορίζεται από έναν *Οργανισμό Αντι-Ντόπινγκ*. Μια εξαίρεση εγκρίνεται μόνο σε αυστηρή συμφωνία με τα ακόλουθα κριτήρια:

[*Σχόλιο: Το Πρότυπο εφαρμόζεται σε όλους τους Αθλητές όπως καθορίζονται και υπόκεινται στον Κώδικα, δηλαδή αριστεροί Αθλητές και Αθλητές με αναπηρία. Το Πρότυπο αυτό θα εφαρμόζεται σύμφωνα με τις ιδιαιτερότητες κάθε ατόμου. Για παράδειγμα, μία εξαίρεση κατάλληλη για Αθλητή με αναπηρία πιθανόν να είναι ακατάλληλη για άλλους Αθλητές.*]

4.1 Ο αθλητής να έχει υποβάλει την αίτηση για ΕΧΘΣ το αργότερο 21 ημέρες προ της συμμετοχής του σε *Διοργάνωση*.

4.2 Ο αθλητής να αντιμετωπίζει σημαντικό πρόβλημα υγείας εάν διακοπεί η χρήση *Απαγορευμένης Ουσίας* ή *Απαγορευμένης Μεθόδου* κατά τη διάρκεια θεραπείας οξείας ή χρόνιας παθολογικής κατάστασης.

4.3 Η χρήση για θεραπευτικούς σκοπούς *Απαγορευμένης Ουσίας* ή *Απαγορευμένης Μεθόδου* να μην προκαλέσει επιπρόσθετη βελτίωση της απόδοσης, συγκρινόμενη με αυτήν που αναμένεται από την επαναφορά σε υγιή κατάσταση μετά από ενδεδειγμένη θεραπεία παθολογικής κατάστασης. Η χρήση *Απαγορευμένης Ουσίας* ή *Απαγορευμένης Μεθόδου* για την αύξηση «χαμηλών φυσιολογικών» επιπέδων οποιασδήποτε ενδογενούς ορμόνης δεν θεωρείται αποδεκτή θεραπευτική παρέμβαση.

4.4 Δεν υπάρχει αποδεκτό εναλλακτικό θεραπευτικό σχήμα αντί της χρήσης της άλλως *Απαγορευμένης Ουσίας* ή *Απαγορευμένης Μεθόδου*.

4.5 Η ανάγκη χρήσης της άλλως *Απαγορευμένης Ουσίας* ή *Απαγορευμένης Μεθόδου* δεν προκύπτει ως συνέπεια, ολικώς ή μερικώς, προηγούμενης χρήσης για μη θεραπευτικούς σκοπούς οποιασδήποτε ουσίας από τον *Κατάλογο Απαγορευμένων*.

4.6 Η ΕΧΘΣ ανακαλείται από το σώμα το οποίο τη χορηγεί, εάν:

α. Ο αθλητής δεν συμμορφώνεται έγκαιρα με τις απαιτήσεις ή συνθήκες που επιβάλλονται από τον *Οργανισμό Αντι-Ντόπινγκ* ο οποίος χορηγεί την εξαίρεση.

β. Ο λόγος έγκρισης της ΕΧΘΣ δεν υφίσταται πλέον.

γ. Ο *Αθλητής* ενημερωθεί ότι η ΕΧΘΣ ανακλήθηκε από τον *Οργανισμό Αντι-Ντόπινγκ*.

[Σχόλιο: Κάθε ΕΧΘΣ θα έχει συγκεκριμένη διάρκεια καθοριζόμενη από την ΕΕΧΘΣ. Μπορεί να υπάρξουν περιπτώσεις στις οποίες μια ΕΧΘΣ να έχει εκπνεύσει ή να έχει ανακληθεί και η απαγορευμένη ουσία που αφορά η ΕΧΘΣ να είναι ακόμη παρούσα στο Σώμα του Αθλητή. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ που διεξάγει την αρχική εξέταση ενός αντικανονικού ευρήματος θα λάβει υπόψη εάν το εύρημα είναι σύμφωνο με την εκπνοή ή την απόσυρση της ΕΧΘΣ.]

4.7 Η αίτηση για ΕΧΘΣ δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ εκτός από περιπτώσεις όπου:

α. Ήταν αναγκαία επείγουσα θεραπευτική αντιμετώπιση ή θεραπευτική αντιμετώπιση οξείας παθολογικής κατάστασης ή

β. Δεν υπήρχε ο αναγκαίος χρόνος ή δυνατότητα για τον αιτούντα να υποβάλλει την αίτηση ή για την ΕΕΧΘΣ να την εξετάσει πριν τον έλεγχο, λόγω εξαιρετικών συνθηκών.

(Σχόλιο: Επείγοντα ιατρικά περιστατικά ή οξείες παθολογικές καταστάσεις οι οποίες να απαιτούν χορήγηση μιας άλλως Απαγορευμένης Ουσίας ή Απαγορευμένης Μεθόδου πριν να μπορεί να γίνει αίτηση για ΕΧΘΣ δεν είναι συνηθείς. Ομοίως, περιπτώσεις οι οποίες να απαιτούν ταχεία εξέταση μιας αίτησης για ΕΧΘΣ λόγω επικείμενου αγώνα δεν είναι συχνές. Οργανισμοί Αντι-Ντόπινγκ οι οποίοι χορηγούν ΕΧΘΣ θα πρέπει να προβλέπουν εσωτερικές διαδικασίες οι οποίες να επιτρέπουν την εξέταση τέτοιων καταστάσεων.)

5.0 Εμπιστευτικότητα των στοιχείων

5.1 Ο αιτών πρέπει να συγκατατεθεί γραπτώς στην κοινοποίηση των πληροφοριών που περιέχονται στην αίτηση προς τα μέλη της ΕΕΧΘΣ και, εάν απαιτείται, σε ανεξάρτητους ειδικούς ιατρούς/επιστήμονες, καθώς επίσης σε όλο το προσωπικό που εμπλέκεται στη διαχείριση, εξέταση και προσφυγή επί των ΕΧΘΣ.

Σε περίπτωση ανάγκης της συνδρομής ανεξάρτητων ειδικών, οι λεπτομέρειες της αίτησης κοινοποιούνται χωρίς να γίνει γνωστό το όνομα του εμπλεκόμενου Αθλητή. Ο αιτών πρέπει επίσης να συγκατατεθεί γραπτώς στην κοινοποίηση των αποφάσεων της ΕΕΧΘΣ σε άλλους σχετικούς Οργανισμούς Αντι-Ντόπινγκ, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Κώδικα.

5.2 Τα μέλη της ΕΕΧΘΣ και οι εμπλεκόμενοι διοικητικοί υπάλληλοι του

Οργανισμού Αντι-Ντόпинγκ οφείλουν να εκτελούν τα καθήκοντα τους λαμβάνοντας υπόψη τον αυστηρά εμπιστευτικό χαρακτήρα της διαδικασίας και να υπογράφουν δήλωση εχεμύθειας. Ειδικά, οι ακόλουθες πληροφορίες πρέπει να παραμένουν εμπιστευτικές:

α. Όλες οι ιατρικές πληροφορίες και δεδομένα που παρέχονται από τον αθλητή και το(υς) θεράποντα(ες) ιατρό(ούς) του.

β. Όλες οι λεπτομέρειες της αίτησης συμπεριλαμβανομένων των ονομάτων των εμπλεκομένων ιατρών.

Σε περίπτωση που ο αθλητής επιθυμεί να αναστείλει τη δυνατότητα της EEXΘΣ ή της EEXΘΣ του WADA να αποκτά πληροφορίες περί της υγείας του αντ' αυτού/ης, πρέπει να ενημερώσει γραπτώς τον ιατρό του/της. Ως συνέπεια μιας τέτοιας απόφασης, ο αθλητής δεν θα λάβει EXΘΣ ή ανανέωση υφισταμένης EXΘΣ.

6.0 Επιτροπές Εξαιρέσης Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς (EEXΘΣ)

Οι EEXΘΣ συγκροτούνται και λειτουργούν σύμφωνα με τις ακόλουθες οδηγίες:

6.1 Οι EEXΘΣ αποτελούνται από τουλάχιστον τρεις ιατρούς με εμπειρία στη φροντίδα και θεραπεία *Αθλητών* και βαθειά γνώση κλινικής, αθλητιατρικής ή ιατρικής της άσκησης. Με σκοπό να διασφαλίζεται ένα επίπεδο ανεξαρτησίας αποφάσεων, η πλειοψηφία των μελών της EEXΘΣ δεν θα πρέπει να έχουν κάποια επίσημη ιδιότητα εντός του *Οργανισμού Αντί-Ντόпинγκ*. Όλα τα μέλη της EEXΘΣ υπογράφουν δήλωση μη σύγκρουσης συμφερόντων. Σε περίπτωση αιτήσεων *Αθλητών* με αναπηρία, τουλάχιστον ένα μέλος της EEXΘΣ πρέπει να έχει επιστημονική εμπειρία στη φροντίδα και θεραπεία *Αθλητών* με αναπηρίες.

6.2 Οι EEXΘΣ μπορούν να αναζητούν επιπλέον αναγκαία ιατρική ή επιστημονική συνδρομή κατά την εξέταση αιτήσεων για EXΘΣ.

6.3 Η EEXΘΣ του WADA θα συγκροτείται σύμφωνα με τα κριτήρια που τέθηκαν στο άρθρο

6.4 Η EEXΘΣ του WADA ιδρύεται με σκοπό την αναθεώρηση με δική της πρωτοβουλία αποφάσεων χορήγησης EXΘΣ από *Οργανισμούς Αντι-Ντόпинγκ*. Όπως ορίζεται στο άρθρο 4.4. του *Κώδικα*, η EEXΘΣ του WADA μπορεί να αναθεωρήσει αποφάσεις *Οργανισμών Αντι-Ντόпинγκ* οι οποίοι αρνήθηκαν EXΘΣ, μετά από αίτηση *Αθλητών* και έχει τη δυνατότητα να τις ανατρέψει.

7.0 Διαδικασία Αίτησης κατ' Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς

7.1 Η ΕΧΘΣ εξετάζεται μόνο ύστερα από την υποβολή συμπληρωμένης αίτησης, η οποία περιλαμβάνει όλα τα σχετικά έγγραφα (βλέπε Παράρτημα 1 - έντυπο ΕΧΘΣ). Η διαδικασία αίτησης υπόκειται στις αρχές του ιατρικού απορρήτου.

7.2 Οι *Οργανισμοί Αντι-Ντόπινγκ* μπορούν να τροποποιούν το έντυπο αίτησης ΕΧΘΣ όπως αυτό εμφανίζεται στο Παράρτημα 1 περιλαμβάνοντας επιπλέον απαιτήσεις πληροφοριών, δεν πρέπει όμως να αφαιρεθούν θέματα ή τμήματα.

7.3 Το έντυπο αίτησης ΕΧΘΣ μπορεί να μεταφραστεί σε άλλη(ες) γλώσσα(ες) από *Οργανισμούς Αντι-Ντόπινγκ*, όμως πρέπει να παραμένουν στο έντυπο αίτησης Αγγλικά ή Γαλλικά.

7.4 Ένας *Αθλητής* δεν μπορεί να υποβάλει αίτηση για ΕΧΘΣ σε περισσότερους του ενός *Οργανισμούς Αντι-Ντόπινγκ*. Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει το άθλημα του *Αθλητή* και όπου υφίσταται το αγώνισμα και τη θέση/ρόλο του.

7.5 Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει όποιες προηγούμενες και/ή τρέχουσες αιτήσεις για άδεια χρήσης μιας άλλως *Απαγορευμένης Ουσίας* ή *Απαγορευμένης Μεθόδου*, το σώμα προς το οποίο υποβλήθηκαν και την απόφαση αυτού.

7.6. Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει ένα πλήρες ιατρικό ιστορικό και τα αποτελέσματα όλων των σχετιζόμενων με την αίτηση εξετάσεων, εργαστηριακών και απεικονιστικών.

7.7 Όποιες επιπρόσθετες έρευνες, εξετάσεις ή απεικονιστικές μελέτες απαιτούμενες από την ΕΕΧΘΣ του *Οργανισμού Αντι-Ντόπινγκ* πραγματοποιούνται με έξοδα του αιτούντος ή της οικείας εθνικής αθλητικής ομοσπονδίας.

7.8 Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει δήλωση ειδικευμένου ιατρού, η οποία να αποδεικνύει την ανάγκη χρήσης της άλλως *Απαγορευμένης Ουσίας* ή *Απαγορευμένης Μεθόδου* για τη θεραπεία του *Αθλητή* και να περιγράφει τους λόγους αδυναμίας εναλλακτικής χρήσης επιτρεπόμενης φαρμακευτικής αγωγής στην κατάσταση αυτή.

7.9 Η δόση, συχνότητα, οδός και διάρκεια χορήγησης της απαγορευμένης ουσίας ή απαγορευμένης μεθόδου πρέπει να καθορίζονται.

7.10 Η απόφαση της ΕΕΧΘΣ πρέπει να λαμβάνεται εντός 30 ημερών από την παραλαβή όλων των σχετικών αποδεικτικών εγγράφων και να ανακοινώνεται γραπτώς στον αθλητή από τον οικείο *Οργανισμό Αντι-Ντόпинγκ*. Εάν χορηγηθεί ΕΧΘΣ σε *Αθλητή* που περιλαμβάνεται στον *Κατάλογο Ελεγχόμενων Αθλητών* του *Οργανισμού Αντι-Ντόпинγκ*, ανακοινώνεται στον αθλητή και εγκαίρως κοινοποιείται στο WADA η απόφαση έγκρισης που περιλαμβάνει πληροφορίες για τη διάρκεια της εξαίρεσης χρήσης και όποιες άλλες συνθήκες σχετικές με την ΕΧΘΣ.

7.11 α. Με την παραλαβή αίτησης *Αθλητή* για αναθεώρηση, όπως καθορίζεται στο Άρθρο 4.4 του *Κώδικα*, η ΕΕΧΘΣ του WADA, μπορεί να ανατρέψει μian απόφαση *Οργανισμού Αντι-Ντόпинγκ* περί χορήγησης ΕΧΘΣ. Ο *Αθλητής* παρέχει στην ΕΕΧΘΣ του WADA όλες τις πληροφορίες για την ΕΧΘΣ όπως υποβλήθηκαν αρχικά προς τον *Οργανισμό Αντι-Ντόпинγκ* συνοδευόμενες από παράβολο αίτησης. Η αρχική απόφαση, παραμένει σε ισχύ μέχρι την έκδοση απόφασης από την ΕΕΧΘΣ του WADA. Η διαδικασία δεν θα πρέπει να διαρκέσει περισσότερες από 30 ημέρες από την παραλαβή των στοιχείων από το WADA.

β. Ο WADA μπορεί να επιχειρήσει αναθεώρηση σε οποιαδήποτε στιγμή. Η ΕΕΧΘΣ του WADA θα πρέπει να ολοκληρώσει την αναθεώρηση εντός 30 ημερών.

7.12 Σε περίπτωση ανατροπής απόφασης περί χορήγησης ΕΧΘΣ κατά την αναθεώρηση, αυτή δεν έχει αναδρομική ισχύ και τα αποτελέσματα του *Αθλητή* κατά τη διάρκεια ισχύος της αρχικής χορήγησης δεν ακυρώνονται. Η ανατροπή τίθεται σε ισχύ το αργότερο 14 ημέρες από την ανακοίνωση της απόφασης στον *Αθλητή*.

8.0 Συνοπτική διαδικασία Αίτησης κατ' Εξαίρεση Χρήσης για θεραπευτικούς Σκοπούς

8.1 Αναγνωρίζεται ότι ορισμένες ουσίες που περιλαμβάνονται στον *Κατάλογο Απαγορευμένων Ουσιών*, χρησιμοποιούνται για τη θεραπεία παθολογικών καταστάσεων που απαντώνται συχνά στον πληθυσμό των *Αθλητών*. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν είναι αναγκαία η πλήρης αίτηση που περιγράφεται στα τμήματα 4 και 7. Επομένως, τίθεται σε ισχύ μια συνοπτική διαδικασία ΕΧΘΣ.

8.2 Οι *Απαγορευμένες Ουσίες* ή *Απαγορευμένες Μέθοδοι* που μπορεί να

επιτραπούν μέσω αυτής της συνοπτικής διαδικασίας περιορίζονται αυστηρά στις ακόλουθες:

β-2 αγωνιστές (φορμοτερόλη, σαλβουταμόλη, σαλμετερόλη, τερβουταλίνη) λαμβανόμενους δι' εισπνοής και γλυκοκορτικοστεροειδή χορηγούμενα από μη συστηματικές οδούς.

8.3 Ο *Αθλητής* για να κάνει χρήση μίας εκ των ανωτέρω ουσιών, θα πρέπει να υποβάλει στον *Οργανισμό Αντι-Ντόпинγκ* ιατρική γνωμάτευση η οποία να δικαιολογεί τη θεραπευτική ανάγκη. Τέτοια ιατρική γνωμάτευση, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα 2 θα πρέπει να περιγράφει τη διάγνωση, το όνομα του σκευάσματος, τη δοσολογία, την οδό χορήγησης και τη διάρκεια θεραπείας. Εξετάσεις που έγιναν για να θεμελιώσουν τη γνωμάτευση, εάν είναι εφαρμόσιμες, πρέπει να περιλαμβάνονται (χωρίς αποτελέσματα ή λεπτομέρειες).

8.4 Η συνοπτική διαδικασία περιλαμβάνει περιπτώσεις όπου:

(α) η έγκριση για τη χρήση απαγορευμένης ουσίας μέσω της διαδικασίας ΕΧΘΣ τίθεται σε ισχύ από την παραλαβή συμπληρωμένης αίτησης από τον Οργανισμό Αντι-ντόпинγκ. Μη συμπληρωμένες αιτήσεις θα πρέπει να επιστρέφονται στον αιτούντα.

(β) κατά την παραλαβή της συμπληρωμένης αίτησης θα πρέπει ο Οργανισμός Αντιντόпинγκ να ενημερώνει άμεσα τον Αθλητή. Παράλληλα θα πρέπει να ενημερώνονται η ΔΟ του /της ή ΕΟ του /της και ο Οργανισμός Αντι-ντόпинγκ στον οποίο ανήκει. Ο Οργανισμός Αντι-ντόпинγκ θα πρέπει να ενημερώνει τον WADA μόνο στην περίπτωση που ο Αθλητής είναι Διεθνούς Επιπέδου.

(γ) μια αίτηση για ΕΧΘΣ δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ εκτός αν:

- Ήταν αναγκαία επείγουσα θεραπευτική αντιμετώπιση ή θεραπευτική αντιμετώπιση οξείας παθολογικής κατάστασης ή
- Δεν υπήρχε ο αναγκαίος χρόνος ή δυνατότητα για τον αιτούντα να υποβάλλει την αίτηση ή για την ΕΕΧΘΣ να την εξετάσει λόγω εξαιρετικών συνθηκών πριν από τον *Έλεγχο Ντόпинγκ*,

8.5 (α) Η ΕΕΧΘΣ ή η ΕΕΧΘΣ του WADA μπορεί να επιχειρήσει αναθεώρηση οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια μιας ισχύουσας ΕΧΘΣΑ.

(β) Αν ένας αθλητής αιτηθεί να πραγματοποιηθεί αναθεώρηση μίας διανοητικής άρνησης ΕΧΘΣ, η ΕΕΧΘΣ του WADA θα έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει από τον αθλητή επιπρόσθετες ιατρικές πληροφορίες εφόσον κρίνεται απαραίτητο, τα έξοδα των οποίων θα καλύπτονται από τον *Αθλητή*.

8.6 Μία ΕΧΘΣ μπορεί να απορριφθεί από την ΕΕΧΘΣ ή την ΕΕΧΘΣ του WADA οποιαδήποτε στιγμή. Ο *Αθλητής*, η *ΔΟ* του/της και όλοι οι σχετικοί *Οργανισμοί Αντί-ντόπινγκ* θα ενημερώνονται άμεσα.

8.7 Η ακύρωση θα ισχύει αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης στον *Αθλητή*. Ο *Αθλητής* ωστόσο θα έχει τη δυνατότητα να κάνει αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 7 για ΕΧΘΣ.

9.0 Γραφείο συλλογής και οργάνωσης των πληροφοριών Ελέγχου Ντόπινγκ

9.1 Οι Οργανισμοί Αντί-Ντόπινγκ είναι υποχρεωμένοι να κοινοποιούν στον WADA όλες τις ΕΧΘΣ και τα σχετικά έγγραφα, που αναφέρονται στο άρθρο 7.

9.2 Σε ό,τι αφορά τις ΕΧΘΣ οι *Οργανισμοί Αντί-Ντόπινγκ* θα κοινοποιούν στον WADA τις ιατρικές αιτήσεις που υποβάλλονται από τους *Αθλητές Διεθνούς Επιπέδου* όπως αναφέρεται στο άρθρο 8.4.

9.3 Το Γραφείο συλλογής και οργάνωσης των πληροφοριών Ελέγχου Ντόπινγκ θα εγγυάται τον αυστηρό εμπιστευτικό χαρακτήρα των ιατρικών πληροφοριών.

Εκδίδεται στο Παρίσι, σήμερα 18 Νοεμβρίου 2005, στην 33^η σύνοδο της UNESCO, σε δύο πρωτότυπα αντίγραφα που φέρουν την υπογραφή του Προέδρου της Γενικής Συνδιάσκεψης και του Γενικού Διευθυντή της UNESCO και κατατίθεται στα αρχεία της UNESCO.

Το παραπάνω κείμενο είναι το επίσημο κείμενο της Συνθήκης το οποίο υιοθετήθηκε νόμιμα από τη Γενική Συνδιάσκεψη της UNESCO κατά την 33^η Σύνοδο αυτής, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι και έκλεισε τις εργασίες της στις 21 Οκτωβρίου 2005.

Σε μαρτυρία των ανωτέρω, οι κάτωθι υπογράφουν την παρούσα Συνθήκη σήμερα 18 Νοεμβρίου 2005.

Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνδιάσκεψης (υπογραφή)

Ο Γενικός Διευθυντής (υπογραφή)

Γνήσιο αντίγραφο - Σφραγίδα: UNESCO

Παρίσι, 8.12.2005

Ο Νομικός Σύμβουλος, UNESCO

Αθλητικός Αστυνομικός Σύνδεσμος - Τροποποίηση διατάξεων του π.δ/τος 141/1991 «Αρμοδιότητες οργάνων και υπηρεσιακές ενέργειες του προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και θέματα οργάνωσης Υπηρεσιών» (Α' 58).

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 11 παρ. 1 περιπτ. α' και σ' του ν. 1481/1984 «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης» (Α' 152), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1590/1986 (Α' 49).

2. Το άρθρο 28 παρ. 1 του ν. 2800/2000 «Αναδιάρθρωση Υπηρεσιών Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, σύσταση Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις» (Α' 41).

3. Το άρθρο 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, όπως κωδικοποιήθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ/τος 63/2005 (Α' 98).

4. Το άρθρο 22 παρ. 3 του ν. 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, Ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (Α' 247).

5. Το άρθρο μόνο του π. δ/τος 82/1993 «Περιορισμός συναρμοδιότητας κατά την έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων και αποφάσεων σε θέματα αρμοδιότητας των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης» (Α' 36).

6. Την υπ' αριθμ. 37930/ΔΙΟΕ 1264 από 14-10-2005 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών (Β' 1432), όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 5733/ΔΙΟΕ 179/9-2-2006 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (Β' 204).

7. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού ύψους 4.000,00 ευρώ, περίπου, για το τρέχον οικονομικό έτος και 3.500,00 ευρώ, περίπου, για το έτος 2007 και καθένα από τα επόμενα έτη. Οι δαπάνες του τρέχοντος έτους θα αντιμετωπισθούν από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις των Κ.Α.Ε. 0711, 0824, 0826,

1711, 1723 και 1725 του εκτελούμενου Π/Υ εξόδων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης Ε.Φ. 43-110 «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» και οι δαπάνες του έτους 2007 και επομένων ετών θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις που θα εγγράφονται για το σκοπό αυτό στον ίδιο ως άνω Π/Υ του αντίστοιχου έτους.

8. Την υπ' αριθ. 275/2006 Γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, **α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε**:

Άρθρο 1

Τροποποίηση διατάξεων

Στο άρθρο 105 του π. δ/τος 141/1991 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Κατά την τέλεση αθλητικών συναντήσεων που αξιολογούνται από τη Διεύθυνση Γενικής Αστυνόμευσης του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας ως μείζονος σπουδαιότητας, δύναται να ορίζεται αστυνομικός ως Αθλητικός Αστυνομικός Σύνδεσμος, ο οποίος παρίσταται καθόλη τη διάρκεια της αθλητικής συνάντησης, τελεί υπό τις εντολές του επικεφαλής των μέτρων και δημιουργεί σχέσεις επικοινωνίας με τους φιλάθλους των ομάδων που αγωνίζονται, προς το σκοπό αποτροπής εντάσεων και επεισοδίων.

Ο Αθλητικός Αστυνομικός Σύνδεσμος προέρχεται, από το προσωπικό της Υπηρεσίας Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού της Ελληνικής Αστυνομίας, ορίζεται από τη Διεύθυνση Γενικής Αστυνόμευσης σε εύλογο χρόνο πριν από την τέλεση της αθλητικής συνάντησης και προς το σκοπό εκπλήρωσης της αποστολής του δημιουργεί σχέσεις επικοινωνίας με τους υπευθύνους των ομάδων, τους οργανωμένους Συνδέσμους Φιλάθλων και με τις αρμόδιες για την τέλεση του αγώνα Αρχές και Φορείς. Επίσης μεταφέρει οδηγίες και προτροπές των αρμοδίων αστυνομικών Υπηρεσιών που σχετίζονται με την ομαλή τέλεση των αγώνων και την ανύψωση του αθλητικού πνεύματος».

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 6 Οκτωβρίου 2006

Σύσταση Εθνικού Γραφείου Πληροφοριών Ποδοσφαίρου, κατά τροποποίηση π.δ/τος 14/2001 (Α' 12) και Γραφείων Πρόληψης Οργανωμένης Αθλητικής Βίας, κατά τροποποίηση π. δ/των 1/2001 (Α' 1) και 48/2006 (Α' 50).

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 11 παρ. 1 περιπτ. α', β' και σ' του ν.1481/1984 «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης» (Α' 152), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1590/1986 (Α' 49).

2. Το άρθρο 28 παρ. 1 του ν.2800/2000 «Αναδιάρθρωση Υπηρεσιών Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, σύσταση Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις» (Α' 41).

3. Το άρθρο 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, όπως κωδικοποιήθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ/τος 63/2005 (Α' 98).

4. Το π.δ.82/1993 «Περιορισμός συναρμοδιότητας κατά την έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων και αποφάσεων σε θέματα αρμοδιότητας των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης» (Α' 36).

5. Την 37930/ΔΙΟΕ 1264 από 14-10-2005 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών (Β' 1432), όπως τροποποιήθηκε με την αριθμ. 5733/ΔΙΟΕ 179/13.2.2006 (Β' 204) όμοια απόφαση.

6. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος προκαλούνται δαπάνες σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού ύψους 13.500.00 ευρώ, περίπου, για το τρέχον οικονομικό έτος και 22.500,00 ευρώ, περίπου, για το έτος 2007 και καθένα από τα επόμενα έτη. Οι δαπάνες του τρέχοντος έτους θα αντιμετωπισθούν από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις των Κ.Α.Ε. 0711, 0824, 0826, 1711, 1723 και 1725 του εκτελούμενου Π/Υ εξόδων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης Ε.Φ. 43-110 «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ»

και οι δαπάνες του έτους 2007 και επομένων ετών θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις που θα εγκρίνονται για το σκοπό αυτό στον ίδιο ως άνω Π/Υ εξόδων του αντίστοιχου έτους.

7. Την υπ' αριθμ. 297/2006 Γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, **α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε**:

Άρθρο 1

Τροποποίηση διατάξεων π. δ/τος 14/2001

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 4 του π. δ/τος 14/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Επίσης, το 3^ο Τμήμα Επιχειρήσεων ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 6 του ν. δ/τος 17/1974 και 2 του π. δ/τος 702/1975, καθώς και των ν. 2344/1995, 2641/1998 και 3013/2002, όπως ισχύουν κάθε φορά».

2. Στο άρθρο 4 του ιδίου π. δ/τος, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 1 του π. δ/τος 261/2003 (Α' 235), προστίθενται παράγραφοι 7, 8 και 9 ως εξής:

«7. Στο 3^ο Τμήμα Επιχειρήσεων συνιστάται Εθνικό Γραφείο Πληροφοριών Ποδοσφαίρου, το οποίο λειτουργεί ως κεντρικό σημείο επαφής για την εξασφάλιση της ανταλλαγής πληροφοριών και τη διευκόλυνση της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας στον τομέα των ποδοσφαιρικών αγώνων με διεθνή διάσταση. Ειδικότερα, το Γραφείο αυτό έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. Προβαίνει στη συλλογή, επεξεργασία, αξιολόγηση και κατάλληλη αξιοποίηση πληροφοριών, με σκοπό την επαρκή προετοιμασία και λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων για την τήρηση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας πριν, κατά και μετά τη διεξαγωγή ποδοσφαιρικών αγώνων διεθνούς, ιδίως, επιπέδου.

β. Συνεργάζεται με τα αντίστοιχα Εθνικά Γραφεία Πληροφοριών Ποδοσφαίρου άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα πλαίσια ανταλλαγής πληροφοριών στρατηγικής, επιχειρησιακής και τακτικής φύσεως, εμπειριών και τεχνογνωσίας, αναφορικά με θέματα αρμοδιότητάς του.

γ. Αναπτύσσει πρωτοβουλίες ή συνδράμει σε πρωτοβουλίες άλλων αρχών ή φορέων που έχουν ως στόχο την εξάλειψη της βίας στα γήπεδα και την ομαλή διεξαγωγή των ποδοσφαιρικών αγώνων.

δ. Διευκολύνει, συντονίζει ή οργανώνει, κατά περίπτωση, την αστυνομική συνεργασία μεταξύ άλλων αρχών και φορέων, σχετικά με τη διεξαγωγή διεθνών ποδοσφαιρικών αγώνων.

ε. Επικοινωνεί για θέματα αρμοδιότητάς του, σε περίπτωση ανάληψης από τη χώρα διεθνών ποδοσφαιρικών διοργανώσεων, με τις Εθνικές Αστυνομικές Υπηρεσίες των άλλων ενδιαφερομένων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε απευθείας, είτε μέσω αξιωματικών συνδέσμων που ορίζονται για το σκοπό αυτό.

στ. Παρέχει στα Εθνικά Γραφεία Πληροφοριών Ποδοσφαίρου άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν του ζητηθεί ή αυτεπαγγέλτως, ανάλυση κινδύνου στα πλαίσια διεθνών ποδοσφαιρικών αγώνων που αφορούν ποδοσφαιρικούς συλλόγους ή εθνικές ομάδες.

8. Επιπλέον, το Γραφείο της προηγούμενης παραγράφου, ασκεί επί θεμάτων αθλητικού ενδιαφέροντος, σε εθνικό επίπεδο, τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. Συντονίζει και καθοδηγεί τις περιφερειακές Υπηρεσίες στη συλλογή γενικών πληροφοριών, σχετικά με τους ποδοσφαιρικούς αγώνες, τις λοιπές αθλητικές εκδηλώσεις και τις μετακινήσεις αθλητικών αποστολών και φιλάθλων.

β. Επεξεργάζεται, αξιολογεί και αξιοποιεί σε κεντρικό επίπεδο τις ως άνω πληροφορίες, με σκοπό την επαρκή προετοιμασία και λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων, για την τήρηση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας πριν, κατά και μετά τη διεξαγωγή των αθλητικών συναντήσεων.

γ. Αναλαμβάνει πρωτοβουλίες και συνδράμει σε πρωτοβουλίες άλλων αρχών ή φορέων που έχουν ως στόχο την εξάλειψη της βίας στα γήπεδα και την ομαλή διεξαγωγή των ποδοσφαιρικών ή άλλων αθλητικών συναντήσεων.

δ. Επεξεργάζεται τα καταχωρούμενα, στη βάση δεδομένων, στοιχεία αθλητικών εκδηλώσεων και αναλύει γεγονότα και ενέργειες, που λαμβάνουν χώρα σε αθλητικούς χώρους, προς το σκοπό λήψης αποφάσεων σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο.

9. Κατά την επεξεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών και δεδομένων εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» (Α' 50)».

Άρθρο 2

Τροποποίηση π. δ/τος 1/2001

1. Η πρώτη πρόταση του άρθρου 15 του π. δ/τος 1/2001 (Α' 1), όπως το άρθρο αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 8 του π. δ/τος 30/2005 (Α' 50), αντικαθίσταται ως εξής:

«Η Υποδιεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας διαρθρώνεται στα ακόλουθα Τμήματα και Γραφεία:».

2. Στο ίδιο άρθρο προστίθεται περίπτωση ζ' ως εξής:

«ζ. Στο Γραφείο Πρόληψης Οργανωμένης Αθλητικής Βίας το οποίο είναι αρμόδιο για:

(1) Τη συλλογή και την παροχή πληροφοριών, σχετικά με το βαθμό επικινδυνότητας, από πλευράς ασφαλείας, κάθε αθλητικής συνάντησης.

(2) Τη συλλογή, αξιολόγηση και αξιοποίηση πληροφοριών, σχετικά με τον εντοπισμό ατόμων, τα οποία θεωρούνται ύποπτα για πρόκληση επεισοδίων.

(3) Τον εντοπισμό ατόμων, τα οποία πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά την ολοκλήρωση αθλητικής συνάντησης, προκαλούν ή συμμετέχουν σε επεισόδια ή διαπράττουν άλλες αξιόποινες πράξεις, τη διενέργεια συλλήψεων τους εφόσον οι συνθήκες το επιτρέπουν ή την υπόδειξή τους στις αρμόδιες αστυνομικές δυνάμεις για τη σύλληψή τους.

(4) Τη συνοδεία εκτός της έδρας των αποστολών αθλητικών ομάδων τόσο εντός όσο και εκτός της χώρας, κατόπιν προηγούμενης υποβολής σχετικού αιτήματος προς τη Διεύθυνση Γενικής Αστυνομίας του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και εγκρίσεώς του από τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας.

(5) Την εκδήλωση οποιασδήποτε άλλης δράσης στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, η οποία συμβάλλει στην πρόληψη και καταστολή της βίας στους αθλητικούς χώρους».

Άρθρο 3

Τροποποίηση π. δ/τος 48/2006

1. Η πρώτη πρόταση του άρθρου 13 του π. δ/τος 48/2006 (Α' - 50) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η Υποδιεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας διαρθρώνεται στα ακόλουθα Τμήματα και Γραφεία:».

2. Στο ίδιο άρθρο προστίθενται περιπτώσεις στ' και ζ' ως εξής:

«στ. Στο Τμήμα 6^ο Εξουδετέρωσης Εκρηκτικών Μηχανισμών και Αυτοσχέδιων Βομβών, το οποίο έχει ως αποστολή την επισήμανση, συλλογή, εξουδετέρωση, καθώς και τη διενέργεια των αναγκαίων εργασιών για καταστροφή εκρηκτικών μηχανισμών και αυτοσχέδιων βομβών στους χώρους τοπικής αρμοδιότητας της Ελληνικής Αστυνομίας, πλην αυτών για τους οποίους ειδικές διατάξεις προβλέπουν αρμοδιότητα των ενόπλων δυνάμεων.

ζ. Στο Γραφείο Πρόληψης Οργανωμένης Αθλητικής Βίας το οποίο είναι αρμόδιο για:

(1) Τη συλλογή και την παροχή πληροφοριών, σχετικά με το βαθμό επικινδυνότητας, από πλευράς ασφαλείας, κάθε αθλητικής συνάντησης.

(2) Τη συλλογή, αξιολόγηση και αξιοποίηση πληροφοριών, σχετικά με τον εντοπισμό ατόμων, τα οποία θεωρούνται ύποπτα για πρόκληση επεισοδίων.

(3) Τον εντοπισμό ατόμων, τα οποία πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά την ολοκλήρωση αθλητικής συνάντησης, προκαλούν ή συμμετέχουν σε επεισόδια ή διαπράττουν άλλες αξιόποινες πράξεις, τη διενέργεια συλλήψεών τους εφόσον οι συνθήκες το επιτρέπουν ή την υπόδειξή τους στις αρμόδιες αστυνομικές δυνάμεις για τη σύλληψή τους.

(4) Τη συνοδεία εκτός της έδρας των αποστολών αθλητικών ομάδων τόσο εντός όσο και εκτός της χώρας, κατόπιν προηγούμενης υποβολής σχετικού αιτήματος προς τη Διεύθυνση Γενικής Αστυνόμευσης του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και εγκρίσεώς του από τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας.

(5) Την εκδήλωση οποιασδήποτε άλλης δράσης στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, η οποία συμβάλλει στην πρόληψη και καταστολή της βίας στους αθλητικούς χώρους».

Άρθρο 4

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος καταργείται η 7001/2/1349-γ από 12-11-2004 απόφαση του Αρχηγού Ελληνικής Αστυνομίας (Β' 1714).

Άρθρο 5**Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 30 Νοεμβρίου 2006

«Περί καθορισμού των όρων και των προϋποθέσεων ίδρυσης και λειτουργίας Ιδιωτικών Γυμναστηρίων ή ιδιωτικών σχολών εκμάθησης αθλημάτων»

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Της παρ. 2 του άρθρου 32 του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α) «Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις».

β. Του άρθρου 90 του Κώδικα νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα που κυρώθηκε με άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 «Κωδικοποίηση της Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α' 98)

2. Την αριθμ. 509/8.3.2006 (ΦΕΚ 282Β') κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Πολιτισμού «περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού Γεώργιο Ορφανό».

3. Την αριθμ. 30356/14.3.2006 (ΦΕΚ 311 Β') κοινή απόφαση των Πρωθυπουργού και Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Αθανάσιο Γιαννόπουλο και Γεώργιο Κωνσταντόπουλο.»

4. Το γεγονός ότι από την έκδοση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

5. Τη με αριθμ. 178/2006 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υφυπουργού, του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του Υφυπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, αποφασίζουμε:

Καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας για την ίδρυση και λειτουργία Ιδιωτικών Γυμναστηρίων και Σχολών εκμάθησης αθλημάτων ως εξής:

Άρθρο 1

Άδεια λειτουργίας

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, μπορεί να ιδρύει και να λειτουργεί γυμναστήριο ή αθλητική σχολή, με σκοπό την παροχή υπηρεσιών σωματικής άσκησης και άθλησης, την εκμάθηση ή καλλιέργεια αναγνωρισμένου ή μη αθλήματος, με καταβολή ή μη αμοιβής, διδάκτρων ή οποιασδήποτε άλλης μορφής οικονομικής απολαβής ύστερα από προηγούμενη άδεια λειτουργίας, που χορηγείται με απόφαση του Νομάρχη.

2. Ως γυμναστήριο νοείται κάθε μονάδα άθλησης σε κλειστό ή ανοιχτό χώρο που έχει σκοπό την παροχή υπηρεσιών σωματικής άσκησης και άθλησης, ιδίως μέσω της παροχής υπηρεσιών ελεύθερης γυμναστικής, αεροβικής γυμναστικής, αερόβιας προπόνησης με χρήση ηλεκτρονικών μηχανημάτων, προπόνησης με αντιστάσεις, προγραμμάτων ευλυγισίας διατάσεων, γυμναστικής για παιδιά, υδρογυμναστικής, θεραπευτικής γυμναστικής, παθητικής γυμναστικής με χρήση μηχανημάτων, παραδοσιακών χορών, αυτοάμυνας, κολύμβησης.

3. Ως αθλητική σχολή νοείται κάθε εκπαιδευτική μονάδα που έχει σκοπό την εκμάθηση ή καλλιέργεια αναγνωρισμένου ή μη αθλήματος. Στις διατάξεις του παρόντος εμπίπτουν και οι προσφερόμενες από τα αθλητικά σωματεία υπηρεσίες εκμάθησης αθλημάτων (αθλητικές ακαδημίες) του άρθρου 7 παρ.2 Ν.2725/1999.

4. Η άδεια λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής χορηγείται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 3 και υποβάλλονται τα δικαιολογητικά, που προβλέπονται στο άρθρο 7 του παρόντος.

5. Η άδεια ανανεώνεται κάθε πέντε χρόνια, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου στην οικεία νομαρχία, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 12.

6. Η άδεια αναρτάται σε εμφανές σημείο του χώρου λειτουργίας του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής.

Άρθρο 2

Παρεχόμενες υπηρεσίες

Τα Γυμναστήρια κατά τις διατάξεις του παρόντος έχουν ως σκοπό να παρέχουν:

1. Υπηρεσίες ομαδικής και ατομικής σωματικής άσκησης με σκοπό την σωματική ευρωστία, ευεξία και σωματική και ψυχική υγεία δια των μέσων της επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στον τομέα αυτό. Επίσης παρέχονται υπηρεσίες ατομικής και ομαδικής σωματικής άσκησης προς βελτίωση ειδικών ικανοτήτων και συντήρηση της ατομικής φυσιολογίας ή μεγιστοποίηση λειτουργιών ζωτικών οργάνων μετά από παθολογικές καταστάσεις και ιατρικές υποδείξεις από ειδικό προς τούτο επιστημονικό προσωπικό. Προς επίτευξη των ανωτέρω σκοπών παρέχονται υπηρεσίες: ελεύθερης γυμναστικής, αεροβικής γυμναστικής, αερόβιας προπόνησης με χρήση ηλεκτρονικών μηχανημάτων, προπόνησης με αντιστάσεις, προγραμμαμάτων ευλυγισίας, μυϊκών διατάσεων, κολύμβησης και συναφών σωματικών κινητικών δραστηριοτήτων, προγραμμάτων ανάπτυξης και προαγωγής της αντοχής, δύναμης, ταχύτητας, ευλυγισίας και νευρο-μυο-κινητικών δραστηριοτήτων. Επίσης για το πλήρες και ολοκληρωμένο έργο των γυμναστηρίων παρέχονται υπηρεσίες υδρογυμναστικής, παθητικής γυμναστικής με χρήση μηχανημάτων για την τόνωση των μυών του προσώπου και του σώματος, καθώς και υπηρεσίες σάουνα, υδρομασάζ, μασάζ, σολάριουμ και ατμόλουτρου.

2. Υπηρεσίες αποκατάστασης της σωματικής υγείας από ειδικούς επιστήμονες της αθλητικής επιστήμης, η ειδίκευση των οποίων προκύπτει από ειδικό τίτλο ή βεβαίωση. Η εκτέλεση τέτοιων προγραμμάτων γίνεται μετά από ιατρική γνωμάτευση για την πρόληψη, βελτίωση κινητικών δυσλειτουργιών και παθήσεων συγγενών και επίκτητων, και ειδικότερα με την αποκατάσταση καρδιαγγειακών, αναπνευστικών, νευρολογικών, μυϊκών-σκελετικών ή ερειστικο-κινητικών, μεταβολικών και άλλων παθολογικών και τραυματικών διαταραχών, καθώς και για την προαγωγή της υγείας και ευρωστίας των κινητικώς πασχόντων γενικώς. Οι ως άνω κινητικές ενέργειες εκτελούνται με τις πράξεις ασκησιοθεραπείας και των κλινικών, εργαστηριακών - εργοφυσιολογικών μετρήσεων κινητικής αγωγής και κινητικής αποκατάστασης μετά από διάγνωση ή γνωμάτευση ιατρού και σύμφωνα με τις οδηγίες του. Ως πράξεις προσαρμοσμένης φυσικής αγωγής (ασκησιοθεραπείας) νοούνται τα μέσα, οι μέθοδοι και οι τεχνικές που διδάσκονται στα προγράμματα προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών των Τμημάτων Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού της αντίστοιχης ειδίκευσης,

και κατέχουν σχετική βεβαίωση στην: κινησιοθεραπεία μόνο με γυμναστικές ασκήσεις (παθητικές, ενεργητικές, διατάσεις, ισομετρικές, ισοτονικές, ασκήσεις πλειομετρικής και μειομετρικής γυμναστικής), κινησιομάλαξη, προγράμματα καρδιαγγειακής αποκατάστασης και άλλων παθήσεων και προγράμματα ειδικής αγωγής στα άτομα με ειδικές ανάγκες κατά το αναλυτικό περιεχόμενο της ύλης μαθημάτων της κύριας ειδικότητας "προσαρμοσμένη φυσική αγωγή".

3. Υπηρεσίες σωματικής ψυχαγωγίας παιδιών και εκμάθησης παραδοσιακών και μοντέρνων χορών.

4. Υπηρεσίες ειδικής προπονητικής προς επίτευξη αθλητικών επιδόσεων και μεγιστοποίησης της σωματικής απόδοσης αθλητών με ειδικά προγράμματα.

5. Για τον καθένα από τους παραπάνω τομείς παρεχομένων γυμναστικών υπηρεσιών χρησιμοποιείται ειδικό επιστημονικό προσωπικό.

6. Τα Γυμναστήρια λειτουργούν καθημερινά από 6.00 έως 24.00 και το Σάββατο από 6.00 έως 20.00, ενώ την Κυριακή παραμένουν κλειστά.

Άρθρο 3

Προϋποθέσεις λειτουργίας

1. Απαγορεύεται, κατά τους όρους της παραγράφου 5 του άρθρου 7 του νόμου 2725/1999, η συστέγαση ιδιωτικού γυμναστηρίου ή ιδιωτικής αθλητικής σχολής και αθλητικού σωματείου, αθλητικής ένωσης ή ομοσπονδίας.

2. Επιτρέπεται η συστέγαση γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής με ξενοδοχειακή επιχείρηση, σχολή χορού, επιχείρηση παροχής υπηρεσιών σάουνας, αμμόλουτρου, σολάριουμ, μασάζ, υδρομασάζ, ινστιτούτο αισθητικής, κέντρο διαίτης, εφόσον αυτή διαθέτει την απαιτούμενη από τις οικείες διατάξεις άδεια λειτουργίας.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου 2, στο καταστατικό του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου το οποίο υποβάλλει αίτηση για άδεια λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής πρέπει να καθορίζεται ως αποκλειστικός σκοπός το έργο της παροχής υπηρεσιών σωματικής άσκησης και άθλησης ή της εκμάθησης ή καλλιέργειας αναγνωρισμένου ή μη αθλήματος.

4. Κάθε γυμναστήριο ή αθλητική σχολή στεγάζεται υποχρεωτικώς σε ενιαίο χώρο. Επιτρέπεται η ίδρυση και λειτουργία παραρτημάτων, το κάθε ένα από τα οποία πρέπει να πληροί αυτοτελώς τις προϋποθέσεις του παρόντος προεδρικού διατάγματος και να διαθέτει τη δική του αυτοτελή άδεια λειτουργίας.

5. Το εκπαιδευτικό προσωπικό γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής πρέπει να διαθέτει κατ' ελάχιστο τα παρακάτω προσόντα:

α) Ο δ/ντής να είναι πτυχιούχος Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (ΤΕΦΑΑ) ελληνικού ή ισότιμου αλλοδαπού ΑΕΙ, με τριετή τουλάχιστον εμπειρία στην διαχείριση προγραμμάτων μαζικής ή ατομικής άθλησης ή εκγύμνασης.

β) Οι διδάσκοντες, εκπαιδευτές, γυμναστές, προπονητές, να είναι πτυχιούχοι ΤΕΦΑΑ, ελληνικού ή ισότιμου αλλοδαπού ΑΕΙ ή να έχουν άδεια άσκησης επαγγέλματος που έχει χορηγηθεί από τον αρμόδιο κρατικό φορέα. Εάν οι υπηρεσίες που παρέχει το γυμναστήριο ή η αθλητική σχολή απαιτούν ιδιαίτερη εξειδίκευση, το προσωπικό απαιτείται να διαθέτει σχετική βεβαίωση, πιστοποίηση ή δίπλωμα του αρμόδιου κρατικού φορέα. Για τις παρεχόμενες υπηρεσίες που αφορούν σύνταξη και παρακολούθηση διατροφικών προγραμμάτων απαιτείται η πρόσληψη πτυχιούχου διαιτολόγου ή ειδικού διατροφολόγου ή ειδικού αθλητικού επιστήμονα με ειδίκευση στην αθλητική διατροφή.

6. Ο διευθυντής του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής είναι αρμόδιος για την εκπόνηση του εσωτερικού τους κανονισμού, καθώς και για τον έλεγχο της τήρησης όλων των προδιαγραφών που αναφέρονται σε αυτόν και στις κείμενες διατάξεις. Ο διευθυντής απασχολείται κατά πλήρες ωράριο στο γυμναστήριο ή την αθλητική σχολή. Δεν επιτρέπεται το ίδιο φυσικό πρόσωπο να εργάζεται ως διευθυντής σε περισσότερα από ένα (1) γυμναστήρια ή αθλητικές σχολές. Δεν απαιτείται πρόσληψη διευθυντή από τα σωματεία που λειτουργούν αθλητικές σχολές κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 1.

7. Το διοικητικό και το πάσης φύσεως βοηθητικό προσωπικό πρέπει να είναι ανάλογο της έκτασης των παρεχόμενων υπηρεσιών και του αριθμού των εκγυμναζόμενων .

8. Τα μέσα που χρησιμοποιούνται (όργανα, μηχανήματα, κλπ) πρέπει να είναι τα αναγκαία, κατάλληλα και ασφαλή για τους εκγυμναζόμενους.

9. Για την εγγραφή εκγυμναζόμενου απαιτείται η τήρηση ειδικής κάρτας, στην οποία βεβαιώνεται από ιατρό ότι ο ενδιαφερόμενος μπορεί να εκγυμνάζεται ή να αθλείται στο διδασκόμενο άθλημα. Η ίδια προϋπόθεση απαιτείται και για την κατ' έτος ανανέωση της εγγραφής. Οι υπεύθυνοι του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής οφείλουν να επιδεικνύουν τις κάρτες εκγυμναζόμενων κατά τον έλεγχο που διενεργεί η επιτροπή του άρθρου 9 του παρόντος.

10. Εάν οι εκγυμναζόμενοι είναι κάτω των δέκα οκτώ (18) ετών, για την εγγραφή τους απαιτείται επιπλέον η έγγραφη συγκατάθεση των προσώπων που ασκούν τη γόνιμη μέριμνα σ' αυτούς.

11. Για την πραγματοποίηση πωλήσεων αγαθών κυλικείου στο χώρο λειτουργίας του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής, απαιτείται η προβλεπόμενη από τις οικείες διατάξεις αντίστοιχη άδεια. Απαγορεύεται η πώληση βιταμινών και συμπληρωμάτων διατροφής από το γυμναστήριο ή την αθλητική σχολή. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο, από τις υπηρεσίες της Νομαρχίας ή τις Αστυνομικές Αρχές, παράβαση της ανωτέρω απαγόρευσης επιβάλλεται από τον Νομάρχη πρόστιμο 20.000 ευρώ και προσωρινή ανάκληση της άδειας λειτουργίας μέχρι αποκαταστάσεως της νομιμότητας. Σε περίπτωση υποτροπής επιβάλλεται η οριστική ανάκληση της άδειας λειτουργίας.

Άρθρο 4

Κτιριολογικά στοιχεία γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής Προϋποθέσεις εγκαταστάσεων αθλητικών σχολών

1. Οι χώροι και εν γένει οι εγκαταστάσεις άσκησης, άθλησης και διδασκαλίας πρέπει να είναι ανάλογοι του είδους των παρεχομένων υπηρεσιών και των αθλημάτων που διδάσκονται ή διενεργούνται σε αυτούς, σε κάθε δε περίπτωση πρέπει να πληρούνται οι κάτωθι προϋποθέσεις:

Α. Γενικές προδιαγραφές:

α) Το κτίριο ή τα κτίρια του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση των σκοπών του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής.

β) Ο συνολικός χώρος του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής είναι τουλάχιστον εκατό (100) τετραγωνικά μέτρα, στα οποία δεν συμπεριλαμβάνεται

νονται οι τυχόν υπαίθριοι και ημιυπαίθριοι χώροι, καθώς και οι βοηθητικοί χώροι (όπως οι αποθηκευτικοί χώροι, χώρος του λεβητοστασίου και ο χώρος του ανελκυστήρα). Ο συνολικός ωφέλιμος χώρος του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής που χρησιμοποιείται από τους εκγυμναζόμενους προς εκγύμναση ή εκμάθηση του αθλήματος είναι τουλάχιστον εβδομήντα (70) τετραγωνικά μέτρα. Το ελάχιστο ύψος κάθε χώρου ορίζεται σε δύο μέτρα και εξήντα εκατοστά (2,60).

γ) Η ελάχιστη επιφάνεια ωφέλιμου χώρου άθλησης ανά εκγυμναζόμενο είναι πέντε (5) τετραγωνικά μέτρα.

δ) Το κτίριο και οι χώροι κυρίας χρήσης του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής διαθέτουν επαρκή και ομοιόμορφο φυσικό και τεχνητό φωτισμό, καθώς και επαρκή αερισμό με φεγγίτες (που ανοίγουν με εύχρηστα μηχανικά μέσα) και με αθόρουβους εξαεριστήρες. Η χρήση κλιματιστικού δεν αντικαθιστά τη χρήση εξαεριστήρα. Ο φωτισμός και αερισμός των ως άνω χώρων γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 11 του κτιριοδομικού κανονισμού.

ε) Το κτίριο ή τα κτίρια του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής διαθέτουν τουλάχιστον δύο (2) χώρους αποδυτηρίων (ανδρών - γυναικών), με πρόβλεψη για την ασφάλεια των προσωπικών αντικειμένων. Η ελάχιστη επιφάνεια των αποδυτηρίων ορίζεται σε πενήντα εκατοστά του τετραγωνικού μέτρου (0,50μ.) ανά εκγυμναζόμενο.

στ) Η άθληση ή άσκηση των εκγυμναζόμενων δεν επιτρέπεται να πραγματοποιείται σε υπόγειους χώρους, οι οποίοι χαρακτηρίζονται ως βοηθητικοί (αποδυτήρια, αποθήκες οργάνων κλπ), κατά τις διατάξεις του ΓΟΚ.

ζ) Η λειτουργία του γυμναστηρίου δεν πρέπει να συνεπάγεται ηχητικές εκπομπές ή οχλήσεις των περιόικων, αλλιώς επιβάλλεται η ηχητική μόνωση. Η ανάγκη ηχομόνωσης διαπιστώνεται από την Επιτροπή του άρθρου 9 του παρόντος, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων της υπ' αριθμ. Α5/3010/85 (ΦΕΚ 593/Β/1985) απόφασης του Υπουργού Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Β. Χώροι υγιεινής. Σε κάθε γυμναστήριο ή αθλητική σχολή υπάρχουν οι παρακάτω χώροι υγιεινής:

α) Λουτρό με δύο (2) τουλάχιστον καταιωνιστήρες, ζεστού και κρύου νερού, για κάθε αποδυτήριο.

β) Τουλάχιστον δύο (2) αποχωρητήρια (ένα ανδρών και ένα γυναικών)

για τους εκγυμναζόμενους, όταν η δυναμικότητα του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής είναι μέχρι και ογδόντα (80) εκγυμναζόμενοι, αυξανόμενα κατά ένα (1) αποχωρητήριο για κάθε επιπλέον σαράντα (40) εκγυμναζόμενους.

γ) Στους χώρους υγιεινής πρέπει να υπάρχουν

1) Πλήρης υδραυλική εγκατάσταση καθαρισμού και αποχέτευσης των αποχωρητηρίων, καθώς και λεκάνες υγιεινής.

2) Φυσικός ή τεχνητός εξαερισμός.

3) Επένδυση με ανθεκτικά πλακάκια σε όλη την επιφάνεια των τοίχων τουλάχιστον μέχρι ύψους ενός μέτρου και εβδομήντα εκατοστών (1,70μ.)

4) Ανθεκτική και αντιολισθηρή επίστρωση σε όλη την επιφάνεια των δαπέδων.

5) Πόρτες που ανοίγουν από έξω προ στα μέσα.

6) Ένας τουλάχιστον νιπτήρας ανά δύο (2) αποχωρητήρια.

Γ. Μέτρα ασφάλειας και μέσα πρώτων βοηθειών.

α) Σε κεντρικό σημείο κάθε γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής υπάρχει επαρκής πυρασφάλεια, πιστοποιούμενη από την αρμόδια πυροσβεστική υπηρεσία.

β) Στους πίνακες παροχής ηλεκτρικού ρεύματος υπάρχουν ηλεκτρονόμοι διαφυγής ρεύματος.

γ) Σε κάθε γυμναστήριο ή αθλητική σχολή υπάρχει φαρμακείο πρώτων βοηθειών, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο βοήθημα για την αντιμετώπιση τραυματισμών.

Δ. Ειδικές προϋποθέσεις εγκαταστάσεων αθλητικών σχολών

α) Για την πιστοποίηση αθλητικών σχολών που καλλιεργούν αναγνωρισμένα ή μη αθλήματα πρέπει να πληρούνται οι ειδικές προϋποθέσεις που τάσσουν οι κανονισμοί της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Όπου από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται η υποχρέωση κατοχής ειδικής άδειας λειτουργίας καταλληλότητας του χώρου, η άδεια αυτή πρέπει να συνυποβάλλεται με τα υπόλοιπα δικαιολογητικά που προβλέπονται στο άρθρο 8 του παρόντος

β) Όπου στο παρόν άρθρο αναφέρονται διαστάσεις σε σχέση με αριθμό εκγυμναζόμενων, νοείται ο αριθμός των ταυτοχρόνως εκγυμναζόμενων.

Άρθρο 5

Κωλύματα και ασυμβίβαστα για την κτήση ιδιότητας εκπροσώπου ή διευθυντή ιδιωτικού γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής.

1. Δεν συμβιβάζεται η ιδιότητα του νόμιμου εκπροσώπου νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, το οποίο ιδρύει γυμναστήριο ή αθλητική σχολή, καθώς και οι ιδιότητες του ιδιοκτήτη ιδιωτικού γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής και του διευθυντή του, προς την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου, ή υπαλλήλου Ο.Τ.Α. ή υπαλλήλου ΝΠΔΔ.

2. Ο νόμιμος εκπρόσωπος νομικού προσώπου το οποίο ιδρύει γυμναστήριο ή αθλητική σχολή ή ο ιδιοκτήτης γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής, καθώς και ο διευθυντής του γυμναστηρίου ή της σχολής δεν επιτρέπεται:

α) να έχει καταδικαστεί ή παραπεμφθεί σε δίκη με αμετάκλητο βούλευμα για κακούργημα, κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, απιστία δικηγόρου, δωροδοκία, καταπίεση, απιστία σχετική με τη υπηρεσία, παράβαση καθήκοντος, έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, εμπορία, κατοχή και χρήση ναρκωτικών, ακόμα και αν το παράπτωμα έχει παραγραφεί,

β) να έχει, λόγω καταδίκης, στερηθεί των πολιτικών δικαιωμάτων,

γ) να τελεί υπό στερητική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) ή υπό επικουρική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) ή υπό συνδυασμό των δύο προηγούμενων, λόγω πνευματικής ή ψυχικής διαταραχής.

δ) να έχει καταδικαστεί για τα ποινικά και πειθαρχικά αδικήματα περί φαρμακοδιέγερσης σύμφωνα με τα άρθρα 128 Ζ, 128 Η και 128 Θ και 130 Ν. 2725/1999, όπως τα τρία πρώτα άρθρα προστέθηκαν αντιστοίχως, με τα άρθρα 58, 59 και 60 του Ν. 3057/2002 (Α'239)

Άρθρο 6

Παράβολο λειτουργίας

1. Για την χορήγηση άδειας λειτουργίας απαιτείται καταβολή παραβόλου ύψους τετρακοσίων (400) ευρώ.

2. Για την ανανέωση ή επέκταση της άδειας απαιτείται καταβολή παραβόλου ύψους διακοσίων (200) ευρώ.

3. Τα ανωτέρω ποσά κατατίθενται σε ειδικό λογαριασμό που τηρείται

στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος για την περίθαλψη και την ενίσχυση ανασφαλιστών αθλητών, κατά τους όρους του άρθρου 36 του ν. 2725/1999.

Άρθρο 7

Διαδικασία χορήγησης άδειας λειτουργίας

1. Οι αιτήσεις και τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά υποβάλλονται στην αρμόδια Νομαρχία.

2. Ο αιτών δικαιούται να ζητήσει από την αρμόδια επιτροπή πιστοποίησης και ελέγχου, που προβλέπεται στο άρθρο 9 του παρόντος, να προβεί σε προέλεγχο των κτιριολογικών, προϋποθέσεων του χώρου, στον οποίο πρόκειται να εγκατασταθεί το γυμναστήριο ή η αθλητική σχολή. Ο έλεγχος πραγματοποιείται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή του σχετικού αιτήματος και η σχετική έκθεση που συντάσσεται από την επιτροπή κοινοποιείται στον αιτούντα εντός τριών (3) ημερών από την πραγματοποίηση του ελέγχου.

3. Εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την επόμενη της υποβολής στο οικείο Γραφείο των απαιτούμενων δικαιολογητικών, το αρμόδιο Τμήμα πραγματοποιεί τον έλεγχο της πληρότητας των υποβληθέντων δικαιολογητικών και, αν υπάρχουν ελλείψεις, ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο εγγράφως με συστημένη επιστολή. Ο ενδιαφερόμενος οφείλει να συμπληρώσει τις επισημανθείσες ελλείψεις εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση της επιστολής. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν ανταποκριθεί, ο φάκελος με το σύνολο των υποβληθέντων δικαιολογητικών επιστρέφεται με απόδειξη στον ενδιαφερόμενο.

4. Εάν ο φάκελος είναι πλήρης, παραδίδεται στην αρμόδια επιτροπή πιστοποίησης και ελέγχου, η οποία μέσα σε διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών ενημερώνεται επί των δικαιολογητικών και, ύστερα από συνεννόηση με τους ενδιαφερόμενους, προσέρχεται για έλεγχο στους χώρους του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής. Μετά τη διενέργεια του ελέγχου, η επιτροπή συντάσσει την ίδια ημέρα τεκμηριωμένη έκθεση καταλληλότητας ή μη του κτιρίου και του αθλητικού εξοπλισμού και εισηγείται της χορήγησης ή μη της άδειας λειτουργίας. Η εισήγηση της επιτροπής υποβάλλεται στο Νομάρχη εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την σύνταξή της. Μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της εισήγησης ο αρμόδιος Νομάρχης αποφα-

σίζει για την χορήγηση ή μη της άδειας λειτουργίας του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής.

5. Μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από την χορήγηση της άδειας λειτουργίας, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο οποίο χορηγήθηκε η άδεια, υποχρεούται να υποβάλλει στην οικεία Νομαρχία κατάσταση του πάσης φύσεως προσωπικού της, θεωρημένη από την οικεία Επιθεώρηση Εργασίας, άλλως η άδεια λειτουργίας λογίζεται ως μηδέποτε χορηγηθείσα.

Άρθρο 8

Απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας.

1. Φυσικά πρόσωπα που προτίθενται να λειτουργήσουν γυμναστήριο ή αθλητική σχολή υποβάλλουν στην οικεία Νομαρχία αίτηση χορήγησης άδειας λειτουργίας, στην οποία αναφέρεται συγκεκριμένα ποιες υπηρεσίες προτίθεται να προσφέρει το γυμναστήριο ή αθλητική σχολή. Η αίτηση συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α. Επικυρωμένη φωτοτυπία του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή του διαβατηρίου.

β. Πρόσφατο αντίγραφο ποινικού μητρώου του φυσικού προσώπου, από το οποίο να προκύπτει ότι ο αιτών τη λειτουργία γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής δεν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για τέλεση κακούργηματος, για κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, απιστία δικηγόρου, δωροδοκία, καταπίεση, απιστία σχετική με τη υπηρεσία, παράβαση καθήκοντος, έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, καθώς και για εμπορία, κατοχή και χρήση ναρκωτικών, καθώς και για τα αδικήματα του άρθρου 128Θ Ν. 2725/1999, όπως τούτο προστέθηκε σ' αυτόν με το άρθρο 60 Ν. 3057/2002.

γ. Πιστοποιητικό της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών και Εφετών της κατοικίας του αιτούντος, από το οποίο να προκύπτει ότι αυτός δεν έχει παραπεμφθεί με αμετάκλητο βούλευμα για αδικήματα της προηγούμενης περίπτωσης.

δ. Φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα.

ε. Υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/86, ότι ο αιτών τη λειτουργία γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής δεν τελεί υπό στερητική δικαστική συμπαράσταση

(πλήρη ή μερική) ή υπό επικουρική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) η υπό συνδυασμό των δύο προηγούμενων λόγω πνευματικής ή ψυχικής διαταραχής και δεν συντρέχουν στο πρόσωπό του τα λοιπά κωλύματα ή ασυμβίβαστα που αναφέρονται στο άρθρο 5 του παρόντος.

στ. Απόδειξη καταβολής του παραβόλου, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 6 του παρόντος.

2. Νομικά πρόσωπα που προτίθενται να ιδρύσουν γυμναστήριο ή αθλητική σχολή υποβάλλουν στην Νομαρχία αίτηση, η οποία συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α. Επικυρωμένο αντίγραφο του καταστατικού του νομικού προσώπου με τις τυχόν τροποποιήσεις του.

β. Προκειμένου περί νομικού προσώπου, του οποίου προβλέπεται η δημοσίευση του καταστατικού του στο Πρωτοδικείο, βεβαίωση του Πρωτοδικείου περί μη τροποποίησης του.

γ. Πράξη του οργάνου διοίκησης του νομικού προσώπου, με την οποία ορίζεται εκπρόσωπός της έναντι του Νομάρχη, εάν δεν προβλέπεται από το καταστατικό.

δ. Φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα του νομικού προσώπου.

ε. Επικυρωμένη φωτοτυπία του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατηρίου του οριζόμενου ως εκπροσώπου έναντι του Νομάρχη.

στ. Πρόσφατο αντίγραφο ποινικού μητρώου του νόμιμου εκπροσώπου, από το οποίο να προκύπτει ότι αυτός δεν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για αδικήματα της παρ. 1 περ. β του παρόντος άρθρου.

ζ. Πιστοποιητικό της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών και Εφετών της κατοικίας του εκπροσώπου, από το οποίο να προκύπτει ότι αυτός δεν έχει παραπεμφθεί με αμετάκλητο βούλευμα για αδικήματα της προηγούμενης περίπτωσης.

η. Υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 ότι ο αιτών εκπρόσωπος δεν τελεί υπό στερητική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) ή υπό επικουρική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) ή υπό συνδυασμό των δύο προηγούμενων λόγω πνευματικής ή ψυχικής διαταραχής και δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του τα λοιπά κωλύματα ή ασυμβίβαστα που αναφέρονται στο άρθρο 5 του παρόντος.

θ. Υπεύθυνη δήλωση του ν.1599/86 από τον αιτούντα εκπρόσωπο του νο-

μικού προσώπου, με τη οποία να δηλώνεται η υπηκοότητα των μελών του οργάνου διοίκησης του νομικού προσώπου.

ι. Απόδειξη καταβολής του παραβόλου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 6 του παρόντος

3. Εάν την αίτηση καταθέτει αλλοδαπός ή στα μέλη της διοίκησης του νομικού προσώπου συγκαταλέγονται αλλοδαποί, απαιτείται επιπλέον η προσκόμιση σχετικής άδειας νόμιμης παραμονής στην Ελλάδα.

4. Σε κάθε περίπτωση η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από:

α. Αρχιτεκτονικά σχέδια κατόψεων και τομών του κτιρίου ή των κτιρίων σε κλίμακα ένα προς πενήντα (1:50), σε δύο (2) αντίγραφα, θεωρημένα από μηχανικό και επικυρωμένα από το Οικείο Πολεοδομικό Γραφείο. Στα σχέδια χαρακτηρίζονται όλοι οι χώροι του κτιρίου (γραφεία, αίθουσες εκγύμνασης κλπ) και αναγράφονται οι πλήρεις διαστάσεις και το εμβαδόν των χώρων, καθώς και η συνολική επιφάνεια κάτοψης.

β. Δήλωση στατικής επάρκειας του κτιρίου για τη χρήση του ως γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής, υπογεγραμμένη από πολιτικό μηχανικό και επικυρωμένο από το οικείο Πολεοδομικό Γραφείο.

γ. Βεβαίωση πυρασφάλειας του κτιρίου ή των κτιρίων του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής από την πυροσβεστική υπηρεσία, η οποία πρέπει να ανανεώνεται κάθε πενταετία, καθώς και πιστοποιητικό της Διεύθυνσης Υγείας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης για την καταλληλότητα των χώρων υγιεινής, του χρησιμοποιούμενου πόσιμου νερού, του συστήματος αποχέτευσης και της τυχόν ηχορύπανσης.

δ. Ακριβές αντίγραφο της άδειας οικοδομής που περιέχει το χώρο του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής.

ε. Επικυρωμένα αντίγραφα των τίτλων σπουδών του διευθυντή του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής, καθώς και του εκπαιδευτικού προσωπικού.

στ. Πρόσφατο αντίγραφο ποινικού μητρώου του διευθυντή και των γυμναστών του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής, από το οποίο να προκύπτει ότι αυτός δεν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για αδίκημα της παρ. 1 περ. β. του παρόντος άρθρου.

ζ. Πιστοποιητικό της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών και Εφετών της κατοικίας του διευθυντή του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής, από το

οποίο να προκύπτει ότι αυτός δεν έχει παραπεμφθεί με αμετάκλητο βούλευμα για αδικήματα της προηγούμενης περίπτωσης.

η. Υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 του διευθυντή του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής ότι δεν τελεί υπό στερητική ή επικουρική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) ή υπό συνδυασμό των δύο προηγούμενων και δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του τα λοιπά κωλύματα ή ασυμβίβαστα που αναφέρονται στο άρθρο 5 του παρόντος.

θ. Έγγραφο σύμβαση από την οποία να αποδεικνύεται η κυριότητα ή η μίσθωση του ακινήτου στο οποίο θα λειτουργήσει το γυμναστήριο ή η αθλητική σχολή από τον αιτούντα.

ι. Υπεύθυνη δήλωση του ν.1599/86 διπλωματούχου ηλεκτρολόγου για την ασφαλή και ακίνδυνη ηλεκτρολογική εγκατάσταση, καθώς και για τον πλήρη εξοπλισμό του χώρου του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής.

ια. Πιστοποιητικά από τα οποία προκύπτει ότι ο χώρος του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής έχει υποβληθεί στις απαιτούμενες υγειονομικές απολυμάνσεις.

5. Για την χορήγηση άδειας λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής σε ΟΤΑ α' και β' βαθμού και δημοτικές επιχειρήσεις, απαιτείται η κατάθεση των δικαιολογητικών που αναφέρονται στα υπό στοιχεία γ και ι της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και των υπό στοιχεία α-ια της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

6. Σε περίπτωση για τη οποία ζητείται η πιστοποίηση αθλητικής σχολής για τη λειτουργία της οποίας απαιτούνται ειδικές κτιριολογικές προϋποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 περ. Δ του παρόντος, η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τα αναγκαία δικαιολογητικά (μελέτες εγκαταστάσεων και πιστοποιητικά καταλληλότητας εξοπλισμού) που αποδεικνύουν ότι η αθλητική σχολή πληροί τις προϋποθέσεις που τάσσει η οικεία αθλητική ομοσπονδία.

7. Σε περίπτωση που το φυσικό ή νομικό πρόσωπο υποβάλλει αίτηση για χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής, χωρίς να συνυποβάλλει όλα τα δικαιολογητικά και στοιχεία τα οποία ορίζονται στις παραπάνω παραγράφους, καθώς και εάν από τα προσαγόμενα δικαιολογητικά προκύπτει ότι δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής, όπως ορίζονται στα άρθρα

3,4,5 και 6 του παρόντος, η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Η σχετική απόφαση κοινοποιείται στον αιτούντα.

Άρθρο 9

Ειδική επιτροπή πιστοποίησης και ελέγχου

1. Για την προστασία της υγείας των εκγυμναζόμενων και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, κατ' έτος με απόφαση του οικείου Νομάρχη ορίζεται επιτροπή πιστοποίησης και ελέγχου, η οποία απαρτίζεται από:

α) Τον Προϊστάμενο του Γραφείου Φυσικής Αγωγής της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του οικείου νομού ή Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ή Ανώτερο υπάλληλο της Νομαρχίας με αρμοδιότητα σε θέματα Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού ως Πρόεδρο.

β) Έναν καθηγητή Φυσικής Αγωγής που υπηρετεί σε σχολείο της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της αντίστοιχης Νομαρχίας ή είναι απουσιασμένος σε υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

γ) Τον Διευθυντή Υγειονομικής Υπηρεσίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή τον αναπληρωτή του.

δ) Τον Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή τον αναπληρωτή του.

ε) Έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Συνδέσμου Γυμναστηρίων.

Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η αμοιβή των μελών της επιτροπής, η καταβολή οδοιπορικών εξόδων και κάθε σχετικό με την αποζημίωσή τους ζήτημα.

2. Η ειδική επιτροπή ελέγχει τακτικά μία (1) φορά κατ' έτος τα γυμναστήρια και τις αθλητικές σχολές που ανήκουν στο τομέα ευθύνης της. Η ειδική επιτροπή μπορεί να πραγματοποιεί έκτακτους ελέγχους στα παραπάνω γυμναστήρια και αθλητικές σχολές αυτεπάγγελτα ή ύστερα από καταγγελία οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον.

3. Με απόφαση του οικείου Νομάρχη συγκροτούνται, εφόσον παρίσταται σχετική ανάγκη, τριμελείς υποεπιτροπές αποτελούμενες από έναν (1) υπάλληλο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης με αρμοδιότητα σε θέματα Φυσικής Αγωγής Αθλητισμού, κατά προτίμηση πτυχιούχο ΤΕΦΑΑ, έναν (1) υπάλληλο των Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελληνίου Συνδέσμου Γυμναστηρίων, οι οποίες υποβοηθούν

την ειδική επιτροπή πιστοποίησης και ελέγχου, διενεργώντας κατ' εντολή της ελέγχους και υποβάλλοντας προς αυτήν σχετικές εισηγήσεις. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η αποζημίωση των μελών της επιτροπής.

4. Η ειδική επιτροπή, ύστερα από έλεγχο, υποβάλλει έκθεση στον οικείο Νομάρχη, ο οποίος, σε περίπτωση που η επιτροπή αυτή διαπιστώσει παράβαση των όρων και προϋποθέσεων λειτουργίας που ορίζονται στο παρόν, επιβάλλει την κύρωση της προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης της άδειας λειτουργίας του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής. Σε κάθε περίπτωση διαπίστωσης παράβασης των όρων και προϋποθέσεων λειτουργίας που ορίζονται στο παρόν, ο οικείος Νομάρχης μπορεί να ανακαλεί την άδεια λειτουργίας μέχρι ένα (1) έτος, ή να προβαίνει στην οριστική ανάκληση της άδειας. Οι ποινές αυτές επιβάλλονται ύστερα από ακρόαση του ενδιαφερόμενου.

5. Σε περίπτωση που γυμναστήριο ή αθλητική σχολή λειτουργεί χωρίς άδεια, ο Νομάρχης ή το εξουσιοδοτημένο από αυτόν όργανο επιβάλλει την άμεση διακοπή των εργασιών του με τη σφράγιση του καταστήματος, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Προς το σκοπό αυτό, ενημερώνεται η αρμόδια Δ.Ο.Υ., η οικεία Αστυνομική Αρχή και η Επιθεώρηση Εργασίας.

Άρθρο 10

Επέκταση ή μεταφορά γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής σε νέο κτίριο.

1. Για την επέκταση ή μεταφορά γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής σε νέο κτίριο απαιτείται η προσκόμιση των δικαιολογητικών τα οποία ορίζονται στις περιπτώσεις α' έως δ' και θ' έως ια' της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του παρόντος.

2. Σε περίπτωση ανωτέρας βίας, η μεταφορά γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής μπορεί να εγκριθεί από τον Νομάρχη, κατά παρέκκλιση των προθεσμιών που αναφέρονται στο άρθρο 7 του παρόντος.

Άρθρο 11

Μεταβίβαση αδειάς

1. Επιτρέπεται η μεταβίβαση της άδειας και λειτουργίας ιδιωτικού γυ-

μναστηρίου ή αθλητικής σχολής σε όσους συγκεντρώνουν τα οριζόμενα με το παρόν προεδρικό διάταγμα προσόντα, ύστερα από υποβολή σχετικής αίτησης, στην οποία επισυνάπτονται τα δικαιολογητικά του άρθρου 8 του παρόντος, καθώς και η έγγραφη σύμβαση για τη μεταβίβαση αυτή.

2. Σε περίπτωση θανάτου του ιδρυτή ιδιωτικού γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής, η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μεταβιβάζεται στους νόμιμους κληρονόμους, εφόσον οι τελευταίοι ή ένας τουλάχιστο απ' αυτούς πληρούν τα νόμιμα προσόντα. Η μεταβίβαση πραγματοποιείται με απόφαση του Νομάρχη, εφόσον προηγουμένως και μέσα σε διάστημα έξι (6) μηνών από το θάνατο του κληρονομούμενου υποβληθεί σχετική αίτηση των κληρονόμων, που συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 8 του παρόντος.

3. Σε περίπτωση κατά την οποία οι κληρονόμοι δεν συγκεντρώνουν τα νόμιμα προσόντα, είναι δυνατή η εκμίσθωση ή μεταβίβαση του γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής σε φυσικό πρόσωπο που συγκεντρώνει τα νόμιμα προσόντα, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο παρόν και τις λοιπές κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 12

Ανανέωση και επέκταση άδειας λειτουργίας

1. Για την ανανέωση της άδειας λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής ή την επέκτασή της για παροχή νέων υπηρεσιών, απαιτείται σχετική αίτηση, που υποβάλλεται σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 8 του παρόντος.

2. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από:

α) Πρόσφατο πλήρες αντίγραφο ποινικού μητρώου του φυσικού προσώπου ή, κατά περίπτωση, του εκπροσώπου του νομικού προσώπου, από το οποίο να προκύπτει ότι ο αιτών την ανανέωση της άδειας λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής δεν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για αδικήματα της παρ.1 περ. β. του άρθρου 8 του παρόντος.

β) Πιστοποιητικό της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών και Εφετών της κατοικίας του αιτούντος, από το οποίο να προκύπτει ότι αυτός δεν έχει παραπεμφθεί με αμετάκλητο βούλευμα για αδικήματα της προηγούμενης περίπτωσης.

γ) Φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα.

δ) Υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 ότι ο αιτών την ανανέωση της άδειας λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής δεν τελεί υπό στερητική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) ή υπό επικουρική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) η υπό συνδυασμό των δύο προηγούμενων και δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του τα λοιπά κωλύματα ή ασυμβίβαστα που αναφέρονται στο άρθρο 5.

ε) Απόδειξη καταβολής παραβόλου, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 6.

στ) Υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/86 του διευθυντή και των γυμναστών του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής ότι δεν τελεί υπό στερητική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) ή υπό επικουρική δικαστική συμπαράσταση (πλήρη ή μερική) ή υπό συνδυασμό των δύο προηγούμενων, λόγω πνευματικής ή ψυχικής διαταραχής.

ζ. Πρόσφατο ποινικό μητρώο του διευθυντή και των γυμναστών, απ' όπου να εμφανίζεται ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό τους τα λοιπά κωλύματα ή ασυμβίβαστα που αναφέρονται στο άρθρο 5, παρ. 2 του παρόντος, ότι δεν καταδικάστηκαν αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για τα αδικήματα της παρ.1 περ. β του άρθρου 8.

η. Πιστοποιητικό της αρμόδιας Εισαγγελικής Αρχής, από το οποίο προκύπτει η μη παραπομπή του Διευθυντή και των γυμναστών με αμετάκλητο βούλευμα για αδικήματα της παρ. 1, περ. β' του άρθρου 8 του παρόντος.

3. Σε περίπτωση μεταβολών στο προσωπικό του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής, εκτός από τα δικαιολογητικά της προηγούμενης παραγράφου, απαιτείται να κατατεθούν επίσης τα δικαιολογητικά που προβλέπονται στις περιπτώσεις ε έως θ της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του παρόντος.

4. Εάν η αίτηση κατατίθεται από νομικό πρόσωπο, απαιτείται η συνυποβολή:

α) Βεβαίωσης Πρωτοδικείου, σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται η δημοσίευση του καταστατικού, περί μη τροποποίησής του.

β) Πιστοποιητικού του Πρωτοδικείου της έδρας του νομικού προσώπου περί μη πτώχευσης.

γ) Καταλόγου των μελών της διοικήσεως του νομικού προσώπου.

5. Για την ανανέωση ή επέκταση άδειας λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής από ΟΤΑ α' και β' βαθμού και δημοτικές επιχειρήσεις,

απαιτείται η κατάθεση δικαιολογητικών που αναφέρονται στα υπό στοιχεία ε έως ια της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

6. Για τη διαδικασία ανανέωσης και επέκτασης της άδειας λειτουργίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος.

7. Στην περίπτωση που δεν υποβληθεί αίτηση ανανέωσης της άδειας λειτουργίας με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά εντός εξήντα (60) ημερών από την λήξη της ισχύος της, η άδεια αφαιρείται οριστικώς και επιβάλλεται άμεση διακοπή των εργασιών με τη σφράγιση του καταστήματος, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Προς το σκοπό αυτό ενημερώνεται η αρμόδια Δ.Ο.Υ., η οικεία Αστυνομική Αρχή και η Επιθεώρηση Εργασίας.

8. Σε περίπτωση που η επιτροπή διαπιστώσει αλλαγή χρήσης και επέκταση του γυμναστηρίου σε σχέση με την αρχικώς χορηγηθείσα άδεια αυτή προβαίνει σε πρόταση προς τον οικείο νομάρχη για την υποβολή εκ μέρους του αιτούντος αίτησης επεκτάσεως του γυμναστηρίου, κατά την οποία απαιτείται εξ αρχής υποβολή των δικαιολογητικών για τη χορήγησή της, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή διατάσσεται η διακοπή της λειτουργίας του γυμναστηρίου ή της αθλητική σχολής μέχρι την χορήγηση της σχετικής άδειας επεκτάσεως. Το αυτό απαιτείται και για την μεταφορά γυμναστηρίου σε νέο κτίριο.

Άρθρο 13

Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι ιδιοκτήτες των γυμναστηρίων και σχολών εκμάθησης αθλημάτων που λειτουργούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος, υποχρεούνται να συμμορφωθούν με τις διατάξεις του μέσα σε προθεσμία δέκα (10) μηνών από την δημοσίευσή του. Παρερρομένης απράκτου της προθεσμίας αυτής διατάσσεται η διακοπή της λειτουργίας του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής.

2. Ειδικά για την προσαρμογή των ιδιοκτητών της προηγούμενης παραγράφου στις διατάξεις του άρθρου 4, η προθεσμία ορίζεται σε τρία (3) έτη από την δημοσίευση του παρόντος, με εξαίρεση την περίπτωση Αζ της πρώτης παραγράφου αυτού, για την οποία η προθεσμία ορίζεται στους έξι (6) μήνες.

Άρθρο 14

Το Διάταγμα αυτό ισχύει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον αρμόδιο για τον Αθλητισμό Υφυπουργό Πολιτισμού, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 6 Οκτωβρίου 2006

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Με δεδομένο τον επί χρόνια περιορισμό , αν όχι αποκλεισμό , της νομολογίας των οργάνων απονομής της Αθλητικής Δικαιοσύνης από τα φώτα της επιστημονικής δημοσιότητας, θα προχωρήσουμε από την θέση αυτή στην δημοσίευση αποφάσεων όχι μόνο των ποινικών- πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων όλων των βαθμών που αφορούν υποθέσεις με αθλητικό περιεχόμενο, αλλά , κυρίως, και των «δικαιοδοτικών» οργάνων του αθλητικού χώρου, όπως του ΑΣΕΑΔ , της ΕΦΙΠ, των πειθαρχικών οργάνων , των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών κ.λ.π. . Παράλληλα, στο μέτρο του δυνατού θα δημοσιεύουμε αποφάσεις διεθνούς αθλητικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου, όπως αυτές του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), της Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων με πρακτικό ενδιαφέρον για τον Ελληνικό Αθλητισμό. Οι αποφάσεις θα δημοσιεύονται χωρίς να παρατίθενται τα ονόματα των φυσικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτές.

10. ΕΦΠΠ 29/2006

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Ιωάννης Βασιλειάδης, Κωνσταντίνος Ξυδιάς και Ιωάννης Νικολόπουλος

Υποχρέωση της ΕΦΠΠ για έκδοση απόφασης εντός δύο μηνών από την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης ή την καταγγελία. Το δικαίωμα καταγγελίας δεν υπόκειται σε παραγραφή ή αποσβεστική προθεσμία. Η υπογραφή βεβαίωσης από πρόεδρο αθλητικής ομοσπονδίας εν γνώσει του ψεύδους του περιεχομένου της αποτελεί λόγο στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας.

A. Νομική θεμελίωση:

6. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 και 2 της υπ' αριθμ. 30652/24.1.2000 απόφασης του Υφυπουργού Πολιτισμού, «*Αθλητές που σημειώνουν τις αγωνιστικές διακρίσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 2 και 13 του άρθρου 34 του Ν. 2725/1999, εγγράφονται στον ειδικό πίνακα της παρούσας απόφασης, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1 απαιτούνται: α) βεβαίωση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, από την οποία να (προκύπτει το ονοματεπώνυμο και πατρώνυμο του αθλητή, το έτος γέννησής του, το είδος της αγωνιστικής του διάκρισης (είδος νίκης, επίτευξη ή ισοφάριση προβλεπόμενων επιδόσεων), το άθλημα ή αγώνισμα στο οποίο διακρίθηκε και η χρονολογία διεξαγωγής τους και β) εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.*

B. Επί των υποβαλλομένων ενστάσεων παραγραφής

Οι κ.κ. Α. και Κ. , δια των από 14.7.2006 υπομνημάτων τους, προβάλλουν την ένσταση ότι μεταξύ της τέλεσης της εξεταζόμενης πράξεως και της υποβληθείσας καταγγελίας ενώπιον της Ε.Φ.Ι.Π. (Ιούνιος 2006) έχει μεσολαβήσει χρονικό διάστημα πλέον των πέντε ετών και ότι συνεπώς η εκ μέρους της Επι-

τροπής εξέταση της υποθέσεως θα αντέβαινε στο πνεύμα του Ν. 2725/1999, σύμφωνα με το οποίο επιβάλλεται η ταχεία εκκαθάριση των υποθέσεων που αφορούν παραβάσεις του φιλάθλου πνεύματος. Οι ως άνω ενστάσεις κρίνονται απορριπτέες για τους εξής λόγους: Σύμφωνα με τη γραμματική διατύπωση του άρθρου 130 παρ. 2 του Ν. 2725/1999, «η Ε.Φ.Π. επιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας και σε χρονικό διάστημα το αργότερο δύο (2) μηνών από την πειθαρχική δίωξη ή την καταγγελία, οφείλει να εκδώσει απόφαση». Πράγματι, όπως έχει κριθεί και από το Συμβούλιο της Επικρατείας, η ως άνω δίμηνη προθεσμία έχει μεν ενδεικτικό χαρακτήρα, ενέχει πάντως μία έντονη υπόδειξη προς τη Διοίκηση για ταχεία εκκαθάριση των σχετικών διαφορών. Αφετηρία της ενδεικτικής αυτής προθεσμίας αποτελεί, σύμφωνα με το νόμο, η περιέλευση της σχετικής καταγγελίας περί παραβάσεως του φιλάθλου πνεύματος στη Γραμματεία της Επιτροπής ή, σε περίπτωση αυτεπάγγελτης ενέργειας της Ε.Φ.Π., η καθ' οιονδήποτε τρόπο έναρξη της πειθαρχικής δίωξης. Ο νομοθέτης αντίθετα δεν ορίζει συγκεκριμένη προθεσμία, εντός της οποίας ο καταγγέλλων παράβαση των διατάξεων περί φιλάθλου πνεύματος, οφείλει να προσφύγει στην Ε.Φ.Π. Τούτο σημαίνει, ότι όποιος επιθυμεί να καταγγείλει τέτοια παράβαση, δύναται να το πράξει οποτεδήποτε, περιοριζόμενος κατά την άσκηση του δικαιώματός του αυτού, αποκλειστικά και μόνον από τις γενικές αρχές περί αποδυναμώσεως δικαιώματος, ως τέτοιας νοουμένης της επί μακρό χρόνο αδράνειας του δικαιούχου ως προς την άσκηση συγκεκριμένου δικαιώματός του κατά τρόπον ώστε να προξενείται εύλογα η εντύπωση στον «οφειλέτη», ότι το εν λόγω δικαίωμα δεν πρόκειται να ασκηθεί.

Όπως προκύπτει στη συγκεκριμένη περίπτωση, η χρονική στιγμή της εξεταζόμενης καταγγελίας συναρτάται με την έκδοση της υπ' αριθμ. 9046/2006 δικαστικής απόφασης του Τριμελούς Πλημ/κείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε την 6^η Φεβρουαρίου 2006, κατόπιν μηνύσεως του νυν καταγγέλλοντος κ. Φ.Μ. και αφορά ουσιαστικά την ίδια (κρινόμενη σήμερα) υπόθεση, εξετασθείσα βεβαίως υπό το πρίσμα των ισχυουσών ποινικών διατάξεων και όχι των διατάξεων περί φιλάθλου πνεύματος. Συνεπώς, ο νυν καταγγέλλων όχι μόνο δεν αδράνησε, παρέχοντας στον καταγγελλόμενο και τον αθλητή την εντύπωση, ότι δεν πρόκειται να ασκήσει τα δικαιώματά του, αλλά προσέφυγε άμεσα ενώπιον των δικαστικών αρχών, επιλέγοντας προφανώς να αναμεί-

νει την έκβαση της ποινικής δίκης, προτού προβεί σε περαιτέρω καταγγελία ενώπιον της Ε.ΦΙ.Π. Η ως άνω συμπεριφορά του καταγγέλλοντος δεν μπορεί να θεωρηθεί καταχρηστική ή αντιβαίνουσα στο πνεύμα των διατάξεων για τη φίλαθλη ιδιότητα, ούτε βεβαίως τίθεται, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ζήτημα παραγραφής της εξεταζόμενης καταγγελίας, όπως αβάσιμα ισχυρίζονται, δια των γραπτών υπομνημάτων τους, οι εγκαλούμενοι.

Γ. Ιστορικό - Αιτιολογία

Από την προφορική διαδικασία ενώπιον της Ε.ΦΙ.Π., τις προφορικές καταθέσεις που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της ως άνω διαδικασίας και όλα τα προσκομισθέντα έγγραφα και στοιχεία, ιδιαίτερα δε: (απαριθμούνται τα προσκομισθέντα και επικαλούμενα έγγραφα)

1. Την 10.7.2001, η Ε.Ο.ΜΟ.Π. εξέδωσε προς την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού βεβαίωση, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 της ΥΑ 30952/2000, με την οποία πιστοποιείται ότι ο αθλητής έλαβε μέρος στους Πανελλήνιους Αγώνες Ανδρών - Γυναικών που πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα την 31.7.1999, καταλαμβάνοντας την 3^η θέση στο Ατομικό Αγώνισμα με 4.733 βαθμούς. Η ως άνω βεβαίωση, η οποία φέρει τις υπογραφές του Προέδρου της Ομοσπονδίας Λ. και του Γενικού Γραμματέα, Α., χορηγήθηκε στον αθλητή Κ., προκειμένου ο τελευταίος να εγγραφεί στον ειδικό πίνακα διακρινομένων αθλητών, με απώτερο σκοπό την εισαγωγή του στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. Πράγματι, ο Κ. κάνοντας χρήση της εν λόγω βεβαιώσεως, κατόρθωσε σε πρώτη φάση να εγγραφεί στον ειδικό πίνακα του άρθρου 34 του Ν. 2725/1999 και εν συνεχεία στο Τ.Ε.Φ.Α.Α.

2. Όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, η εκδοθείσα από την Ομοσπονδία προς όφελος του αθλητή Κ. βεβαίωση ήταν ψευδής. Στην πραγματικότητα, ο ανωτέρω αθλητής ουδέποτε είχε συμμετάσχει στους Πανελλήνιους Αγώνες του 1999 (πολλώ δε μάλλον είχε διακριθεί), αλλά η αναφερομένη στην εν λόγω βεβαίωση συμμετοχή και διάκριση είχε πραγματοποιηθεί από άλλον αθλητή. Άπαντες οι παράγοντες της διαδικασίας συνομολογούν, ότι το περιεχόμενο της από 10.7.2001 βεβαίωσης ήταν ανακριβές. Από τη μία όμως πλευρά, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται, ότι η ψευδής αυτή βεβαίωση εκδόθηκε εν γνώσει του καταγγελλόμενου Λ.. και με σαφή σκοπό να εξυπηρετήσει συνειδητά τον αθλητή, ενώ, από την άλλη πλευρά, ο Λ.. αποκρούει τον παραπάνω ισχυρισμό, υποστηρίζοντας ότι η έκδοση της επίμαχης βεβαίωσης ήταν

αποτέλεσμα ακούσιου μηχανογραφικού λάθους της τότε Γραμματέως και όχι δόλια ενέργειά του. Προς ενίσχυση της ενστάσεώς του αυτής, ο καταγγελλόμενος επικαλείται το γεγονός, ότι, αμέσως μόλις το λάθος περιήλθε σε γνώση της Ομοσπονδίας, με πρωτοβουλία του ιδίου του αθλητή (19.12.2001), η Ομοσπονδία έσπευσε, την επόμενη κιόλας ημέρα (20.12.2001), να υποβάλει προς την ΓΓΑ επιστολή, με την οποία ανεκάλεσε την ψευδή βεβαίωση. Εξάλλου, ο αθλητής Κ., δια του από 14.7.2006 υπομνήματός του προς την Επιτροπή, επιβεβαιώνει τον παραπάνω ισχυρισμό, εκθέτοντας, ότι το σφάλμα αποκαλύφθηκε όταν ο ίδιος, αφού είχε επιτύχει την εγγραφή του στο Τ.Ε.Φ.Α.Α., λύγισε υπό το βάρος των τύψεων και αποφάσισε τελικώς να εξομολογηθεί στον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Λ.. την γενόμενη παρατυπία. Η Επιτροπή κρίνει τις ανωτέρω αιτιάσεις μη πειστικές. Αντιθέτως, κατά την κρίση της Επιτροπής, η επίμαχη ψευδής βεβαίωση εκδόθηκε εν γνώσει του απολογούμενου Λ., κατόπιν αιτήσεως του ιδίου του αθλητή, προκειμένου να τη χρησιμοποιήσει ο τελευταίος ως δικαιολογητικό για την εισαγωγή του στο Τ.Ε.Φ.Α.Α., η δε Ε.Ο.ΜΟ.Π. αναγκάστηκε τελικά να ανακαλέσει την ως άνω βεβαίωση, υπό το βάρος της διαπίστωσης, ότι το θέμα είχε πλέον λάβει ανεπιθύμητη έκταση και δημοσιότητα. Η ως άνω κρίση της Επιτροπής στηρίζεται στα ακόλουθα στοιχεία και σκέψεις:

Α) Ο απολογούμενος Λ. ισχυρίζεται, ότι στο πλαίσιο της προσπάθειας που έγινε, μετά την ίδρυση της Ε.Ο.ΜΟ.Π., να καταχωρηθούν σε ενιαία βάση δεδομένων όλα τα αποτελέσματα των αγωνισμάτων του Μοντέρνου Πεντάθλου, τα οποία είχαν προηγηθεί της ιδρύσεως της Ομοσπονδίας και βρίσκονταν μέχρι τότε καταγεγραμμένα σε φύλλα αγώνων που είχε στην κατοχή του ο ΣΕΓΑΣ, η τότε υπάλληλος μετέφερε από το φύλλο αγώνων του ΣΕΓΑΣ και καταχώρησε εκ παραδρομής όλα τα αποτελέσματα αγώνων του αθλητή Π. υπό το μητρώο του αθλητή Κ., με αποτέλεσμα, οποτεδήποτε επιχειρείται αναζήτηση των επιδόσεων του τελευταίου μέσω πληκτρολόγησης του μητρώου του, να εμφανίζονται τα αποτελέσματα του πρώτου. Στο τεχνικό αυτό σφάλμα αποδίδεται, σύμφωνα πάντοτε με τους ισχυρισμούς του Λ. - υπέρ της βασιμότητας των οποίων έχει σημειωτέον καταθέσει στο πλαίσιο της προηγηθείσας ποινικής δίκης και η ίδια η γραμματέας - η έκδοση της επίμαχης ψευδούς βεβαίωσης, η οποία ανέγραφε, υπό το όνομα του αθλητή Κ., τις επιδόσεις του αθλητή Π. Ο ισχυρισμός αυτός δεν είναι βάσιμος για

τους εξής λόγους: α) διότι, ενώ πράγματι θα δικαιολογούνταν η εσφαλμένη καταχώρηση ενός αποτελέσματος αγώνα του αθλητή Π. υπό το μητρώο του αθλητή Κ., δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η επανάληψη του ίδιου σφάλματος σε όλες τις καταχωρήσεις των αποτελεσμάτων αγώνων, κατά τρόπον ώστε, οποτεδήποτε πληκτρολογείται το μητρώο του αθλητή Κ., να παρουσιάζονται οι επιδόσεις του αθλητή Π., β) διότι, όπως κατέθεσε ο μάρτυρας Α. την περίοδο 1999 - 2001 οι τέσσερις πρώτοι αθλητές ήταν πέντε συγκεκριμένα ονόματα, τα οποία άλλαζαν απλώς θέσεις ανά αγώνα, ενώ αντίστοιχα ο Κ. είχε τότε μηδενικές συμμετοχές σε αγώνες. Συνεπώς, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Λ., σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας, γνώριζε, ότι ο αθλητής, ακόμη και αν υποθεθεί ότι είχε δελτίο αθλητή, αποκλείεται την περίοδο εκείνη να έχει κατακτήσει την τρίτη θέση σε Πανελλήνιους αγώνες και γ) διότι, σύμφωνα με την από 29.3.2002 ένορκη εξέταση του Π., στο πλαίσιο της προηγηθείσας ποινικής δίκης, όταν μεταφέρθηκαν στον Λ. οι ανησυχίες του κ.Α, σχετικά με το περιεχόμενο της επίμαχης βεβαίωσης, εκείνος απήντησε *«εγώ αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη, το έκανα για να βοηθήσω το παιδί»*. Τα ίδια ακριβώς καταθέτει εξάλλου και ο αθλητής, στην από 13.7.2006 υπεύθυνη δήλωσή του, ο οποίος αναφέρει συγκεκριμένα, ότι σε συγκέντρωση αθλητών στα γραφεία της Ομοσπονδίας, ο Λ. είπε στους παρευρισκομένους, ότι *«βοήθησε τον αθλητή Κ. και δεν έχει τον παραμικρό ενδιασμό γι' αυτό που έκανε υπέρ του αθλητή»*. Τα ανωτέρω στοιχεία ελαχιστοποιούν την πιθανότητα το περιεχόμενο της βεβαίωσης να οφείλεται σε μηχανογραφικό λάθος της τότε γραμματέως της Ομοσπονδίας και αντίστροφα ενισχύουν σημαντικά την πιθανότητα να πρόκειται για συνειδητή πράξη, με σκοπό την παράτυπη ενίσχυση και υποστήριξη του αθλητή Κ.

Β) Η διαδικασία έκδοσης βεβαιώσεων (αυτεπάγγελα από την Ομοσπονδία ή κατόπιν αιτήσεως των αθλητών) δεν προβλέπεται ρητά στις διατάξεις της ισχύουσας αθλητικής νομοθεσίας. Δεδομένου όμως, ότι οι αθλητές δικαιούνται απλώς και δεν υποχρεούνται να κάνουν χρήση των προνομίων που τους παρέχει ο νόμος, η έκδοση της βεβαίωσης του άρθρου 3 παρ. 2 της ΥΑ 30952/2000 εναπόκειται τελικά στη δική τους πρωτοβουλία, η οποία λαμβάνει ειδικότερα τη μορφή υποβολής αιτήσεως προς την Ομοσπονδία για τη χορήγησή της. Εφόσον η χρήση των εν λόγω βεβαιώσεων δεν είναι δεδομένη ούτε υποχρεωτική για τους αθλητές, ουδείς λόγος ή νομική υποχρέωση υφίσταται

για την Ομοσπονδία να εκδίδει βεβαιώσεις προς όλους τους (θεωρητικά) δικαιούχους αθλητές, είτε οι τελευταίοι τις ζητούν είτε όχι και ανεξαρτήτως εάν αυτές τελικώς θα χρησιμοποιηθούν. Με το σκεπτικό αυτό, πειστικότερες φαίνονται οι καταθέσεις των μαρτύρων Α. και Γ. , ότι οι βεβαιώσεις της Ε.Ο.ΜΟ.Π. για εγγραφή στον πίνακα διακρινομένων αθλητών εκδίδονταν κατόπιν αιτήσεως των ιδίων των αθλητών και όχι με πρωτοβουλία της ίδιας της Ομοσπονδίας. Εξάλλου, το επιχείρημα που προβάλλει ο απολογούμενος Δ. δια του υπομνήματός του, ότι η ΓΓΑ έχει καταστήσει τις ίδιες τις Ομοσπονδίες υπεύθυνες για την αποστολή των βεβαιώσεων εντός 15 ημερών, όπως ειδικότερα ορίζει ο νόμος - και ότι συνεπώς οι βεβαιώσεις εκδίδονται αυτεπαγγέλτως - δεν ευσταθεί. Αντιθέτως, η επικαλούμενη από τον καταγγελλόμενο υπ' αριθμ. 51048/25.10.2005 επιστολή της ΓΓΑ προς την Ε.Ο.ΜΟ.Π., αναφέρει, στη δεύτερη παράγραφο της, ότι *«προκειμένου να αποφευχθούν λάθη και προβλήματα δυσλειτουργίας κατά την κατάρτιση του ειδικού πίνακα διακεκριμένων αθλητών, σε θέματα που αφορούν στοιχεία των αθλητών καθώς και στην αποστολή των βεβαιώσεων σε αυτούς, η Υπηρεσία μας εκτίμησε ότι και η συνυποβολή των σχετικών αιτήσεων (με προσκόμιση και του φωτοαντιγράφου της αστυνομικής ταυτότητας, με τα στοιχεία των αθλητών) θα βοηθούσε περαιτέρω το σύστημα και την διαδικασία εγγραφής τους στον ειδικό πίνακα»*. Από το περιεχόμενο της ανωτέρω επιστολής προκύπτει συνεπώς, ότι οι Ομοσπονδίες εντέλλονται μεν να αποστέλλουν οι ίδιες (και όχι οι αθλητές) τις βεβαιώσεις προς την Γ.Γ.Α., σαφώς όμως υπονοείται ότι οι τελευταίες εκδίδονται όχι αυτεπαγγέλτως αλλά κατόπιν αιτήσεως των ιδίων των αθλητών προς τις εν λόγω Ομοσπονδίες. Μάλιστα, η Γ.Γ.Α. συνιστά στις Ομοσπονδίες να συνυποβάλλουν τις εν λόγω αιτήσεις των αθλητών μαζί με τις βεβαιώσεις, ούτως ώστε να επιτυγχάνεται με καλύτερο τρόπο η ταυτοποίηση των στοιχείων των αθλητών, στις οποίες αφορούν οι βεβαιώσεις. Συνεπώς, η Επιτροπή συνάγει, ότι η επίμαχη βεβαίωση δεν εκδόθηκε αυτεπάγγελτα από την ίδια την Ε.Ο.ΜΟ.Π., αλλά με αίτηση του αθλητή Κ. και με σκοπό να τη χρησιμοποιήσει παράτυπα για την εισαγωγή του στο Τ.Ε.Φ.Α.Α.

Γ) Η επιστολή που απέστειλε η Ε.Ο.ΜΟ.Π. προς την ΓΓΑ περί ανακλήσεως της από 10.7.2001 βεβαίωσής της φέρει ημερομηνία 20.12.2001. Ερωτάται λοιπόν, εάν η ως άνω ανακλητική δήλωση αποδίδεται αιτιωδώς στην διαπίστωση του σφάλματος, που αποκαλύφθηκε από τον ίδιο τον αθλητή λόγω τύψεων

ή στον ολοένα αυξανόμενο κίνδυνο δημοσιοποίησης του θέματος και δημιουργίας σκανδάλου στους κόλπους της Ομοσπονδίας. Η Επιτροπή κρίνει ως πιθανότερη την δεύτερη εκδοχή λαμβάνοντας υπόψη τα εξής αποδεικτικά στοιχεία: **α)** την προφορική μαρτυρία του Γ.Ν., κατά την περίοδο εκείνη Αναπληρωτή πρόεδρου στο Τ.Ε.Φ.Α.Α., σύμφωνα με την οποία, ήδη κατά το μήνα Οκτώβριο του 2001, είχε λάβει, μέσω της γραμματείας, προφορικές καταγγελίες αθλητών σχετικές με παρατυπίες στη διαδικασία εισαγωγής αθλητών που προέρχονταν από το χώρο του Μοντέρνου Πεντάθλου. Οι εν λόγω καταγγελίες, αναγόμενες χρονικά προ της ημερομηνίας ανακλήσεως της βεβαίωσης εκ μέρους της Ε.Ο.ΜΟ.Π., ενδεικνύουν, ότι, ήδη προ της επίσημης εγγραφής του αθλητή Κ. στο Τ.Ε.Φ.Α.Α., είχε δημιουργηθεί σχετικός θόρυβος για το κύρος της εισαγωγής του συγκεκριμένου αθλητή, **β)** τις από 29.3.2002 και 4.6.2002 ένορκες εξετάσεις του Π. Ν. , στο πλαίσιο της προηγηθείσας ποινικής δίκης, ο οποίος καταθέτει, ότι περί τα τέλη Νοεμβρίου 2001, όταν ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα των εισακτέων αθλητών στις σχολές, έλαβε τηλεφώνημα από τον Γ. Ν. , σχετικά με την παράτυπη εισαγωγή του αθλητή Κ. και **γ)** την από 20.12.2001 αίτηση του Φ. Μ. προς τη ΓΓΑ περί χορηγήσεως αντιγράφων των φύλλων αποτελεσμάτων των αγώνων του 1999, στους οποίους φέρεται ως συμμετασχόν και διακριθείς αθλητής ο Κ η οποία υποβλήθηκε λίγες ώρες πριν την αποστολή της ανακλητικής δηλώσεως της Ομοσπονδίας, αμφισβητώντας ουσιαστικά την εγκυρότητα των αποτελεσμάτων επί των οποίων στηρίχθηκε η ψευδής βεβαίωση. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή κρίνει, ότι η Ε.Ο.ΜΟ.Π. προέβη στην ανάκληση της επίμαχης βεβαίωσης, όχι με αφορμή την αποκάλυψη του σφάλματος από τον μεταμελημένο αθλητή, αλλά υπό τη πίεση των γεγονότων, που οδηγούσαν με μαθηματική ακρίβεια στην αποκάλυψη της παρατυπίας.

3. Αναφέρθηκε ανωτέρω στο σκεπτικό της παρούσας απόφασης, ότι ο ισχυρισμός του αθλητή Κ., βάσει του οποίου η επίμαχη βεβαίωση του απεστάλη ταχυδρομικώς με αυτεπάγγελτη ενέργεια της Ομοσπονδίας και όχι κατόπιν αιτήσεώς του, δεν κρίνεται πειστικός. Πιθανότερο φαίνεται αντίθετα, ότι ο αθλητής υπέβαλε σχετική αίτηση προς την Ομοσπονδία, όπως κατέθεσαν προφορικώς και οι εμφανισθέντες μάρτυρες. Σε κάθε περίπτωση όμως, αδιαμφισβήτητο παραμένει το γεγονός, ότι ο αθλητής γνώριζε το ψευδές περιεχόμενο της χορηγηθείσας σε αυτόν βεβαίωσης, κάνοντας παρά ταύτα χρήση της και επιτυγχάνοντας με τον τρόπο αυτό την - έστω και προσωρινή

- εισαγωγή στο στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. Υπό το πρίσμα αυτό, παρέλκει η έρευνα των πραγματικών κινήτρων της ομολογούμενης από τον αθλητή μεταμέλειας (τύψεις συνειδήσεως, κίνδυνος αποκάλυψης σκανδάλου, προσπάθεια συγκάλυψης ευθυνών Ομοσπονδίας κ.λπ.), δεδομένου ότι η εν γνώσει αθλητού χρήση ψευδούς βεβαιώσεως με σκοπό την εισαγωγή του στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση σαφώς συνιστά - ανεξαρτήτως κινήτρων - συμπεριφορά αντικείμενη στις αρχές του φιλάθλου πνεύματος.

4. Παρέλκει τέλος η εξέταση του ζητήματος, εάν η επίμαχη, από 10.7.2001 βεβαίωση της Ε.Ο.ΜΟ.Π. φέρει την πραγματική υπογραφή του Αντιπροέδρου της Ομοσπονδίας Α. ή αν αντίθετα η υπογραφή αυτή έχει πλαστογραφηθεί από τον καταγγελλόμενο Λ.. Παρεμπιπτόντως αναφέρεται, ότι το ζήτημα αυτό έχει κριθεί πρωτοδίκως εις βάρος του καταγγελλόμενου από την ποινική δικαιοσύνη και επίκειται η διάγνωσή του σε δεύτερο βαθμό. Η Επιτροπή κρίνει, ότι για τη θεμελίωση της διαπιστούμενης παραβάσεως του φιλάθλου πνεύματος αρκεί το γεγονός και μόνο, ότι ο καταγγελλόμενος Λ. υπέγραψε, ως Πρόεδρος της Ε.Ο.ΜΟ.Π. βεβαίωση, την οποίας το περιεχόμενο ήταν εν γνώσει του ψευδές, με σκοπό να εξυπηρετήσει τον αθλητή Κ. ανεξαρτήτως εάν παράλληλα προέβη σε πλαστογράφηση της υπογραφής του Α., κατά την έννοια των ισχυουσών διατάξεων του ποινικού δικαίου.

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.ΦΙ.Π. επιβάλλει στους απολογούμενους τις εξής κυρώσεις:

α) στον Λ. - ο οποίος έχει ήδη τιμωρηθεί από την Ε.ΦΙ.Π. βάσει της υπ' αριθμ. 36/2002 απόφασής της και συνεπώς θεωρείται υπότροπος - την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για **πέντε (5) έτη**, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

β) στον Κ. την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για **τρία (3) έτη**, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 31 Ιουλίου 2006 και δημοσιεύτηκε στις 4 Αυγούστου 2006.

11. ΑΣΕΑΔ 20/2005 (Τμήμα Γ)

Πρόεδρος: Ηρακλής Μπούνιας

Μέλη: Κυριάκος Φώσκολος, Παναγιώτης Ζερβέας και Ιωάννα Μαργέλου-Μπουλαδάκη

Εισηγήτρια: Ελένη Σωτηροπούλου

Σπουδαίοι λόγοι για την μετεγγραφή αθλητή: η έλλειψη επίσημου προπονητή της ομάδας, οι ανεπαρκείς προπονήσεις, η έλλειψη ιατρικής κάλυψης των αθλητών, η έλλειψη υλικών προπόνησης, η καταβολή χρημάτων εκ μέρους των γονέων των αθλητών προς το σωματείο, η ανευθυνότητα των διοικούντων το σωματείο ως προς την εξυπηρέτηση των αθλητών.

Οι διατάξεις του Κανονισμού Μετεγγραφών της καθής (Ε.Ο.Υ.Δ.Α.Τ.Κ.), ο οποίος εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 26.080/20-12-2000 απόφαση του Υφυπουργού Αθλητισμού, προβλέπουν ότι επιτρέπεται η μεταγραφή αθλητών σωματείων της καθής, είτε με τη συγκατάθεση του σωματείου στο οποίο είναι εγγεγραμμένοι είτε και χωρίς αυτή, αλλά μόνο στις περιοριστικά αναφερόμενες στον ως άνω Κανονισμό περιπτώσεις, στις οποίες δεν περιλαμβάνεται η ύπαρξη σπουδαίου λόγου (άρθρα 5-8 του Κανονισμού). Κατά πάγια όμως νομολογία του ΣτΕ και του ΑΣΕΑΔ κρίνεται ότι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 16 παρ. 9 του Συντάγματος, που κατοχυρώνουν το δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και προστατεύουν τον αθλητισμό, ο αθλητής έχει κατ' αρχήν το δικαίωμα να επιλέγει ελεύθερα το σωματείο της προτίμησής του. Περιορισμοί στις εγγραφές και μετεγγραφές μπορούν να τεθούν μόνον αν δικαιολογούνται από λόγους δημοσίου συμφέροντος και δεν συνιστούν υπέρμετρη δέσμευση της προσωπικότητας του αθλητή ούτε καθιστούν δυσχερή την άθλησή του (βλ. ΣτΕ 4914/1989, Ελλ. Δ.30, 1088, 965/1991, 2998/1994, ΑΣΕΑΔ 25/1999 και 104/03). Έκφραση της ανωτέρω συνταγματικής προστασίας αποτελεί και η δυνατότητα του αθλητή προς ελεύθερη χωρίς συγκατάθεση του σωματείου μεταγραφή σε άλλο σω-

ματείο, όταν υπάρχει σπουδαίος λόγος που επιβάλλει κατά την κρίση των αρμοδίων οργάνων τη μεταγραφή (βλ. ΑΣΕΑΔ 77/2001).

Οι λόγοι μεταγραφής που επικαλούνται οι προσφεύγοντες με την αίτηση και την κρινόμενη προσφυγή και οι οποίοι αποδείχθηκαν από τα προσκομιζόμενα στοιχεία, είναι οι ακόλουθοι: 1. Ο Δ.Λ., προπονητής των ανήλικων αθλητριών, οι οποίες ανήκουν στην αθλητική ομάδα και είναι εγγεγραμμένες στο ως άνω σωματείο από τετραετίας περίπου, δεν διαθέτει την από τον αθλητικό νόμο προβλεπόμενη άδεια άσκησης επαγγέλματος του προπονητή τεχνικής κολύμβησης, προσόν απαιτούμενο από τον ως άνω νόμο, ως προϋπόθεση της προπόνησης των αθλητών και κυρίως των ανηλίκων, της αθλητικής τους ανάπτυξης αλλά και της διαμόρφωσης της προσωπικότητάς τους. 2. Οι προπονήσεις οι οποίες γίνονταν καθημερινά από 14.00 έως 16.00, ήταν ανεπαρκείς και ελλειπείς, αφού δύο φορές την εβδομάδα ο ως άνω προπονητής της ομάδας δεν προσερχόταν λόγω άλλης απασχόλησής του κατ'εκείνες τις ημέρες και ώρες. Κατόπιν αυτού η προπόνηση γινόταν από την Έφορο της ομάδας, η οποία δεν είναι προπονήτρια, ούτε έχει και στοιχειώδεις τεχνικές γνώσεις του αθλήματος και η προπόνηση αυτή δεν μπορούσε να βοηθήσει στη βελτίωση της απόδοσης των αθλητών, με συνέπεια την απογοήτευση των αθλητών και την έλλειψη διάθεσης για προπόνηση. 3. Το σωματείο δεν παρείχε ιατρική κάλυψη στους αθλούμενους προς πιστοποίηση της υγείας τους και θεώρηση του απαιτούμενου από το νόμο δελτίου υγείας αθλητή για τη συμμετοχή του τους αγώνες. Έτσι αναγκάζονταν οι γονείς των ανηλικών αθλητριών να προσφεύγουν σε γιατρούς για τις σχετικές εξετάσεις των παιδιών τους, υποβαλλόμενοι στα έξοδα, για να θεωρείται το δελτίο υγείας τους. Ακόμη οι προσφεύγοντες κατέβαλαν σημαντικά ποσά προς αποκατάσταση της υγείας των τέκνων τους, σε περιπτώσεις τραυματισμού τους, δεδομένου ότι το σωματείο αδιαφορούσε πλήρως. 4. Το καθού δεν διέθετε κανένα από τα απαιτούμενα για προπονήσεις και αγώνες αθλητικά υλικά, με αποτέλεσμα να υποχρεώνονται οι προσφεύγοντες να καταβάλουν αρκετά ποσά για την προμήθεια των ως άνω υλικών. 5. Οι προσφεύγοντες κατέβαλαν το ποσό των 30 ευρώ το μήνα, υπό τη μορφή συνδρομής, κατά παράβαση του αθλητικού νόμου ο οποίος απαγορεύει καταβολή στα σωματεία χρηματικών ποσών από αθλητές τους, οι οποίοι συμμετέχουν στις αγωνιστικές ομάδες. 6. Το καθού αξίωνε από τους προσφεύγοντες και άλλους γονείς

αθλητών, να καταβάλουν τα έξοδα μετακίνησης, διαμονής και διατροφής των παιδιών τους για τη συμμετοχή τους σε Πανελλήνια Πρωταθλήματα, που διεξήγοντο εκτός της πόλης του Βόλου, αν και αυτό ήταν υποχρέωση του σωματείου. Συγκεκριμένα για να λάβει μέρος το σωματείο στο πανελλήνιο Πρωτάθλημα της 2-4/7/2004 στα Χανιά, κατέβαλαν οι προσφεύγοντες 500 ευρώ στο καθού για το λόγο αυτό. Υπήρξε δε τόση ανευθυνότητα από τους υπευθύνους του σωματείου, που δεν φρόντισαν να κλείσουν καμπίνες στο πλοίο, με αποτέλεσμα οι θυγατέρες των προσφευγόντων, αλλά και τα άλλα παιδιά της ομάδας να ταξιδεύουν όλο το βράδυ εκτός καμπίνας και να φτάσουν εξαντλημένα στα Χανιά.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω έχουν διαταραχθεί σοβαρά, χωρίς υπαιτιότητα των προσφευγόντων και των ανήλικων θυγατέρων τους, οι σχέσεις τους με το καθού και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη και επιζήμια η παραμονή τους σε αυτό. Κατόπιν αυτών και αφού συνεκτιμηθεί και το γεγονός ότι στην αθλητική ομάδα έχει μείνει ένας μόνον αθλητής, εξαιτίας των ως άνω συνθηκών που επικρατούν στο καθού, συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι ώστε να κρίνεται επιβεβλημένη η μεταγραφή των ως άνω αθλητριών στο υπέρ αυτών προσθέτως παρεμβαίνον σωματείο, στο οποίο μπορούν να συνεχίσουν απρόσκοπτα την άθλησή τους, η δε άρνηση του καθού να συναινέσει στη μεταγραφή τους, δεν είναι δικαιολογημένη. Κατόπιν αυτών η αίτηση των προσφευγόντων περί μεταγραφής των ανήλικων θυγατέρων τους έπρεπε να γίνει δεκτή από την Επιτροπή Μεταγραφών της καθής η προσφυγή, η απόφαση της οποίας, όπως και η επικυρωτική αυτής απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου, είναι εσφαλμένη, κατά τα αντίστοιχα μέρη τους.

Επομένως και σύμφωνα με τα προεκτεθέντα πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή και η πρόσθετη παρέμβαση, να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση κατά το μέρος που απέρριψε την αίτηση μεταγραφής και να εγκριθεί η μεταγραφή των ανήλικων αθλητριών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την προσφυγή και την πρόσθετη παρέμβαση.

Ακυρώνει την από 18-12-2004 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της καθής η προσφυγή, Ελληνικής Ομοσπονδίας Υποβρυχίων Δραστηριοτήτων Αθλητικής Αλιείας και Τεχνικής Κολύμβησης (Ε.Ο.Υ.Δ.Α.Τ.Κ.), με την οποία

επικυρώθηκε η από 6-12-2004 (απορριπτική) απόφαση της αρμόδιας Επιτροπής Μεταγραφών της ως άνω ομοσπονδίας, κατά το μέρος που αφορά τις αθλήτριες Μ και Ο.Ρ.

Εγκρίνει τη μεταγραφή των αθλητριών Μ και Ο.Ρ. του Ευσταθίου από το σωματείο με την επωνυμία: «Ο.Ε.Α. -Ν.Α. Βόλου» στο σωματείο με την επωνυμία: «Ν.Σ. Βόλου - Αργοναύτες».

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στους προσφεύγοντες.

12. ΑΣΕΕΑ 25/2005 (Τμήμα Α)

Πρόεδρος: Εμμανουήλ Βασιλάκη

Μέλη: Βασίλειος Κουρκάκης, Νικόλαος Ρέββας, Σοφίας Μιχαλοπούλου

Εισηγητής: Κύπρος Λουκαΐδης

Έγκυρη η μετεγγραφή αθλητή σε αθλητικό σωματείο, το οποίο πληροί τις νόμιμες προϋποθέσεις λειτουργίας του, έστω και αν μεγάλο χρονικό διάστημα στο παρελθόν δεν είχε αθλητική δραστηριότητα. Αρχεί προς τούτο η ύπαρξη της ειδικής αθλητικής αναγνώρισής του, η μη διαγραφή του από την Ομοσπονδία και η απόφαση της Γ.Σ. αυτού περί επαναλειτουργίας του

Επειδή, η κρινόμενη προσφυγή, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. την από 3-2-2005 απόδειξη είσπραξης της Ε.Τ.Ε.), ασκήθηκε μόνο από τον Α.Ι. με την ιδιότητα του ως ασκούντος τη γονική μέριμνα της ανήλικης θυγατέρας του, χωρίς να αναφέρεται και η σύζυγος του. Η άσκηση όμως της προσφυγής αυτής συνιστά, κατά το άρθρο 1516 παρ. 1 του Α.Κ., πράξη που έχει επείγοντα χαρακτήρα, ενόψει του ότι ασκείται, σύμφωνα με το άρθρο 126 παρ. 1 του ν. 2725/1999 όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 46 του ν. 3057/2002, εντός ορισμένης προθεσμίας 8 ημερών από την κοινοποίηση ή γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης. Κατά συνέπεια, εγκύτως η προσφυγή ασκήθηκε από τον ένα γονέα εφόσον προσκομίσθηκε και η σχετική από 18-2-2005 έγγραφη έγκριση ασκήσεως της προσφυγής της συζύγου του προσφεύγοντος.

Επειδή, περαιτέρω, με την κρινόμενη προσφυγή, ζητείται α) η ακύρωση του με αρ. πρωτ. 7883/Ε/29-12-2004 εγγράφου της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Κ.Ο.Ε.) που απευθύνεται προς το αθλητικό σωματείο Κ.Ο. Σερρών και β) η έγκριση της ελεύθερης μετεγγραφής της θυγατέρας του προσφεύγοντος, αθλήτριας κολύμβησης, από το αθλητικό σωματείο Μ.Γ.Σ. Πανσερραϊκός στο σωματείο Κ.Ο. Σερρών. Ειδικότερα, στο εν λόγω έγγραφο ανα-

φέρεται επί λέξει: «Κύριε Πρόεδρε, σε απάντηση του με αρ. πρωτ. 19 από 23-12-2004 εγγράφου σας, σας επιστρέφουμε τα δικαιολογητικά των προς μεταγραφή αθλητών διότι, όπως σας έχουμε εξηγήσει πάρα πολλές φορές είστε «εν τοις πράγμασι» σωματείο και ως εκ τούτου δεν μπορείτε να είστε μέλος της ΚΟΕ. Για το Δ.Σ. ο Γενικός Γραμματέας». Με αυτό το περιεχόμενο το ως άνω έγγραφο αποτελεί απόφαση του Δ.Σ της ΚΟΕ με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα μετεγγραφής αθλητών (μεταξύ των οποίων και της θυγατέρας του προσφεύγοντος), για μόνο το λόγο ότι το σωματείο υποδοχής Κ.Ο Σερρών λειτουργεί εν τοις πράγμασι και δεν είναι μέλος της ΚΟΕ. Επομένως, το Α.Σ.Ε.Α.Δ., σύμφωνα με το άρθρο 124 του ν. 2725/1999 όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 44 του ν. 3057/2002, είναι αρμόδιο προς εκδίκαση της προσφυγής αυτής, αφού στρέφεται κατά απόφασης του Δ.Σ Ομοσπονδίας που αφορά σε μεταγραφή αθλητών.

Επειδή, στο άρθρο του ν. 2725/1999 «περί Ερασιτεχνικού - Επαγγελματικού Αθλητισμού κλπ», ορίζεται ότι: «1. Το αθλητικό σωματείο, για κάθε κλάδο άθλησης που καλλιεργεί, δικαιούται να ζητήσει την παροχή ειδικής αθλητικής αναγνώρισης. Η ειδική αυτή αναγνώριση χορηγείται, ύστερα από αίτηση του Δ.Σ., με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ή άλλου από αυτόν εξουσιοδοτημένου οργάνου της Κεντρικής ή της Περιφερειακής Διοίκησης, ... 3. Η απόφαση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης ανακαλείται, αν ... το σωματείο δεν επιδεικνύει την αθλητική δραστηριότητα, που προβλέπεται από το καταστατικό της αθλητικής ένωσης ή της ομοσπονδίας της οποίας είναι μέλος ... 4. Στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού τηρείται μητρώο ειδικά αναγνωρισμένων αθλητικών σωματείων. 5. Όπου εφεξής στον παρόντα νόμο αναφέρεται αθλητικό σωματείο νοείται το σωματείο που έχει την κατά το παρόν ειδική αθλητική αναγνώριση». Εξάλλου στο άρθρο 20 παρ. 2 του ίδιου νόμου, ορίζεται ότι: «Η εγγραφή μέλους σε αθλητική ομοσπονδία γίνεται με απόφαση του διοικητικού της συμβουλίου και η διαγραφή με απόφαση της γενικής συνέλευσης της ομοσπονδίας ... ».

Περαιτέρω, στο άρθρο 5 παρ. 1 του Καταστατικού της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος, ορίζεται ότι: «Σωματείο -μέλος της Ομοσπονδίας διαγράφεται από μέλος αυτής με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης ... ». Τέλος, στο άρθρο 1 παρ. 2 της 25191/1988 απόφασης του Υπ. Πολιτισμού,

που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του ν. 75/1975 και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι: «Ως συγχώνευση νοείται η, ... συνένωση δύο ή περισσότερων αθλητικών σωματείων ή τμημάτων αθλητικών σωματείων ή τμήματος αθλητικού σωματείου (και τμημάτων δύο ή περισσότερων αθλητικών σωματείων) με ήδη υφιστάμενο αθλητικό σωματείο - του ίδιου, πάντα, κλάδου άθλησης, - που συντελείται ύστερα από αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων των ενδιαφερομένων Σωματείων, κατά τις διατάξεις του Νόμου και των Καταστατικών τους», ενώ στο άρθρο 2 παρ. 7 της 24731/1999 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού «περί συγχωνεύσεως αθλητικών σωματείων» (ΦΕΚ Β' 1976/4.11.1999), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 9 παρ. 3 του ν.2725/1999, ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση επανασύστασης του διαλυθέντος αθλητικού σωματείου ή τμήματος αθλητικού σωματείου που συγχωνεύθηκε κατά τις διατάξεις της παρούσας, απαγορεύεται η ένταξη οποιασδήποτε ομάδας του σε αγωνιστική κατηγορία της υπερκείμενης αθλητικής ένωσης ή ομοσπονδίας καθώς και η συμμετοχή αθλητών του σε οποιαδήποτε επίσημη αθλητική συνάντηση, πριν από την πάροδο πέντε (5) πλήρων ετών από τη διάλυση. Το σωματείο αυτό οφείλει να ζητήσει εκ νέου την παροχή ειδικής αθλητικής αναγνώρισης σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν.2725/1999».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα, προκύπτουν τα ακόλουθα: Το αθλητικό σωματείο Κολυμβητικός Ομίλος Σερρών (Κ.Ο.Σ.), όπως προκύπτει από το 102/14-10-2004 πιστοποιητικό του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Σερρών, αναγνωρίστηκε με την 23/4-3-1983 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Σερρών, καταχωρήθηκε στο γενικό βιβλίο αναγνωρισμένων σωματείων με αυξ. αριθ. 703/27-4-1983 και από τότε μέχρι την ημερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού (14-10-2004) καμία τροποποίηση ή διάλυση του σωματείου δεν έγινε, ενώ είναι μέλος της ΚΟΕ από το έτος 1984. Εξάλλου, με το από 10-10-1998 ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ των προέδρων των αθλητικών σωματείων Κ.Ο. Σερρών, Συλλόγου Υποβρύχιας Κολύμβησης και Κατάδυσης (Σ.Υ.Κ.Κ.) και Μ.Γ.Σ. Πανσερραϊκός και μετά από εξουσιοδότηση τους από τις γενικές συνελεύσεις των σωματείων τους, συμφωνήθηκε να συννωθούν τα τμήματα κλασικής κολύμβησης των σωματείων Κ.Ο. Σερρών και Σ.Υ.Κ.Κ. στο τμήμα κλασικής κολύμβησης του Μ.Γ.Σ. Πανσερραϊκός και

να γίνει σχετική τροποποίηση του καταστατικού του τελευταίου σωματείου, η οποία και έγινε. Περαιτέρω, στις 21-10-1998 πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση των μελών του Κ.Ο. Σερρών και αποφασίσθηκε ομόφωνα η ένωση των τμημάτων κλασικής κολύμβησης κατά τα ανωτέρω.

Στη συνέχεια, στις 18-9-2004 πραγματοποιήθηκε νέα γενική συνέλευση των μελών του Κ.Ο. Σερρών, κατά την οποία αποφασίσθηκε η επανασύσταση και λειτουργία του κολυμβητικού τμήματος του Κ.Ο. Σερρών και για το σκοπό αυτό εξουσιοδοτήθηκε το Δ.Σ του σωματείου να προβεί στις σχετικές ενέργειες. Με την από 11-11-2004 δε αίτηση του Δ.Σ του Κ.Ο. Σερρών προς το Υπ. Πολιτισμού, ζητήθηκε η κατά το άρθρο 8 του ν.2725/1999 παροχή ειδικής αθλητικής αναγνώρισης.

Σε απάντηση όμως της αίτησης αυτής, γνωστοποιήθηκε στον Κ.Ο. Σερρών με το 45915/16-11-2004 έγγραφο της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (Τμήμα Σωματείων και Γυμναστηρίων), ότι το σωματείο τους είναι αναγνωρισμένο από τη Γ.Γ.Α. με κωδικό ΙΞ 19 στο άθλημα της κολύμβησης. Κατόπιν όλων αυτών, ο Κ.Ο. Σερρών υπέβαλε προς την ΚΟΕ αιτήσεις μετεγγραφών 22 αθλητών, μεταξύ των οποίων και της ανήλικης θυγατέρας του προσφεύγοντος, με τις οποίες ζήτησε να μετεγγραφούν οι αθλητές αυτοί από το αθλητικό σωματείο Μ.Γ.Σ. Πανσερραϊκός στο δικό του σωματείο. Οι αιτήσεις δε αυτές, απορρίφθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση της ΚΟΕ για μόνο το λόγο ότι ο Κ.Ο. Σερρών δεν υφίσταται ως σωματείο μέλος της ΚΟΕ, αλλά είναι εν τοις πράγμασι σωματείο. Ήδη, ο προσφεύγων με την κρινόμενη προσφυγή, ζητά να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να εγκριθεί η ως άνω μετεγγραφή, ισχυριζόμενος ότι, το σωματείο Κ.Ο. Σερρών υφίσταται ως σωματείο, ουδέποτε διαγράφηκε από την Κ.Ο.Ε., είναι αναγνωρισμένο από τη Γ.Γ.Α. και συνεπώς, δικαιούται να προβαίνει σε μετεγγραφές.

Επειδή, με βάση τα παραπάνω δεδομένα, το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη ότι, το αθλητικό σωματείο Κ.Ο. Σερρών

α) σύμφωνα με το 102/14-102004 πιστοποιητικό του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Σερρών, από 27-4-1983 είναι καταχωρημένο στο γενικό βιβλίο αναγνωρισμένων σωματείων χωρίς καμία μεταβολή,

β) ουδέποτε διαλύθηκε αφού μόνο το τμήμα κολύμβησης αυτού συγχωνεύθηκε με απορρόφηση από το Μ.Γ.Σ. Πανσερραϊκός,

γ) ουδέποτε διαγράφηκε από μέλος της ΚΟΕ, αφού δεν έχει ληφθεί η κατά τα άρθρα 20 παρ. 2 του ν. 2725/1999 και 5 παρ. 1 του Καταστατικού της ΚΟΕ σχετική απόφαση διαγραφής της γενικής συνέλευσης της ΚΟΕ και

δ) ουδέποτε ανακλήθηκε η ειδική αθλητική αναγνώρισή του σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 2725/1999, αφού σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν είναι αναγνωρισμένο από τη Γ.Γ.Α. με κωδικό ΙΕ 19 στο άθλημα της κολύμβησης, κρίνει ότι, το σωματείο Κ.Ο. Σερρών ουδέποτε διαλύθηκε και εξακολουθεί να υφίσταται και να είναι μέλος της ΚΟΕ και συνεπώς, δικαιούται να πραγματοποιεί μετεγγραφές αθλητών.

Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος για μετεγγραφή της ανήλικης θυγατέρας του για μόνο το λόγο ότι το σωματείο Κ.Ο. Σερρών δεν είναι μέλος της ΚΟΕ αλλά είναι σωματείο εν τοις πράγμασι, είναι εσφαλμένη και πρέπει να ακυρωθεί. Περαιτέρω όμως, ενόψει του ότι η Επιτροπή Μετεγγραφών της ΚΟΕ δεν επιλήφθηκε της ως άνω αίτησης μετεγγραφής, πρέπει η υπόθεση να αναπεμφθεί σ' αυτήν, σύμφωνα με το άρθρο 79 παρ. 3 του Κ.Δ.Δικονομίας, που εφαρμόζεται εν προκειμένω ελλείψει σχετικής διάταξης στο ν. 2725/1999, προκειμένου να εξετάσει την αίτηση μετεγγραφής σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού Μετεγγραφών της ΚΟΕ.

Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στο προσφεύγοντα (άρθρο.126 παρ. 1 Ν. 2725/1999, όπως ισχύει)

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται η προσφυγή.

Ακυρώνει το με αρ. πρωτ. 7883/Ε/29-12-2004 έγγραφο - απόφαση του Δ.Σ της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Κ.Ο.Ε) που απευθύνεται προς το αθλητικό σωματείο Κ.Ο. Σερρών.

Αποφαίνεται ότι το αθλητικό σωματείο Κ.Ο. Σερρών υφίσταται ως αθλητικό σωματείο μέλος της ΚΟΕ με ειδική αθλητική αναγνώριση και δικαιούται να πραγματοποιεί μετεγγραφές.

Αναπέμπει την υπόθεση στην Επιτροπή Μετεγγραφών της ΚΟΕ την οποία υποχρεώνει να εξετάσει την αίτηση μετεγγραφής της ανήλικης θυγα-

τέρας του προσφεύγοντος από το αθλητικό σωματείο Μ.Γ.Σ. Πανσερραϊκός στο σωματείο Κ.Ο. Σερρών, σύμφωνα με τον Κανονισμό Μετεγγραφών της ΚΟΕ.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον προσφεύγοντα.

Η διάσκεψη του Συμβουλίου έγινε στις 24-2-2005 και η απόφαση δημοσιεύτηκε στις 3-3-2005

13. ΑΣΕΕΑΔ 31/2005 (Τμήμα Β)

Πρόεδρος: Κωνσταντίνος Κουλουριώτης

Μέλη: Στέφανος Στεφανόπουλος, Ελένη Παπαδοπούλου

Εισηγήτρια: Μαρουσώ Καλαντζή

Ένσταση αντικανονικής συμμετοχής αθλητή σε αγώνα. Τυπικά δεκτή μόνο εφ' όσον υποβάλλεται πριν την έναρξη του αγώνα. Αποκλειστική αρμοδιότης της Ομοσπονδίας για την έκδοση ή ακύρωση δελτίων αθλητικής ιδιότητας

Με την κρινόμενη από 30-12-2004 προσφυγή και για τους αναφερόμενους σ' αυτή λόγους το προσφεύγον αθλητικό σωματείο με την επωνυμία ζητά 1) να αναγνωριστεί απαράδεκτο της μετεγγραφής των αθλητών Σ. Λ. και Δ. στο αθλητικό σωματείο με την επωνυμία «Α.Σ. ΠΟΛΙΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ» λόγω μη παρέλευσης τριετίας από την εγγραφή του στο μητρώο της ΕΟΚ 2) να ακυρωθούν ή αποσυρθούν τα ατομικά αναγνωριστικά δελτία των αθλητών Σ. Λ. και Δ., ως παρανόμως αποκτηθέντα 3) να κατοχυρωθεί ο αγώνας καλαθοσφαίρισης που έλαβε χώρα στις 3/12/2004 ανάμεσα στο ανδρικό τμήμα του σωματείου του και στο αντίστοιχο του αθλητικού σωματείου με την επωνυμία «ΠΟΛΙΣ Α.Σ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ» στο προσφεύγον, λόγω αντικανονικής συμμετοχής των ανωτέρω παικτών, επικουρικώς να επαναληφθεί ο άνω αγώνας καλαθοσφαίρισης απαλλαγμένος από κάθε ακυρότητα και με σωστή εφαρμογή όλων των κανονισμών που παραβιάστηκαν.

Η προσφυγή ασκήθηκε παραδεκτά και εμπρόθεσμα ενώπιον αυτού του Συμβουλίου (αρ. 44, 46 Ν. 3057/2002) και εφόσον για το παραδεκτό της συζήτησης καταβλήθηκε το προβλεπόμενο από το άρθρο 46 Ν. 3057/2002 παράβολο (βλ. υπ' αριθμ. Τ:ε 27664/30-12-2004 απόδειξη εισπράξεως ΕΤΕ) πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατά τη νομική και ουσιαστική της βασιμότητα, παρά την απουσία της καθής (ΕΣΚΑΝΑ) η οποία κλήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα.

Υπέρ της καθής άσκησε πρόσθετη παρέμβαση το αθλητικό σωματείο με

την επωνυμία «ΠΟΛΙΣ Α.Σ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ» το έννομο συμφέρον του οποίου είναι προφανές.

Τα δύο πρώτα από τα υποβληθέντα με την κρινόμενη προσφυγή αιτήματα απαραδέκτως υποβάλλονται διότι δεν προσβάλλεται απόφαση της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης στην αποκλειστική αρμοδιότητα της οποίας ανήκει η έκδοση και ακύρωση των δελτίων αθλητικής ταυτότητας των καλαθοσφαιριστών (άρθρο 33 παρ. 3 Ν. 2725/1999 και άρθρα 36 και 96 του εσωτερικού κανονισμού της Ε.Ο.Κ.). Πέραν τούτου, η ένταξη με τη διαδικασία της μετεγγραφής των καλαθοσφαιριστών του σωματείου με την επωνυμία «ΠΟΛΙΣ Α.Σ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ» έγινε με την υπ' αριθμ. 38/3-7-2004 απόφαση του Δ.Σ. της ΕΟΚ, η οποία όμως δεν προσβάλλεται με την κρινόμενη προσφυγή, προκειμένου το παρόν Συμβούλιο να κρίνει το νόμιμο ή μη αυτής.

Σύμφωνα με το άρθρο 54 Κανονισμών Πρωταθλημάτων Εθνικών ομάδων:

1. Δικαίωμα υποβολής ενστάσεων έχουν μόνο οι ομάδες που συμμετέχουν σε αγώνα, για τους παρακάτω λόγους και προϋποθέσεις, για την τυπική και ουσιαστική αποδοχή τους.

α) Για αντικανονικότητα του γηπέδου, που είναι συνέπεια από τη μη τήρηση των σχετικών διατάξεων

β) Για αντικανονική συμμετοχή αθλητή.

Οι ενστάσεις αυτές πρέπει να είναι συγκεκριμένες....

Οι ενστάσεις αυτές, για να γίνουν τυπικά δεκτές, θα πρέπει να υποβάλλονται πριν από την έναρξη του αγώνα.

Στην προκειμένη περίπτωση από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα και όσα διαλαμβάνονται στα υπομνήματα των διαδίκων προκύπτουν τα ακόλουθα: Στον αγώνα που έλαβε χώρα στις 3/12/2004 ανάμεσα, στο ανδρικό τμήμα του προσφεύγοντος σωματείου και στο αντίστοιχο του αθλητικού σωματείου με την επωνυμία «ΠΟΛΙΣ Α.Σ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ» το προσφεύγον υπέβαλε προς την ένωση Σωματείων Καλαθοσφαίρισης Νότιας Αττικής (Ε.Σ.Κ.Α.Ν.Α.) την από 4/12/2004 και με αρ. πρωτ. 41 ένσταση, με την οποία ζήτησε την κατοχύρωση του άνω αγώνα σ' αυτό για αντικανονική συμμετοχή των αθλητών Νο5 κ Σ., Νο8 κ Α. και Νο12 κ. Δ. ή επικουρικά την επανάληψή του, επικαλούμενο ότι το προσθέτως παρεμβαίνον σωματείο χρησιμοποίησε αντικανονικά τους ανωτέρω παίκτες στο συγκεκριμένο αγώνα, οι οποίοι προέρχονται από μεταγραφές, κατά παράβαση κανονιστικών διατάξεων.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση υπ' αριθμ.πρωτ: 877/15-12-2004 το Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Σ.Κ.Α.Ν.Α. απέρριψε την άνω ένσταση, διότι οι αγωνισθέντες αθλητές του σωματείου ΠΟΛΙΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ συμμετείχαν νόμιμα στον αγώνα πληρούντες τις προϋποθέσεις του άρθρου 36 παρ.1 και του άρθρου 17 παρ.1 του Κανονισμού Πρωταθλημάτων της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης. Η ένσταση όμως του προσφεύγοντος σωματείου για αντικανονική συμμετοχή αθλητών δεν υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ.1 όπως προαναφέρθηκε, για να γίνει τυπικά δεκτή, πριν από την έναρξη του αγώνα, αλλά κατατέθηκε ως έγγραφο αίτημα στην ΕΣΚΑΝΑ στις 6-12-2004. Συμπεπώς είναι απαράδεκτη και νομίμως απερρίφθη, έστω και με διαφορετική αιτιολογία.

Κατόπιν αυτών πρέπει ν' απορριφθεί η προσφυγή και ως προς το 3^ο αίτημά της (κύριο και επικουρικό) και να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση ως νομικά και ουσιαστικά βάσιμη, να διαταχθεί δε η κατάπτωση του παραβόλου υπέρ της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Δέχεται την ασηκθείσα υπέρ της καθής πρόσθετη παρέμβαση του αθλητικού σωματείου με την επωνυμία «ΠΟΛΙΣ Α.Σ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ».

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου υπέρ της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 10-3-2005 και δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο στις 11-3-2005.

14. ΑΣΕΕΑ 111/2005 (Τμήμα Γ)

Πρόεδρος: Ηρακλής Μπούνιας

Μέλη: Ελένη Σωτηροπούλου, Κυριάκος Φώσκολος, Παναγιώτης Ζερβέας

Εισηγήτρια: Ιωάννα Μαργέλλου - Μπουλταδάκη

Αντικανονική συμμετοχή αθλητή ΤΑΕΚWONDO σε αγώνα, εφ' όσον μετά την ζύγιση αλλάζει την δηλωθείσα κατηγορία βάρους. Αντίθετη άποψη δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στον νόμο ούτε στις αρχές του ευ αγωνίζεσθαι.

Με την παραπάνω απόφαση, η οποία ελήφθη μετά το πέρας του αγώνα ανδρών στην Κατηγορία έως 54 κιλά, μεταξύ του πρώτου των προσφευγόντων, ο οποίος είναι αθλητής του δεύτερου των προσφευγόντων (σωματείου) και του Ν.Μ., αθλητή του αθλητικού σωματείου ΤΑΕΚBONTO με την επωνυμία «Ίκαρος Δράμας», έγινε δεκτή η ένσταση την οποία υπέβαλε ο παραπάνω Σύλλογος στον οποίο ανήκει ο αντίπαλος ηττηθείς αθλητής (Μ.), για αντικανονική συμμετοχή του πρώτου προσφευγόντος στο συγκεκριμένο αγώνα της κατηγορίας αυτής (έως 54 κιλά), για το λόγο ότι είχε πραγματοποιήσει μη νόμιμη αλλαγή κατηγορίας από την αρχικώς δηλωθείσα (κατηγορία 54 - 58 κιλά) σ' αυτήν που αγωνίστηκε (έως 54 κιλά) και αποκλείστηκε από τη συνέχεια των αγώνων της κατηγορίας αυτής.....

Ειδικότερα ο κανονισμός διαιτησίας οφείλει να προβλέπει τουλάχιστον ότι: α) ... ζ) Οι αποφάσεις των οργάνων διαιτησίας είναι οριστικές, άμεσα εκτελεστές και δεν χρήζουν επικύρωσης από άλλα όργανα ή επιτροπές της αθλητικής ομοσπονδίας ή της ένωσης ... » (άρθρο 44), «3. Οι διατάξεις του άρθρου 44 εφαρμόζονται ανάλογα και για τους διαιτητές, τους κριτές, τους αφέτες, τους χρονομέτρους, τους σημειωτές και κάθε άλλο πρόσωπο που ασκεί έργο διαιτησίας ή κρίσης σε ατομικό άθλημα» (άρθρο 45) και «... Η τήρηση των κανόνων αυτών (που θέτουν οι Κανονισμοί) είναι υποχρεωτική για τα αθλητικά σωματεία και τις αθλητικές ενώσεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα

της οικείας ομοσπονδίας ... » (άρθρο 27), προκύπτει ότι το Συμβούλιο είναι αρμόδιο να εκδικάσει την κρινόμενη προσφυγή με το παραπάνω περιεχόμενο, μια και σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ.3 περ.4 του Κανονισμού Διαιτησίας της καθής Ομοσπονδίας. «Η απόφαση που θα ληφθεί από την Επιτροπή Ενστάσεων θα είναι οριστική και δεν θα υπάρχουν περαιτέρω τρόποι υποβολής ενστάσεων». Κατά τα λοιπά, η υπό κρίση προσφυγή έχει ασκηθεί νομίμως, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 126 ν. 2725/1999 και συνεπώς, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί, περαιτέρω, κατ' ουσία.

Επειδή, σε εκτέλεση των παραπάνω διατάξεων των άρθρων 27, 44 και 45 του ν. 2725/1999, η Ελληνική Ομοσπονδία ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ έχει θεσπίσει Κανονισμό Διαιτησίας, σύμφωνα με τους ισχύοντες διεθνείς κανονισμούς του αθλήματος και της Διεθνούς Ομοσπονδίας Taekwondo. Μεταξύ άλλων, στον Κανονισμό αυτόν προβλέπονται, στο άρθρο 5, διαφορετικές κατηγορίες βαρών ανδρών και γυναικών, ειδικότερα, δε, στους άνδρες προβλέπονται οι κατηγορίες Fih (έως 54 κιλά), Μύγας (54 - 58 κιλά), Πετεινού (58 - 62 κιλά), Πτερού (62 - 67 κιλά), Ελαφρών (67 - 72 κιλά), Ημιμέσων (72 - 78 κιλά), Μέσων (78 - 84 κιλά) και Βαρών (πάνω από 84 κιλά). Το σύστημα αυτό της λεπτομερούς κατηγοριοποίησης των βαρών στους αγώνες του αθλήματος του ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ καθιερώθηκε, λόγω της άμεσης σωματικής επαφής και των βίαιων σωματικών συγκρούσεων μεταξύ των αγωνιζόμενων αθλητών, με σκοπό να μειωθεί η διαφορά της ανισότητας σχετικών παραγόντων μεταξύ των αγωνιζομένων και να κατοχυρωθεί η ασφάλειά τους, καθώς και για να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις ίσης ανταλλαγής τεχνικών. Περαιτέρω, για να καταταγούν στις παραπάνω κατηγορίες οι αθλητές, προβλέπεται, με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ίδιου Κανονισμού, η διαδικασία ζύγισης, οι όροι και οι προϋποθέσεις της οποίας, λόγω της μεγάλης σημασίας που έχει για έναν αθλητή η κατάταξή του σε συγκεκριμένη κατηγορία, λόγω της διαφοράς δυναμικότητας ανά κατηγορία, είναι ειδικοί και πρέπει να ερμηνεύονται στενά.

Έτσι ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η ζύγιση της κάθε κατηγορίας πραγματοποιείται την προηγούμενη ημέρα των αγώνων, ενώ, κατά την ημέρα αυτή, ο συγκεκριμένος χρόνος του ζυγίσματος αποφασίζεται εκ των προτέρων και ανακοινώνεται από την Οργανωτική Επιτροπή στη συνάντηση των αρχηγών των ομάδων πριν από τους αγώνες, η διάρκεια, δε, του ζυγίσματος

θα πρέπει να είναι 2 ώρες το πολύ, πράγμα που σημαίνει ότι μετά το πέρας της ζύγισης κάθε κατηγορίας και τον ορισμό των αθλητών που θα λάβουν μέρος σ' αυτήν δεν μπορεί, για ευνόητους λόγους, να γίνει αλλαγή κατηγορίας. Τέλος, μετά τη ζύγιση των αθλητών και των ορισμό αυτόν που θα λάβουν μέρος ανά κατηγορία, επακολουθεί η κλήρωση των μεταξύ τους αγώνων, κατά τις σχετικές διατάξεις του ίδιου Κανονισμού.....

Με την από 11.3.2005 δήλωση συμμετοχής που απέστειλε στην καθ'ης Ομοσπονδία, το δεύτερο από τους προσφεύγοντες Σωματείο, δήλωσε τον αθλητή του και πρώτο προσφεύγοντα Σ.Σ. να λάβει μέρος στους αγώνες και μάλιστα στην Κατηγορία μύγας (54 - 58 κιλά), γιατί, όπως προκύπτει από τη δήλωση του Γ.Σ., πατέρα του προσφεύγοντος αθλητή, μέλους του Δ.Σ. της καθ'ης Ομοσπονδίας και μέλους της Επιτροπής Ενστάσεων Διαιτησίας των αγώνων, καθώς και νόμιμου εκπρόσωπου του προσφεύγοντος Σωματείου (βλ. τα προσκομιζόμενα πρακτικά της 9^{ης} Συνεδρίασης του Α.Σ. της καθ'ης Ομοσπονδίας της 25^{ης} Μαρτίου 2005), κατά το χρόνο της δήλωσης, αυτός ζύγιζε 55 κιλά.

Όμως, επειδή, πριν από την κλήρωση ο αθλητής ζυγίστηκε και ήταν 54 κιλά ο πατέρας του αθλητή Γ.Σ. τηλεφώνησε στον υπεύθυνο κλήρωσης και ζήτησε, εάν γίνεται, να αλλαχθεί η Κατηγορία που θα αγωνιζόταν ο αθλητής γιος του Σ.Σ. και να αγωνιστεί στην προηγούμενη Κατηγορία Fin (έως 54 κιλά). Όπως προκύπτει από την Κατάσταση ζύγισης της Κατηγορίας αυΤΠ1ς (έως 54 κιλά), που συντάχθηκε με βάση τις δηλώσεις συμμετοχής είκοσι τεσσάρων (24) αθλητών στην παραπάνω κατηγορία και από την οποία αποκλείστηκαν εννέα (9) αθλητές γιατί δεν είχαν το νόμιμο βάρος, προστέθηκε και ο προσφεύγων αθλητής που ήταν, όπως αναφέρεται "εκτός κατάστασης".

Η Επιτροπή Ενστάσεων των αγώνων, έκανε δεκτή την ένσταση την οποία υπέβαλε ο παραπάνω Σύλλογος στον οποίο ανήκει ο αντίπαλος ηττηθείς αθλητής (Μ.) και απέκλεισε τον προσφεύγοντα από τη συνέχεια των αγώνων της κατηγορίας αυτής, με την παρακάτω κατά λέξη αιτιολογία: « .. αποφασίζουν ομόφωνα όπως ο εν λόγω αθλητής Σ.Σ. ενώ στη δήλωση συμμετοχής και στην δήλωση ζύγισης έχει δηλωθεί στην κατηγορία 54 - 58 κιλά κακώς μεταφέρθηκε στην κατηγορία - 54 κιλά διότι σύμφωνα με ομολογία του κ. Σ.Γ. είχε τελειώσει η ζύγιση όταν απευθύνθηκε στην κλήρωση προκειμένου να αλλαχθεί η κατηγορία του εν λόγω αθλητή, όπου διαπίστωσε ότι το σωματικό

του βάρους ήταν 54 κιλά. Για τον λόγο αυτό και επειδή αποτελεί μεμονωμένο γεγονός μετά τη λήξη της ζύγισης γίνεται δεκτή η ένσταση».....

Περαιτέρω και ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι η ένσταση έπρεπε να υποβληθεί όχι μετά τον αγώνα, αλλά κατά τη διάρκεια της ζύγισης και πάντως πριν από την κλήρωση για να είναι νόμιμη πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη” και τούτο γιατί, σύμφωνα με την περ.1 της παρ.3 του άρθρου 24 του Κανονισμού Διαιτησίας η ένσταση κατατίθεται εντός 10 λεπτών μετά τη διεξαγωγή του σχετικού αγώνα. Τέλος, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η συμμετοχή του πρώτου από αυτούς στην Κατηγορία των 54 κιλών, δηλαδή, η αλλαγή της κατηγορίας από τα 58 στα 54 κιλά έγινε νόμιμα και χωρίς να υπάρξει νόμιμη αντίδραση από κανένα ενδιαφερόμενο μέρος. Προς υποστήριξη των απόψεών τους επικαλούνται και προσκομίζουν:

1) Την από 7.6.2005 βεβαίωση την οποία υπογράφει ο Α.Π., Πρόεδρος της European Taekwondo Union (ETU), σύμφωνα με την οποία «είναι πάγια τακτική κατά την συνάντηση των αρχηγών των αποστολών και πριν την έναρξη της κλήρωσης δύναται να γίνονται αλλαγές στα ονόματα των αθλητών και της κατηγορίας βάρους που συμμετέχουν» και

2) τη 16.179/16.6.2005 ένορκη βεβαίωση, ενώπιον της Συμβολαιογράφου Ελευσίνας Αθηνάς Μοσχονά, του Χ.Μ., ο οποίος είχε οριστεί ως υπεύθυνος κλήρωσης του προαναφερόμενου Πανελλήνιου Πρωταθλήματος, ο οποίος επιβεβαιώνει όσα προαναφέρθηκαν από τον Γ.Σ., ότι δέχθηκε τηλεφώνημα για την αν είναι δυνατή η αλλαγή Κατηγορίας του αθλητή Σ.Σ., ότι πριν αρχίσει η διαδικασία της κλήρωσης ανακοίνωσε δημόσια στους εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων σωματείων την επιθυμία αλλαγής Κατηγορίας του συγκεκριμένου αθλητή, καθώς και άλλων αθλητών άλλων Κατηγοριών, όπως αθλητών του Α.Σ. Σερρών και δεν υπήρχε αντίρρηση, ότι επικοινωνήσε ξανά με τον Γ.Σ. ότι έγινε η επιθυμητή αλλαγή Κατηγορίας και ότι ο αθλητής μπορεί να ζυγιστεί στην Κατηγορία των έως 54 κιλών κι έτσι, αφού στη συνέχεια ζυγίστηκε ο αθλητής και βρέθηκε εντάξει στην επιθυμητή Κατηγορία, κατά την ημέρα της ζύγισης (Πέμπτη 17.3.2005) αγωνίστηκε την επομένη στην Κατηγορία αυτή. Τέλος, βεβαιώνει ότι τα παραπάνω αποτελούν συνήθη πρακτική και σε επίπεδο Πανευρωπαϊκών και Παγκόσμιων πρωταθλημάτων και είναι δυνατόν να γίνουν τέτοιου είδους αλλαγές σε κατηγορίες κιλών αλλά και σε ονόματα αθλητών πριν από την έναρξη των διαδικασιών ζύγισης και - κλή-

ρωσης, με πρόσφατο παράδειγμα την αλλαγή του Ολυμπιονίκη Αλέξανδρου Νικολαΐδη με τον αθλητή Ροΐδη στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα πριν από την κλήρωση.

Επειδή, ενόψει αυτών, εφόσον με τη δήλωση συμμετοχής ενός αθλητή στους αγώνες του αθλήματος του ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ δηλώνεται και η Κατηγορία που αυτός επιθυμεί να αγωνιστεί με βάση το βάρος του, σύμφωνα με τις αρχές του ευ αγωνίζεσθαι, δεν μπορεί, κατ' αρχάς, με οποιαδήποτε εύλογη ή νομιμοφανή δικαιολογία να αλλάζει την κατηγορία κιλών στην οποία αγωνίζεται, μετά την αρχική δήλωσή του, της οποίας λαμβάνουν γνώση πάντες οι ενδιαφερόμενοι και φυσικά και οι συναθλητές - αντίπαλοί του στην δηλωθείσα Κατηγορία, οι οποίοι με βάση τις δηλώσεις των συναθλητών τους καταστρώνουν τα σχέδιά τους για την τακτικά που θα ακολουθήσουν στους ιδιαίτερα τεχνικούς αγώνες του ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ.

Αντίθετη τακτική καταστρατηγεί και εν τέλει καταργεί την ισότητα των όπλων στα πλαίσια των αρχών του ευ αγωνίζεσθαι. Σύμφωνα, δε, με όσα έγιναν δεκτά σε προηγούμενη σκέψη, εν πάση περιπτώσει, μετά τη λήξη της ζύγισης κάθε κατηγορίας και τον ορισμό των αθλητών που θα λάβουν μέρος σ' αυτήν δεν μπορεί, για ευνόητους λόγους, να γίνει αλλαγή κατηγορίας. Όπως, δε, προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής Ενστάσεων, από την ομολογία του εκπροσώπου του προσφεύγοντος Σωματείου Γ.Σ. ότι είχε τελειώσει η ζύγιση όταν απευθύνθηκε στον υπεύθυνο της κλήρωσης, από την ένορκη βεβαίωση του τελευταίου ότι όλα έγιναν πριν από την κλήρωση χωρίς να αναφέρει ότι αυτά έγιναν πριν από την λήξη της ζύγισης της Κατηγορίας που τελικά αγωνίστηκε ο αθλητής, καθώς και από την προσθήκη εκτός Κατάστασης του προσφεύγοντος αθλητή στην Κατάσταση ζύγισης της Κατηγορίας έως 54 κιλών στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ 2005, το Συμβούλιο κρίνει ότι ο προσφεύγων αθλητής μη νόμιμα άλλαξε Κατηγορία βάρους μετά τη λήξη της ζύγισης της Κατηγορίας έως 54 κιλών και συνεπώς, συμμετείχε αντικανονικά στον συγκεκριμένο αγώνα διαφορετικής κατηγορίας κιλών από την αρχικώς δηλωθείσα, όπως ορθά αποφάσισε και η Επιτροπή Ενστάσεων με την προσβαλλόμενη απόφασή της. Εξ άλλου, η επικαλούμενη διεθνής πρακτική, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι αποτελεί δυνατότητα που δεν αποδεικνύεται εύκολα εφόσον στηρίζεται σε πιθανή κοινή συναίνεση, δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στο νόμο ούτε στις αρχές του ευ αγωνίζεσθαι.

Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 28-6-2005 και η απόφαση δημοσιεύθηκε στις 29-6-2005

15. ΑΣΕΑΑ 119/2005 (Τμήμα Β)

Πρόεδρος: Νικόλαος Διακονικολάου

Μέλη: Ανδρέας Ξένος, Στέφανος Στεφανόπουλος, Ελένη Παπαδοπούλου

Εισηγήτρια: Μαρουσώ Καλαντζή

Ντόπινγκ. Η λήψη απαγορευμένης ουσίας, ακόμη και αν γίνεται για θεραπευτικούς λόγους, τιμωρείται, εφ' όσον δεν έχει τηρηθεί η νόμιμη διαδικασία της έγκαιρης δηλώσεως του γεγονότος.

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 128 Ζ' παρ. 1, 3 και 5 του Ν. 2725/1999, πειθαρχική παράβαση ντόπινγκ είναι και η κατά τη διάρκεια αθλητικών αγώνων ή εν όψει συμμετοχής, σε αυτούς, χορήγηση σε αθλητή ή η χρήση από αυτόν απαγορευμένου μέσου, ενώ η παράβαση ντόπινγκ καθορίζεται με βάση το θετικό αποτέλεσμα και σύμφωνα με τις διατάξεις του ίδιου νόμου και των κανονιστικών πράξεων, που εκδίδονται σε εκτέλεσή του. Η χρήση δε απαγορευμένης ουσίας δεν αποτελεί παράβαση ντόπινγκ όταν η ουσία αυτή χρησιμοποιείται από τον αθλητή για θεραπευτικούς λόγους ή για έλεγχο μίας ιατρικής κατάστασης και εφ' όσον συντρέχουν σωρευτικά συγκεκριμένες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων, πριν τον έλεγχο ντόπινγκ να έχει προσκομίσει ο αθλητής, γραπτή έγκριση από ιατρό του Ε.Σ.Υ. ή άλλου δημόσιου φορέα περίθαλψης, για τη θεραπευτική χρήση της απαγορευμένης ουσίας. Επίσης, κατά το άρθρο 128 Ι παρ. 4 του ίδιου Νόμου, η έναρξη της κύρωσης για μία παράβαση ντόπινγκ υπολογίζεται από την ημερομηνία λήψης του δείγματος.

Εξάλλου, σύμφωνα με τον ισχύοντα από 26-3-2004 Κατάλογο Απαγορευμένων Ουσιών της WADA και την υπ' αριθμ. 33081/2004 Κοινή Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Υγείας και Υφυπουργού Πολιτισμού, «τα γλυκοκορτικοστεροειδή απαγορεύονται όταν χορηγούνται από το στόμα ή ενδοφλεβίως ή ενδομυϊκώς. Κάθε άλλος τρόπος χορήγησης απαιτεί ιατρική γνωμάτευση, σύμφωνα με τις διατάξεις της Ελληνικής Νομοθεσίας και του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ της WADA (άρθρ. Α 9 της Κ.Υ.Α.).

Τέλος σε περίπτωση χρήσης απαγορευμένης ουσίας διαφορετικής από εκείνες που απαριθμούνται περιοριστικά στο νόμο, επιβάλλεται στον παρὰ βία αθλητή εκτός των άλλων κυρώσεων και η προσωρινή απαγόρευση της συμμετοχής του σε κάθε είδους αθλητικές συναντήσεις και διοργανώσεις όλων των αθλημάτων για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δύο (2) ετών (άρθρο 128 Η παρ. 3 περιπτ. Β; του ν. 2725/1999 όπως ισχύει).

Στην προκειμένη υπόθεση, ο προσφεύγων αθλητής ποδηλασίας Β.Α., στρέφεται κατά της προαναφερόμενης απόφασης της καθής, επικαλούμενος τα ακόλουθα:

1. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον Ποδηλατικό Όμιλο Πατρών (στον οποίο ανήκει), και όχι στον ίδιο.

2. Στις 27-6-2004 συμμετείχε στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Δρόμου Αντοχής και σε έλεγχο ντόπινγκ, (με δείγμα ούρων) που έγινε μετά τον αγώνα, ανιχνεύθηκε η ουσία dexamethazone. Η ουσία αυτή ανιχνεύθηκε στον οργανισμό του, διότι είχε κάνει χρήση του φαρμάκου DEXARHINASPRAV-N, συστατικό του οποίου αποτελεί και η ως άνω ουσία.

3. Το φάρμακο αυτό είναι ρινικό εκνέφωμα, εισπνεόμενο και λαμβάνεται μέσω ψεκασμών στη μύτη, χρήση την οποία έκανε επανειλημμένα, την ημέρα δειγματοληψίας, καθώς είχε παροξυσμό αλλεργίας.

4. Το συγκεκριμένο πρόβλημα υγείας αυτού, ήταν γνωστό στην Ε.Ο.Π.. Μάλιστα, με τη συνοδεία της ιατρού της Ε.Ο.Π. Ν.Κ. μετέβη, τον μήνα Μάρτιο του 2004, στο Γενικό Νοσοκομείο Νικαίας «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ», όπου αφού εξετάστηκε, του χορηγήθηκε η από 29-3-2004 Ιατρική Γνωμάτευση, με την οποία γνωματεύθηκε ότι πάσχει από εποχιακή αλλεργική ρινίτιδα, που συνυπάρχει με βρογχική υπεραντιδραστικότητα, ενώ του συνεστήθη η χρήση κορτικοστεροειδών και βρογχοδιασταλτικών, έως τέλος Ιουλίου 2004.

5. Η εν λόγω ιατρική γνωμάτευση μεταφράστηκε στην Αγγλική και Γερμανική γλώσσα, με τις υποδείξεις μάλιστα της Ε.Ο.Π., ώστε να τη χρησιμοποιεί και να την επιδεικνύει σε όλους τους αγώνες.

6. Κατά τον έλεγχο ντόπινγκ επέδειξε την ως άνω ιατρική γνωμάτευση στον ιατρό, που διενήργησε την δειγματοληψία, ο οποίος όμως δεν κράτησε αντίγραφο, γιατί δεν είχε φωτοτυπικό μηχάνημα. Αλλά του υπέδειξε να την καταθέσει στην Ε.Ο.Π. όπως και έπραξε, με την υπ' αριθμ. 2513/27-6-2004 πράξη κατάθεσης.

7. Το φάρμακο DEXARHINASPRAV-N αναγκάστηκε να το λάβει, διότι τον Ιούνιο του έτους 2004 και ενώ βρισκόταν στην Αυστρία, τελείωσε το ένα από τα δύο φάρμακα (που του είχε συνταγογραφήσει ο θεράπων ιατρός του) και καθώς δεν κατέστη δυνατό να βρει το ίδιο, ο φαρμακοποιός του υπέδειξε το ανωτέρω, διαβεβαιώνοντας ότι πρόκειται για το ίδιο σκεύασμα με το συνταγογραφηθέν .

8. Η Διοίκηση της Ε.Ο.Π. τον είχε διαβεβαιώσει από τότε ότι δεν τίθεται θέμα τιμωρίας του, καθ' όσον το θέμα είχε λήξει οριστικά, και για τον λόγο αυτό δε ζήτησε την ανάλυση δεύτερου δείγματος ούρων. Μάλιστα, τον Μάρτιο του 2005, βραβεύτηκε για την πρώτη θέση που κατέλαβε στους αγώνες «ΑΘΗΝΑΙΑ».

9. Το γεγονός ότι η παραπάνω ανιχνευθείσα ουσία εισήλθε στον οργανισμό του, λόγω λήψης του συγκεκριμένου φαρμάκου (με εισπνοές), αποδεικνύεται από τις οδηγίες χρήσης του (που κυκλοφορεί και στην Ελλάδα), αλλά και: α) από την επιστολή της ιατρού της καθ' ης, Ομοσπονδίας Νικ. Καλαντζή, κατά την οποία:

«η ουσία αυτή (dexamethazone) υπάρχει στο σκεύασμα για εισπνοές dexarhina spray. Ο αθλητής πάσχει από αλλεργική ρινίτιδα. Η ενέργεια αυτή (χρήση του σκευάσματος αυτού) πυροδοτήθηκε από δύσπνοια και κεφαλαλγία, συμπτώματα που κατά το παρελθόν αποδόθηκαν σε παραρινοκολπίτιδα και αντιμετωπίστηκαν με αντιμικροβιακά αφ' ενός και με το εν λόγω φάρμακο αφετέρου. Η πράξη του δε αυτή ήταν άδολη και είχε σαν σκοπό απλά τη συμπτωματική του ανακούφιση» και

β) από το υπ' αριθμ. πρωτ. 2728/22-7-2005 πιστοποιητικό του πνευμονολόγου ιατρού Π.Γ. (Επιμελητή Β' της Μ.Ε.Θ. του Νοσοκομείου Πατρών), κατά το οποίο βεβαιώνεται ότι αυτός «πάσχει από αλλεργική ρινίτιδα με συχνούς παροξυσμούς, λαμβάνει χρονίως από το 2004 το σκεύασμα dexarhinaspray, στο πλαίσιο θεραπευτικής αντιμετώπισης της πάθησής του, με εισπνοές και το σκεύασμα αυτό περιέχει dexamethazone, κορτικοειδές εισπνεόμενο, με αντιφλεγμονώδη δράση στο ρινικό βλεννογόνο».

10. Η ανιχνευθείσα ουσία, ως ανήκουσα στα γλυκοκορτικοστεροειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 3519/2005 Κ.Υ.Α., περιλαμβάνεται στις ορισμένες ουσίες του άρθρου 6 αυτής (specified substances αρθρ. 10.3 του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ της WADA), για τις οποίες προβλέπεται ότι πιθανόν

να σχετίζονται με μη ηθελημένες παραβιάσεις κανονισμών αντιντόπινγκ, λόγω της ευρείας διαθεσιμότητάς τους σε φαρμακευτικά προϊόντα ή γιατί θεωρείται ότι είναι λιγότερο πιθανό να χρησιμοποιούνται επιτυχώς ως παράγοντες ντόπινγκ. Σε αυτές δε τις περιπτώσεις ως ποινή μπορεί να επιβληθεί προειδοποίηση και επίπληξη και

11. Το σκεύασμα DEXARHINASPRAV, δεν προσδίδει ιδιαίτερες επί πλέον φυσικές ικανότητες, κατά την άθληση, όπως βεβαιώνεται στην από 29-7-05 βεβαίωση του πνευμονολόγου ιατρού Θ.Δ., Αναπληρωτή Δ/ντη Ε.ΣΥ, του Νοσοκομείου) “Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ”.

Από τη συνολική εξέταση εκτίμηση του προσκομισθέντος και από τις δυο διάδικες πλευρές αποδεικτικού υλικού, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο προσφεύγων, ως αθλητής του Σωματείου Π.Ο. Πατρών, συμμετείχε πράγματι στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ποδηλασίας Δρόμου (Κατηγορίας Ανδρών), που έλαβε χώρα στη Θεσσαλονίκη, κατά το χρονικό διάστημα από 25 έως 27-6-2004.

Στις 27-6-2004 υποβλήθηκε σε έλεγχο ντόπινγκ από την αρμόδια Υπηρεσία Ελέγχου του Ο.Α.Κ.Α. «Σπ. Λούης», με λήψη του υπ' αριθμ. Α 648348 δείγματος ούρων, όπου και ανιχνεύθηκε στον οργανισμό του η ουσία DEXAMETHASONE, η οποία κρίθηκε ως απαγορευμένη (υπαγόμενη στα κορτικοστεροειδή). Η διαπίστωση χρήσης εκ μέρους του προσφεύγοντα της εν λόγω απαγορευμένης ουσίας συνάγεται από το υπ' αριθμ. 2273/6-7-04 Πιστοποιητικό Ανάλυσης του Εργαστηρίου Ελέγχου Doping του Ο.Α.Κ.Α. καθώς και από το υπ' αριθμ. 2584/27-6-04 Πρωτόκολλο

Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α.

Περαιτέρω, ακολούθησε η έρευνα, με αποστολή από το ως άνω Εργαστήριο, προς την καθής Ομοσπονδία του από 5-7-04 εντύπου «Φόρμα Therapeutic Use Exception», για το εάν δηλαδή είχε δηλωθεί από πριν η λήψη της ανωτέρω ουσίας, για θεραπευτική χρήση, σύμφωνα με τη διαδικασία Therapeutic Use Exception της WADA ή σύμφωνα με τα οριζόμενα δεσμευτικά στις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 128 Ζ παρ. 5 του Ν. 2725/1999. Η καθής Ομοσπονδία με την από 6-7-04 έγγραφη απάντησή της, διαβεβαιώνει ότι δεν ακολουθήθηκε τέτοια διαδικασία από τον αθλητή.

Κατόπιν τούτων, το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α., με το

υπ' αριθμ. πρωτ. 36/1496/15"-7-04 έγγραφό του, διαβίβασε προς την καθής Ε.Ο.Π. τα θετικά αποτελέσματα της ανάλυσης δείγματος ούρων, απ' όπου προέκυπτε αναμφίβολα η ανίχνευση στον οργανισμό του προσφεύγοντα της ως άνω απαγορευμένης ουσίας. Η Ε.Ο.Π., με τη σειρά της, ενημέρωσε άμεσα τον ανωτέρω για τα εν λόγω θετικά αποτελέσματα (βλ. το υπ' αριθμ. 2553 κ.μ./28-7-04 έγγραφο της Ε.Ο.Π. προς τον αθλητή, μέσω του σωματείου του «Π.Ο. Πατρών», καθώς και την υπ' αριθμ. 024491412 φορτωτική της εταιρείας Fis Courier Services) και κλήθηκε να δηλώσει εάν αποδέχεται το αποτέλεσμα και εάν επιθυμεί να υποβάλλει αίτημα εξέτασης δεύτερου δείγματος ούρων. Πλην όμως αυτός δεν εκδήλωσε τέτοια επιθυμία, αφού δεν αμφισβήτησε (ούτε και σήμερα) το αποτέλεσμα, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι έκανε χρήση της ανιχνευθείσας ουσίας για θεραπευτικούς λόγους.

Ειδικότερα, τόσο στην παρούσα προσφυγή (όπως προεκτέθη), όσο και ενώπιον της Πειθαρχικής Επιτροπής της Ε.Ο.Π. (που κλήθηκε νομίμως για εξηγήσεις), ισχυρίστηκε ότι πάσχει από εποχιακή αλλεργιακή ρινίτιδα (διαπιστωμένη πράγματι από τα προαναφερθέντα ιατρικά πιστοποιητικά), για την αντιμετώπιση της οποίας συνεστήθη από τους Ιατρούς η χρήση των τοπικών κορτικοστεροειδών και εισπνεόμενων βρογχοδιασταλτικών φαρμάκων "aerolin" και "sereva" (όπως μεταγενέστερα βεβαίωσε και η ιατρός της Ε.Ο.Π. Ν. Κ. και το Νοσοκομείο Πατρών ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ). Ομολόγησε δε ο ίδιος ότι τα εν λόγω φάρμακα ναι μεν είναι κορτικοστεροειδή, πλην όμως δεν περιέχουν την ανιχνευθείσα ουσία DEXAMETHASONE. Προκειμένου δε να δικαιολογήσει (τόσο ενώπιον του Συμβουλίου τούτου, όσο και ενώπιον της Πειθαρχικής Επιτροπής) την ύπαρξη στον οργανισμό του της συγκεκριμένης απαγορευμένης ουσίας, ανέφερε ότι, ευρισκόμενος στην Αυστρία, επειδή του είχε τελειώσει το ένα από τα δύο συνταγογραφημένα φάρμακα, απευθύνθηκε σε Αυστριακό φαρμακοποιό, ο οποίος του συνέστησε το παρεμφερές φάρμακο Dexarínose Spray (συστατικό του οποίου είναι η εν λόγω ουσία).

Από όσα όμως προεκτέθηκαν, το γεγονός της παρέκκλισης της συνταγογραφείσας θεραπευτικής αγωγής του (δηλαδή της λήψης από τον προσφεύγοντα του φαρμάκου Dexarínose Spray, αντί των φαρμάκων aerolin και sereva και μόνο αυτών), αποσιωπήθηκε δολίως από αυτόν, κατά τη διαδικα-

σία ελέγχου ντόπινγκ, ενώ εμφανής είναι (αλλά και σκόπιμη) και η προσπάθεια απόκρυψης εκμέρους του από τον Ιατρό ντόπινγκ, της έγγραφης παρουσίας της πάθησής του και της επιτρεπόμενης λήψης μόνο των ως άνω συγκεκριμένων φαρμάκων.

Και ως έμπειρος διεθνής αθλητής ήταν αδύνατο να επαναπαυθεί (κατά τους ισχυρισμούς του) στην προφορική διαβεβαίωση του ελέγχοντος ιατρού, ότι δεν υφίσταται πρόβλημα τιμωρίας του από την μη προσκόμιση έγγραφης ιατρικής βεβαίωσης (εκδοθείσας από δημόσιο ιατρικό φορέα, σύμφωνα με τον Νόμο), που να επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς του.

Εξάλλου η καθής Ομοσπονδία προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

α) Η Εισήγηση της Πειθαρχικής Επιτροπής, προς το Δ.Σ. της Ε.Ο.Π., για επιβολή στον προσφεύγοντα μειωμένης ποινής, είναι αποτέλεσμα άγνοιας των μελών της, για την υποτροπική σε ντόπινγκ συμπεριφορά αυτού (βλ. ενδεικτικά το από 22-12-2000 έγγραφο της Επιτροπής Αντιντόπινγκ της U.C.I, προς την Ε.Ο.Π., τα από 12-10-2000 και 13-12-2000 έγγραφα του Καθηγητή Ιατρού του Ινστιτούτου Βιοχημείας της Κολωνίας και την σχετική αναφορά ανάλυσης (με αριθμό 2110), από τα οποία συνάγεται ότι ο προσφεύγων βρέθηκε ντοπαρισμένος στο πρωτάθλημα Δρόμου στο Γύρο της Γαλλίας, στις 12-10-2000, και τιμωρήθηκε με ποινή αποκλεισμού έξι μηνών και σχετικού προστίμου).

β) Από το από 8-9-2005 έγγραφο των εκπροσώπων στην Αυστρία της εταιρείας Boehringer Ingeheims (που διακινεί το επίδικο προϊόν DEXARHINOSPRAY), προκύπτει ότι το εν λόγω φάρμακο έχει αποσυρθεί και δεν κυκλοφορεί στην αγορά της Αυστρίας, ήδη από 1-1-1997. Επομένως είναι αβάσιμος αντίθετος ισχυρισμός του προσφεύγοντα (ότι δηλαδή τυχαία του χορηγήθηκε από τον Ιούνιο 2004, από Αυστριακό φαρμακοποιό), ενώ επισημαίνεται ότι τυχόν λήψη-χορήγηση χρήσης της επίδικης ουσίας, με άλλο τρόπο, πλην της μορφής του σπρέι (π.χ. ενέσιμη), δε δύναται ποτέ και κατ' ουδένα τρόπο να θεωρηθεί για κατ' εξαίρεση θεραπευτική χρήση, ούτε και, μετά από προηγούμενη έγκριση της χρήσης της ουσίας αυτής, πριν από τον έλεγχο ντόπινγκ και

γ) Ουδόλως απέδειξε ο προσφεύγων ότι κατά τον επίμαχο χρόνο, έλαβε ή χρησιμοποίησε το ως άνω φάρμακο με την μορφή σπρέϊ ή με άλλον εντε-

λώς απαγορευμένο τρόπο (ενέσιμο), όπως επίσης ουδόλως δικαιολόγησε γιατί όταν επέστρεψε στην Ελλάδα (από Αυστρία) και συμμετείχε στους αγώνες, δεν συνέχισε τη θεραπευτική του αγωγή, με τα επιτρεπόμενα και συνταγογραφημένα φάρμακα (aerolin-serena).

Εν όψει τούτων και ειδικότερα δεδομένου ότι δεν προέκυψε ο τρόπος εισαγωγής στον οργανισμό του προσφεύγοντος της επίμαχης απαγορευμένης ουσίας, εφόσον μάλιστα το φάρμακο την λήψη του οποίου επικαλείται είχε αποσυρθεί από την αγορά της Αυστρίας από την 1-1-1997, και επομένως ήταν αδύνατον να το προμηθεύτηκε κατά το έτος 2004 προκειμένου να το χρησιμοποιήσει για θεραπευτικούς λόγους, όπως αβάσιμα υποστηρίζει, το Συμβούλιο κρίνει ότι στοιχειοθετείται η παράβαση που αποδίδεται στον προσφεύγοντα με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Επίσης κρίνονται ως αβάσιμοι και αλυσιτελείς και οι έτεροι ισχυρισμοί αυτού και δη ότι: α) δεν του γνωστοποιήθηκε προσωπικά η απόφαση περί ποινής του και β) σκοπίμως επελήφθη το Δ.Σ. της Ε.Ο.Π. για την ως άνω τιμωρία του, έπειτα από ένα χρόνο, από τον έλεγχο ντόπινγκ, εφόσον από το υπ' αριθμ. 1959/11-8-2005 έγγραφο της Ε.Ο.Π., συνάγεται και η προς αυτόν (εκτός του σωματίου του) γνωστοποίηση της απόφασης, που του παρέσχε τη δυνατότητα να ασκήσει εμπροθέσμως την προσφυγή του ενώπιον του Α.Σ.Ε.Α.Δ. κατά της κύρωσης που επιβλήθηκε σε βάρος του, για την επιβολή της οποίας ο νόμος δεν προβλέπει ετήσια παραγραφή ή αποσβεστική προθεσμία.

Αναφορικά τέλος με την ποινή που επιβλήθηκε το Συμβούλιο κρίνει κατά πλειοψηφία ότι αυτή είναι εύλογη και ανάλογη προς την παράβαση στην οποία υπέπεσε ο προσφεύγων και συνακόλουθα πρέπει να διατηρηθεί. Κατά τη γνώμη όμως του Προέδρου η προσβαλλόμενη απόφαση δεν διαλαμβάνει κρίση σχετική με την επιμέτρηση της ποινής, και επομένως πρέπει να τροποποιηθεί, εφόσον αναιτιολόγητα προσαύξησε κατά δύο (2) μήνες την ελάχιστη κατά νόμο προβλεπόμενη ποινή που πρότεινε η 2/2005 εισηγητική απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής, η οποία και αποτελεί την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης.

Κατόπιν όλων αυτών, θα πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή και να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του, κατά το άρθρο 36 του Ν. 2725/1999, ειδικού λογαριασμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του άνω λογαριασμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 13-10-2005 και δημοσιεύτηκε στις 27-10-2005.

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Από την θέση αυτή θα παραθέτουμε κείμενα γενικού αθλητικού ενδιαφέροντος, σχόλια, δελτία τύπου, γνωστοποιήσεις και ανακοινώσεις αθλητικών και επιστημονικών φορέων, πρακτικά συνεδριάσεων κ.λ.π. Επίσης θα παρατίθενται εισηγητικές εκθέσεις νομοθετημάτων, πρακτικά νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, πρακτικά της Βουλής, σχέδια νόμων, κείμενα φιλοσοφικού προβληματισμού καθώς και κείμενα με απόψεις για την ιστορία και την εξέλιξη του αθλητισμού στην Ελλάδα.

Η αντικειμενική ευθύνη στο πειθαρχικό αθλητικό δίκαιο

Εις τους ισχύοντες Κανονισμούς της διεξαγωγής των αγώνων ομαδικών αθλημάτων και ειδικότερον στις διατάξεις του Πειθαρχικού Δικαίου, που έχουν θεσπισθεί για την διατήρηση της ησυχίας και της τάξεως εις τα γήπεδα και την ομαλή τέλεση των αγώνων, αναφέρονται οι πράξεις που συνιστούν πειθαρχικές παραβάσεις και προβλέπονται οι κυρώσεις, οι οποίες διαβαθμίζονται ανάλογα με την βαρύτητα της κολαζομένης παραβάσεως και την ιδιότητα του συγκεκριμένου υπαιτίου, αυτουργού και συμμετόχου.

Η από ετών εμφάνις του φαινομένου της βίας, εις όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής και η παρουσία της «βίας στα γήπεδα», με τις γνωστές, καταστρεπτικές συνέπειες σε πρόσωπα και πράγματα και την σοβαρή διάταραξη της δημοσίας τάξης, οδήγησαν τον αθλητικό νομοθέτη στην θέσπιση της ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ της διαγωνιζομένης ομάδας, ήτοι ενός ιδιαίτερου είδους κολασμού των πράξεων βίας, με την επιβολή ποινής, όχι στους αυτουργούς και στους συμμετόχους, που χάνονται στην χοάνην της κερκίδας, αλλά εις την ομάδα, στην οποίαν φέρονται συμπερασματικώς ότι ανήκουν οι δημιουργοί τω εκτρόπων.

Κατ' εφαρμογήν του συστήματος της ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ, ήτοι της ευθύνης άνευ πταίσματος, απειλούνται και επιβάλλονται εις βάρος της κατά πλάσμα δικαίου ΕΝΟΧΟΥ ομάδας, ποινάι από του απλού ή σοβαρού χρηματικού προστίμου, μέχρι του αποκλεισμού της έδρας της ομάδας και της διεξαγωγής των αγώνων κεκλεισμένων των θυρών, χωρίς θεατές και με καταλογισμόν της οικονομικής ζημίας που υφίσταται η ανυπαίτια αντίπαλη ομάδα.

Η εκ μέρους των αρμοδίων δικαιοδοτικών οργάνων απαγγελία της ενοχής της ομάδος εις το πλαίσιο της αντικειμενικής ευθύνης, γίνεται χωρίς να διαπιστώνεται η εις τα έκτροπα συμμετοχή, ή μάλλον καίτοι διαπιστώνεται αναμφισβήτητα ότι στις έκνομες πράξεις, όχι μόνον δεν έλαβε μέρος κανένας αθλη-

τής, διοικητικός παράγων, τεχνικός σύμβουλος ή οποιοδήποτε πρόσωπον που τελεί σε σχέση προστήσεως με την ομάδα, αλλά από τους οπαδούς της ομάδας και όταν αποδεδειγμένα ελήφθησαν ακραία μέτρα προλήψεως και κατεβλήθη προσπάθεια καταστολής των επεισοδίων από τα πρόσωπα της ομάδος.

Και ερωτάται: Απέδωκε ο θεσμός εις την εξάλειψη ή έστω εις την περιοστολή της βίας στα γήπεδα; Και ακόμη ερωτάται: Η κατά καιρούς φαινομένη μείωσις των σοβαρών επεισοδίων εις τα γήπεδα είναι αποτέλεσμα της εφαρμογής του θεσμού της «αντικειμενικής ευθύνης»;

Η απάντησις, η οποία δίδεται από την πολυετή εμπειρία της εφαρμογής του, είναι αρνητική. Δ ι ό τ ι :

α. Δεν εξασφαλίσθηκε η γενική πρόληψις. Η ποινή η οποία απειλείται και επιβάλλεται στην αντικειμενικώς κρινόμενη ως υπαίτια ομάδα, όσον βαρεία και εάν είναι, δεν προκαλεί τον συναιτισμόν των εμπνευστών και αυτουργών της βίας. Αυτοί παραμένουν αδιάφοροι ενώπιον της σκληρά δοκιμαζόμενης και πολλαπλά ζημιουμένης αγωνιστικά και οικονομικά από την έκτισιν της ποινής της, φιλικής τους ομάδος. Κι αυτό φάνηκε με την επανάληψη των επεισοδίων παρά την επιβολή κι άλλης βαρύτερης ποινής στην θεωρηθείσα υπότροπη ομάδα τους.

β. Δεν εξυπηρετήθη ούτε η ειδική πρόληψις. Ο πειθαρχικός κολασμός με το σύστημα της αντικειμενικής ευθύνης δεν αφορά ούτε επεκτείνεται εις τους αυτουργούς των εκτρόπων (λιθοβολισμοί, καταστροφή γηπεδικών εγκαταστάσεων, καταστημάτων, αυτοκινήτων, τρόλεϋ, τρένων κ.λ.π). Κατά των απόμων αυτών ασκείται αυτεπαγγέλτως ποινική δίωξις κατά τον νόμον 1646/1986 «περί μέτρων πρόληψης και καταστολής της βίας στους αθλητικούς χώρους», και τους μεταγενεστέρους νόμους 3057/2002 και 3262/2004. Η δίωξις αυτή δεν έχει σχέση με την αντικειμενική ευθύνη, αλλά με την υποκειμενική ευθύνη του αυτουργού ή συμμετόχου του ιδιωνύμου ποινικού αδικήματος.

γ. Η εφαρμογή των διατάξεων της αντικειμενικής ευθύνης από τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα, ήτοι τα όργανα απονομής της αθλητικής δικαιοσύνης, έστω και εάν η άσκησις της αρμοδιότητας αυτών ανετέθη εις ικανούς τακτικούς δικαστές, οι οποίοι ακολούθησαν την αρχή DURA LEX SED LEX, όχι μόνον δεν έπεισε ότι συμβάλλει στην εμπέδωση της ομαλότητας και την επιβολή του δικαίου και της εννόμου τάξεως, αλλά αντιθέτως σε πολλές περιπτώσεις προσέκρουσε εις το κοινόν περί δικαίου αίσθημα, με αποτέλεσμα την αμφισβήτηση της ορθότητας της κρίσεως των οργάνων αυτών και την δημιουργία της ψυχολογίας του αδικουμένου, στις τιμωρούμενες ομάδες.

Ότι και οι αθλητικοί δικαστές συμμερίζονται τις απόψεις αυτές καταφαίνεται από το γεγονός ότι πολλές φορές συνέστησαν από την έδρα τους την τροποποίηση αυτών των διατάξεων.

δ. Πλέον αρνητική, αντιεπισημονική και άδικη είναι η εις το σύστημα της αντικειμενικής ευθύνης ύπαρξης των διατάξεων της υποτροπής, η οποία επισύρει αυστηρότερη πειθαρχική μεταχείριση της αντικειμενικώς ενόχου ομάδος. Αλλά απαραίτητο στοιχείο της έννοιας της υποτροπής, βάσει των αρχών του Ποινικού και του Πειθαρχικού Δικαίου, είναι η ύπαρξις δολίας προαιρέσεως εις τον δράστη μιας χαρακτηρισμένης από το Δίκαιον κοινωνικής απαξίας, μετά την τελεσίδικη καταδίκη του, ένεκα της οποίας προαιρέσεως ούτος οδηγείται εις την παραγωγήν νέων αξιολογίων πράξεων, εκ δόλου τελομένων. Χωρίς το στοιχείον αυτό δεν είναι δυνατόν να στηριχθεί νομικώς υποτροπή, ούτε να καταστήση υποτρόπους τους αντικειμενικώς υπεύθυνους, δηλαδή τις ομάδες, αφού είναι αδιανόητον να θεωρούνται τα νομικά πρόσωπα (ΠΑΕ και σωματεία), τα οποία στερούνται υποκειμενικής υπαιτιότητας οιοδήποτε βαθμού, ότι ηθέλησαν, επεδίωξαν και απεδέχθησαν το αξιοποιον αποτέλεσμα δια το οποίον απειλούνται και επιβάλλονται εξοντωτικές ποινές εις βάρος τους.

Οι αντιδικαιϊκές και αντιεπισημονικές αυτές, διατάξεις, πέραν της δια της εφαρμογής αυτών σκοπούμενης καταστολής της βίας εις τα γήπεδα, εφαρμόζονται υποχρεωτικά, αφού αποτελούν θετό δίκαιον από τα θεσπισμένα δικαιοδοτικά όργανα και όταν διαπράττονται ασήμαντες πράξεις, οι οποίες κατά την ορολογία των διατάξεων «δυσφημούν το άθλημα». Δυστυχώς γίνεται καταχρηστική διαστολή της έννοιας της δυσφήμισης του αθλήματος, αφού στην πρακτική έχει περιλάβει ασήμαντα έως αστεία περιστατικά, ως κολαζόμενα «επεισόδια». (π.χ. ρίψη στον αγωνιστικόν χώρο κενών πλαστικών μπουκαλιών άναμμα βεγγαλικών δύο - τριών στην επίτευξη του γκολ κλπ.)

Φρόνιμον συνεπώς και αναγκαίον θα ήτο με γνώμονα την βούληση του αθλητικού νομοθέτου, η οποία συνίσταται στην προστασία και διαφύλαξη του γενικότερου δημοσίου συμφέροντος να μας απασχολήσουν οι εξής προτάσεις:

1. Ο αυστηρός περιορισμός της ευθύνης άνευ πταίσματος από το Αθλητικό Πειθαρχικό Δίκαιο.

2. Η θέσπισις ευθύνης της ομάδος, μόνον, όταν η κοινωνικώς αποδοκιμαζομένη πράξις οφείλεται εις την παράλειψη του υποχρέου νομικού προ-

σώπου (ΠΑΕ ή σωματείου) να λάβει μετά άκρας επιμελείας και συναίσεως τα κατάλληλα μέτρα πρόληψης και καταστολής των πράξεων, οι οποίες πριν κατά ή μετά τον αγώνα προκαλούνται από τους καθ' οιονδήποτε τρόπον συνδεομένους με το υπόχρεον νομικόν πρόσωπον, περιλαμβανομένων και των οπαδών, οι οποίοι καίτοι κατά την ορθήν νομικήν άποψιν δεν είναι προστηθέντες, εντούτοις θεωρούνται ως η προέκτασις του αγωνιστικού δυναμικού της ομάδος στις κερκίδες του γηπέδου. Με δεδομένη την θέσπιση τοιαύτης ευθύνης είναι δυνατή η διατήρηση της υποτροπής ως μέσου ψυχολογικού καταναγκασμού με την απειλουμένη επίταση της ποινής.

3. Η κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από τα δικαιοδοτικά όργανα αποπειθαρχικοποίηση των πράξεων εκείνων τις οποίες ο κοινωνικός περίγυρος, η συνεχώς επαναλαμβανομένη πρακτική, η οικονομία λόγων και έργων της πλειοψηφούσης εις τα γήπεδα μάζας των φιλάθλων, δικαιολογεί και συμβιβάζει αυτές με το δημιουργούμενον εις τους αγώνες κλίμα ανταγωνισμού και αντιπαραθέσεων, ώστε να αποφεύγεται στις περιπτώσεις αυτές η δημιουργία υποθέσεων, που η δημοσιοποίηση τους τροφοδοτεί την ανυποληψία προς το άθλημα ή τουλάχιστον να επενεργούν ως ελαφρυντικές περιστάσεις δια την εγκαλουμένη ομάδα.

4. Η άρσις του καταλογισμού στην ομάδα των πράξεων και ενεργειών των έξω από κάθε νομικόν δεσμό με αυτήν ενεργούντων προσώπων, όταν κατ' ουδεμίαν περίπτωση δύναται να αποτρέψη αυτές ο δια την λήψη των αναγκαίων μέτρων υπόχρεως και

5. Να διατυπωθεί ο ορισμός του παραπτώματος της «δυσφημήσεως του αθλήματος». Η ανυπαρξία τοιούτου ορισμού και παρά ταύτα η θέσπιση περιπτώσιολογίας, υπαγομένων εις το παράπτωμα τούτο πράξεων και ενεργειών, έχει οδηγήσει εις καταχρήσεις και αδικίες οι οποίες καθίστανται ακόμη εντονότερες, διαπιστούμενες στον χώρον εφαρμογής του Αθλητικού Δικαίου, του οποίου προέχουσα βάσις είναι η ηθική και οι υγιείς αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των Ολυμπιακών παραδόσεων.

Η εκδίκαση των ενστάσεων κατά κύρους αγώνων όταν αυτές αφορούν κακή διαιτησία: Θέσεις και προβληματισμοί

Διακονώντας εδώ και δεκαπέντε και πλέον , χρόνια και από διαφορετικές, μάλιστα, θέσεις, την αθλητική δικαιοσύνη, είχαμε συχνά την ευκαιρία να αντιμετωπίσουμε περιπτώσεις ενστάσεων κατά κύρους αγώνων που αφορούσαν «κακή διαιτησία» ή «κακή εφαρμογή κανονισμών παιδείας », όπως, συνηθίζεται να λέγεται.

Το ισχύον νομικό καθεστώς (ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα) δεν διακρίνει ανάμεσα στο τι αφορούν οι περιπτώσεις των εκδικαζομένων ενστάσεων, καθώς η σχετική αναφορά στο Τμήμα Γ΄ του νόμου (άρθρα 119 επ.) προβλέπει ότι, μεταξύ άλλων, στην αρμοδιότητα του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου των αθλητικών ομοσπονδιών και των επαγγελματικών συνδέσμων υπάγεται «η εκδίκαση των ενστάσεων κατά του κύρους αγώνα». (άρθρο 120 παρ. γ). Η συγκεκριμένη «αόριστη» αναφορά σε συνδυασμό με το γεγονός ότι σε κανένα άλλο σημείο ο νόμος δεν υπάγει ρητά την εκδίκαση των ενστάσεων «κακής διαιτησίας» στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου, δίνει εύλογα το δικαίωμα να υποστηριχθεί η άποψη ότι στις ενστάσεις κατά «κύρους αγώνα» της συγκεκριμένης διάταξης συμπεριλαμβάνονται και αυτές που αφορούν «κακή διαιτησία», με δεδομένο μάλιστα ότι οι ενστάσεις αυτές αποτελούν την συντριπτική πλειοψηφία των υποβαλλομένων και τελικά υποστηριζομένων ενστάσεων. Περαιτέρω και σύμφωνα με ρητή διάταξη του άρθρου 121 παρ. 1 α του ίδιου νόμου οι αποφάσεις του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου που αφορούν ενστάσεις κατά κύρους αγώνων προσβάλλονται σε δεύτερο βαθμό ενώπιον του Α.Σ.Ε.Α.Δ.

Η συγκεκριμένη αυτή νομοθετική ρύθμιση αποτελεί ουσιαστική αφορμή για ένα πολλαπλό προβληματισμό> Είναι άραγε νομικά ορθή η υπαγωγή σε ένα δικαιοδοτικό όργανο (συνήθως τακτικό δικαστή για τα πρωταθλήματα ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης, χειροσφαίρισης, υδατοσφαίρισης και

όποιου άλλου αθλήματος κατόπιν απόφασης του αρμοδίου Υπουργού κατά την 119 παρ. 1 του ν. 2725/1999) θεμάτων κακής εφαρμογής των κανονισμών διατησίας όλων των παραπάνω αθλημάτων που συγκροτούν και ολόκληρο, σχεδόν, το φάσμα του ελληνικού αθλητισμού ή πρέπει να υπαχθούν σε κάποιο άλλο, πλέον αρμόδιο και πλέον, σχετικό με το αντικείμενο, όργανο; Και αν ναι ποιο πρέπει να είναι το όργανο αυτό και πώς θα ελέγχεται το ακέραιο και αδιάβλητο της κρίσης του; Τέλος, σε κάθε περίπτωση, ποιες τελικά από τις ενστάσεις κατά κύρους αγώνα θα υπάγονται στην αρμοδιότητα των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων;

Κατ' αρχήν τα συγκεκριμένο ζήτημα δεν είναι καινούργιο. Ο διαχωρισμός των ενστάσεων «κακής διατησίας» από τις υπόλοιπες ενστάσεις κατά «κύρους αγώνα» είχε προβλεφθεί και γίνει σε προγενέστερες ρυθμίσεις νόμου. Σύμφωνα με το άρθρο 28 του ν. 75/1975 στις επιτροπές διατησίας κάθε ομοσπονδίας των προαναφερθέντων ομαδικών αθλημάτων προβλέπονταν ειδικές επιτροπές διατησίας για την εκδίκαση ενστάσεων κακής διατησίας, οι αποφάσεις των οποίων σε δεύτερο βαθμό προσβάλλονταν ενώπιον των συμβουλίων διατησίας της ΓΤΑ (άρθρο 26 ν. 75/1975). Αντίστοιχα σύμφωνα με το άρθρο 35 του ν. 1646/1986 που επικύρωσε την υπ' αριθ. 17970/1986 Υ.Α. «ρύθμιση θεμάτων ποδοσφαίρου και λοιπών ομαδικών αθλημάτων» και το άρθρο 10 αυτής, οι αθλητικοί δικαστές τυγχάνουν αρμόδιοι, μεταξύ άλλων και για την εκδίκαση ενστάσεων κατά κύρους αγώνα με εξαίρεση τις ενστάσεις κακής διατησίας. Από την πλευρά του ο ν. 1958/1991 υπήγαγε μεν στην αρμοδιότητα των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών-δικαιοδοτικών οργάνων την εκδίκαση των ενστάσεων κατά κύρους αγώνα (άρθρο 43 παρ.1 α) χωρίς, κατ' αρχήν, εξαίρεση για ενστάσεις κακής διατησίας, πλην όμως στο άρθρο 66 παρ. 1 εδ. δ ο ίδιος νόμος υπήγαγε στην αρμοδιότητα των πειθαρχικών επιτροπών διατησίας (Π.Ε.Δ.), μεταξύ άλλων, «την εκδίκαση, τυχόν, επιτροπόμενων από τους οικείους κανονισμούς ενστάσεων κακής διατησίας».

Αντίθετα με τις παραπάνω προισχύσασες νομοθετικές ρυθμίσεις που ρητά διαφοροποιούσαν τις ενστάσεις κακής διατησίας από τις λοιπές ενστάσεις κατά κύρους αγώνα, υπάγοντας την αρμοδιότητα εκδίκασής τους σε διάφορα **όργανα διατησίας**, ο νόμος 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τα άρθρα 20 ν. 2947/2001 και 68 ν. 3057/2002, στο αντίστοιχο άρθρο του (44) περί οργάνων διατησίας «στερεί» κατ' αρχήν από την Κεντρική Επιτροπή Διατησίας (Κ.Ε.Δ.), η οποία και είναι πλέον το μοναδικό όργανο διατησίας (εκτός συνδέσμων και ομοσπονδιών) την αρμοδιότητα εκδίκασης ενστάσεων κακής

διαιτησίας, αναθέτοντάς της ρητά μόνον καθήκοντα επιλογής, αξιολόγησης, ορισμού και πειθαρχικού ελέγχου των διαιτητών, παρατηρητών κ.λ.π. (άρθρο 2 παρ. α) καθώς και την συνεργασία με την ομοσπονδία για την ανάπτυξη και βελτίωση της διαιτησίας κάθε αθλήματος (άρθρο 2 παρ.γ). Βέβαια σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του ίδιου άρθρου τα συγκεκριμένα καθήκοντα της Κ.Ε.Δ. αποτελούν το ελάχιστο υποχρεωτικό περιεχόμενο του κανονισμού διαιτησίας, το οποίο βάσει της παρ. 1 του ίδιου άρθρου υποχρεώνεται να καταρτίζει κάθε ομοσπονδία που καλλιεργεί ομαδικό άθλημα. Τούτο σημαίνει ότι ο νόμος παρέχει, τελικά, τη δυνατότητα στους κανονισμούς διαιτησίας που καταρτίζουν οι ομοσπονδίες να προβλέπεται η υπαγωγή ειδικά των ενστάσεων που αφορούν κακή εφαρμογή κανονισμών διαιτησίας σε όργανα διαιτησίας, δηλαδή στην Κ.Ε.Δ.

Η συγκεκριμένη παρατήρηση έχει μεγάλη πρακτική σημασία. Και τούτο διότι έχει διαπιστωθεί ότι στους κανονισμούς διαιτησίας ομοσπονδιών (π.χ. ομοσπονδία πετοσφαίρισης-Ε.Ο.ΠΕ.) οι οποίοι είναι ισχύοντες και εγκεκριμένοι από τον αρμόδιο Υφυπουργό Πολιτισμού κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 27 του ν. 2725/1999, οι ενστάσεις κακής διαιτησίας συνεχίζουν να υπάγονται στην αρμοδιότητα της Κ.Ε.Δ. Αντίθετα για άλλες ομοσπονδίες ή επαγγελματικούς συνδέσμους (π.χ. Ε.Σ.Α.Κ.Ε.) η αρμοδιότητα εκδίκασης ενστάσεων κακής διαιτησίας παραμένει στην αρμοδιότητα του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου (αθλητικού δικαστή) κατά τη γενική διατύπωση του άρθρου 120 παρ. 1γ του ν. 2725/1999!

Το συγκεκριμένο φαινόμενο ξεπερνά τα όρια του θεωρητικού προβληματισμού και κατά τη γνώμη του γράφοντος αποτελεί ανεπίτρεπτη και επικίνδυνη για την αθλητική δικαιοσύνη του τόπου μας αντίφαση. Πιο συγκεκριμένα εάν μεν υποβληθεί ένσταση για κακή διαιτησία σε ένα αγώνα Α1 Εθνικής Κατηγορίας Βόλλευ η ένσταση αυτή θα εκδικαστεί και μάλιστα σε πρώτο και τελευταίο βαθμό (κατά την 44 παρ. 2 εδ. ζ του ν. 2725/1999) από την Κ.Ε.Δ. Ε.Ο.ΠΕ., δηλαδή από ΜΗ εν ενεργεία διαιτητές πετοσφαίρισης, ενώ μία αντίστοιχη ένσταση σε έναν αγώνα Α1 εθνικής κατηγορίας στο μπάσκετ θα εκδικαστεί σε πρώτο βαθμό από το δικαιοδοτικό όργανο (αθλητικό δικαστή) του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. και σε δεύτερο βαθμό από το Α.Σ.Ε.Α.Δ.!!!

Για το συγκεκριμένο πρόβλημα, όπου για ομοειδείς υποθέσεις έχουν αρμοδιότητα διαφορετικά όργανα, ευθύνεται κατά τη γνώμη μας η κακή διατύπωση, τόσο του άρθρου 120, όσο και αυτού του άρθρου 44 του ν. 2725/1999. Υιοθετώντας και εμείς την άποψη ότι πρακτικά δεν είναι δυνατόν να υπάγεται

στην κρίση ενός αθλητικού δικαστή, δηλαδή ενός τακτικού δικαστή της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, μία ένσταση που αφορά κακή εφαρμογή κανονισμών διαιτησίας ενός αθλήματος, αφού κάτι τέτοιο απαιτεί ειδικές γνώσεις και τεράστια εμπειρία από τον κρίνοντα στο χώρο του κάθε αθλήματος, θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη κατηγορία ενστάσεων πρέπει καταρχήν να εξαιρείται ρητά στην διάταξη του άρθρου 120 παρ.γ από τις υπόλοιπες ενστάσεις κατά κύρους αγώνων. Εξάλλου έχουμε τη γνώμη ότι η αναφορά του νόμου για ενστάσεις που αφορούν «κύρος αγώνα» εννοεί όλες εκείνες τις περιπτώσεις αναφορικά με τις προϋποθέσεις και συνθήκες διεξαγωγής του αγώνα (κανονικότητα και ασφάλεια εγκατάστασης και γηπέδου, ομαλή ροή αγώνα, κανονικότητα εμφάνισης και συμμετοχής διαγωνιζομένων ομάδων και αθλητών αυτών κ.λ.π.) και όχι την κακή εφαρμογή των κανονισμών διαιτησίας από τους διαιτητές. Επιπρόσθετα η συγκεκριμένη αρμοδιότητα πρέπει ρητά να υπαχθεί αποκλειστικά στους ίδιους τους διαιτητές, δηλαδή στην Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας κάθε αθλήματος. Για τυχόν αμφιβολίες σχετικά με το αδιάβλητο της κρίσης της Κ.Ε.Δ., οφείλω να επισημάνω ότι δεν είναι δυνατόν να γίνεται αποδεκτή η νομοθετική ρύθμιση που αναθέτει στην Κ.Ε.Δ. τον ορισμό, την αξιολόγηση, ακόμα και την τιμωρία για τυχόν λάθη (και μάλιστα σε πρώτο και τελευταίο βαθμό) εκείνων των διαιτητών που διευθύνουν έναν αγώνα και ταυτόχρονα να μην της αναγνωρίζεται η αρμοδιότητα να κρίνει εάν τα συγκεκριμένα διαιτητικά λάθη έκριναν ή όχι το αποτέλεσμα του ίδιου αγώνα...

Στο σημείο αυτό θα ήταν συζητήσιμη, μάλιστα, η πρόταση, ειδικά για τις ενστάσεις κακής διαιτησίας και με δεδομένη την σε πρώτο βαθμό κρίση της Κ.Ε.Δ., δηλαδή των ίδιων των διαιτητών και την πεφρασμένη -ήδη- άποψή τους σε κάθε υπό κρίση ένσταση, να προβλέπονταν και δεύτερος βαθμός δικαιοδοσίας, αυτή τη φορά από το Α.Σ.Ε.Α.Δ. για την εξασφάλιση του αδιάβλητου της τελικής κρίσης από τακτικούς, πλέον, δικαστές.

Αντί Επιλόγου

Επιθυμούμε μέσα από τις γραμμές αυτές να δώσουμε θερμά συγχαρητήρια στους συντάκτες και ιδρυτές του περιοδικού για την συνέχιση της έκδοσης του μοναδικού, έχουμε την εντύπωση, αξιόπιστου νομικού περιοδικού για όλους όσους (νομικούς και μη) ασχολούνται με το ελληνικό αθλητισμό. Ακόμα περισσότερα συγχαρητήρια αξίζουν στην ηγεσία του Υφυπουργείου και της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού που «αγκάλιασε» και στηρίζει αυτήν την προσπάθεια, αντιλαμβανόμενη τη χρησιμότητά της.

Ενιαίος σχεδιασμός, ποιοτική αξιολόγηση και αναβάθμιση αθλητικών προγραμμάτων εποπτευομένων από την ΓΓΑ

1. Καταγραφή των σημερινών δεδομένων και της αναγκαιότητας για αναμόρφωση

Η υλοποίηση των Αθλητικών προγραμμάτων που εποπτεύονται διοικητικά και οικονομικά από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (ΓΓΑ) και αναφερόμαστε κυρίως στα προγράμματα της «Άθλησης για Όλους» (ΑγΟ) και του «Συστήματος Υποστήριξης του Αναπτυξιακού Αθλητισμού» (ΕΣΥΑΑ), καθώς και των προγραμμάτων που υλοποιούνται σε συνεργασία με το ΥΠΕ-ΠΘ, όπως το πρόγραμμα των Αθλητικών Τάξεων (ΤΑΔ) και του Σχολικού Αθλητισμού (ΕΣΑΘ), έχει κλείσει ένα κύκλο υλοποίησης που σε κάθε περίπτωση είναι μεγαλύτερο από μια 15ετία.

Η μακρόχρονη εμπειρία της υλοποίησης των προαναφερόμενων προγραμμάτων και η καταγραφή των θετικών στοιχείων, αλλά και των αδυναμιών τους, θα πρέπει επενδυθεί με την αναμόρφωση των ισχυόντων προγραμμάτων και την προσαρμογή τους στις σύγχρονες επιστημονικά τεκμηριωμένες προοπτικές.

Οι σημερινές απαιτήσεις του αθλητικού χώρου όπως διαμορφώνονται με τα σύγχρονα δεδομένα και προκλήσεις, καθώς και η αναμφισβήτητη κοινωνικοοικονομική επίδραση του αθλητισμού (αγωνιστικού και μη), αποτελούν την καταλυτική παράμετρο, για ένα δυναμικό επανακαθορισμό του σχεδιασμού των προαναφερόμενων αθλητικών προγραμμάτων, ο οποίος θα στοχεύει στην μορφοποίηση μιας σύγχρονης υποδομής/βάσης για την διαμόρφωση του καταλληλότερου αθλητικού περιβάλλοντος υλοποίησης τους.

Ένας δυναμικός σχεδιασμός που θα βασίζεται στην συνεχή αξιολόγηση

των παραμέτρων υλοποίησης, τον ποιοτικό έλεγχο υλοποίησης, την αναβάθμιση του γνωστικού επιπέδου των στελεχών που εμπλέκονται στην υλοποίηση, την έγκαιρη εξάλειψη των δυσλειτουργιών υλοποίησης και την μετεξέλιξη του σχεδιασμού. Ένας σχεδιασμός που θα προσφέρει τους απαραίτητους διαύλους σύνδεσης των διαφορετικών υλοποιούμενων προγραμμάτων σε μια ενιαία προοπτική, χωρίς να διαφοροποιούν τη λογική και τη στόχευση τους, ενώ θα προσαρμόζονται στις απαιτήσεις και τις δυνατότητες των συμμετεχόντων. Η σημερινή έλλειψη ενός τέτοιου σχεδιασμού σε συνδυασμό με την έλλειψη ενός ολοκληρωμένου πλαισίου συνεργασίας της ΓΓΑ με όλους τους Φορείς υλοποίησης των Αθλητικών προγραμμάτων, δεν εξυπηρετεί ούτε την ποσοτική ούτε την ποιοτική αναβάθμιση των προγραμμάτων.

Αποτέλεσμα της έλλειψης ενός ολοκληρωμένου ενιαίου σχεδιασμού (θα αναλυθεί και στην συνέχεια) είναι η δημιουργία του φαινομένου της συμμετοχής κάποιων αθλουμένων σε περισσότερα από ένα προγράμματα (π.χ. ΕΣΥΑΑ, ΤΑΔ, αναπτυξιακά Ομοσπονδιών, σωματείο) με αποτέλεσμα να “υπερπροπονούνται” (αποτελώντας πολλές φορές αντικίνητρο για την μελλοντική τους αθλητική πορεία) και κάποιων να μην τους δίνεται η δυνατότητα να συμμετέχουν (λόγω της έλλειψης αυξημένων φυσικών δυνατοτήτων των συμμετεχόντων ή της πληρότητας συμμετεχόντων στα συγκεκριμένα προγράμματα, κτλ), χάνοντας την δυνατότητα δημιουργίας αθλητικής υποδομής ή/και νοοτροπίας ζωής συνυφασμένης με την αθλητική δραστηριότητα.

Το θεμελιώδες/καίριο ερώτημα και παράλληλα η σύγχρονη πρόκληση είναι ποιος θα είναι ο ρόλος και η συμβολή της ΓΓΑ (του μέχρι σήμερα Κεντρικού Διοικητικού Φορέα των αθλητικών προγραμμάτων) σε μια συνολική αναμόρφωση του σχεδιασμού συντονισμού και υλοποίησης των αθλητικών προγραμμάτων αλλά και γενικότερα του αθλητικού γίγνεσθαι, καθώς και το ποιος ο ρόλος των Φορέων υλοποίησης των αντίστοιχων αθλητικών προγραμμάτων (Slak, 1997), ο βαθμός-επίπεδο συνεργασίας και επικοινωνίας τους τόσο με την ΓΓΑ όσο και μεταξύ τους;

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι η μέχρι σήμερα πορεία υλοποίησης των Αθλητικών προγραμμάτων και ειδικότερα εκείνων που εποπτεύονται από την ΓΓΑ, έχει καταδείξει ότι η έλλειψη για μακρό χρονικό διάστημα της διαδικασίας του ελέγχου και της αξιολόγησης της λειτουργίας τους, οδηγεί στην έλλειψη γνώσης του ουσιαστικού βαθμού λειτουργίας τους από την κεντρι-

κή Διοικητική Αρχή (ΓΓΑ), ενώ σε κάποιες περιπτώσεις, παρουσιάζεται το φαινόμενο τα συγκεκριμένα προγράμματα να παρεκκλίνουν από τον λόγο υλοποίησης τους.

Ειδικότερα πριν από την περίοδο 1996-1997 όπου ξεκίνησε να ισχύει το υπάρχον Οργανωτικό Πλαίσιο λειτουργίας των Προγραμμάτων Άθλησης για Όλους, καθώς και του αντίστοιχου του Συστήματος Υποστήριξης του Αναπτυξιακού Αθλητισμού (ΕΣΥΑΑ), παρατηρήθηκε ότι η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, ως η “Κεντρική Αρχή” διοίκησης και συντονισμού των αντίστοιχων προγραμμάτων, παρουσίαζε σημαντικό έλλειμμα στην γνώση ακόμη και των ποσοτικών μεγεθών λειτουργίας τους, με αποτέλεσμα, σε αρκετές περιπτώσεις, το οικονομικό τίμημα για την υλοποίηση τους να μην ήταν ανάλογο με τους ποιοτικούς και ποσοτικούς στόχους λειτουργίας τους.

Παράλληλα και οι κοινωνικές ομάδες στόχοι (αθλούμενοι) των προγραμμάτων επιδεικνυαν, σε κάποιες περιπτώσεις, αδιαφορία συμμετοχής σε αυτά, θέτοντας ως βασικό λόγο την μειωμένη ποιότητα παροχής υπηρεσιών και την αδυναμία αναπροσαρμογής των προγραμμάτων για την καλύτερη κάλυψη των αναγκών των συμμετεχόντων (Τζέρτζης 2002).

Στόχος όλων των μελών της ευρύτερης “αθλητικής κοινωνίας” στα επόμενα χρόνια, **θα πρέπει να είναι όσο το δυνατό περισσότεροι πολίτες να γίνουν κοινωνοί και συμμετοχοί σε αυτό που καλούμε αθλητική δραστηριότητα** (Wilson and Glaros, 1994, Πίγκος, 2004). Θέλουμε οι πολίτες να γίνουν φορείς αθλητικής παιδείας και να μετέχουν ενεργά σε αθλητικές εκδηλώσεις της αρεσκείας τους.

2. Αποτύπωση αδυναμιών των Αθλητικών προγραμμάτων.

2.1 Άθληση για Όλους (ΑγΟ)

Μετά από μια πλέον της 20ετούς υλοποίησης των προγραμμάτων “Άθλησης για όλους” και πλέον της 10ετούς εφαρμογής του υπάρχοντος Οργανωτικού Πλαισίου (Ο.Π.), κρίνεται αναγκαία η αναμόρφωση και ο εκσυγχρονισμός του Ο.Π. σε πολλές πτυχές της υφισταμένης διοικητικής και λειτουργικής υφής των προγραμμάτων (όπως η διαδικασία και τα έντυπα υποβολής προτάσεων των φορέων υλοποίησης, η διαδικασία εγκρίσεων, η ποιοτική αξιολόγηση και βελτίωση, η μεθοδολογία της αντικειμενικής καταγραφής των αθλητικών αναγκών των συμμετεχόντων (Κουτσούκη, 2002) ή των εν δυνάμει

συμμετεχόντων, κτλ), ώστε να αποτυπώνονται οι σύγχρονες ποιοτικές δομές και ανάγκες, αφού όπως αναφέρθηκε, η σημερινή εικόνα απέχει σημαντικά από τους στόχους για μια εύρυθμη και τακτικά αναβαθμιζόμενη διαδικασία υλοποίησης.

Ένας από τους κυρίαρχους λόγους για την διαμόρφωση της υπάρχουσας κατάστασης, κρίνεται η μηδενική χρηματοδότηση ανεξάρτητων μηχανισμών ελέγχου (εκτός των ΝΥ) των ποσοτικών αλλά και των ειδικών ποιοτικών χαρακτηριστικών των προγραμμάτων. Φυσικά η υστέρηση από μέρους της πολιτείας, της προγραμματικής συμφωνίας με τους Φορείς υλοποίησης, για έγκαιρη καταβολή του ποσοστού της οικονομικής χρηματοδότησης των προγραμμάτων, συμβάλει στην μη εύρυθμη λειτουργία των αντίστοιχων προγραμμάτων.

Επίσης η δημιουργία ενός δεσμευτικού μεσοπρόθεσμου ή μακροπρόθεσμου χρονοδιαγράμματος υλοποίησης των αντίστοιχων προγραμμάτων, κάτω από συγκεκριμένα κριτήρια και προϋποθέσεις, θα απελευθέρωνε τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) από τις ετήσιες χρονοβόρες και γραφειοκρατικές διαδικασίες κατάθεσης προτάσεων, θα τους προσέδινε την δυνατότητα κατάρτισης ενός καλύτερου προγραμματισμού για την υλοποίηση των προγραμμάτων, ενώ θα έδινε παράλληλα την δυνατότητα στην κεντρική Διοικητική Αρχή (ΓΤΑ) για μείωση του όγκου γραφειοκρατικής ενασχόλησης, εστιάζοντας κύρια, στην δημιουργία ποιοτικών παραμέτρων υλοποίησης των προγραμμάτων.

2.2 Αναπτυξιακός Αθλητισμός (ΕΣΥΑΑ)

Αναφορικά με τον αναπτυξιακό αθλητισμό, είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι με βάση το υπάρχον αθλητικό μοντέλο που έχει αναπτυχθεί στον Ελλαδικό χώρο, ο σωματειακός αθλητισμός αποτελεί την θεωρητικά “κυτταρική μονάδα” του αναπτυξιακού αθλητισμού. Είναι όμως έκδηλο, ότι η σημερινή εικόνα που παρουσιάζει ο σωματειακός αθλητισμός δεν μπορεί να εγγραφεί με βεβαιότητα την αναπτυξιακή πορεία του αγωνιστικού αθλητισμού (Πίγκος, 1998).

Χωρίς να αποτελεί τον κανόνα, δεν είναι καινοφανές η μετατροπή του αθλητικού σωματείου ή του συλλόγου σε χώρο υλοποίησης δραστηριοτήτων με χαρακτηριστικά αντίστοιχα (στις αναπτυξιακές ηλικίες) με εκείνα της «Άθλησης για Όλους» (προς χάριν, κατά κύριο λόγο, της οικονομικής επιβί-

ωσης του σωματείου). Η θέση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι στα περισσότερα αθλητικά σωματεία/συνδέσμους υπάρχει ελλιπής ή και παντελής έλλειψη δοκιμασιών-μεθόδων αξιολόγησης των αθλητών (αναπτυξιακών ή και μη ηλικιών), έλλειψη επιστημονικής υποστήριξης, με αποτέλεσμα να προσδίδει στο αθλητικό μοντέλο (που βασίζεται κύρια στο σωματειακό αθλητισμό) “συγκυριακές μεταβλητές”, καθιστώντας το αθλητικό σωματείο/σύνολο αμφισβητούμενη συνιστώσα ανάπτυξης του αγωνιστικού αθλητισμού.

Από την άλλη πλευρά, από τα στοιχεία του προγράμματος Αναπτυξιακού Αθλητισμού της ΓΓΑ, εμφανίζεται να υπάρχει υστέρηση στην άρτια εφαρμογή και στόχους του προγράμματος που εντοπίζονται κύρια:

- **στην αδυναμία σύνδεσης της Α' με την Β' φάση.** Εμφανίζεται μία σημαντική αδυναμία των Ομοσπονδιών στην προσέγγιση και ένταξη στα τμήματα τους, των επιλεγμένων παιδιών της Α' φάσης, με αποτέλεσμα να παρατηρείται μία ασυνέχεια μεταξύ των δύο φάσεων και να χάνεται πολύτιμο έμπυχο αθλητικό υλικό. Η κατάργηση φυσικά της Β' φάσης με κριτήριο τα προαναφερόμενα, μόνο αρνητικά μπορεί να συμβάλει στην ορθολογική αγωνιστική ανάπτυξη.
- **στην πιστή και συνεχή εφαρμογή των κριτηρίων επιλογής της Β' φάσης καθώς και την αδυναμία περιοδικής αγωνιστικής αξιολόγησης.** Σε αρκετές περιπτώσεις τα κριτήρια επιλογής εμφανίζονται ασαφή ή μη κατάλληλα για την συγκεκριμένη αθλητική δραστηριότητα, ενώ παρουσιάζεται σημαντικό έλλειμμα μετααξιολόγησης ή περιοδικής αξιολόγησης βάση συγκεκριμένων επιστημονικών κριτηρίων.
- **στην ελλιπή εφαρμογή ή στη μη εφαρμογή Ενιαίου Προπονητικού Σχεδιασμού** στα τμήματα τόσο της Α όσο και της Β Φάσης. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι Ομοσπονδίες έχουν χορηγηθεί με συγκεκριμένα κονδύλια για τον επιστημονικά τεκμηριωμένο Ενιαίο Προπονητικό Σχεδιασμό
- **Στον ελλιπή διοικητικό και ποιοτικό έλεγχο του Κεντρικού Διοικητικού Φορέα, της ΓΓΑ**

Σήμερα η εφαρμογή των δύο φάσεων του ΕΣΥΑΑ καλύπτει ένα φάσμα πέντε έως επτά χρόνων κύρια της αναπτυξιακής ηλικίας. Η διεύρυνση και η ανάπτυξη του συστήματος του ΕΣΥΑΑ σε μια Γ' Φάση κρίνεται αναγκαία. **Η Γ' Φάση κύρια θα στοχεύει στην υποστήριξη επιλεγμένων (μικρού αριθμού) αθλητών με αποδεδειγμένη εξελικτική πορεία υψηλού επιπέδου.**

Επίσης σημαντική συνιστώσα επιβοήθησης του συστήματος αναπτυξιακού Αθλητισμού μπορεί να αποτελέσουν τα προγράμματα μαζικού αθλητισμού. Τα προγράμματα μαζικού αθλητισμού, που καλύπτουν όλο το φάσμα των σχολικών ηλικιών, μπορούν να εξελιχθούν σε ιδανικό πεδίο επιλογής και αξιολόγησης παιδιών με ιδιαίτερες κινητικές επιδεξιότητες, τα οποία θα μπορούν να εντάσσονται στα σωματεία εκείνα που καλλιεργούν τις αθλητικές δραστηριότητες που εναρμονίζονται με τις ικανότητες τους.

Δρώντας αμφίδρομα οι αθλητές των σωματείων που δεν καλύπτουν τα κριτήρια για εξέλιξή τους σε υψηλού επιπέδου αθλητές ή θέλουν να συνεχίσουν να αθλούνται σε ψυχαγωγικό επίπεδο, θα μπορούν να εντάσσονται στα αντίστοιχα τμήματα “Αθλητισμού για Όλους”.

3. Δυνατότητες αναβάθμισης και προοπτικές

3.1 Βελτίωση του συστήματος ελέγχου και αξιολόγησης

Μετά από την ενεργοποίηση των υπαρχόντων Οργανωτικών Πλαισίων (1996-97), που διέπουν τα εποπτευόμενα από την ΓΓΑ Αθλητικά προγράμματα (ΑγΟ, ΕΣΥΑΑ), και την καθιέρωση των συγκεκριμένων εντύπων στα οποία αποτυπώνονται τα ποσοτικά, οικονομικά και χωροταξικά χαρακτηριστικά λειτουργίας των αντίστοιχων αθλητικών προγραμμάτων, άρχισε να πραγματοποιείται η πρώτη καταγραφή των χαρακτηριστικών λειτουργίας των αντίστοιχων προγραμμάτων (Μωραΐτη 2002).

Σύμφωνα λοιπόν με τα υπάρχον Οργανωτικού πλαισίου, ο έλεγχος λειτουργίας των προγραμμάτων θα πρέπει να πραγματοποιείται σε δύο κυρίως επίπεδα:

1. Σε επίπεδο καταγραφής των βασικών ποσοτικών, οικονομικών και χωροταξικών χαρακτηριστικών λειτουργίας των προγραμμάτων, διαμέσου τυποποιημένων καταγραφικών εντύπων, τα οποία αποστέλλονται από τους Φορείς υλοποίησης των προγραμμάτων στην ΓΓΑ

2. Σε επίπεδο επιτόπιων ελέγχων υλοποίησης των προγραμμάτων θα πρέπει να πραγματοποιείται:

α) από τους Νομαρχιακούς Υπεύθυνους, κατά τακτά χρονικά διαστήματα,

β) από τους φορείς υλοποίησης των προγραμμάτων, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να ελέγχουν την εύρυθμη υλοποίηση των προγραμμάτων με

εξειδικευμένους υπαλλήλους αναφέροντας κάθε διαφοροποίηση ή κατάργηση των συγκεκριμένων τμημάτων, στους ΝΥ.

Τι προτείνεται

Η σημερινή εικόνα απέχει σημαντικά από τους στόχους ενός σύγχρονου ευέλικτου ελεγκτικού μηχανισμού που τα κριτήρια αξιολόγησής τους δεν θα αλλοτριώνεται από πιθανές έμμεσες ή άμεσες πιέσεις της τοπικής κοινωνίας, αλλά θα βασίζονται στην απαίτηση για μια εύρυθμη και τακτικά αναβαθμιζόμενη διαδικασία/μορφή υλοποίησης των προγραμμάτων. Μια διαδικασία αναβάθμισης η οποία κύρια θα βασίζεται στις ποσοτικές και ποιοτικές αξιολογήσεις των παραμέτρων υλοποίησης, καθώς και την αντικειμενική καταγραφή των αθλητικών αναγκών των συμμετεχόντων (ή των εν δυνάμει συμμετεχόντων).

Κρίνεται αναγκαία λοιπόν, η θεσμοθέτηση, η χρηματοδότηση και υλοποίηση μιας διαδικασίας ανεξάρτητου θεσμικού κεντρικού μηχανισμού Επιτόπιων ελέγχων (εκτός των ΝΥ), που θα ελέγχει και θα αξιολογεί τόσο τα ποσοτικά όσο και τα ειδικά ποιοτικά χαρακτηριστικά των προγραμμάτων,

Για την διασφάλιση της αξιοπιστίας, ανεξαρτησίας και της ευελιξίας των μηχανισμών Επιτόπιων ελέγχων προτείνεται η δημιουργία 5 (ή περισσότερων αν κριθεί απαραίτητο) διαφορετικών ομάδων, που θα αποτελούνται η κάθε μια από τρεις εξειδικευμένους Πτυχιούχους Φυσικής Αγωγής (ΠΦΑ), με αυξημένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που σχετίζονται με την κατάρτιση καθώς και την εμπειρία τους τόσο στα αντίστοιχα αθλητικά προγράμματα όσο και στην προπονητική διαδικασία.

Οι ελεγκτικές ομάδες στις οποίες θα μπορεί να συμμετάσχει και ο αντίστοιχος ΝΥ, θα μπορούσαν να καλύψουν μέσα σε ένα χρόνο, με επιλεκτικούς ελέγχους, τους φορείς όλης της επικράτειας.

Οι έλεγχοι θα είναι επιτόπιοι και θα πραγματοποιούνται με επισκόπηση των χώρων και των προγραμμάτων που αποτυπώνονται στα έντυπα που έχουν προσκομιστεί από το φορέα υλοποίησης στην αρμόδια υπηρεσία της ΓΓΑ και εντός των χρονικών ορίων που πραγματοποιούνται τα προγράμματα.

Παράλληλα με την δημιουργία των προαναφερόμενων ομάδων θα δίνεται η δυνατότητα για την ανάπτυξη ενός παραγωγικού τριμερούς διαλόγου μεταξύ των εκπροσώπων της ΓΓΑ (ομάδα ελέγχου), του Φορέα υλοποίησης

και των αθλούμενων, για την αποτύπωση των τοπικών παραμέτρων υλοποίησης και των δυνατοτήτων αναβάθμισης ή διαφοροποίησης των αντίστοιχων αθλητικών προγραμμάτων.

Οι ελεγχόμενοι φορείς υποχρεούνται να παρέχουν κάθε δυνατή βοήθεια και ενημέρωση προς την ελεγκτική ομάδα. Φυσικά σε κάθε περίπτωση που παρατηρηθούν από την ελεγκτική ομάδα συστηματικές παρεκκλίσεις από την εύρυθμη λειτουργία, όπως η μη ή ελλιπής τήρηση των καθορισμένων διαδικασιών των χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων, όπως αυτές απορρέουν από το αντίστοιχο αναβαθμισμένο Οργανωτικό πλαίσιο που θα τις διέπει, πέραν οποιασδήποτε άλλης επίπτωσης, θα πρέπει να επιφέρουν την ακύρωση των προγραμμάτων, την επιστροφή τυχόν εισπραχθέντων χρηματικών ποσών και τον αποκλεισμό του φορέα υλοποίησης από μελλοντικές χρηματοδοτήσεις της Γ.Γ.Α., για τα επόμενα 2 χρόνια.

Το οικονομικό κόστος των ελεγκτικών μηχανισμών θα είναι ανταποδοτικό, αφού θα διασφαλίζει την ορθή αξιοποίηση των δημόσιων δαπανών, ενώ παράλληλα θα παρέχει άμεση αμφίπλευρη πληροφόρηση (ΓΓΑ-Φορέων υλοποίησης) καθώς και εισηγήσεις στην κεντρική Διοικητική Αρχή (ΓΓΑ) για την αναβάθμιση των προγραμμάτων.

3.2 Ποιοτική αξιολόγηση, ερευνητική διαδικασία και δημιουργία ολοκληρωμένου μακροχρόνιου χρονοδιαγράμματος ενεργειών (master plan)

Μια άλλη παράμετρος που χρήζει ιδιαίτερης προσοχής εκτός από την δημιουργία ενός κλίματος εμπιστοσύνης πολιτείας και φορέων υλοποίησης προγραμμάτων, είναι εκείνη της **ποιοτικής αξιολόγησης**. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν πραγματοποιηθεί διαχρονικές ερευνητικές αξιολογήσεις της λειτουργίας των προγραμμάτων καθώς και των ποιοτικών χαρακτηριστικών των προγραμμάτων, εκτός ελαχίστων περιπτώσεων (Πίγκος *et al.*, 1998, Κάκκος *et al.*, 1998, Πίγκος *et al.*, 1999, Χούμας & Πίγκος, 1999, Μέλλος *et al.*, 2001, Κουτσούκη, 2003, Pigos *et al.*, 2006).

Ένα θεμελιώδες λοιπόν, θέμα που θα πρέπει να διευθετηθεί είναι η έλλειψη υλοποίησης **τακτικής και επιστημονικά εμπειριστατωμένης αξιολόγησης των Αθλητικών προγραμμάτων, το οποίο συνοδευόμενο με ένα τεκμηριωμένο χρονοδιάγραμμα ενεργειών** (master plan μακράς διάρκειας π.χ. πενταετίας), στο οποίο θα λαμβάνεται υπόψιν (όπου κρίνεται απαραίτητο) και η πρόθεση των πολιτών για υλοποίηση συγκεκριμένων αθλητικών δραστη-

ριοτήτων, θα διασαφηνίσει σε όλους τους εμπλεκόμενους (Φορείς και φυσικά πρόσωπα), εκτός των όρων/προϋποθέσεων υλοποίησης των προγραμμάτων, την προβολή (Κώστας, 2002) και τους μελλοντικούς στόχους.

Επίσης παρά την μακρόχρονη παράλληλη υλοποίηση των προαναφερόμενων αθλητικών προγραμμάτων δεν έχει κατατεθεί μια ολοκληρωμένη και επιστημονικά τεκμηριωμένη πρόταση σύνδεσης των εποπτευόμενων και μη (από την ΓΓΑ) αθλητικών προγραμμάτων, ώστε να ικανοποιείται η συνέχεια και η αλληλουχία των στόχων τους, ώστε να επιτευχθεί η προβολή, η μεγιστοποίηση του σκοπού υλοποίηση τους και η μείωση των αρνητικών σύμφυτων υλοποίησης.

Με δεδομένο λοιπόν την παντελή έλλειψη μηχανισμού της ΓΓΑ υπεύθυνου για τον συντονισμό της προπονητικής αλληλουχίας και σύνδεσης των εποπτευόμενων από την ΓΓΑ προγραμμάτων, όπως έχει αναφερθεί έχει δημιουργηθεί το φαινόμενο να υπάρχουν αθλούμενοι, που λόγω των φυσικών ικανοτήτων τους, καταναλώνουν μεγάλο μέρος του ελεύθερου χρόνου τους σε πολλαπλές και επίπονες τελικά αθλητικές δραστηριότητες (“υπερπροπονούνται” χωρίς κάποιο ενιαίο προπονητικό σχεδιασμό επιστημονικά τεκμηριωμένο, με συγκεκριμένους στόχους), με ορατό κίνδυνο την ώθηση τους σε απομάκρυνση από τον αθλητισμό, ενώ αντίθετα υπάρχουν άτομα που δεν τους δίνεται η δυνατότητα αλλά και το κίνητρο ή παρότρυνση να ασχοληθούν με τον αθλητισμό. Και στις δύο περιπτώσεις η ΓΓΑ παρουσιάζει αδυναμία να παρέχει τις προϋποθέσεις για την μεγιστοποίηση χρονικά της συμμετοχής τους στην αθλητική δραστηριότητα, με παράλληλη αξιολόγηση της εξελικτικής τους πορείας.

Τι προτείνεται

Θα πρέπει να γίνει σαφές ότι η βελτίωση του συστήματος ελέγχου και αξιολόγησης θα αποτελέσει βασική παράμετρο για περαιτέρω ανάπτυξη των προγραμμάτων, την καλύτερη κάλυψη των αναγκών των πολιτών (Pigos, 2000, Νικηταράς, 2002), με παράλληλη ενίσχυση της πολυμορφικότητας τους. Για την υλοποίηση της ποιοτικής αξιολόγησης και της ερευνητικής διαδικασίας κρίνεται απαραίτητο:

- Η κατοχύρωση της διαδικασίας ποιοτικού ελέγχου στο αναμορφωμένο οργανωτικό πλαίσιο λειτουργίας των αθλητικών προγραμμάτων, με την δημιουργία εξειδικευμένης ομάδας ποιοτικού ελέγχου και

αναμόρφωσης των προγραμμάτων. Η ομάδα αυτή θα πρέπει να αποτελείται από εξειδικευμένους επιστημονικά ΠΦΑ γνώστες του Εθνικού και Διεθνούς αθλητικού γίγνεσθαι, αλλά και πιθανά από άτομα με μακρόχρονη πορεία στα αντίστοιχα προγράμματα με αυξημένη επιστημονική κατάρτιση (κάτοχοι μεταπτυχιακού ή διδακτορικού σε συγγενή αντικείμενα).

- Η σύσταση επιστημονικής ερευνητικής ομάδας για την υλοποίηση ερευνητικής διαδικασίας με δειγματοληπτικό έλεγχο και βάση συγκεκριμένου οργανογράμματος, για την διαχρονική αξιολόγηση της λειτουργίας των προγραμμάτων, την καταγραφή των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων του στελεχιακού δυναμικού που εργάζονται στα προγράμματα, καθώς και της υλικοτεχνικής υποδομής υλοποίησης των προγραμμάτων. Επίσης η ομάδα αυτή θα εισηγείται και θα υλοποιεί τις απαραίτητες διαδικασίες π.χ. για την παρακολούθηση και βελτίωση της διαδικασίας προσαρμοσμού των αθλουμένων στα διάφορα προγράμματα, προς τις αθλητικές δραστηριότητες που εναρμονίζονται με τις ιδιαίτερες κινητικές επιδεξιότητές τους και την ηλικία τους.
- Η δημιουργία Βάσης δεδομένων (ηλεκτρονικής μορφής) για την συγκριτική αξιολόγηση της διαχρονικής πορείας υλοποίησης των αντίστοιχων προγραμμάτων το οποίο θα βελτιώσει σημαντικά το επίπεδο ελέγχου των καταγεγραμμένων δεδομένων, την εγκυρότητα των στοιχείων και θα μειώσει αισθητά τον χρόνο έγκρισης προγραμμάτων
- Ο έλεγχος και η συνεχής αναβάθμιση του επιπέδου των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων (απόκτηση εξειδικευμένων γνώσεων και εμπειρίας) του στελεχιακού δυναμικού (διοικητικών στελεχών ΓΓΑ/ΟΤΑ καθώς και των Πτυχιούχων Φυσικής Αγωγής), με την υλοποίηση εξειδικευμένων επιμορφωτικών σεμιναρίων και την δια βίου εκπαίδευση.

Σχετικά με την δημιουργία του **μακροχρόνιου στρατηγικού σχεδιασμού (master plan)**, είναι κοινή παραδοχή ότι η ΓΓΑ ως ο μοναδικός θεσμικά κυβερνητικός φορέας για θέματα Αθλητισμού, στερείτε μακροπρόθεσμοι (ή και βραχυπρόθεσμοι) σχεδιαστικού πλάνου και αθλητικής “στοχοποίησης” σε όλους τους τομείς του αθλητικού φάσματος, καθώς και εξειδικευμένης

προσέγγιση σε κάθε κοινωνική/ηλικιακή ομάδα στόχο. Κρίνεται λοιπόν επιβεβλημένη και άμεση η δημιουργία ενός θεσμικού οργάνου υποστήριξης για την χάραξη και τον συντονισμό των ενεργειών εφαρμογής της Αθλητικής πολιτικής στη βάση ενός τεκμηριωμένου οργανο-χρονογράμματος μακροχρόνιας προοπτικής.

Ενδεικτικά οι αρμοδιότητες ενός τέτοιου θεσμικού οργάνου Σχεδιασμού και Συντονισμού Αθλητικής πολιτικής πρέπει να είναι:

- Στον τομέα της ενοποίησης του προπονητικού σχεδιασμού ο συντονιστικός ρόλος του προτεινόμενου θεσμικού οργάνου θα πρέπει να είναι καταλυτικός για την δημιουργία των προϋποθέσεων και των διαδικασιών διασφάλισης τόσο της εξελικτικής πορείας των αθλητών υψηλού επιπέδου όσο και στην δημιουργία της νοοτροπίας στους πολίτες για δια βίου ενασχόληση με την αθλητική δραστηριότητα.
- Μια από τις προτεραιότητες του θα πρέπει να είναι, σε συνεργασία πιθανά με την ομάδα ποιοτικού ελέγχου των προγραμμάτων, η δημιουργία ενιαίων προπονητικών οδηγιών για τα διαφορετικά προγράμματα, στους οποίους θα εξειδικεύονται οι αθλητικές επιδιώξεις για κάθε ομάδα στόχο και θα αποτελούν βασικό εγχειρίδιο για τους ΠΦΑ
- Η άμεση θέσπιση-ενεργοποίηση λειτουργικού μηχανισμού αμφίπλευρης ενημέρωσης, δημιουργίας κινήτρων συνεργασίας μεταξύ της ΓΓΑ και συνολικά του στελεχιακού δυναμικού που συμμετέχει στην υλοποίηση των προγραμμάτων (ΠΦΑ, στελεχιακού δυναμικού Δήμων, Ομοσπονδίες, Νομαρχιακοί υπεύθυνοι, διοικητικά στελέχη της ΓΓΑ των αντιστοίχων διευθύνσεων ή τμημάτων), για την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών και της υφής των προγραμμάτων (ανταπόκριση στις σύγχρονες αθλητικές ανάγκες των πολιτών/αθλούμενων).

Στα πλαίσια της αναμόρφωσης του Οργανισμού που διέπει την ΓΓΑ το ρόλο του προαναφερόμενου θεσμικό φορέα θα μπορούσε να το επωμιστεί η “Διεύθυνση σχεδιασμού και συντονισμού αθλητικής πολιτικής”, η οποία θα υπάγεται απευθείας στον Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού και θα έχει εισηγητικό και υποστηρικτικό χαρακτήρα για την χάραξη και παρακολούθηση της εφαρμογής της Αθλητικής πολιτικής, όπως θα αποφασίζεται από την εκάστοτε Αθλητική ηγεσία.

Επίλογος

Απώτερος σκοπός για την χάραξη μιας αθλητικής πολιτικής προοπτικών με το βλέμμα στο μέλλον, θα είναι να καταστήσουμε τους πολίτες αυτής της Χώρας ενεργούς σε σχέση με τη φυσική δραστηριότητα. Να αποκτήσουν όσο το δυνατό περισσότεροι άνθρωποι αθλητικές εμπειρίες. Να γευτούν τη χαρά της συμμετοχής και την αγωνία του παιχνιδιού. Να αντιληφθούν επί της ουσίας πώς είναι να είσαι μέρος - πρωταγωνιστής ενός αθλήματος, να είσαι ενεργός θεατής ή αντικειμενικός παρατηρητής ενός αθλητικού θεάματος. Να μάθουν να επικοινωνούν δια του αθλητισμού, με τον αθλητισμό και από τον αθλητισμό, ως ενεργές αθλητικές οντότητες.

Η εύρυθμη υλοποίηση ενός σύγχρονου ολοκληρωμένου αναπτυξιακού σχεδιασμού για τον Αθλητισμό που θα αναδείξει το νέο επιτελικό ρόλο που θα πρέπει να παίξει η ΓΓΑ σε συνεργασία με όλους τους Αθλητικούς φορείς που σχετίζονται με το Αθλητικό γίγνεσθαι, αποτελεί απαίτηση των καιρών και παράλληλα την μέγιστη πρόκληση για το αθλητικό γίγνεσθαι για τα επόμενα χρόνια. Γιαυτό σε αυτή την πρόκληση μακράς πνοής, πρέπει να απαντήσουμε όλοι άμεσα, δημιουργικά και θετικά....

Βιβλιογραφία

1. Πίγκος, Γ., Τσιάκα Κ., Κάκκος Β., Μωραΐτη Ι., Ζαχαρόπουλος Τ., Μάθεση Μ. (1998). **Ποιοτική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων εφαρμογής του εθνικού συστήματος υποστήριξης αναπτυξιακού αθλητισμού.** *Άθληση και Κοινωνία, Περιοδικό Αθλητικής Επιστήμης Πρακτικά του Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού*, Τευχ.20, σελ. 76.

2. Κάκκος Β., Πίγκος, Γ., Μωραΐτη Ι., Ζαχαρόπουλος Τ., Μάθεση Μ., (1998). **Ποσοτικά χαρακτηριστικά Ανάπτυξης των γενικών προγραμμάτων μαζικού αθλητισμού στις περιφέρειες και τις Νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις.** *Άθληση και Κοινωνία, Περιοδικό Αθλητικής Επιστήμης Πρακτικά του Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού*, Τευχ.20, σελ. 178.

3. Πίγκος, Γ. (1998). **Αναπτυξιακός Αθλητισμός: Άλλη μια πρόκληση για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.** *Στα Πρακτικά του 1^ο Πανελληνίου Συνεδρίου των Δημοτικών Αθλητικών Οργανισμών*, σελ 197-199.

4. Πίγκος, Γ., Κάκκος Β., Δρόσος Γ., Μωραΐτη Ι., Κωνσταντινίδης Κ., Ζαχαρόπουλος Τ., Γκιτάκου Μ. (1999). **Αξιολόγηση Παραμέτρων Λειτουργίας των αθλητικών Τάξεων.** *Άθληση και Κοινωνία, Περιοδικό Αθλητικής Επι-*

στήμης *Πρακτικά του Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού*, Τευχ.22, σελ. 233

5. Χούμας Χ., Πίγκος Γ. (1999). **Αξιολόγηση Εφαρμογής του Προγράμματος του Ε.Σ.Υ.Α.Α. στα Αθλήματα του Υγρού Στίβου**. *Άθληση και Κοινωνία, Περιοδικό Αθλητικής Επιστήμης Πρακτικά του Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού*, Τευχ.22, σελ. 303

6. Μέλλος Β., Γιάκας Γ., Μέλλου Φ., Πίγκος Γ. (2001). **Ανίχνευση Ταλέντων: Ανάλυση σωματικών και κινητικών χαρακτηριστικών σε παιδιά 8-9-10 ετών μεταξύ αστικών και ημιαστικών περιοχών στην Ελλάδα**. *Πρακτικά 2^{ου} συνεδρίου Ελληνικής Εταιρίας Αθλητικής Επιστήμης «Αθλητισμός κατά την παιδική & εφηβική ηλικία» Θεσ/νίκη*, σελ. 5.

7. Κώστας Γ. (2002). **Προβολή και προώθηση Προγραμμάτων “Άθληση για Όλους”**. *Πρακτικά Συνεδρίου: Η ανάπτυξη του Μαζικού Αθλητισμού στις Τοπικές Κοινωνίες*, σελ 77-83.

8. Κουτσούκη Δ. (2002) **Ποιοτική αξιολόγηση Προγραμμάτων “Άσκηση για Όλους”**. *Πρακτικά Συνεδρίου: Η ανάπτυξη του Μαζικού Αθλητισμού στις Τοπικές Κοινωνίες*, σελ 197-204.

9. Μωραΐτη Ι. (2002). **Αθλητισμός για Όλους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση: Παράμετροι-Προοπτικές Ανάπτυξης**. *Πρακτικά Συνεδρίου: Η ανάπτυξη του Μαζικού Αθλητισμού στις Τοπικές Κοινωνίες*, σελ 70-72.

10. Νικηταράς Ν. (2002). **Η πόλη απέναντι στην φυσικής δραστηριότητα της Τρίτης Ηλικίας**. *Πρακτικά Συνεδρίου: Η ανάπτυξη του Μαζικού Αθλητισμού στις Τοπικές Κοινωνίες*, σελ 173-175.

11. Τζέροτζης Γ. (2002). **Σχεδιασμός και οργάνωση αθλητικών προγραμμάτων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης**. *Πρακτικά Συνεδρίου: Η ανάπτυξη του Μαζικού Αθλητισμού στις Τοπικές Κοινωνίες*, σελ 176-182

12. Κουτσούκη Δ., Καλυβας Β., Σκορδίλης Μ. (2003). **Σύγκριση ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών μεταξύ Ειδικών και Γενικών Προγραμμάτων “Άθλησης για όλους”**. *Η Ελλάδα σε κίνηση, Περιοδική Έκδοση Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού*, σελ 28-34.

13. Πίγκος Γ. (2004). **Τα προγράμματα “Άθλησης για Όλους” ως μέσο βελτίωσης παραμέτρων της καθημερινής ζωής του πολίτη**. *Πρακτικά 5^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου Αθλητικής Διοίκησης*, Πάτρα, σελ 75-82.

14. Pigos G. (2000). **The effects of physical activity on the “sport for**

all” participants. In *Proceedings of VIII World Sport for All Congress*, held in Quebec, Canada, pp 114.

15. Pigos G., Zahari P, Moraiti I. (2006). **The effects of Sport for All in health, macro economy and the increase of citizen lifetime involvement in Sports. Application study in Greece.** *Proceedings of 11th World Sport for All Congress*, Held in Cuba, pp 147.

16. Slak T. (1997). **Understanding sport Organizations: The application of organization theory.** *Human Kinetics: Champaign, IL.*

17. Wilson A. B., Glaros E.T. (1994). **Managing Health Promotion Programs.** *Human Kinetics: Champaign, IL.*

